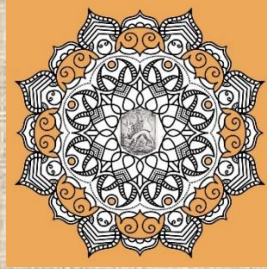

ISSN 2229-547X VIDEHA

রিদেহ ৩৩৮ ম খংক ১৯ খুপ্রৈল ২০২৩ (রর্ষ ১৩ ম্যাম ১৮৪ খংক
৩৩৮)

[রিদেহ (since 2000) ISSN 2229-547X VIDEHA (since 2004) www.vidaha.co.in]

রিদেহ ঐথিনী মাহিত খ্বান্দোনন: মান্বষীমিহ যংকৃতাম

রিদেহ- প্রথম ঐথিনী পাক্ষিক গ্রা-পত্রিকা

মন্মাদক: গজেন্দ্র ঠাণ্ডব।

ঐ পোথীক মরীখিকার মরীক্ষিত ঞ্চি। কাপীরাগট (©) ধারকক লিখিত ঞ্খুমতীক বিনা পোথীক কোনা ঞ্খশক জায়া প্রতি ঐর বিকার্টিগ মাহিত গনেব্ঠানীক ঞ্খরা যাত্ৰিক, কোনা মাধ্যময়, ঞ্খরা জানক মগ্ৰহণ রা পুনপ্ৰযোয়ক প্ৰণালী দ্বারা কোনা রূপমে পুনৰ্ক্ষপাদন ঞ্খরা মচাৰন-প্ৰযাৰণ নে কএনে জা মকীত ঞ্চি।

(c) ২০০০- ২০২২. মরীখিকার মরীক্ষিত। ভান্চরীক গাছ জে মন ২০০০ মঁ যাত্ৰীমটীজপৰ চল http://www.geocities.com/.../bhalsarik_gachh.html , <http://www.geocities.com/ggajendra> ঞ্খদি লিকপৰ ঞ্খা ঞ্খনো ৯ জলাগ ২০০৪ ক পোমট <http://gajendrathakur.blogspot.com/2004/07/bhalsarik-gachh.html> কেৰ রূপমে গন্ঠেৰনেটপৰ মৌখীক প্ৰাঠীনতম ঠপমিতক রূপমে বিদ্বমান ঞ্চি (কিছু দিন নেলে <http://videha.com/2004/07/bhalsarik-gachh.html> লিকপৰ, জাত wayback machine of https://web.archive.org/web/*videha 258 capture(s) from 2004 to 2016- <http://videha.com/> ভান্চরীক গাছ-প্ৰথম মৌখীক বঁচায় / মৌখীক বঁচায়ক এগ্ৰীগেটৰ)।

গ্ৰ মৌখীক পহিন গ্ঠেৰনেট পত্ৰিকা থিক জকৰ নাম বাদমে ১ জনবরী ২০০৫ মঁ 'বিদেহ' পড়লে। গ্ঠেৰনেটপৰ মৌখীক প্ৰথম ঠপমিতিক যাত্ৰা বিদেহ- প্ৰথম মৌখীক পাত্ৰিক গ্ৰ পত্ৰিকা খৰি পৰ্চল ঞ্চি, জে <http://www.videha.co.in/> পৰ গ্ৰ প্ৰকাশিত হোজে ঞ্চি। ঞ্খর "ভান্চরীক গাছ" জানবৃষ 'বিদেহ' গ্ৰ-পত্ৰিকাক প্ৰজাক মগ্ৰ মৌখীক ভাষাক জানবৃষক এগ্ৰীগেটৰক রূপমে প্ৰযুক্ত ভই বহন ঞ্চি।

(c) ২০০০- ২০২২. বিদেহ: প্ৰথম মৌখীক পাত্ৰিক গ্ৰ-পত্ৰিকা ISSN 2229-547X VIDEHA (since 2004). মসাদক: গজেন্দ্ৰ ঠাকুর। Editor: Gajendra Thakur. In respect of materials e-published in Videha, the Editor, Videha holds the right to create the web archives/ theme-based web archives, right to translate/ transliterate those archives and create translated/ transliterated web-archives; and the right to e-publish/ print-publish all these archives. বচনাকার/ মগ্ৰহকৰ্ঠা ঞ্খপন মৌখিক ঞ্খা ঞ্খপ্ৰকাশিত বচনা/ মগ্ৰহ (মৌপূৰ্ণ ঠব্ৰদাযিত্ত বচনাকার/ মগ্ৰহকৰ্ঠা মধ্য) editorial.staff.videha@gmail.com কে মেন ঞ্খটেচমেস্ঠক রূপমে পৰ্ঠা মকীত চখি, মগ্ৰমে ও ঞ্খপন মক্ষিগ্ঠ পৰিচয় ঞ্খা ঞ্খপন জেন কএনে গেন হোটে যোহো পৰ্ঠারীখ। এতই প্ৰকাশিত বচনা/ মগ্ৰহ মডক কাপীরাগট বচনাকার/ মগ্ৰহকৰ্ঠাক লগমে চখি ঞ্খা জতই বচনাকার/ মগ্ৰহকৰ্ঠাক নাম নে ঞ্চি ততই গ্ৰ মাপাদকাৰ্ঠীন ঞ্চি। মসাদক: বিদেহ গ্ৰ-প্ৰকাশিত বচনাক রেৰঁ-ঞ্খাকাগের/ ঞ্খীম-ঞ্খাধারিত রেৰঁ-ঞ্খাকাগেরক নিৰ্মাণক ঞ্খধিকার, ঐ মড ঞ্খাকাগেরক ঞ্খস্ববাদ ঞ্খা নিপ্যতৰণ ঞ্খা তকারো রেৰঁ-ঞ্খাকাগেরক নিৰ্মাণক ঞ্খধিকার; ঞ্খা ঐ মড ঞ্খাকাগেরক গ্ৰ-প্ৰকাশন/ প্ৰিট-প্ৰকাশনক ঞ্খধিকার বয়েত চখি। ঐ মড নেলে কোনা বায়নেটী/ পাৰিশ্ৰমিকক প্ৰাৰধান নে চি, মে বায়নেটী/ পাৰিশ্ৰমিকক গ্ৰহুক বচনাকার/ মগ্ৰহকৰ্ঠা বিদেহমঁ নে জড়খ। বিদেহ গ্ৰ পত্ৰিকাক ম্যামমে দু ঠা ঞ্খক নিকনেত ঞ্চি জে ম্যামক ০১ ঞ্খা ১৯ তিখকে www.videha.co.in পৰ গ্ৰ প্ৰকাশিত কএনে জাগত ঞ্চি।

Videha eJournal (link www.videha.co.in) is a multidisciplinary online journal dedicated to the promotion and preservation of the Maithili language, literature and culture. It is a platform for scholars, researchers, writers and poets to publish their works and share their knowledge about Maithili language, literature, and culture. The journal is published online to promote and preserve Maithili language and culture. The journal publishes articles, research papers, book reviews, and poetry in Maithili and English languages. It also features translations of literary works from other languages into Maithili. It is a peer-reviewed journal, which means that articles and papers are reviewed by experts in the field before they are accepted for publication.

Font/ Keyboard Source: <https://fonts.google.com/> , <https://github.com/virtualvinodh/aksharamukha-fonts> , <https://keyman.com/>

These are print-on-demand books, send your queries to editorial.staff.videha@gmail.com. The eBooks of some of these are available for sale on Google Play [(c) Preeti Thakur, sales.videha@gmail.com], send your queries to sales.videha@gmail.com. The contents and documents e-published by Videha ISSN 2229-547X VIDEHA (since 2004) are periodically being checked for accessibility issues. People with disabilities should not have difficulty accessing these contents/ documents.

© Preeti Thakur (sales.videha@gmail.com)

Videha e-Journal: Issue No. 368 at www.videha.co.in

সমানান্তৰ পৰম্বৰাক সিদ্ধাপতি- ঠিত্ৰ সিদেহ মম্মানম্যঁ মম্মানিত শ্ৰী পনকলনে

মশনে দ্বাৰা

মেখিলী ভাষা জগজ্জননী সীতাযাঃ ভাষা শ্ৰীমতী। হনুমন্তঃ ঠজৰান- মালশীমিহ মংকৃতাম্।

শ্ৰুতৰ খম্বা (শ্ৰীখৰ খাম্বত্)

তি দ্বাশ্ৰন খেভ্ৰি কাশ্ৰি তম্ব কিভ্ৰিৰনে পম্বৰেগ। শ্ৰুতৰ খম্বাৰম্ব জঠ মশ্ৰো বীক্ষি ন দেগ।। (কীৰ্তিনতা
প্ৰথমঃ পনেৰঃ পহিনে দোহা।)

মানে শ্ৰীখৰ ৰূপী খাম্বহ নিৰ্মাণ কই ওগপৰ (গছ-পছ ৰূপী) মূঠ জঁ নে রাঁছন জায় তঁ ঐ
ত্ৰিত্ত্বৰনৰূপী শ্ৰেত্ৰমে ওকৰ কীৰ্তিৰূপী নভী কেনা পম্বৰত।

Do not judge each day by the harvest you reap but by the seeds that you plant.
-Robert Louis Stevenson

...

१

ॐ ढोः शान्तिरन्तर्विष्णु गुरुंग शान्तिः

ॐ ढोः शान्तिरन्तर्विष्णु W शान्तिः

अनुक्रम

ॐ अंकमे अछिः-

१.१.गजेन्द्र ठाणुब- नूतन अंक मन्नादकीय

१.२.अंक ३३१ पर शिग्ली

कना रिमर्श रिशेयांक

२.१.अष्टब-पष्टब, नाउष्ट-उघाब... शिर-शक्तिक पूजा तिउ-यानिक
रूपमे

२.२.यानी नीनु मा- आधुनिकताक परिवेश मे आधुनिक
छिद्रकना

২.৩.মঁজু দায়- কনাপ্ৰতি মে ঞ্ৰশীলতা

২.৪.গৌৰীনাথ- গুমাৰ পৰনক প্ৰমিষ্ কথাত 'পগঠ' ক মঁগ
প্ৰকাশিত মঁজু দায়ক কনাপ্ৰতিক মম্বন্ধমে

২.৬.মৌখিনীক "উমানে কহা থা" মানে গুমাৰ পৰনক দীৰ্ঘকথাত
"পগঠ" (ঠিগাঁকন মঁজু দায়)

২.৩.মুন্নী কামত- মমকানীন ঠিত্ৰকাৰ মঁজু দায়

২.৭.মুকেশ দত্ত- ঞ্ৰপন শৌলী ঞ্ৰা তকনীকক রঁনে ঞ্ৰাধনিক
কনাত মে ঞ্ৰনগ পহচান রঁনা বহলীহ মঁজু দায়

২.৮.গৌৰিন্দ চন্দ্র দায়- কামমূত্ৰ কে রঁনা কোনা ঠিত্ৰ শৌলী নহি
ঠৈক- লোককনাত কে মাফাত বিশ্ববিদ্যালয় গুমনাম নাযক পুণ্ড
গুমাৰ কশ্যপ (ঞা শশিৰাঁনা)*

২.৯.বরীন্দ্র গুমাৰ দায়- পবিৰাৰক মহযোগ মরঁম ২ জকাৰী

২.১০.মঁজু দায়ক কিছু রীচন কনাপ্ৰতি

২.১১.গজেন্দ্র চাঁকুৰ- কৃষ্ণ কুমাৰ কল্যাপ আৰু শশিৰানো- একাঠা পৰিচয়

২.১২.জিতেন্দ্র মা, জনকপুৰ- মিথিনা চিত্ৰকনো- নেপাল প্ৰমাংগ

২.১৩.গজেন্দ্র চাঁকুৰ- শ্বেতা মা চৌধৰী- একাঠা পৰিচয়

ঐ অংকক অন্ধান্য বচনা

৩.গদ্য খণ্ড

৩.১.ডা. উদয়নাথ মা 'অশোক'-গামক নামকৰণ: এক পৰিষ্ণীনন

৩.২.মাংতোষ কুমাৰ বায় 'ৰঁশৌহী'-মাংগৰৌনা (এগাৰহম খেপ)

৩.৩.মাংতোষ কুমাৰ বায় 'ৰঁশৌহী'-মাংগীফা- জিনগী ভাৰ ৰঁনি গেল

৩.৪.বৰীন্দ্র নাৰায়ণ মিশ্ৰ- মাতৃহৃদি (উপন্যাস)- ২৬ ম খেপ

৩.৫.কুমাৰ মনোজ কল্যাপ-ও দধীঠি

৩.৩.নির্মলা কৰ্ণ- অগ্নি শিখা (খেপ-১৭)

৩.৭.প্ৰণৱ মা- কৰমনেট

৩.৮.আচাৰ্য বামানন্দ মণ্ডন-মিথিলা কে নান: উপন্যাস সম্ৰাট
ফণীশ্বৰনাথ বেণু আ পাবো

৩.৯.ডাে. কিশন কাৰীগৰ-নোঁগী (উঁম(হায়া কটাফ)

৩.১০.নান দেৱ কামত-মিথিলামে মাঁগৈন খৰাশ ছগা! (আগাঁ)/
ৱৰ্ণিত ৰম/ চাহ পোখতা'ক অৰ্থ জানি গেলাঁ (নঘুকথা)/
নঘুকথা- পৰচাক নিহিতাৰ্থ/ চননা মৰাৰী ছকৰঁয় (নঘু কথা)/
নঘু কথা- হনহৌৰ/ মৌথিনী ৱিঁহৈন কথা- -মাপৰপিষ্টা/ ভাগ
জাগন- ৱিঁহৈন কথা/ মুনৈনা ৱেঁঠী - মৌথিনী ম্যামাজিক
উপন্যাস/ নিখ পঠাপেঠ মাৰয় দয়হ (নঘুকথা)/ নঘুকথা- গ্ৰ গড়
খেৰে কান ছেদৌনে/ অশ্বোহি পানি উঠন-নঘুকথা (মৌথিনী)/
ৰোজ মেন্‌ষ্টেড নিঠী (নঘুকথা)/ নঘুকথা -ৰানী কেঁ নঁয় ছে ৰাজ

৪.পদ্ম খণ্ড

৪.১.ৰাজ কিশোৰ মিশ্ৰ-অঁতম-তম

৪.২.নির্মলা কৰ্ণ- জুড় শীতল

৪.৩.কিশন কাৰীগৰ- খা বে সৃষ্টি খা খা (বঁচন কৰিতা)

৪.৪.কল্পনা মা- ব্যগ্রতা

৪.৬.ডা স্মংগনা মা- ঐখিন

৯

ওঁ ছো: শান্তিবন্তৰিঞ্চ গ্ৰংগ শান্তি: পৃথ্বী শান্তিৰাপ: শান্তিবোমধয:
শান্তি বনস্নতয: শান্তিৰিংশে দেৱা: শান্তিৰ্ব্বহ

ওঁ ছো: শান্তিবন্তৰিঞ্চ W শান্তি: পৃথ্বী শান্তিৰাপ: শান্তিবোমধয: শান্তি
বনস্নতয: শান্তিৰিংশে দেৱা: শান্তিৰ্ব্বহ

ব্রহ্মণ্যং প্রার্থনা জে দ্বনোকমে, খঁতবিক্ষমে, পৃথ্বীপৰ, জনমে,
ঔষধমে, বনস্পতিমে, বিশ্বমে, মভ দেৱতাগণমে খা ব্রহ্মমে শাঁতি
দাখ্য।

ওঁ-ব্রহ্মণ, ছো-মূৰ্য-তবেগণ, খঁতবিক্ষ- পৃথ্বী খা দ্বনোকক ৱীচ,
খাপ:-জন, বিশ্বদেৱা- মভ দেৱতা, ব্রহ্ম- মৰ্জক।

ব্রহ্মণ্যং প্রার্থনা জে দ্বনোকমে, খঁতবিক্ষমে, পৃথ্বীপৰ, জনমে,
ঔষধমে, বনস্পতিমে, বিশ্বমে, মভ দেৱতাগণমে খা ব্রহ্মমে শাঁতি
দাখ্য।

ওঁ-ব্রহ্মণ, ছো-মূৰ্য-তবেগণ, খঁতবিক্ষ- পৃথ্বী খা দ্বনোকক ৱীচ,
খাপ:-জন, বিশ্বদেৱা- মভ দেৱতা, ব্রহ্ম- মৰ্জক।

৯

ওঁ, ম্‌হস্মাশীৰ্য্যাদ্‌ পুৰুষাঃ। ম্‌হ্‌স্মাফ্‌ ম্‌হস্মাপাৎ।

ওঁ, ম্‌হস্মাশীৰ্য্যাদ্‌ পুৰুষাঃ। ম্‌হ্‌স্মাফ্‌ ম্‌হস্মাপাৎ।

ম সৃষ্টিং গুৰং বিষ্ণতো বৃহা। ঞ্জাতিষ্ঠদ্‌ দশাংস্তু নম্‌॥

ম সৃষ্টিং W বিষ্ণতো বৃহা ঞ্জাতিষ্ঠদ্‌ দশাংস্তু নম্‌॥

হজাৰ মাথ, হজাৰ আঁখি, হজাৰ পএৰ মংগ বিশ্বকৈঁ আচ্ছাদিত
কেনে ঞ্চি, দম খঁগ্‌ৰক গনতীক ৰশমে নে ঞ্চি ও।

ॐ सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः
सहस्रपात् ॥ सभूमिः सर्वतस्युत्वा
त्यतिष्ठदशाङ्गुलम् ॥

प॒ञ्चाङ्गाँ शृ॒द्रो अ॑जायत॥

प॒ञ्चाङ्गाँ शृ॒द्रो अ॑जायत॥

प॒ए॒वमँ शृ॒द्रक॑ उ॒प॒त्ति॑ भेन॥

प॒ञ्चाँ तृ॒मि॒दि॒शः॑ ↓ श्रो॒त्रा॑ ↑ १॒७।

प॒ञ्चाँ तृ॒मि॒दि॒शः॑ ↓ श्रो॒त्रा॑ ↑ १॒७।

म॒दा प॒ए॒वमँ तृ॒मि॒यो॒क॑ उ॒प॒त्ति॑।

❁ (White Florette- innocence and purity)

❁ (Wheel of Dharma)

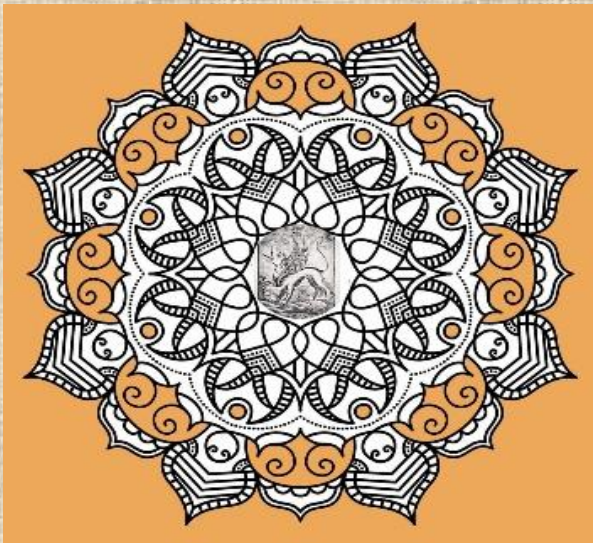
卐 (Swastik)

ॐ (यिक्खिबन्ध, यिक्खम यिक्खिबन्ध, यिक्खम Devanagari Anji)

Ū (Gwang गृं- two small circles connected by u and a dot placed over it, used in reference of Vedic texts)

𑂔 (Tirhuta Anji, Ankush of Ganeshji, placed at the beginning of something)

𑂔

१.१.गजेन्द्र ठाकुर- नूतन अंक यम्नादकीय

१.२.अंक ३७१ पर टिप्पणी

১.১.গজেন্দ্র ঠাণ্ডৰ- নূতন ঞ্ক মম্মাদকীয়

১

দিনী মাহিৰ ঞ্ৰকাদমীক প্ৰখ্যাত ঞ্ৰিথিনী বিভাগ পৰামৰ্শদাত্ৰী
মম্মিতি (২০২৩-২০২৫)

১০ ঞে ৩ ব্ৰাহ্মণ + ১ নৰ-ব্ৰাহ্মণৰাদী ঞ্ৰা মম্মানান্তৰ ধাৰাক
এক্লোষ্টা গএৰ-মৰ্ণ নেখক নহি ঞ্ৰিথি, ঞে গত ১৬ ব্ৰঁথ মই মীম্মিত
ঞ্ৰাৰ্থিক মম্মাধনক ঞ্ৰিঠেত ঞ্ৰিথিনী নেত জান-প্ৰাণ ঞ্ৰবোপনে ঞ্ৰিথি।
নঠিকেতা জীক ঞ্ৰা পৰামৰ্শদাত্ৰী মম্মিতি এনিষ্ট ঞ্ৰিঠি, ঞ্ৰা ঞ্ৰা ঞ্ৰগড়া-
পিঠড়া দনূক এনিষ্ট নেত কাজ কৰত, মাহিৰমে ঞে এনিষ্ট ঞ্ৰিথি
মে কতিঞ্ৰাযনে বহত, ৰাজদেৰ মগুন জীক বচনা জুৰী বঁড়নে
ঞিথি মে বঁড়নে বহত। মম্মানান্তৰ ধাৰাক মাহিৰকাৰ নোকনি নেত
ঞা খতৰাক ঞ্ৰনাম ঞ্ৰিঠি ঞ্ৰা মে দানকা দন্বা কাজ কৰয় পড়তনি।
নিম্শ্ৰ:

ঔষাকিৰণ খান, ম্ৰভাষচন্দ্ৰ যাদৰ, প্ৰমোদ গুমাৰ মা, দেৰশঁকৰ
নৰীন, তাৰানন্দ বিয়োগী, বিছানন্দ মা, বমণ গুমাৰ মিং, ঞ্ৰজয়
মা, বীণা ঠাণ্ডৰ, নঠিকেতা।

২

কনা ঞ্ৰাম্মাদন ঞ্ৰা কনা মম্মীঞা- মৌঞাঁতিক পঞ

১

দিনীয়া মাহিলা শ্ৰমিকাদমীক প্ৰখ্যাত মৌখিনী ৰিভাগ পৰামৰ্শদাত্ৰী মিটি (২০২৩-২০২৪)

১০ মে ৩ ব্ৰাহ্মণ + ১ নৱ-ব্ৰাহ্মণৱাদী আ মমানান্তৰ ধাৰাক
একোঠা গএৰ-মৰ্ণ নেখক নে ছথি, জে গত ১৯ বঁৰ্থ মই মীমিত
আৰ্থিক মমাধনক আঁত মৌখিনী নেত জান-প্ৰাণ আৰোপনে ছথি।
নঠিকেতা জীক গ্ৰ পৰামৰ্শদাত্ৰী মিটি এনিষ্ট আঁত, আ গ্ৰ আগড়া-
পিছড়া দনুক এনিষ্ট নেত কাজ কৰত, মাহিলামে জে এনিষ্ট ছথি
মে কতিআয়নে বহতা, ৰাজদেৰ মশনে জীক বচনা জুৰী ৰাঁড়নে
ছথি মে ৰাঁড়নে বহত। মমানান্তৰ ধাৰাক মাহিলাকাৰ নোকনি নেত
গ্ৰ খতৰাক খনাম আঁত আ মে দনকা দন্বা গতিমঁ কাজ কৰয়
পড়তনি।

নিম্ণঃ

উষাকিৰণ খান, ম্ৰভাষচন্দ্ৰ যাদৱ, প্ৰমোদ গুমাৰ মা, দেৱশঁকৰ
নৰীন, তাৰানন্দ ৰিয়োগী, ৰিছানন্দ মা, ৰমণ গুমাৰ মিঁহ, অজয়
মা, ৰীণা ঠাগুৰ, নঠিকেতা।

২

কলা আয়াদন আ কলা মমীক্ষা- মৌখিক পক্ষ

১

নৰ্তকী (!) ৰা মাহিনাক মিটি (২৯০০ ৰী.মী.গ্ৰ।)

ভাৰতমে প্ৰাচীনতম কলাগ্ৰতি মিষ্কু ঘাঠী মন্ততামঁ প্ৰাপ্ত মামগ্ৰী
মন্ত আঁত।

বৰ্তকী (!) রাঁ মহিনাক মূৰ্তি জে ধাত্ৰ (কাংঘ) ক খ্ৰিষ্টি যে
মোহনজোদাডোয়াঁ ভেঠন। কনাকাৰক নাম খ্ৰিষ্টিত খ্ৰিষ্টি মূদা
উক্ৰেষ্টিতামে গ্ৰা মোহনজোদাডোক কনাক পৰিণিতি খ্ৰিষ্টি।
মোঠামোঠী চাৰি গঁঠী ভুঁঠ, দু গঁঠী চাকৰ খা এক গঁঠী মোঠ গ্ৰা
কনাক্ৰতি খ্ৰাগ-কান্হি বাষ্টিয় মংগ্ৰহানয় দিলীক মিন্ধু ঘাঠী মন্ততা
গৌনৰীমে বাখন খ্ৰিষ্টি।

(मोडार जो बरि, रिकी CC-BY-SA-3.0)

কনা আশ্বাদনক নেন আৰঁ দেখী জে ঐমে কী খছি জে একৰা
উক্ৰেঞষ্ট বঁনবঁত খছি।

১.ঞ একটা পাতৰ দৰঁবঁৰ মহিনাক খন্সুপ্ৰতি খছি।

২.মহিনা ঞাঠ খছি, রাম হাথ রাম জাঁঘ আ দহিন হাথ ডাঁৰপৰ
পাছ দিশ ছে।

৩.আঁখি পেঘ-পেঘ ছে।

৪.কেশ ঞঁঠিয়া ছে।

৫.নাক থোপন ছে।

৬.মহিনা নল্ল খছি মাত্ৰ গৰামে কঁঠহাৰ আ হাথমে চুড়ী দেখা পড়ি
বহন ছে। রাম হাথমে ২৪ ঞা চুড়ী মূদা দহিন হাথমে মাত্ৰ ৪ ঞা।

৭.ককরাঁ কএন কেশ পাছাঁমে জুড়ী রাঁহন ছে।

৮.মাথ পাছাঁ দিশ উতান ছে।

৯.হাথ ম্যাপেফ্ৰ কপেঁ নম্হৰ বঁমি পড়ে ছে।

ঞ মহিনাক খন্সুপ্ৰতি খছি, একৰা নৰ্তকী কিএ কহন গেন? কী
খহাঁকঁ ঐমে মহিনা নৰ্তকীক কোনো ঞা নক্ষণ দেখা পড়েএ?
ৰাঞ্ৰ্ণীয় মঁগ্ৰহানয় আ গতিহ্যমক পোখী পতৰা মভমে ঞা নৰ্তকীক
কপমে বঁৰ্ণিত ভেঞত জে পুৰুষ মানমিকতাক পৰিণাম খছি
জগমে মহিনা লেখিকা বোমিনা থাপড় জে মাত্ৰ গতিহ্যমকাৰ ছখি,

- Gajendra Thakur, editor, Videha (Be part of Videha www.videha.co.in -send your WhatsApp no to +919560960721 so that it can be added to the Videha WhatsApp Broadcast list.)

অপন মন্তব্য editorial.staff.videha@gmail.com পর পঠাও।

১.২. অংক ২৩৭ পর ষ্টিল্পনী

আশীষ অনিচছাৰ

মতোষ বায় ঝঁশ্ঠোহী জীক ডাযবী নীক জা বহনে অছি। মূদা দানকৰ উপন্যাস মংগবৌনা কনে পাছ চনি বহনে অছি। আশা অছি জে ও অপন উপন্যাসকে শীঘ্র পূৰা কৰতা।

অপন মন্তব্য editorial.staff.videha@gmail.com পর পঠাও।

कला रिमर्श रिशेषांक

२.१. अष्टब-पष्टब, नाडुठ-डुघार... शिर-शुजिक पूजा लिड-योनिक
रुपमे

२.२. योनी नीनु मा- आधुनिकताक परिवेश मे आधुनिक
ठिब्रकना

२.३. मंजु दाय- कनापुति मे अक्षीतता

২.৪.গৌৰীনাথ- গুমাৰ পৰনক প্ৰমিষ্ণ কথা 'পগঠ' ক ম'গ প্ৰকাশিত ম'জু দায়ক কনাগ্ৰুতিক ম'স্কমে

২.৯.মৌথিনীক "উমানে কথা থা" মানে গুমাৰ পৰনক দীৰ্ঘকথা "পগঠ" (ঠিত্ৰাঁকন ম'জু দায়)

২.৩.মুস্বী কামত- মমকালীন ঠিত্ৰকাৰ ম'জু দায়

২.৭.মুকেশ দত্ত- ঞপন শৌনী ঞা তকনীকক বঁনে ঞাঞ্চনিক কনা মে ঞনগ পহঠান বঁনা বহনীহ ম'জু দায়

২.৫.গৌৰিন্দ চন্দ্র দায়- কামমূত্ৰ কে বঁনা কোনো ঠিত্ৰ শৌনী নহি ঙ্ঠেক- নোককনা কে মাঞ্চাত বিশ্ববিদ্যালয় গ্ৰমনাম নাযক গুঞ্চ গুমাৰ কঞ্চপ (ঞা শঞ্জিৰাঁনা)*

২.৯.বৰীন্দ্র গুমাৰ দায়- পৰিৰাৰক মহযোগ ম'ৰঁম ২ জকৰী

২.১০.ম'জু দায়ক কিছু বীচল কনাগ্ৰুতি

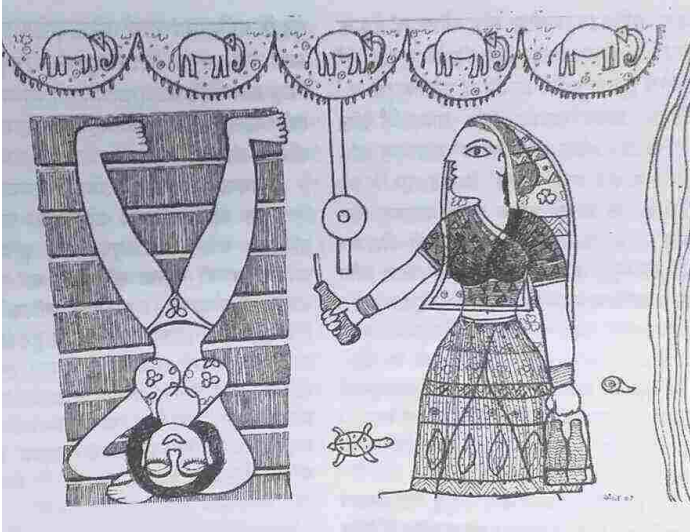
২.১১.গজেন্দ্র ঠাণ্ডাৰ- গুঞ্চ গুমাৰ কঞ্চপ ঞা শঞ্জিৰাঁনা- একঠা পৰিচয়

২.১২.জিতেন্দ্র মা, জনকপুৰ- মিথিলা ঠিত্ৰকনা- নেপাল প্ৰম'গ

২.১২.গজেন্দ্র ঠাণ্ডা- শ্বেতা মা চৌধৰী- একষ্টা পৰিচয়

২.১.ঋষ্টৰ-পষ্টৰ, নাওষ্ট-উঘাৰ... শিৱ-শক্তিৰ পূজা নিও-যোনিৰ
ৰূপমে

ঋষ্টৰ-পষ্টৰ, নাওষ্ট-উঘাৰ... শিৱ-শক্তিৰ পূজা নিও-যোনিৰ ৰূপমে

পৰমেশ্বৰ কাপড়ি

গ্ৰা অষ্টৰ-পষ্টৰ, নাঙষ্ট-উঘাৰ, গাঁৰি-মুতিয়া কলাকৃতি নগ, পৰম্বাগত মিথিনা ঋষ্টক উত্তৰ-ঋক্ষনিকতা ও বৈশ্বিক কৃতি ঋগ, জেকৰা মহাজ ঋ গৰহাজ কৰেত মাঙ্কৃতিক ঋযাম দেৰঁ'মে পৰহেজ কৰহি পডত !

(চিত্ৰ 'ঋতিকা' য' য়াভাৰ)

ৰাজেন্দ্ৰ ৰিমেন

পৰম্বাম' খেনৰাঁড!

পৰমেশ্বৰ কাপড়ি- ৰাজেন্দ্ৰ ৰিমেন -ঋধৰম !

ৰঁজু মিশ্ৰ

মনমৌজী ভ গেন জে মৰাঁ।

পৰমেশ্বৰ কাপড়ি- বঁজু মিশ্ৰ- ৰেঁপৰ্দ

বোশন চৌধৰী

গৰি-মুৰিয়া।

তুঁশেশ চন্দ্ৰ নান

হমৰা নগৈত খিচি কনাকাৰ কিছু দেখৰঁএ চাহৈত ছথি । এতএ
কদাচিল মল্লতাক দৃষ্টিমে আধুনিকতা কী থীক আ কোনা
ওকৰ মোৰামে ওকৰে গছা খলুয়াৰক মাংগ মমাজকেঁ পূৰএক
ৰাধ্যতা বঁনি গেন ছেক যে দেখৰঁক প্ৰয়ল্ণ ভেন খিচি । হঁ কিছু
আওৰ ম্ৰপষ্টতা বহিতৈ ত নীক ছনৈক ।

পৰমেশ্বৰ কাপড়ি- তুঁশেশ চন্দ্ৰ নান- বঁনধৌমীকে কতেক নেৰাঁ
নগএৰেঁ মীতা !

তুঁশেশ চন্দ্ৰ নান

মীত, নৱ-নৱ কোণ আৰঁএ দিওক নে । আওৰ ম্লষ্ট আ ৱিকমিত
হোগক তাহিনেন মভ কেও প্ৰযাম কৰী । হমৰ অৰ্থ গ্ৰা নহি জে
অষ্টব-পষ্টব, নাঙিষ্ট, উঘাৰ হোগক । হঁ, গ্ৰা জে মিথিনা আষ্ট
পৰম্বাগত চিত্ৰকাৰীয়ে ষ্টা মে মিমিত নহি বহএ । মময় মাপেফ
অভিৰ্যাজিক মশজ মাধ্যম মোহো বঁনএ ।

গ্ৰাশনাথ মা

কে শিৰোমণি ছথি একৰ মঁপাদক ?(অস্তিকাক)

মিথিলেশ গুমাৰ ম্মা

নিংদনীয

গুণাল

এহি চিত্ৰ কে ল ক ' পৰঁপৰা ভঁজন ' এৰঁ ঞ্ধৰ্ম প্ৰতৃতি কহগত এহিঠাম এৰঁ ঞ্ধৰ্ম পৰঁপৰা বৰ্ণী নোকনি দ্বাৰা রঁম রঁাত ভেনএ। চিত্ৰকাৰ এৰঁ মঁপাদক কে নাম কিনকো নগ বঁমল চ্ৰগন। ঞ্ধৰা নাম নেনা পৰ জিহ্না ঞ্ধৰ্শ্ব হেৰঁক খতৰা হেতগন। এহি চিত্ৰ কে ঞ্ধিতিকা চ্ৰপনে ঞ্ধ। মঁপাদক - গৌৰীনাথ । চিত্ৰকাৰ - মঁজু দাম। ঞ্ধাৰ্শ্বনুক পত্ৰিকা মে মঁজু দাম কে মাক্ষাকোৰ চ্ৰপন চ্ৰগন। ওত ঞ্ধৰ্ম চিত্ৰ ক মঁগ গহো চিত্ৰ চ্ৰগ। চিত্ৰকাৰ গুৰু গুমাৰ কৰ্শ্বপ কে কতিপয চিত্ৰ মৰঁ গীত গৌৰিঁদ (জযদেৰ,) কে পদ মৰঁ পৰ ঞ্ধাধাৰিত চ্ৰগন। কৰ্শ্বপ জী ওকৰা কহিযো ম্যৰ্জনিৰ নগ কেনগন। কাৰণ চ্ৰগ গএহ পোঁগাপঁডিত পৰম্বৰা বৰ্ণী নোকগন জে ম্বয়ঁ পৰম্বৰা ক জ্ঞান ম বহিত চ্ৰগথা।

বিজযদেৰ ম্মা

গুণাল- গুৰু গুমাৰ কৰ্শ্বপ ঞ্ধাপ এহি ধৰতী পৰ নহি চ্ৰখি তেঁ দানক নাম পৰ কিছুও মূঠ চনা দিযো। রঁমপঁথ মদেৰ ওপন যেকম চাৰিত্ৰিক ঔত্ৰ্শ্ৰঁখনতাক পৰ্শ্বধৰ বহনে ঞ্ধি। কনোক নাম পৰ যেকম ঞ্ধা ঞ্ধীনেতা পম্যৰৰঁ রঁমপঁথক চৰিত্ৰ বহনে ঞ্ধি।

গুণাল- বিজয়দেব মা- সূঠ দক্ষিণপংথ ক বিশেষতা ছী। রামপংথ
হৰদম য়া ক পক্ষধৰ ঞ্গ ঞ্গ বহত।
কশ্চপ জী ক চিত্ৰ হমৰ দেখন ঞ্গ।
যেহো এমগৰ নগ, পূৰা প্ৰাডক্শন ঠীম ছন।

গুমাৰ পদ্বনাভ

এহি চিত্ৰ মে ভাৰতীয় পৰিধান মে কোল্ড্ৰিক বেঁঠেত স্ত্ৰী বেঁমী ঞ্গলীত
ঞ্চি। নগ্নতা ঘৰঁঠাম খৰাপ নহি হোগত ঞ্চেক। ঝিকনী স্ত্ৰীমিং পুন
ঞ্চাকি বীঠ পৰ কোনো খৰাপ নহি নাগেত ঞ্চেক। মময়্যা ঞ্চি জে
নগ্নতা ঞ্চাঞ্চনিকতাক দ্ৰোতক কিএক? জখন কি ঞ্চাঞ্চনিকতা
ঞ্চল্লানীক বেঁঠীক ঞ্চা নক্ষমী মিভনক বেঁঠাক ঝিরাহ মে ঝাৰীক
ঝনেত ঞ্চেক ঞ্চা ঞ্চল্লানী ঞ্চা মিভনক পৰিৰাৰক ঘোঘ তাননে
স্ত্ৰীগণ কেঁ খানা খুঞ্চাৰেঁত ঞ্চেক।

সুনীত গুমাৰ মলিক

মিখিনা চিত্ৰক নৰ ঞ্চায়াম কহন জা যকেছ। এহিমে ঞ্চল্লিততা
দেখনিহাৰকে চম্মা ঝঁদনঝাঁক চাহী।

ৰামঠদ্র মা

সুনীত গুমাৰ মাতিক-স্ন, একেবেঁৰ এনা নহি কহিযৌ

পৰমেশ্বৰ কাপড়ি- বামঠন্দ্র মা- যৌ কী কহু! ছগ্ননাগত এহি দৃশ্বাবে
 ছী জে ঐ রঁতকপৌরনি মুহচৌথৌরনিমে নগ্নতা মাতুল্ল ঞ্চা
 রঁনঙনপন মহীমে ঞ্চৰ্থরতা ঞ্চা দৃষ্টি-দৰ্শন নহি পৌনক ঞ্চি ।
 হমৰামৰেঁ কানীমাগ, মহম্বরাঁদ মঁহাৰনী যীতা নগ্ন হোগতো
 (রঁনঙন নগ ছেথ) পূজ্য ছথি! শির-শজিক পূজা নিঙ-যোনিক
 ৰূপমে; তান্ত্রিক ও শজি ঔপায়ক যোনী মহাশজিক দৰ্শন কৰিতে
 ছথি ! মরঁকে ঞ্চরোধিয়া/শিশ্ব রঁহিন রঁষ্টী রঁপর্দে বহৈছ । তরঁ গ্ৰ
 ঘোন ঘোঙহাডজ !? ঠাম গ্ৰণে কজৰ, গুঁঠাম গ্ৰণে কৰিখা !
 জাহিঠাম রন্ত ঞ্চা নিঙকে কীষ্টন মাপন/পর্দাক ম্যামাজিক মাঁঙ্কৃতিক
 ব্যৱহাৰ ছে ওতএ গ্ৰ এহন মেক নগ্নতাক গগ্ন ঔঠেঁছ ত' ঐমে
 রেদমে ছেদ নগ দাঞ্চএ চাহী । রঁযৌহতী কনিঞাকে ঘোঘষ্ট(নোজ-
 নেহাজ) পঠেত জে ছহি, যে ঠর্ম-ঠক্ষুএ নহি মনমা রিচাৰকে
 ঞ্চাৰৰণ/ রঁজন মেহো বহৈছ !! গ্ৰ নগ্নতা দৃষ্টি-দৰ্শন ম্যাপেঞ্চ
 ঞ্চগ ।

মুনীল গুম্বাৰ মনিক- পৰমেশ্বৰ কাপড়ি- মহী কহন মৰ

বামঠন্দ্র মা

ঞ্চহাঁক বিনেঞ্চণ বিশেষণক মমাহাৰ তঁ ঠাম গ্ৰণে কহিএ দেনিঐ-
 --! মমবথ কহাঁ নহিঁ দোষ গোম্যাগ্ৰাঁ। বরি পাৰক ম্বৰমৰি কী নাগ্ৰাঁ॥
 গ্ৰ বিধিমম্মত বাক্যক পৰিধি নংঘরাঁক ঔপক্ৰম নহি দাঞ্চএ মএহ
 নীক।

श्रुपन
पठाड।

मंतर्य editorial.staff.videha@gmail.com पर

২.২. যোনী নীলু মা- আঞ্চনিকতাক পৰিৱেশ মে আঞ্চনিক চিত্ৰকলা

যোনী নীলু মা আঞ্চনিকতাক পৰিৱেশ মে আঞ্চনিক চিত্ৰকলা

মিথিনাক অনূঠা চিত্ৰকাৰ ছথি বৰিন্দ্র দায় জী আ মংজু দায় জী। জতয় মঞ্চৰনী পেণ্টিং চাৰু কাত ভেঠ জাএত হমৰা অহাৰ্কে, ওতএ হিনকৰ আঞ্চনিক চিত্ৰকলা একঠা ফৰাক শৌলী মে ভেঠত মৃদা ৰুঁদত কম দেখেত হোএৰুঁ, যে নহিএ মন।

গ্ৰ কলা কোনো নৰ থিক যে নহি অ্পনা ওত নোক নেন নৰ ভ' মৰ্কেছ।

ওনা জতয় স্ত্ৰীক মুক বহৰুঁক পৰম্বৰা হো, ওহি ঠামক ওহি পৰম্বৰা কেঁ মত্ৰতা বুঁমনাহৰ নেন গ্ৰ চিত্ৰ মভ অ্বৰশ্চ খঠকতনি মৃদা তখন, জখন ও অর্থ বুঁমথিন।

আ জা ধৰি ও নোকনি বুঁমতাহ/ বুঁমতীহ তা ধৰি গ্ৰ আঞ্চনিক

চিত্ৰকলা ৰাঁহত 'খাগ্ৰ ল' গেন বহতীহ মংজ্ৰ জী, যে বিশ্বাস খ্ৰিষ্টি।

এহি ৰীঠ, ৰিঁহাৰ মৰকাৰ দ্বাৰা আয়োজিত "ৰিঁহাৰ মূৰ্জিয়ম পঠনা" মে "হৰ মহিলা গুচ্ছ খাগ্ৰ" প্ৰদৰ্শনী মেহো চনি বহন চ্ৰেক। জতয় দৰ্শক নেন একশা অধৃত প্ৰদৰ্শনীক কেন্দ্ৰ ৰঁনন চ্ৰনি হিনক চিত্ৰ মভ।

ৰিঁহাৰ মংকৃতি ৰিভাগ পঠনা মহিত আৰ আন-আন ক্ষেত্ৰ মঁ হিনক কনা কেঁ পুৰস্কৃত কএন গেন খ্ৰিষ্টি।

প্ৰলোক ক্ষেত্ৰ মে দৰ্জন মঁ ৰেঁয়ী প্ৰদৰ্শনী মে হিনক মহভাগিতা চ্ৰনি আ একন প্ৰদৰ্শনী মেহো।

দৰ্জন ভৰি মঁ ৰেঁয়ী মৌখিলী, হিন্দী পোখী, পত্ৰিকাক কৰৰ পৰ হিনক ৰঁনাওন চিত্ৰ অখন ছান মনিষ্টিত কএনে খ্ৰিষ্টি।

কনা কেঁ কনাকাৰ জঁ অখন জীৱনক অধ্যায় ৰঁনা নৌত খ্ৰিষ্টি তঁ ওকৰ চিত্ৰ ৰঁজৌত খ্ৰিষ্টি, অখন পৰিচয় দৌত খ্ৰিষ্টি।

হঁ গ্ৰ মল্ল গপ জে ওহি নেন হমৰা মভকেঁ ওকৰ ভাষা ৰুঁমৰাঁক ফুমতা হোৰাঁক চাহী।

ওনা তঁ হিনকা নোকনিক পৰিচয় দেৰাঁক ৰেঁগৰতা নহি, প্ৰখ্যাত কনাকাৰ চ্ৰখি নেকিন তেহো হমৰা নগৌত খ্ৰিষ্টি জে মিখিনাক নোক কেঁ, কনাপ্ৰেমী কেঁ, হিনকৰ চিত্ৰকলা কেঁ কনেক অখন দৃষ্টি কেঁ ৰিস্তাৰ ক' দেখৰাঁক ৰেঁগৰতা খ্ৰিষ্টি। "মাহিলা, কনা" কখনো অশীত নহি হোগত চ্ৰেক অশীত হোগত চ্ৰেক, নজৰি আ মোচ।

কতেকো ঞ্ৰাৰ্ট পুৰস্কাৰ য়ঁ পুৰস্কৃত ঞ্ৰা মম্মান কএন গেল ছনি মংজুজী ঞ্ৰা বৰিন্দু দায় জীকেঁ। হমৰা গৰঁ হোগত ঞ্ৰিছ হম হিনকা ঞ্ৰাম-পায় বহেঁত ছী হমৰ ঞ্ৰপন মিখিনাক ছথি, হম একদায়বকেঁ চিহেঁত ছী।

মংজু জীক চিত্ৰ মে গামক পৰিৰেশ মে গ্ৰামীন স্ত্ৰীক জীৰন শৌলী ভেঠেঁত ঞ্ৰিছ, হিনক কনাক মাধ্যম য়ঁ দানকা নোকনিক বিচাৰ ব়ঁমেঁত ছী।

হিনক বঁনাওন বঁদাত বায় এহন চিত্ৰ ঞ্ৰিছ জাহি চিত্ৰ কেঁ হম মভ বৈঁচক হান মে, মযনকক্ষ মে,নগা মকেঁত ছী।

মভয়ঁ খুশীক গপ জে এহি শৌলীক চিত্ৰক স্নপ্ৰশিক্ষিত ছথি এহি শৌলী মে চিত্ৰ বঁনাএবঁ পুৰুষ প্ৰধান মমাজ মে ঠীকে একঠা চুনৌতী থিক। জতয মিখৰেঁত হো মন্ততা মে, মাঁপ-তোপ ঞ্ৰা ঞ্ৰপন গছা কেঁ দৰাঁ দৰাঁক নেন, ওহন মমাজ মে ওহি ঠাম হিনকৰ চিত্ৰ ঞ্ৰনঘোন কৰেঁত ঞ্ৰিছ, বঁদাত বায় গপ কহেঁত ঞ্ৰিছ।

হমৰা মোন ঞ্ৰিছ হম মভ একঠা

পুৰস্কাৰ প্ৰদান মভাগাৰ মে বৈঁমেন বহী, হমৰা বঁগন মে চিত্ৰকনা ঞ্ৰাদৰণীয় বৰিন্দু দায় জী ঞ্ৰা মংজু দায় জী বৈঁমেন বহথি ঞ্ৰা মামনে মঁচপৰ গঁভীৰ বিমৰ্শ চনেঁত ছন জতয, ঞ্ৰাদৰণীয় ভৈবৰ নান দায় জী মংগ ঞ্ৰাৰ ভী বঁদাত গণমান্ত্ৰ ব্যজিৰ মভ ঔপস্থিত বহথি। হমৰা প্ৰমল্লতা ভেন জখন যৌ - দূ যৌ দৰ্শক ঞ্ৰা স্মোতা য়ঁ ভবন মভাগাৰ মে, ঞ্ৰাদৰণীয় গঁগেশ গুঁজন জীক বজ্জৰ্য চনি বহন ছন

মভ মূনি বহন ছনথি, গ্ৰা গপ কতেক গোষ্টেৰে ধি-খান হেতনি যে
নহি কহি মকৰঁ। গঁগেশ গঁজন জীক কহৰঁ বহনি জে জখন কোনো
কনাকাৰ আ মাহিৰুকাৰকে ঞ্চিনয় কনা র নেখন নেন পুৰস্কৃত
কএন জাগত ঙ্কেক তঁ ঞ্চৰ্থক ঞ্চান পৰ মঁজ দায় আ বরিন্দ্র দায়
জী গশাৰা কৰেত ও

মঁকেত কেলথিন জে হমৰা মোমাঁ প্ৰমিষ্ক ঠিত্ৰকাৰ রেঁমন ছথি
দানকা নোকনিক ঠিত্ৰ মঁ যেহো পুৰস্কৃত কএন জা মকেছ। গ্ৰা গপ
দানকাৰ ঠীকে রঁদত দুৰক আ গহীৰ গপ ছন। গ্ৰা রঁত মৌথিন
নোককেঁ মোন বখৰাঁক চাহিয়েন।

এত' হম দানক দনু গোষ্টেক গপ কহয় চাহৰঁ, বরিন্দ্র জী আ মঁজ
জী,মিথিনা মে একঠা নর ঠীজ মিখৰাঁক পৰম্বৰা ঠাঢ় কৰেত ছথি।

হমৰা মভকেঁ দায়ৰ পেঁষ্টিগ মভ জকাঁ ঞ্চাধনিক ঠিত্ৰকনা যেহো
মিখৰাঁক, বঁমৰাঁক চাহী।

দৰ্শক কেঁ যেহো কনা, ঠিত্ৰকনা বঁমৰঁ, মিখৰঁ চাহী,হম মভ তখনে
ঞানোচনা আ মমীক্ষা কৰৰাঁক যোগ্য রঁনৰঁ।

ঞানোচনা আ মমীক্ষা যেহো ঞ্চাৰশ্চক মূদা তখনে নে জখন
বঁমৰঁ,গুণৰঁ।

হমৰা নগৈত ঞ্চি মৌথিনী মিডিয়া নোকনিকেঁ হিনকা মভ
মঁ মাক্কাঢ়কাৰ কৰৰাঁক চাহিয়েন। এহি মভ বিষয় পৰ
ফৈন মঁ রিমৰ্শ হোৰাঁক চাহিয়ে।

ঋণ
পঠাড।

মন্তব্য editorial.staff.vidaha@gmail.com পর

২.২.মঞ্জু দাস- কনাপ্ৰতি মে ঞ্ৰীনীতা

মঞ্জু দাস

কনাপ্ৰতি মে ঞ্ৰীনীতা

মৰম পহিনে ত হম গু রাঁত ফৰিছা দী জে হমৰো বিচাৰ ঞ্ৰি কী কনা ,মাহিণ ঞ্ৰা ফিল্ম মে বচনাকাৰ কে কিছু স্তত্ৰতা দেন জেঁক চাহী নহি ত নৰ বিচাৰ ঞ্ৰা নৰ কনা পৰঁপৰা কে বিকায় মমাণ্ড ভয়

জাযত । মৰঁ কনাপ্ৰমী নোকনি মোঁ হমৰ ঞ্ৰাগ্ৰহ জে কোনো ক নাপ্ৰতি মে ঞ্ৰীনীতা ঞ্ৰি কী নহি তেকাৰা ওহি কনাপ্ৰতি কে বিষয় কে মাঁগ , ঞ্ৰাপ্ৰতি কে ভাৰ ভঁগিমা ঞ্ৰা কনামককতা দেখনাক রাঁদে তয কৰ । একঠা ঞ্ৰাধনিক ক নাকাৰ ভেনা কে কাৰণ হমৰ বিচাৰ ম ঞ্ৰীনীতা মাত্ৰ একঠা বিচাৰ ছিযৈক । জেনা একঠা গৰীৰঁ কে ফাষ্টন লু-ঞা মে ওকাৰ গ

বীৰী দেখা গ্ৰ দৈত চ্ৰৈক মৃদা কিছু নোক কে ওহি মে খ্ৰীণীততা
 যেহো দেখা গ্ৰ ছনি । ভাৰত খ্ৰা ভাৰতীয়তা পৰ গৰ্ৰ কৰেঁৱনা
 নোক বাজকপূৰ মন ফিল্মকাৰ পৰ গৰ্ৰ কৰেঁত ছথি মৃদা
 দানক ফিল্ম বাম তেৰী গংগা মৌনী মে মন্দাকিনী কে খ্ৰপন ৰ
 চা কে দুধ পিয়াৰেঁ কান মে কিছু নোক কে ওকৰ ৰেঁৱমী দেখা
 গ্ৰ পড়নে ত কিছু কে খ্ৰীণীততা যেহো দেখা গ্ৰ দেনকনি । এখন
 ধৰি হম জে কনা সমাজ য মিখলগঁ জে কনা মে খ্ৰীণীততা নাম
 কে কোনো বিচাৰ যা কনা প্ৰতি নহি হোগত চ্ৰৈক । জেনা যাহি
 ৰ মে পাঠক তয কৰেঁত ছথিন কী কোন কনা প্ৰতি নীক চ্ৰৈ
 খ্ৰা কী ৰেঁজায় তহিনা কনা মে দৰ্শক , কনা সমীক্ষক খ্ৰা ৰাঁজা
 ব । খ্ৰাৰ হমৰ প্ৰেৰণা খ্ৰমৃত শেৰগিল ছথি মে স্ময় খ্ৰপন নৃত
 চিত্ৰণ কেনে ছনীহ । আঞ্চনিক কনা কে গতিহ্য মে কতেকো
 নগ্ন চিত্ৰণ ভেষ্ঠত । ৰাঁহত বাম ভাৰতীয় স্ত্ৰী কনাকাৰ নগ্ন চিত্ৰণ
 কৰেঁত ছথিন জেনা খ্ৰম্পন্ন মৃদ খ্ৰপিতা সিঁহ , মিথু মেন , খ্ৰঁজনি
 গনা মেনন ।

খ্ৰাৰ খ্ৰহাঁ নোকনি মোঁ একটা মরান
 কি গীত গৌৰিন্দ কে খ্ৰীণীত কহৰঁ , বিদ্যাপতি কে মৰঁ
 বচনা কে খ্ৰীণীত কহৰঁ , কোহৰঁৰ কে খ্ৰীণীত কহৰঁ , তঁত্ৰ কনা
 কে খ্ৰীণীত কহৰঁ , খজ্ৰাহো কে খ্ৰীণীত কহৰঁ এতৰেঁ নহি কতেক
 জেৰ মনাতনী নোক ত শিৱ নিংগ কে যেহো খ্ৰীণীত কহেঁত ছথি
 । মনাতন ধৰ্ম কে স্থাপিত কৰয় ৰনা শংকৰাচাৰ্য গ্ৰ কাহি ক জে
 খ্ৰপনেক বিম্ব খ্ৰীণীত খ্ৰচি মঁডন মিশ্ৰ কে স্ত্ৰী ভভয় ভাৰতী কেঁ
 মনা নএ কেনে বহথিন কাম শাস্ত্ৰ মঁৱাদ কৰয় নেন ।
 গ্ৰুঞ্চ কে ৰিঁযাহ ত ৰুকিমণী য ভেন বহেঁন মৃদা বাধা গ্ৰুঞ্চ নাম

জপেত কান কোনো মৌখিন নোক কে মৌখিন মস্কাৰক যাদ নহি
 ঞ্ৰেঁত ছনি । চঠিত মাহিণ খষ্টৰ কাকা কে তৰংগ মে মৰঁম রঁ
 মী পৰঁপৰা কে খিধাঁম কযন গেন চ্ৰেক ত কি ও নীক মাহিণ
 নহি ।

হমৰ দেশ কে চঠিত পত্ৰিকা ঞ্ৰাডষ্টনুক মে ছপন কিছু বেখাঁকন
 ঞ্ৰা পেঁষ্টগ মে মৌখিন নোক কে ঞ্ৰশীলতা দেখাণ্ৰ দৈত ছনি ম
 দা ওকৰ বিষয় ,

ভাৰ ভঁগিমা নহি , ওকৰ কনাম্ৰেকতা নহি । এতয মৰঁম পহিনে
 হম ঞ্ৰপন ওহি চিত্ৰ কে চঠা কৰয চাহৰঁ জেকৰা একষ্টা মাহিণ
 কাৰ পদ্বনাভ জী কনা মে ঞ্ৰশীলতা কাহি ক মশ্ৰোখিত কেননি ।
 এতৰেঁ নহি ওকৰা ও ভগৱতী ঘৰ ম মেহো জোড়ি কে ধাৰ্মিক
 ভাৱনা ভড়কাৰেঁ কে কোশিষ কেননি । হমৰ ঠিতা মাত্ৰ গ্ৰা ঞ্ৰছি
 জে ও রঁমী পঢ়ন নিখন বিদেশ মে নোকৰী কৰয রঁনা নোক
 ছথি দেশ বিদেশ মে কতেকো কনাগ্ৰতি দেখনে হেতাহ । ওহি চি
 ত্ৰ মে গোঞা তষ্ট পৰ বিদেশী পৰ্যষ্টক কে কোন্ডড্ৰিকম রেঁঠেত এ
 কষ্টা স্ত্ৰী চ্ৰেক । মনৰাঁথ নেন বিঁকনী মে মতন বিদেশী স্ত্ৰী ঞ্ৰা ঞ্ৰ
 পন ঞ্ৰাজীৱিকাক নেন কোন্ডড্ৰিকম রেঁঠেত মৌখিন স্ত্ৰী । ঞ্ৰাগযো
 ধৰি রঁমী

নোক মিথিনা পেঁষ্টগ কে মাত্ৰ দেৱী দেৱতা কে চিত্ৰণ রঁনা পৰঁপ
 বাগত শিল্প বুঁমৈত ছথিন একষ্টা কনা নহি । জখন কি ঞ্ৰাৰঁ মি
 থিনা পেঁষ্টগ বিশ্ব প্ৰমিষ্ফ কনা থিক জাহি মে ঞ্ৰাঠ ষ্টা স্ত্ৰী কে পদ্ব
 শ্ৰী মেহো ভেপ্টন ছনি । কোনো কনা ৰ মাহিণ জা ধৰি মমকা
 নীনতা কে মমাৰেশ নহি কৰেঁত চ্ৰেক তা ধৰি ওকৰা মে জীৱঁত
 তা নহি ঞ্ৰাৰিঁ মকেঁত চ্ৰে । পুপ্পা দেৱী ,মঁতোষ দায় ,ঞ্ৰিনাশ ক

ৰ্ণ , অমৃত মা খাৰ কতেকো নৱ কলাকাৰ মৱঁ এই ৰাত কে
 নীক জকাঁ বৃম্ভৈত ছথি । দানকা জানকাৰী নেত হম ৰতা দী জে
 মৱঁম পহিনে পদ্বশ্ৰী গংগা দেৱী জৌৰ পাৰল্লৰিক বিষয় মৱঁ কে মি
 থিনা কনা মে জগহ দেননি বোনৰ কোম্ৰৰ , হাল্লিষ্টনে কে দৃশ্য ,
 ষ্টেন কে দৃশ্য গ্ৰা মৱঁ দানক জৌৰ পাৰল্লৰিক বিষয় ছনেনি । পদ্ব
 শ্ৰী গোদাৱৰী দত্ত জে জীৱন ভৰি পাৰল্লৰিক বিষয় ৰঁনৰেঁত বহনীহ
 একটা অখন কনাপ্ৰেমী গ্ৰাহক নেত বৃক্ষা কাৰ্নিৱান মেহো ৰঁনৌ
 ননি ।

কতেক মৌথিত নোক কহৈত ছথি একটা মৌথিত ভয় ক খহাঁ
 মিথিনা পেঁটিং কিহেক নহি কৰেঁত ছী । হম মৌথিত ছী ত কী
 মাত্ৰ মিথিনে পেঁটিং কৰী , মাডৰ্ন পেঁটিং নহি কয় মকেঁত
 ছী । হমহু শ্বৰুখাত মে পাৰল্লৰিক মিথিনা পেঁটিং কৰেঁত ছনেঁ
 মূদা ৰিঁযাহ কে ৰাঁদ আধনিক পেঁটিং কৰয় নগনেঁ । খাৰঁ হমৰ
 পেঁটিং মে আধনিক কনা আ মমকালীন কনা কে বিষয়ৱস্ব আ
 তকনিকী মেহো দেখাগ্ৰ দেত ।

কিছু গোটে কহৈত ছথি আগ্ৰ ধৰি কোনো খান খ্যাতি প্ৰাপ্ত ক
 নাকাৰ মিথিনা পেঁটিং মে ৰিঁকনী পহিবন স্ত্ৰীক চিত্ৰ নহি ৰঁনাওন
 নি. মিথিনা পেঁটিং মে খহাঁ জিনকৰ নাম মনে ছী ও মৱঁ বৃট্ট
 পুৰান নোক মৱঁ ছথিন পহিনে মিথিনা পেঁটিং মাত্ৰ পাৰল্লৰিক ৰঁ
 নেত ছনেঁ মূদা খাৰঁ কিছু পৰিৱৰ্তন ভয় বহনে ছেক জেনা পুঞ্চা
 দেৱী , অৱিনাশ কৰ্ণ , মতোষ দায় । হমহু অখন ৰেখাঁকন মে
 কোনো মৌথিত মহিনা কে ৰিঁকনী মে নহাঁ দেখাভনে ছী হমৰ
 চিত্ৰ জাহি মে অশীলতা কে আৰোপ নগাওনে গেনে অছি তাহি

মে .গোখা মমুদ্র তষ্ট কে দৃশ্য ছে কোনো বিদেশী পর্যটক কে এ
কষ্টা মিথিল স্ত্রী কোন্ডুটিকম বেঁচী বহন ছথিন । পনায়ন কে শি
কাৰ মৌথিল নননা মানমিক বৰ্জনা কে তোড়ি ক ঞ্পন বোজগা
ৰ মে নাগন ছথি ।

ঞৰ্ণী মৰঁ জৰাঁৰঁ দিয় জে
বিদেশী পর্যটক কী কয়ঁল ওঠিক মনৰাঁথ নেতীহ ? ঞ্ময়ন মে
নোক পৰম্বৰা কে তারীজ্ জকাঁ গর্দেন মে ষ্টাঁগ নেনে ছথি পৰম্ব
ৰা বঁনেত বিঁগবেঁত বহনেয়া ঔদাহৰণ কে নেন জয়মান ঞ্পন ম
ৰঁহক পৰঁপৰা নহি ছন মূদা ঞ্বাৰঁ মমাজ ঞ্পনা নেনক ।

ঞ্পন মমাজ মে ঞ্বাগ্ৰ জে নকনী মঁম্বাৰান নোক ছথি ও মৰঁ
ছন্ন নৰাঁদা ওড়েনে ছথি । মাহিণ, কনা ঞ্বা মঁম্বৃতি কে নাম পৰ
পুৰাণপঁথী দুকান চনা বহন ছথি মৰঁকে কনগ্ৰা খুঁজি বহন ছনি ।

মোমন ম্যাগ্ৰাষ্ট পৰ বিৰোধ কে হম মামান্য ৰূপ মে নেনাঁ কিযে
ক ত কোনো বচনাকাৰ কে গ্ৰ মৰঁ মহয় কে ঞ্মতা জৰুৰ হে
ৰাঁক চাহী । গীত গোরিন্দ ,কানিদায় ঞ্বা বিছাপতি কে মৌন্দর্য ব
ৰ্ণন পৰ বঁহাত নোক বিৰোধ কবেঁত ছথিন । ৰাজকমল চৌধৰী
ঞ্বা খষ্টৰ ককা কে মেহো বিৰোধ ভেলে ।

-মঁজু দায় মো 9899242017

স্বপন মন্তব্য editorial.staff.vidaha@gmail.com পৰ
পঠাও।

২.৪.গৌৰীনাথ- গুমাৰ পৰনক প্ৰমিষ্ণ কথা 'পগঠ' ক মং
প্ৰকাশিত মংজু দায়ক কনাপ্ৰাতিক মম্বন্ধমে

গৌৰীনাথ

গুম্বাৰ পৰনক প্ৰিমিষ্কা কথা 'পগঠ' ক মংগ প্ৰকাশিত মংজু দায়ক কলাগ্ৰুতিক মস্কমে

পদ্মহ মাত পহিনে 'ঋতিকা'ক ঋপ্ৰৈন-জুন 2008 ঋক মে গুম্বাৰ পৰন ক প্ৰিমিষ্কা কথা 'পগঠ' ক মংগ প্ৰকাশিত মংজু দায় ক কলাগ্ৰুতি পৰ জে ষ্টিপ্লনী কযন জা বহন ঋছি ওকৰ মংদৰ্ড মে কিচু রাঁত মিথিনা মংস্কৃতিক তথাকথিত বক্ষক ঐ চিত্ৰ কে নই কই কই বহন ছথি ও ঋগ্ৰঁত ঋফমোমজনক ঋ নিন্দনীয ঋছি।

মংজু দায় হমৰা নোকনিক মমযক একঠা মহল্লপূৰ্ণ কলাকাৰ ছথি । মংজু জী মে স্ক্স ঋ গতিশীল পৰঁপৰাক প্ৰতি জাগৰক ঋ মমৃষ্ক হেৰাঁক ঋনাৰেঁ ঋগক বঁদনেত মময ঋ মমাজ কে দেখয ঋ পৰখয মে নিপূৰ্ণ ঋক্ষনিক চিত্ৰকাৰক নজৰি ছছি। দানক চিত্ৰক পাঁতি বঁজৈত ঋছি, স্ক্স মনুস্কক মোন কেঁ চিতনশীল বঁনা দৈত ঋছি । নিশ্চিত ৰূপমঁ ও স্ক্সশিক্ষিত চিত্ৰকাৰ ছথি, মূদা ও একঠা গুশন কলাকাৰ ছথি, জিনকৰ কলাক ৰাষ্ণ্ৰীয় স্কৰক কএকঠা চিত্ৰকাৰ ঋ কলা মমীক্ষক মৰাহনা কেনে ছথি। বঁদত ৰায় মহল্লপূৰ্ণ মম্মানমঁ মম্মানিত মংজু জী ক পেষ্টিগ প্ৰতিধিঁত ৰাষ্ণ্ৰীয় ঋক্ষনিক কলা দীৰ্ঘা মে মংগ্ৰহিত ভেষ্ঠত।

দৰভঁগা জিনোক কমৰৌনী গামমে জনমন মংজু জী স্নাতক ছথি। দানক পেষ্টিগ কগ ছঋ ষ্ঠা একন ঋ দৰ্জন বেঁৰ মমূহ প্ৰদৰ্শনী কএন গেন ঋছি। ৰাষ্ণ্ৰীয় স্কৰক পত্ৰিকা, ঋখৰাঁৰ ঋ কিতাৰঁমে ঐ মৰঁ পৰ চঠা ভেন ঋছি। নাৰীবাদী দৃষ্টিক মমৰ্থক মংজুক মানৰঁ ঋছি জে ঋগযো মহিনাকেঁ মমাজমে উচিত মম্মান

নে মিনত ছে আৰ জাধৰি গ্ৰ মহজ নে ভই জেতে,
তাধৰি মহিনা অখন গছাক অন্নিৰ্যাজিক
তৰীকা তাকৈত বহতে। আগক নাৰীক মংঘৰ্ষক মংগ-মংগ দানক
গছাক অন্নিৰ্যাজিক দানক চিত্ৰকলা মে ভেঠেত অছি।

মংজু জীক বিৰাহ আঞ্চনিক চিত্ৰকাৰ বৰিন্দু গুমাৰ দায়মঁ ভেন অছি
। দনু গোঠে বঁদত বিচাৰশীল কলাকাৰ ছথি জিনকা পৰ কোনো
মমাজ গৰ মহমুম কই মকৈত অছি। এহন চিত্ৰকাৰকেঁ কনাক
বিঁনা বুমনে দানকৰ চিত্ৰ পৰ ওছ ষ্টিল্পণী কৰয় বানো নোক
অখনাকেঁ লেখক-কৰি-চিত্ৰকাৰ, মিথিনাক মংস্কৃতিক বঞ্চক কহি
মকৈত ছথি, মূদা মঁৰেদনশীল স্তব পৰ দানকা মৰঁ পৰ মনুষ্য
হেৰোক রাঁত পৰ মঁদেহ ভই মকৈত অছি।

'অন্তিকা' ক মঁপাদকক ৰূপমে হম একৰ নিঁদা কৰৈত ছী জে
এহন ষ্টিল্পণী কৰৈত ছথি আ মভ জিম্মেদাৰ মোচ বঁনা মিত্ৰ
মঁ উচিত হম্বক্ষেপক অপেক্ষা কৰৈত ছী।

মংজু দায় মিথিনা মংস্কৃতিক তথাকথিত বঞ্চককেঁ আহত কৰয়বঁনা
পেঁষ্টিক বিষয় মে কহৈত ছথি, "হম গোৱা বীচ ক দৃশ্য দেখনাক
বঁদ গ্ৰ ডাৰ্গংগ বঁনোনে বহী। মিথিনাক একটা মহিনা বিদেশী
পৰ্যষ্টককেঁ কোন্ড ড্ৰিংক বঁচ/পড়োয়ি বহন ছথি। অৰ্ধনগ্ন মহিনা
বিঁকনীমে একটা বিদেশী পৰ্যষ্টক অছি।" মতনৰঁ জে পনায়নক
শিকাৰ মৌখিন নননা স্ত্ৰগোনক মংগ মংগ মানয়িক বৰ্জনাৰ দেৱান
পাৰ কই বহন ছথি। অশীলতা ঐ চিত্ৰমে নহি, অধনাহ বিচাৰক
নোকক নজৰিমে অছি। অংগ অশীল নহি অছি আ নে ওকৰ
চিত্ৰণ। জঁ এহন বহৈত তঁ কোহৰবক চিত্ৰ নহি বঁনৈত।

(हिन्दीमँ ढौथिनी अन्वुराद आशीष अन्ठिहार)

अपन मंतर्य editorial.staff.videha@gmail.com पर
पठाउ।

২.৯.মৌখিক "উমানে কথা থা" মানে গুম্মাৰ পৰনক দীৰ্ঘকথা "পগঠ" (চিগ্ৰাঁকন মঁজু দাম)

মৌখিক "উমানে কথা থা" মানে গুম্মাৰ পৰনক দীৰ্ঘকথা "পগঠ" (চিগ্ৰাঁকন মঁজু দাম)

মৌখিক "উমানে কথা থা" মানে গুম্মাৰ পৰনক দীৰ্ঘকথা "পগঠ" (মোভাৰ ঞ্ঠিকাকা) । হিন্দীক পাঠক, জে "উমানে কথা থা" পঢ়নে হেতা, কেঁ বঁমত চ্ছি জে কোনা ঞ্ঠি কথাকেঁ বচি চন্দ্রধৰ শৰ্মা "গনেৰী" ঞ্ঠমৰ ভই গেনাহ। হম চঠা কই বহনে চ্ঠী, গুম্মাৰ পৰনক "পগঠ" দীৰ্ঘকথাক। একৰা পঢ়নাক রাঁদ ঞ্ঠহাঁকেঁ একঠা বিচিহ্ন, স্মখদ ঞ্ঠা মোন হৌন কৰেঁৰনো ঞ্ঠলুভৰ ভেষ্ঠত, জে যেকপীৰিঞ্ঠন ঞ্ঠেজেডী মঁ মিনিতো নাগত ঞ্ঠা ফৰাকো। মূদা ঞ্ঠ বচনাকেঁ পঢ়নাক রাঁদ তামম, ঘৃণা মভপৰ নিয়ন্ত্ৰণকেঁ ঞ্ঠা মামাজিক/ পাৰিৱাৰিক দায়িত্বকেঁ য়েহো ঞ্ঠহাঁ ৰ গঁভীৰতায়ঁ নেৰেঁ, য়ে ধৰি পক্কা ঞ্ঠি। মূদা একৰ একঠা শৰ্ত ঞ্ঠি জে একৰা মম্বে নিকানি কই এক্লে ঞ্ঠখড়াহামে পঢ়ি জাগ। ঞ্ঠ কথাক চিহ্ন মভকেঁ নিখননি ঞ্ঠি নিখিয়া মঁজু দাম- **মম্মাদক**

दीर्घ कथा

पड़ठ

कुमार पवन

प्रायः एक युग बाद कुमार पवन फेर सँ लेखन मे सक्रिय भेल छथि। विगत शताब्दीक नवम दशकक शुरुआत सँ लेखन आरंभ कर'वला कुमार पवन मैथिलीक सुपरिचित कवि, कथाकार आ व्यंग्यकार छथि। किछुए कथा आ तीन चारि दर्जन कविताक बल पर मैथिली मे अपन फराक पहिचान राख'वला ई एक टा विशिष्ट कवि-कथाकार छथि। हिनक नव दौक प्रारंभ एक टा यादगार दीर्घ कथा आ पाँच गोट कविताक संग भ' रहल छनि। प्रायः कतेको वर्ष सँ मैथिली मे एहन सशक्त कथा पढ़बा लेल नई भेटल अछि। हमरा विश्वास अछि जे मैथिलीक व्यापक पाठक वर्ग केँ ई स्पर्णीय शुरुआत बुझेतनि।

—संपादक

अन्हार मे डूबैत खिरोड़...

मोन मे औनाइत जाहि बेचैनी केँ टारि देबाक फेर मे हम एत' प्रायः भागि क' आयल छलहुँ, से एखनहुँ कहाँ छोड़ि रहल अछि... ईटाक पाया आ काटक गाईरवला एहि जर्जर पुल पर ठाढ़ भ' नीचो लगभग सुखायल मिरतुक्की खिरोड़ आ चारू दिस गर्द-गर्द भेल वातावरण केँ देखि मोन हल्लुक क' लेबाक आशा करब आब व्यर्थ बुझा रहल अछि...। खिरोड़, जे हमर गामक पूर्वी सीमान पर अदौ सँ बहैत हमरा लोकनि केँ एक टा परिचिति दैत आबि रहल अछि, आइ केहन दुब्रि-पातरि सनटिछी सन भेलि अपन अस्तित्वक लेल संपर्ष क' रहल अछि, से देखनहि जानल जा सकैए। एक टा दीर्घ निस्सास छोड़ैत हम चारू दिस नजरि खिचैत छी। सूर्य डरकि चुकल छथि...। खुने खुनाम परिचमाकाश...। घुरिआयल परिवेश...। नहु-नहु उतरैत अन्हार...। आ अन्हार मे डूबैत खिरोड़...।

हम एत' की क' रहल छी? एखन तँ गाम पर रहबाक चाही। ओत' धमगण्जर मचल हैतै। कलहुका भोजे तेहन रहै जे अजुका भोज लेल लोक सभ भोरहि सँ उस्ताहित अछि। जटाबला भाँगक पत्ती भोरहि मे फूलय लेल ध' देल गेल छलै। कमलू भाइक खास आग्रह छलनि। से छनि। गाम मे भोज रहौक तँ ओ दड़िभंगा मे अटक नहि सकैत छथि। ओ काल्हिए दसबजिया ट्रेन सँ आबि गेल छलाह। उस्साहपूर्वक भनसिया सभक संग भरि दिन लागल रहलाह। वैह किये? बहुतो लोक आयल अछि। कालेजिया नवयुवक सभ। काल्हिए सँ हति क्रांतिक योवना पर अमल भ' रहल छैक। भोर सँ फुलैत भाँग केँ मौजि-मौजिक' पाँच पानि सँ धोने हेताह शोभन...।

सिलीट पर ताधरि पिसने हेताह जाधरि भाँग सिलीट ने छोड़ि देने हैत। भाँग मे देल गेल हैत खीराक बीया, गुलाबक पत्ती, सौंफ, दछिनी, मरीच आदि-आदि कैक तरहक मसाला। वैयू छलै टीसन। नवीन झाक चाहक दोकान। कमलू भाइ साफ कहने छलथिन नवीन झा केँ, कोनो हालति मे दस किलो दूध राखय लेल। दूध-चीनीक संग घोरल गेल हैत भाँग। गिलास-पर-गिलास देने हैत सभ...। सबहक मोन आब गुनगुना चुकल हैतै...। एखन धरि तँ सबहक संपर्क म' चुकल हैतै बाबा बौरहबा सँ—सोड़े हटिलाइन पर। आब तँ एक्कहि टा काज बाकी...।

सरबन बाबूक दलानक विस्तृत अगुअइत मे नोतल ब्राह्मण सभक जुटान भ' रहल हेतनि...। ओत' एखन हमरो रहबाक चाहैत छल...। आ हम एत' एहि पुल पर ठाढ़ छी...। की क' रहल छी हम एत'? सभ हमरा ओत' ताकि रहल छी हैत...। कमलू भाइ खास क' आ हम...? तखन सँ कतेक बेर भाइ दिस बिदा होब' चाहलहुँ अछि, मुदा डेगे नहि उठि रहल अछि...। हिम्मति तँ करहि पड़त...। सामाजिक बन्दन केँ अनठिया देब उचित नहि...। जाय तँ पड़बे करत...। नदीक छरकी...लचका...जरलाहा पोपर...

जेना-जेना गाम दिस बढ़ल जा रहल छी अन्हार आर सभनायल जा रहल अछि...। माल-जाल केँ चराक' बाध सँ घुरैत लोक सभ...। मंथर गतिएँ चलैत, पजुआहि करैत, महीसे सभ आ ताहि पर बैसल चरबाह सभ सड़कक एक दिस सँ जा रहल अछि। सामने गाछी सभक पच्छिम रेलवे आ तकर ओइ पार गाम। गाछी आ बैसबारिक कारणेँ अन्हार आर भगगर बुझा रहल अछि। गाछी सभक विरल भाग द' क' इजोत हुलको द' रहल अछि आ संगहि सुनाइ-पेड़ा रहल अछि जेनेरटरक फट-फट-फट... अनवरत...।

गाछी पार क' रेलवे लाइन पर चढ़ैत छी...। एतहि सँ स्पष्ट बुझाइत अछि—व्यापक ब्राह्मण समाज जुटि रहल अछि...। पुआरक सैकड़ो बीड़ा पंक्तिबद्ध राखल जा चुकल अछि...। बैसइ जइयो केर आग्रह सुनबाक लेल उताहुल बूढ़-सेयान-बच्चा-युतरु-छाँड़ा-छाँड़ीक भीड़...। भोज्य पदार्थ पर टूटि पड़बाक लेल सनद अटाटट्ट लोक...।

रेललाइन सँ सड़कक लभानी पर उतरि जहना हम आगौं बढ़ैत छी कि आग्रह भ' जाइत छैक। की रेलम पेल! लोक सभ बीड़ा लूझ' लेल टूटि पड़ैत अछि। केओ चारि-चारि टा बीड़ा लूझि-ओछा पलथी मारिक' बैसैत अछि तँ केयो बीड़ाक अभाव मे चप्यले पर आसन जमा लैत अछि। दबू प्रकृतिक लोक बीड़ाक लूटि मे पछुआ गेला सताँ हारि क' चुकिए माली बैस जाइत अछि...। ओम्हर जे कनेक हमर-झौट-पर-झुलय-बड़का-बड़का-लोक वला लेंटे सँ लैस अछि से बलजोती सररन बाबूक टाल सँ झीकि-झीकि पुआरक मोटका बीड़ा बना बैस जाइत अछि आ गब सँ गर्दिनि तानि चारू दिस ताकि रहल अछि जेना कि कहि रहल हो, 'मर्दक

बेटा अछि क्यों तें टोकिक क' देखओ नेज ! लोक फरकके सँ हौं...हौं...क' रहल अछि परंच केकर हिम्मत छै जे समझ मे आबिक' रोकम्...।

आब पात परसल जा रहल अछि...पुइरनक पात। अदभुत! आब खजनिक प्राय: सभ भोज मे लोक दहिभंगा वा पुपरी सँ पातक रेडोइड प्लेट आ बाटी ल' अनैत अछि तखन पुइरनक पात ? सरबन बाबूक हठ छलनि। खजुत्वारक पोखरि सँ आनल गेल छलै चोइरक बोइ...। सरबन बाबूक तँ खाली हठ आ इच्छा छलनि। असल व्यवस्था सँ कयलनि राघव लला। से छनि। लोकक हुनका कमी नहि छनि...। बस एक बेर हाक देबाक काज...।

मुदा बाजय रसनचौकी...

से आब भोज शुरू भ' गेल अछि...। चूरा-दहीक भोज...। नहि-नहि, दही-चूराक भोज...। कहियो क्रेज रहै पक्की भोजक माने पूइडी जिलेबीक भोजक। नामे सुनैत मातर बच्चा सभ किलोल करय लगैत छल...। खींगण अनैरे प्रसन भ' अपन नेना केँ कोरा मे ल' चुम्मा लैत पति केँ कनेडेरीएँ देखय लगैत छल...। पुरुखवर्गक तँ कयै कोन ? पयानँ दुर्लभ लोके शरीराणि च पुन: पुन: केँ गौरव मे बन्देने ओ लोकनि भोगक पुरना पत्नी पीसि देबाक लेल कनिजाक निहेरा करय लगैत छल...। मुदा, आब ओकर क्रेज गेलै। आब केँ पुइए पुइडी-जिलेबी-तरकारी केँ ? ओ तँ रहहौं होइते रहैत छै। आब तँ माघ नहाय से मर्द कहाय। माने जे दही-चूराक भोज क' पाबय से मर्द। बड़का-बड़काक बोड़ी डोल भ' जाइत छनि...। हँस्सी-उठ्टा छै की ? पसेरी भरिक' करेज होयबाक चाहौ। आ चाही मनीपावरक संग मेन पाव...। से आब लगैए, कनिजा काकीक दुनु बेटा मे एहि दुनु चीजक कमी नहि। दुनु बेटा पौरुष देखौलाथिन अछि...। आ से भरपूर देखौलाथिन अछि...।

पौरुष तँ ओ लोकनि देखबिते रहैत छथि। आब ओही दिनुका बात लिय' ने। अरे, सरखणी दिनुका। अस्थिसंचयक बाद श्रादक हेतु योजना बनबा' लेल गामक पागधारी लोकनिक बैसार भेल छलनि...। सरबन बाबू दुनु भौइ ओना तँ एक दोसरा सँ कटल-कटल रहैत छलाह...। एक गोटे ईर हाट तँ दोसर वीर घाट ! परंच एखन दुनु गोटे अपना केँ एक टा विशेष प्रकारक अपराध भाव सँ समाने रूपेँ दबल अनुभव क' रहल छलाह। लागि रहल छलनि जेना कि पतिया लागल होनि। पतिया लागब की होइत छै, से ओ लोकनि नेनपने मे देखि चुकल छलाह। जकरा हाथेँ खुट्टा पर बान्हल गाय-बड़द मरि जाइत

छलै तकरा गरा मे भरल पशुक-जड़ड लटकीने प्रायश्चित हेतु चरे-चरे दयनीय मुद्रा मे मौन रहि भीख माँगत देखि चुकल छलाह...। आइ दुनु भौइ अपना-अपना केँ किछु ओहने सन स्थिति मे पाबि रहल छलाह...। एकर पागधारी नक्षत्र मंडली विचार क' रहल छल—

“श्राद्ध कोन होअय ?”

“वैदिकी ?”

“संचदान ?”

“के बजलाह पंचदानक नाम ? वजबाक गति नहि अछि तँ कम-सँ-कम चुप तँ रहू। अहाँ केँ ई नाँज बूझल अछि जे शास्त्रक अनुसार वैदिकी श्राद्ध भने मुइनहार केँ पढत होइत छिन ? आ सरबन बाबू दुनु भौइक कोनो हाइ हिलैत छनि ? कयोक अभाव छनि ?”

“हँ यौ ! अभाव किए रहतिन ? दोसर, प्रतिष्ठी किछु अर्थ रखैत छैक कि नहि ? प्रखंड भरिक कोन गाम मे के नहि चिन्हैत छनि सरबन बाबू केँ ?”

“आ राववेजी कोन कम छथि ?”

“हँ ! से तँ ठीके ! कोन गामक नवयवक नहि चिन्हैत छनि राघव केँ ?”

“असल मे चिलमक सम्बन्धे ततेक विस्तृत होइत छैक...।”

“फेर...। की बाजि देलहुँ अहाँ ? जखन मुँह खोलव बुझिले योकरव। भतुहरि कहने छथि...।”

“आब भतुहरि केँ एखन रहय दियनु। टूक सँ हटै नहि जाइ जाइ !”

“ठीके कहैत छी। उचित तँ वैह जे वैदिकी होइक !”

“हँ...हँ...। वैदिकीए होइक !...की सरबन बाबू ?”

जगमाइत नक्षत्र मंडलीक मध्य सकुचाल सकपंज-निग्रभ बैसार सरबन बाबूक बुझि जेना हेरायल सन भ' गेल छलनि। आब जेना झुकल माघ उटवबाक अवसर आ बात देखाइ पडि रहल छलनि...। कनेक महा अवश्य छलै, मुदा दोसर उपायै कोन छलनि... ?

“ठीक छै। हमरा दिस सँ हजँ नहि। कनेक राघवजी सँ सेहो पूछि लियनु !”

“कि राघवजी ?”

सबहक नजरि राघव लला पर आबि स्थिर भ' गेल रहनि। धुआँयल मुखाकृति... झड़कल-झड़कल। कारी झामर ठौर...। तमाकुलक योग सँ गनगनायल गाँजाक लाली प'ल उठबिते आँखक डिम्हा सँ हुलकी देब' लागल रहनि...।

“ठीके छै। जे सबहक विचार से हमरो...।”

आब भोज। नक्षत्र मंडलीक अनुपवी पाकशास्त्री सभ उन्टि-पुन्टि क' एहि मुद्रा पर

विचार करय लगलाह...। खूब घमर्थन भेल...। अन्ततः निर्णय देल गेल—

“एकदशा दिन यदि संभव होअय तँ तुलसी फूल वा कनकजोरि वा करिया कामोदक पुरना अरवा चाउरा। जँ से उपलब्ध नहि भ' सकत तँ बासमती तँ अवस्से होअय। फेर राहडि क दालि...सात टा तीमन...बड़, बड़ी, पापड़, दही, चीनी, सरकड़ीरी आदि-आदि !”

“आ द्वादशा दिन पूइडी-जिलेबीक भोज की कावह हो सरबन। जखन एतेक भेवे केले तँ बनिर्वाला भोज की करवह। ओहुना कनिजा काकीक भोज लेल सबहक मोन टाँगल छै...। से यही-चूराक करह। भालपुरिया कतरनी चूरा... कम सँ-कम चाँचि बेर अहरग क' छलिहार दही...चीनी...डालना...तोलक अँचार...आलुक अँचार...नोन-मिरचहा आ अंत मे बुनियो...की ?”

“ठीक छै ने सरबन बाबू ?”

“मुदा, इस्टीमेट ?”

“बनबा' हो गेपल। तँ तँ हिसाब-किताब मे माहिर छइ। बड़का कक्का आ भुटकुन नबा सँ पुछि लहुन। आ अहाँ लोकनि विचार-सहयोग दियनु मास्टर साहेब आ नेता जी...।”

एस्टीमेट बनल। श्राद्ध आ भोज दुनु मिलाक' प्राय: डेढ़ लाखक ! सरबन बाबूक हवा गुप्प आ राघव लला सटकदम्...।

“की सरबन बाबू, भेल ने ?”

सरबन बाबू दुनु भौइ सँ पुछि देखि ठीकेदार साहेब केँ नलि रहल गेलनि, “ओना चुप किए छी ? टकाक दिक्कति अइ ? ई दिक्कति कोनो दिक्कति छै ? असल बात तँ ई जे अहाँ सभ चाहेत की छी ? जँ चाहेत छी तँ व्यवस्था भ' जेतै। हम कोनो समाज सँ बाहर थोड़े छी ? आ जँ अवसर पर काज नहि आवय तँ भन बेकार। कथी ? सभयबाक चिन्ता ? भक्क ! अरे माय-बाप फेर घुरिक' नहि अबैत छथिन। ओ पुत्र केँ जन्म कथी लेल दैत छथिन ? रही लेल ने जे पुत्र समय पर पुरुषार्थ देखावय ? एहन श्राद्ध करय... एहन ब्रह्मभोज करय जे उदार क' देअय... स्वर्गक फाटक फोलि देअय। आ से अवसर उपस्थित अछि अहाँ सभक समझ। आब आवश्यकता अछि पुरुषार्थ देखयबाक !”

“ठीके तँ कहैत छथि भाइ। बेसी सोचल नहि जाओ। अरे, समय पर पाइ आपस क' सकबनि तँ बेस, नहि तँ टीसन लग सड़कक कात महक जे दसकटवी गाछी अछि सँ हिलिबि देबनि भाइ केँ। ओहुना आब गाम महक जमीनक प्रति मोह बेकार। गाछिओ तँ उजड़िए गेल अछि...।”

ठीकेदार साहेबक मुंशी भोगी झाक मंतव्य नीक जकीं बूझि रहल छलाह सरबन बाबू। गँजेडी

राघव बुझय वा नहि। जमीनक ओइ टुकड़ी पर बहुत दिन सँ नजर छनि टोकेदार साहेबक। ओ ओत 'भाइट कॉम्प्लेक्स बनाव' चाहैत छथि। सामान्य स्थिति रहैत तँ सरबन बाबू टोकेदारक एहि कूटनीतिक चालिक जबरदस्त जवाब दित धनि...। मुदा, एखन तेहन न उलंग फँसल छथि जे कोनो आन बाटे ने सुझि रहल छनि। के देत डेढ़ लाख रुपैया? जे देत से बदला मे किछु-ने-किछु चाहबे करत। निःस्वार्थ मर्दति आब के ककरा करैत छै? कम-सँ-कम ई समय पर द' तँ रहल अछि। सरबन बाबू चारू दिस तकलनि...। सबहक दृष्टि मे एकूटा आग्रह। हँ कहि दियौक नै। सपूत बनू...अपन नाम केँ सार्थक करू...।

"हम तँ तैयार छी। मुदा, एक बेर राघव जो केँ सेहो पुछि लियनू!"

"की राघव जो?"

टोकेदार साहेब आ हुनक मुंशी भोगी झा केँ बेछिल्ले बाँस धौंसि देबाक योजना मोनहि मोन बनबैत आ तत्काल स्थगित करैत राघव लला केँ प्रश्न मुनिहति लगलनि जेना केओ हुनक पीछे केँ ललकारि रहल होनि। क्रोध बाट बदलि क' सरबन बाबू पर केन्द्रित भ' गेलनि—

"देखि जाइ जाइ। हम कोनो मउगीक साया मे घुसिया क' रह'बला मर्द नहि छी। सभ केँ अपन फिकर कर' लेल क'हबौ। राघव मर्द अछि आ मर्द बेला बाबू कहल। आ मर्दवला बाबू वैह अछि जे लागय से देआइ, मुदा बाजय रसनकीको...।"

चित्त तँ सरबन बाबूक सेहो लहरलनि, मुदा गरा मे उतरी तँ हुनके छलनि। दया गेलाह...।

अजेय योद्धा सभक पराक्रम...

सें आइ द्वादशक जबरदस्त भोज भ' रहल अछि...। लगीए पूरा गाम उनाटि आयल अछि...। हाथ जोड़ि क' सबहक स्वागत करैत दुनु भाँइक आग्रह, "मोन भरि खाइ जाइ। जे वस्तु जतेक चाही से लिय'। कोनो वस्तुक कमी नहि।" कनी किए रहतै? टोकेदार साहेबक सहयोग देखि भरि गामक युवक लोकनिक उत्साह फरक उठल छलनि...। संगहि सहयोग छलनि भारपुराक सोगारथ यादवक।

सोगारथ यादव। सरबन बाबूक परम मित्र। प्रखंड राजनीतिक संगी। दहिद्या, मिर्कनी, खजुबारा, भभरपुरा, खेरिया टोल, राड़ी माने ई जे परपोट्टाक सभ गाम छनि मारल गेल...। महिसवार

सभ केँ सोझे बयाने पर जा पकड़लनि सोगारथ बाबू, "हो भाइ सभ, साल भरि तँ देहातक दूध एकत्र क'...पानि मिला...। ड्राम मे भरि...विदाउट टिकट जनता ट्रेन सँ जाक' दड़िभंगा मे बेचिने छह...चानी कटिने छह...। कहियो क' किछु पुण्या कमाबह। बस चारि दिनुका दूध दएह। बूझ' जे हमरे दैत छह। चारिम दिन एक-एक टा पाइ गनबा लएह...।" सोगारथ यादवक निशाना कातह खाली जानि। ततेक नै दूध भेलै जे सय तोला...नहि-नहि, तोला नहि खोर मे पौरल गेल देहो...।

"अहाइ सय खोर...।"

"तँ तोरा माने की? अट्टारह मन अरबा चाउर आ बीस मन चूड़ा खयनिहार गाम मे एहि सँ कम मे की होइतै?"

से दुनु भाँइक आग्रह जे मोन भरि खाइ जाइ आ कामना करै जाइ जे कनिजा काकी केँ पड़त होइ...। पंक्तिबद्ध आसन जमीने भोज खयनिहार सभ...। एक टा पाँति पच्छिम मुँह तँ दोसर पाँति पूब मुँह...। एहिना तेसर पाँति पश्चिम मुँह तँ चारिम पाँति पूब मुँह...। सम्मुखक दू पाँतिक बीच मे बारिक लोकनि केँ अयबा-जयबा लेल रस्ता। एत' सँ ओत' धरि पाँति-पाँति मे कुम्भकोपरिदधिचिपटानशक्रेयलवणव्यंजननिम-धुराणि च सँ जूझैत लोक सभ...। चलैत मुँहक चपट-चपट...। बारिक लोकनिक 'ई लाबह हो', 'ओ लाबह हो' केर गुंजित स्वर...। सभन भ' गेल अन्हार सँ लड़ैत जेनेटक पचासो ट्यूब-लाइट...जगमग...सभ किछु जगमग...।

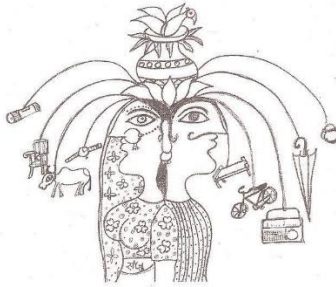
समाजक पैच-पैच नाकबला लोकसभ मे अपना केँ अग्रगण्य बुझनिहार अल्लाँ बाबू आ फल्लाँ बाबू लोकनि पहिल खेप मे नहि बैसलाह अछि। ओ लोकनि दोसर वा तेसर खेप मे टहलैत कखनहुँ भोज खयनिहार सभ सँ दहीक

स्वाद वा डालना मे नोनक मात्राक मादे पुछि रहल छथि, तँ कखनहुँ बारिक लोकनि केँ कोनो खास जाह पर खास वस्तु ल' क' पहुँचबाक निर्देश उछालि रहल छथि...।

मुड़ी गाँइ तमय भ' भोजनलोन लोक सबहक लयान देखि जेना...जेना किछु मोन पड़ि रहल अछि...। हँ...कनिजे काकी कहैत छलीह खिस्सा...। मैथिल सभक भोजनपट्टाक मादे सुनि इन्द्रक घमंड फड़कि उठल रहनि। बड़का भोजन भट्ट छथि मैथिल सभ तँ हमरा ओतय आबयु। हम नोट दैत छियनि। हमर व्यवस्थानुरूप भोजन क' कय देखावयु तँ हम इन्द्रासन हारि जायव। स्वीकार करलाह? अपन पसिन्नक क्षेत्र मे आबि फँसल राजु केँ देखि जेना योद्धा केँ हँसी लागि जाइत छै तहिना उच्च अहंकारी देवराजक एहि मूर्खतापूर्ण चुनौती पर मुसकिया देलनि मैथिल लोकनि। स्वीकार क' लेल गेल चुनौती...।

परंच इन्द्रो तँ पकका खिलाड़ी छलाह। भोजक जबरदस्त आयोजन कयलनि। अपार खाद्य-सामग्री। मुदा, आहि री बा! ई की? परम्परानुसार सम्मुख पाँति बनाक' बैसल मैथिल लोकनिक दहिन हाथ पर काँछ सँ ल' क' पहुँचाधरि बाँसक फराठी राखि जडइ सँ लपटि क' बान्हि देल गेलनि। आब भोजन क' देखावयु...। मुदा बाह रे मैथिल! ओ मैथिल केहन जे कोनहुँ परिस्थिति मे भोजन क' कय नहि देखावय? सम्मुखक पाँति सभ कनेक लगाच घुसुकि आयल आ आमाने-सामने बैसल मैथिल लोकनि एक दोसरा केँ एक-दोसरक पात पर सँ खाद्य-सामग्री ल' बिनु दहिन हाथ मोड़ने खोआबे लगालाह...। जल पीबाक लेल वाम हाथ तँ मुक्त छलानिहै। इन्द्र चारू नाल चित्त। भोजनोपरांत गर्वित मैथिल लोकनिक समक्ष टाड़ नवशीश इन्द्र अपन इन्द्रासन ग्रहण करबाक निवेदन कयलथिन...। मैथिलक उदार गवोक्ति भेलनि, "इन्द्रासन अपनाहि राखल जाओ। हम सभ ल' क' की करब? मुदा, स्मरण रहय जे पुनः हमरा लोकनिक भक्षण-सामर्थ्य केँ चुनौती देबाक भूल नहि होअय। ई हमर सबहक क्षेत्र थिक। एहि क्षेत्र मे हम सभ अजेय छी।..."

से आइ एक कात मे टाड़ हम एहन अजेय योद्धा सभक पराक्रम देखि रहल छी...। नजरि भोजस्थलक कात मे पाँति सभक छोर पर स्थित सड़क दिस जाइत अछि...। ओत' समाजक दीन-हीन वर्गक महिला, पुरुष, छौंड़ा, छौंड़ी

सभ अलम्बनियमक थारी आ बट्टा नेने प्रतीक्षा में ठाढ़ अछि...जे कखन लोक सभ भोजन समाप्त क' कय उठत आ ओकरा सभ के अभावय लोकक अँउट उठयबाक अवसर भेटैत...। भूखक मारल लोकक एहि भीड़ में सेहो कैक टा छोटा-छोटा बगै...। अपना सँ तथाकथित निम्न वर्गक लोक केँ कनेक फराके रहबाक निर्देश सहक प्रकृति एह वर्गक लोक सभ में छै—से स्पष्ट देखाइ रहल अछि...।

पच्छिम भर अकास में लोका लोकब शुरु भ' गेलैए। नहू-नहू मेघ ऊपर उठि रहल अछि...। रहि-रहि क' लोकनि लोका भोज खयनिहार आ खुबयनिहार दुनु पक्ष केँ कनेक हड़बड़ा देलक अछि। किछु गोटे लोक सभ केँ शान्तिपूर्वक भोजन करबाक आग्रह क' रहल छथि। लगेए इन्द्र फेर आइ गड़बड़ी पर उतारू छथि...।

ओम्हर गाम भरिक एकजित कुकुर सभ आपस में कटाउझ क' रहल अछि। कटाउझ में जे कुकुर हारि जाइत अछि से कनेक हटि क' विचित्र विलम्बित स्वर में भूक' लगैत अछि... जेना कानि रहल हो...। ओह! ओहने सन...। जेना ओहि रति कानि रहल छल...। ओहि रातुक सभन निस्सम्बता केँ चरित कुकुर सभक रदनक ओ धरयादा विज्ञायल छुरी...।

आगि-पानि-लोह-पाथर...

ओही रातुक बाद आयल छल ओ जेटक एक टा पंचपचायल भोर...। उसीन क' राखि देब'वला तौसायल कारी रातुक बादक ओ भोर...।

साँझि सँ सड़ल गुमकी छलै...। पसेना-पसेना देह...कखनो मुखयबाक नाम नहि...। ऊपर सँ लाखनि सँ भोल डगराक मच्छरक फोक...। एम्हर-सँ-ओम्हर दीगैत...गुम्हरैत...भूकैत...कनेत कुकुर सभ...। एक्को रती चैन नहि...। छटपट-छटपट करैत राति बहुत नहू-नहू बीति रहल छल...। कखनो-कखनो डबरा महक जलगुमी सभ चियो-चियो क' उठैत छल। ककरो चैन नहि...। कोना होइत? जेट खतम होब' में प्रायः छःओ दिन रहि गेल रहै परंच बुन पड़बाक नाम नहि...। भरि दिन अकास सँ आगि बरिसैत छलै आ साँझि सँ जे बोकर' लगैत छल पृथ्वी छेदा तौस से राति भरि उमिनाइत रहैत छल प्राणिमात्र...। पता नहि कहिया बुन पड़ैत...? हम टेकानि नहि सकलियै जे कनेक राति भेल हेतै...। प्रायः डेढ़...नहि दू...। कनेक पुरवा सिहकलै...। पसेना सँ भीजल देह डंडायल आ प'ल भरिआय लागल...। कुकुर सभक तेज झौहटि सँ निम्न टूटल...। एतेक किरो लागि रहल छै...? भक्क! कुकुरो केँ कोनो टेकान छै?

जहुरी छै जे कोनो चोर केँ देखि क' भूकल होअय? भ' सकैए दोसर टोलक कुकुर पर नजरि पड़ल हेतै कि शुरु भ' गेल हेतै...। सोचैत-सोचैत फेर प'ल भरिआय लागल...। कखन बरखा अयलै...हम किछु नहि बूझि सकलियै...।

जेना एक टा झटका खाक' निम्न टूटल होअय...। बाहर सड़क दिस गुलगाल भ' रहल छलै...। क्रमशः तेज होइत...। कोठली सँ बाहर दलान पर अयलहुँ। भोर भ' चुकल रहै मुदा एखन सूर्योदय हेबा में किछु विलम्ब रहै। हमर घरक पूब द'क' जे रेल लाइन गेल अछि—दखिन-पूल सँ उत्तर-पच्छिम दिस—तेम्हरे लोक सभ जा रहल छल...। की बात छै? हम किछु आगाँ बढ़लहुँ...। ओकील ककाक दलान पर किछु लोक टाढ़ भेल रेल लाइन दिस इशारा करैत बतिया रहल छलाह...। हुनकर सभक तर्जनी केँ पाछाँ करैत हमर नजरि देखलक जे रेल लाइनक आस-पास किछु महिसवार, हाथ में लोटा नेने 'पोखरि दिस' जयबा लेल बहरायल, किछु भलेमानुस आ ज'न-ब्योनिहार केँ अद्वयबाक लेल विदा भेल, किछु कुषक लोकनि विस्मय आ दुःखक मुद्रा में बहस क' रहल छथि...। एतेक फरकी सँ बात बूझब कठिन छल...।

“की भेलैए?” हम पुछलियै।

“लगैए क्यो कटि गेलैए?”

“के?”

“हौ, हमरा तँ लगैए जे काल्ह मैट्रिकक रिजल्ट बहार भेलै। कहाँदेन बड़ खराब रिजल्ट भेलैए। अबस कोनो फेल केलहा छौंदा कटि गेल हेतै।”

“नहि हौ, कोनो विद्यार्थी नहि रहल हेतै ओ। आइ-काल्ह ट्रेनक छत पर चढ़बाक बड़ बलन भ' गेलैए। ओही में सँ कोनो अगती टपकि पड़ल हेतै।”

“ई अहाँ कोना कहैत छियै भाइ? इहो तँ भ' सकैए जे कोनो तड़पिम्बा वा गँजपिम्बा औंघरा गेल हेत रेल लाइन पर...आ...।”

जतेक मुँह तरेक बात। ओम्हर ओकील कका एहि सभ सँ निरपेक्ष मनोयोगपूर्वक अपन बड़द केँ सानी खुआ रहल छलाह।

“को कका, के कटि गेलैए?”

“पता नहि!” ओ हमरा दिस तकबो नहि कयलनि। नादि पर नजरि गाड़ने रहलाह। हुनक ई निरपेक्षता हमरा कनेक विचित्र जकाँ लागल। लागल जे हिनका जरूर बूझल छथि। कदाच जानि-बूझि क' अपना केँ कोनो काज में ओझार क' रखने छथि। हम रेल लाइन दिस बढ़लहुँ।

“हौ बीआ, तँ ओम्हर नहि जाह। तोहर करेज एतेक मजगूत नहि छह...बदरिष नहि हेतह...।” ई हमर माय छलि जे पता नहि कखन

सहटिक 'पाछाँ-पाछाँ' एत' धरि आवि गेल छलि।

“तौ” चिन्ता नहि क'। हम तुतत आवि जायब। आ हमरा किछु नहि हेत। आब हम दस बखक ओ समीर नहि छी जे शोषित देखिक' रह भ' जायत।”, हम आगाँ बढ़ि गेल छलहुँ।

हमर पाछाँ-पाछाँ लछमी सेहो ओही दिस जा रहल छल। ओकर वैह रस्ते छलै। एही द'क' ओ निर हात बाबुक ओत' बर्तन-बासन कर' जाइत छलि। सामने सँ पप्पू आवि रहल छल। पुछलियै तँ ओ कहलक, “एतेक तँ निश्चित अछि जे कोनो स्त्री कटल अछि। पैच-पैच केस छै। हमर हिम्मत नहि एलाउ कयलक जे लग जाक' देखियै। देखै नजि छियै जे ककरो लग जयबाक साहस भ' रहल छै? सभ दस हाथ फटाकिए सँ देखि रहल अछि...ओ देखिक' अपन-अपन बात भ' रहल अछि...। एहन भयानक दृश्य नहि देखल भाइ...। हमर तँ मौन कोनादन क' रहल अछि...। हमरा जाय दिय'...।” पप्पू घर दिस बढ़ि गेल।

सावत लछमी हमरा सँ आगाँ निकलि रेल लाइन पर घटनास्थलक लग पहुँचि चुकल छलि...। आगाँ बढ़ैत हाथ देखलहुँ जे ओ पुरुष सभक गोल केँ चरित भीतर गेलि...।” ओर बाएर बाए। देब' र देबा! ई की भेलै र देबा। कनिजा काकी अन्य कनिजा काकी! ई की कयली अथ कनिजा काकी?”, लोकसभक गोल में घेरायल लछमी भोकरि रहलि छलि...। ओ देखाइ नहि पड़ि रहलि छलि, मुदा ओकर करण-तीक्ष्ण स्वर गूँज रहल छलै...। आना कोनो संदेह नहि रहि गेल छलै...। हम लपकलहुँ...। गोल में पैसल छलै...। हे भगवान! हिला क' राखि देब'वला भीषण चीभरस दृश्य छल...।

कनिजा काकी, ओ कनिजा काकी, जे बूढादाथ्या दिस देग बड़ा चुकलाक बादो सबहक लेल कनिये काकी छलीह...जे बात पर चलैत आना परा लगीत छलीह जेना धरती सँ पुछि-पुछि क' डेग बड़ा रहलि होथि...। जे धरतीए जकाँ सर्वसहा आ अनामुँछी छलीह...जे प्रत्येक जुड़ुशीतलक भोरि टोल भरिक नययुवक लोकनि क'चानि ठंडा देब' लेल बासि जलक लोटा नेने आवि जुमैत छलीह...। जे तिला सँकरीत दिन सभ केँ ताकि-ताकि क' तिल-चाउर हाथ में थमा दैत पुछैत छलथिन, “बीआ तिल बहब' ने?” से कनिजा काकी आइ रेलक पटरीक आस-पास रोड़ा सभक ऊपर पर खंड-खंड भेलि छिड़िआयल पड़लि छलीह...। ओह! हे भगवान!

रेलक पुबरिया पटरीक ओइ पार दू टाँ...दू पटरीक बीच में धड़ आ पछरिया पटरीक एहि पार मुँड...। आन-आन अंग जत' छिड़िआयल छलै ओतहि मुँडक स्थिति कनेक

विस्मयजनक। लगत छलै जेना केओ ठोड़ीक नीचाँ सँ सटाक' घेंट कटने होइक आ ओरिया क' रोइक डेर पर राखि देने होइक—उर्ध्वमुख। मुंछक केस माथ सँ एकदम सटल छलै...। चँखाल पीयर चेहरा पर सामने देखैत थथायल निर्जीव निवाक ओखि मे उदासी जेना जामि गेल हो...। केमरो सँ कोनो कोण सँ देखितियै तँ हरायल ओखि जेना सोझे अहाँ केँ देखैत अनुभव होइत...। उपरका चारि टा दाँत निचला टोर मे धँसल...। आश्चर्य! शोणितक दर्श नहि...। लगैए बरखा बाद मे आयल रहल हेतै...। धोल-पखाल लहास आर भयावह लागि रहल छलै...।

आनन-फानन मे खबरि पसरि गेलै। कनिजा काकीक दुनु पुत्र आ पुतोहू माथ-छाती पीटैत आबि चुकल छलथिन। दुनु भाँइ लेखे पर ओंभर-ओंभर क' कानि रहल छलाह। ओम्हर दुनु देयादिनी सेहो छाती पर दुधदूध मारैत घ'ना क' रहल छलीह...। लछमी आब दुनू केँ सम्हार' पर लागलि छलि...। बहूत कालगिक दूष्य छलै...।

आब जखनकि स्थिति प्राप्त: स्पष्ट भ' चुकल छलै तँ त्वरित निर्णय लेब' मे माहिर लोक सभक विचार भेलनि जे एहि सँ पहिने कि थाना मे खबरि होइक आ मुंछा बैकक मैसेन्सर जहाँदारोगा सदल-बल आबि जुमय, दाह संस्कारक काज सम्यन क' लेल जाय...। एक बेर जँ लहास छाड़ भ' गेल तँ फेर दारोगा की क' लेत? चल् आब जे भेलै से भेलै। शीघ्रता करै जाइ...।

फेर जल्दी-जल्दी मे लोक सभ लहासक टुकड़ी सभ केँ बोछि-बोछि क' बोरा मे ठुंसेलक...। खाट पर लादि उठलक...। मटिया लेलक कटर लेल गेल...। बाड़ी-झाड़ी मे जे बाँस-याहट भेटलै से उठबैत गेल...। आ भागल रमशान। आनन-फानन मे डेढ़-दू घंटा मे कनिजा काकी केँ फूकि-फाकि क' सुइहा क' देल गेलनि...। पँचकठिया फेंकलाक बाद कटियारी सभ बाधे-बाधे बदल...। खिरोइ दिस...। धूर पकड़ने...। आगाँ-पाछाँ...। पंक्तिबद्ध। "देखै जाह जइह'। सम्हारिक'। दोसराक पयर पर पयर नहि लाग'। ...। आ केओ गोटे छुँक' तकिह' नहि। अकाल मृत्युक मामिला छै...। नहि तँ अपनहि बड़िह'...। "बड़का कक्काक निदेश केँ सभ चुपचाप सुनि लेलक...। कुएलम पन्द्रह गोटे तँ रहबे करी। दुनु भाँइ समखन बाबू आ बाकी हम सभ तेरह गोटे। ककरो मुँह फोलबाक साहस नहि भ' रहल छलै...। जोश मे, संस्कार मे सम्मिलित होयबाक लेल, आबि तँ गेल छल लोक मुदा आब एक टा विशेष प्रकारक अदक करेज केँ दलकोने छलै...। सभ खेते-खेते धूर पकड़ने जा रहल छल...। सड़क पकड़बाक साहस नहि भ' रहल छलै। यदि पुलिस आवि गेल होइक तखन...? ओना नेता

जी सोझे मोटरसाइकिल सँ थाना भागल हेताह। सरखन बाबूक आग्रह पर भमरपुरा सँ सोगारथ यादब केँ सेहो संग क' नेने हेथिन। एक नम्बरक खन्वड़ अछि चौकीदार। तुरंत साइकिल सँ थाना लेल विदा भ' गेल हैत। मुदा नेता जी तँ मोटर साइकिल सँ गेलाह अछि। ओ अबस्स पहिनिह पहुँचि गेल हेताह...। तथापि यावत् ओ घुरिक' नहि ओताह तावत् को कहल जाय...।

कतेक समय भेल रहल हेतै? बेसी-सँ-बेसी दस...। मुदा बरखाक बाद स्वच्छ भ' गेल अकास सँ एखनहि तिमख रौद बरस' लागल छल। लागि रहल छलै जेना चानि चनकि जेतै...। सभ गोटे एक टा गाछी मे विलिभि गेल। केओ ककरो सँ नजरि नहि मिला रहल छल...। वर्तमान प्रसंग पर केओ चर्च नहि करय चाहैत छल। अनर्थक भीषण विशिष्टता आ मात्रा केँ सभ अटकारि रहल छल। दाह-संस्कारक गैर-कानूनी पक्षो केँ सभ जानि रहल छल...। "चलै जाह ही। शीघ्रता करै जाह। आब सोझे खिरोइ पर!"

जेठक कड़ुकड़ायल रौद मे लहालोट भेलि खिरोइ पस्त पड़लि छलि...। धार कहाँ छलै...। धार केँ ओहिना प्रतिवर्ष बाहिक संग आयल बालू सँ भथैत-भथैत ओ दुखर भ' गेल छलै। दोसर एहि साल एखन धरि ठीक सँ बरखा कहाँ भेल छलै...। पुलक दक्खिन एक टा पैघ सनक खाधि मे जे जल छलै सैह...। बाकी कतहु जलक निशान नहि। खाली नामे टा धार...। रातुक बरखा सँ पेटी महक बालुका-राशि जँ भिजली रहल हेतै तँ से आब एखन हालक नाम नहि। एखनहि बालू उड़ि रहल छलै...। भोरे जे महिसबास सभ महिस केँ धोबाक क्रम मे खाधि महक जल केँ थोकेने छल से एखनो साफ नहि भेल छलै...। ...ओहिना घोर मटटा। ओही जल मे सभ गोटे नहाइत गेल...। कनिजा काकी केँ तिलांजलि देलक...। पन्द्रह टा लोक तिल बहि देलक कनिजा काकीको...।

धुरैत काल हम बाट मे सोचैत रही...। की तिल बहाबक यहै अर्थ होइत छै? नजरिक समस लोक तरसैत रहओ...। तड़पैत रहओ...। बेले तरक

मारल बबुर तर जाइत रहओ...। अनुचित अवांछित कलंक आ देश सहैत रहओ...। मुदा समय पर केओ कटला अलगाव नला नहि...। सभ अपना-अपना मे लिपत आ जखन ओ टूटि जाय...। टूटिक' छिडिया जाय तँ ओकरा फूकि-फाकि क' सुइहा क' दिथी आ एक चुटकी तिल माथ पर ल' डुबकी द' दिथी...। बस भ' गेलै तिल बहाब...। तिल बहाबक अर्थ आर की होइत छैक?

कारी मड़र सूचना ल' क' आयल छल जे नेता जी आपस आवि गेलाह अछि। सभ टा मैनेज भ' गेलै...। चिन्ताक कोनो बात नहि...। सूचना द' ओ नरीछ लेल विदा भ' गेल...। महापात्र केँ सेहो खबरी करबाक छलै ने। मैनेज भ' गेलै। मने इ जे आब कोनो छर नकि। निर्भोख गाम जायल जा सकैत छल। तथापि पता नहि किएक कटियारी लोकनिक समूह मुड़ी गौतेन सड़क धयने गाम दिस जा रहल छल। खेत मे काज करैत ज-न-बोनहार सभ ठमकि क' पन्द्रहो पराक्रमी व्यक्तिक समूह केँ देखि रहल छल...। मुदा हमरा सभ मे केँ सेओ एम्हर-ओम्हर देखय नहि चाहैत छल...। पता नहि के किछु पूछि देजय! रौद बज तिमख भेल जा रहल छलै...। सबक घेर चानि चनकय लागल छलै...। ओम्हर पता नहि किएक एक टा टिटहो बड़ु ब्याकुल स्वर मे टिटिया रहल छल...।

सरखन बाबूक आँगन मे राखल आगि-पानि-लोह-पाथर केँ छुबैत काल देखल जे तेल भरिक स्पेलिया सभ जमा छलीह आ दुनु देयादिनी ओंभरिया दैत चिकरि-चिकरि क' लयात्मक ढंठें कानि रहलि छलीह...। जेना कोनो हृदयविदारक करुण गीत गाबि रहलि होथि...। गीतक प्रत्येक पॉति मे श्रद्धेया सासु माक विशिष्ट दुर्लभ गुण आ ताहि सँ आब सदाक लेल वंचित भ' जयबाक अपक्रोसक मर्मस्पर्शा वर्णन आरोह-अवरोहक संग भ' रहल छल...। कोनहु सहृदय केँ द्रवित क' देवा मे समर्थ एहि रोदनक यथेष्ट प्रभाव त्वरित-रुदन मे प्रवीण जनी-जाति सभ पर स्पष्ट गोचर भ' रहल छल...। ओ सभ कनिती छलीह आ दुनु देयादिनी केँ भरोस तथा साहस रखबाक परामर्शो द' रहल छलीह...। सपन उदासी आ करुण स्वर केँ अनुभव करैत कटियारी सभ आगि-पानि-लोह-पाथर छलक...। कर्ता दुनु भाँइ केँ छोड़ि सभ अपन-अपन आँगनक लेल विदा होइत गेल...।

नवारी दुःख कि बुढ़ारी दुःख... ?

"जय हो... जय हो... मही-महो भ' गेलै...।" दही तेबारा परसल जा रहल अछि। जे चुक्की मारने छलाह से पलथी मारि लेलनि अछि आ जे पतथी

मारने छलाह से चुककी मारि लेलनि अछि। आसन बदलि क' सभ दही सुइकि रहल छथि...।

“अरे के खुअबैत अछि आइ-कालिह, एतेक हृदय खोलिक?”

“कनिजा काकी छलीह मुदा भागमेंत!”

“आह! तारु मे कोनो संदेह? एहन सपुत सभ केँ जन्म देनिहार भागमेंत नहि तँ आर की कहल जयतीह?”

“देखियनु पुष्पक प्रताप जे मर' सँ पहिने ककरो सेवा करबाक कष्टो देलथिन?”

“ई यो टीके कहैत छी। एक तँ उत्तरायणक समय, दोसर मुत्यो कोना क्षण मे क्षणाक भेलनि। कोनो कष्टो तँ नहि भेलनि...।”

एक कात मे टाढ़ हम चौकि पड़ैत छी...। मोन होइत अछि जे किछु बाजी। मुदा, एखन बाजिक' लाभे की? आ ई टिप्पणी तँ मगन मोनक असहज टिप्पणी अछि। एहि पर प्रतिक्रिया की करब? आ कोन फूसि कहलकै? टीके ने कहलकै...। को कष्ट भेल हेतनि...? दू सँ चारि मिनट मे सभ समाप्त...। नहि! हुनका कष्टो कहिया भेलनि? यदि भेलो होनि तँ ककरो कहलथिन नहि...। कहयो कयलथिन तँ कष्टक मादे नहि—निसाफ करय लेल... आ से...।

ओहि दिन अंत्येष्टि-संस्कार सँ चुरल रही। आंगनक मुँह पर माय भरि लोटा जल, नीमक पात आ ललका सुखायल मिरचाइ राखि देने रहय। मिरचाइ केँ दौस सँ काटि...थुकाइ...नीमक पात चिन्ना जल सँ कुरुइ कयलहुँ आ पपर धोलाई। चाणाल पर जाय फेर सँ स्नान कयलहुँ...। जाह! दतमनि तँ आइ करबे नहि कयलहुँ...। कखन कारितहुँ? छोड़! कोन भोजन

करबाक अछि? ककरा घँसत? मायक करेज! ओ किछु खा लेबाक हट करय लागलि रहय। ओकरा टारय लेल अगरे कनेक कठोर होइत हमर कंठ अवरुद्ध भ' गेल रहय आ ओखि मे नोर सेहो ढबढबा गेल रहय...। कहुना ओ अपन हट छोड़ि देलक। हमरा ककरो सँ गप्प करबाक मोन नहि होइत रहय।...एहि मन:स्थिति मे जखन हम अपन कोठली मे आबि पड़ल रही तखन कनिजा काकीक एहि अनपेक्षित आ भीषण परिणति पर सोचैत-सोचैत लागि रहल छल जे माय फाटि जायत...। ई होयबाक नहि चाहैत छल...। काकी एतेक दुबल तँ नहि रहलीह कहियो...। किछु सुनल आ किछु देखल छल जे जिनगीक हिंसक ओखि मे ओखि गइबैत कनिजा काकीक मुखाकृति पर कहियो संभावित पराजयक आशंकाक लेशो भरि नहि झलकल छलनि...। तखन ई काज? कहाँ एहन तँ नहि...?

एतनी टा रहथिन कहौदन जहिया व्यास कका बिआहि क' अनने रहथिन हुनका। हुनका सँ पैष तँ जाउत-जइधी सभ छलथिन। साड़ी भरि नहि समहारि पबैत छलीह। बेर-बेर लटपटाक' खसि पड़थि। जाउते-जइधी सभ नाम देलकनि—कनिजा काकी। फेर तँ सभक ओ कनिजे काकी बनि गेलीह। नेनगन मे हमरा आश्चर्य लागय जे हम तँ हुनका कनिजा काकी कहिते छियनि हमर बाबूजी सेहो सैह कहैत छथिन। ई कोना भ' सकैत छै? ई तँ पछाति जा क' स्पष्ट भेल रहय जे वस्तुत: टोलक संबंधे ओ हमर बाबुए, जीक काकी लगथिन। जे कि हमर घरक बगलबला आंगन मे ओ रहैत छलीह तँ सभ केँ कनिजा काकी कहैत देखि हमरो वैह कहबाक अभ्यास भ' गेल रहय। हमरे किये?

देओर-भँसुर केँ छोड़िक' प्राय: सभ केँ सैह अभ्यास भ' गेल छलथि...।

दाह (दादी) कहैत छलीह जे कनिजा काकी पाँच बहोन छलीह। भाइ एक्को टा नहि। दरिद्र पिता बड्डु स'ख सँ नाम रखने रहथिन, जानकी। ओ पाँचो बहिन मे सभ सँ पैष छलीह। अपना पाछो चारि गोटे बहिन केँ ल' अनबाक दोखी छलीह। खिसिआयलि माय सदियन दुरजर कयने रहैत छलथिन, “अलच्छी! बेहन जारल भाग ल'क' आयल जे...।”

जानकीक जीवन-संघर्ष छठमे वर्ष मे प्रारंभ भ' गेल रहनि। पिता भोरे स्नानक बाद शालिग्राम पूजन क' निकलि जाइत छलथिन जजमानक गाम। वंशो चौक लग भीष्मक टोलक वासी श्यामानंद पुरोहित केँ जजुआर गाम धरि नित्य पर्ये जाय पड़ैत छलनि। हुनक दिनचर्या चारि बजे भोर सँ शुरू भ' जाइ छलनि...आ संगहि दिनचर्या शुरू भ' जाइ छलनि जानकीक...। भोरे उठिक' फूल लोडब...पूजाक वासन मौजब...टॉप करब...। आ उपर बाद मायक काज। तुका अपैत-अँइठ वासन सभ मौजब...। घर-आँगन बहारब...चूल्कि नोपब...तरकारी काटब...चाउर बौछब...। एतेक भेलाक बाद माय तँ लागि जाइत छलथिन भानस-भात मे...एम्बर छोट-पैष काज सभ जानकीए केँ कर' पड़ैत छलनि—जैना इमार पर सँ जल भरि क' आनब...छोट-छोट बनिन सभ केँ समहारब...। घरक लगे मे प्राहमी स्कूल रहनि तथापि ओ कहियो स्कूलक मुँह नहि देखि पौलीह...।

जानकी केँ दू गोटे सँ भरपूर सिनेह आ वास्तव्य भेटलनि...। एक तँ पिता बड्डु मानैत रहथिन। नाम रखने रहथिन जानकी, मुदा आवेशे कखनो वेदेही तँ कखनो मैथिली कहि सेहो सोर करथिन। दोसर गोटे छलथिन बड़की पितिआइन। गाम भरि मे कथकहनि आ गितगाइनक रूप मे प्रसिद्ध। कनेक कइगइ सुभाबक। मायो अपन एहि बड़की देयादिनी सँ कनेक डेराइत छलथिन। तँ जानकी पर तलल बड़की काकीक रनेह-सुरक्षा-क्षत्र केँ देखि मोगहि मोन सुनगत तँ बड्डु छलीह, मुदा प्रकटत: लहकि नहि पबैत छलीह। कनिजे काकीक मुँह हम सुनने रही जे गीत गयबाक तुरि आ जितिया, सप्ता-विपता, बड्डासत, मधुश्रावणी आदिक कथा कहबाक आकर्षक-मोहक ढंग ओ आपन ओही बड़की काकी सँ सिखने रहथि...।

हुनका स्पृण नहि रहनि जे नेनगन मे कहियो कनिजा पुतरा, सतथरा वा किताकि खेलबाक अवसर भेटल होनि। जनभिते परिस्थितिक हाथे वयस्क बना देल गेल छलीह। भूआ बाजिककाक आ मोन वयस्कक। प्राय: एगारह वर्षक रहल

हेतीह तँ पंचपुत्रीक पिता केँ कय बिआहो
हेता सवार भेलिन...। जमाना परेश्वर ठाकुर
लाग चंच कयलथिन तँ किछु दिनुका बाद ओ
कहलथिन, "सुने मे हम्पर पिसिथीक टोल मे
एक टा लड़का छै। दू भाइक भइयारी। पैघ भाइ
विवाहित। छोट कुमार छै। कनेक प्रशस्त प्रकृतिक
अछि। सत्यनारायण पूजन, मूडन, उपनयन,
बिआह करा लैत अछि। देख-सुन" मे बड़ु बेस।
थोडेक जमीनो छै। यदि पसिन होअय तँ हम
प्रयास करी। हम जनैत छी जे अहाँ केँ कैंचाक
दिकत अछि। तँ चिन्ता नहि कयल जाओ।
थोडेक जमीनो छै। यदि पसिन होअय तँ हम
प्रयास करी। हम जनैत छी जे अहाँ केँ कैंचाक
दिकत अछि। तँ चिन्ता नहि कयल जाओ।
थोडेक जमीनो छै। यदि पसिन होअय तँ हम
प्रयास करी। हम जनैत छी जे अहाँ केँ कैंचाक
दिकत अछि। तँ चिन्ता नहि कयल जाओ।

मायक उमिरक जेट देयादिनी आ सिनेही
पतिक छत्रछाया मे कनिजा काकीक जीवनक ई
नव अथाय पहिलके अथाय जकाँ छलनि। फेर
वैह कड़ासूर मेहनतिक दिनचर्या...निरन्तर...।
प्रायः बारह बखेक बाद देयादिनी केँ लाग'
लगलनि जे भौन होयब जरूरी छनि। हुनको सँ
बेसी हुनक मुतोहू सभ केँ। निरन्तर कलकल
परिचयि अन्ततः भौन-भिनाजमे भेलै। जेट
जन जेठांझक नाम पर नीक-नीक खेत-पथार
सभ चुनि लेलथिन। कनिजा काकी छोटपटा क'
रहि गेली...। मुदा, पैघ भाय केँ पिताक आदर
देनिहार धैर्यक धनी ब्यास कका हुनका एतबे
कहथि, "अहाँ किछु नहि बाजू। भगवान पर
भरोस राखू। सभ ठीक भ' जेतै।"

आर की कयलनि कनिजा काकी? अपन
मेहनतिक अतिरिक्त भगवाने पर तँ भरोस
कयलनि। कड़ाचूड़ु मेहनतिक क' अपन गृहस्थी
केँ सम्हारलनि। तीन साढ़े तीन बीघा जमीन...
बाहिक मारल। उपजाक नाम पर नाम लेल
अन्...। कने-मने पड़िताइ सँ होइत पतिक
आमदनी...। एहन स्थिति मे गृहस्थीक गाड़ी
ससराब मोशिकल रहनि। किछु करब जरूरी
छलनि। हारिक' लाज-धाक केँ ताख पर रखलनि
ओ। बड़की काकी सँ सीखल विद्या काज
देलकनि। अँगने-अँगने जाक' कथा-पिहानी
कहब...गीत गायब...दनीरी, तिलौरी, चरौड़ी पाड़ि
देब...अहिपन-पुरहर-कोबर लिखि देब...धान-
गहुम फटक-बना देब आदि-आदि काज सँ
किछु आमदनी भ' जाइत छलनि...। गाड़ी कहना
क' ससर' लागल रहनि।

ओहि दिन कोठली मे पड़ल-पड़ल हमरा
आँखि आगाँ कथा कहैत कनिजा काकीक छवि

नचैत रहल...। गोर दपदप छोँको सन छरहर
भूआ...छूरी सन पातर टोर...कनेक भरल-भरल
गात्...पैघ-पैघ किछु बजैत जीवन-रस सँ भरल
आँखि...अँठिया केस...कुल मिलाक' सोहनगर
चेहरा...। हुनका कहियो हम लहक-चहक वला
कपड़ा पहिरने नहि देखलियनि...। भ' सकैए
कम उमिर मे पहिरते होथि। मुदा, हुनक जे पुरान-
सँ-पुरान छवि हमर मानस मे अंकित अछि ओहि
मे एक्को टा एहन नहि अछि जे ओ एकपड़िया
छोड़िक' कोनो दोसर साड़ी मे होथि...।
जजमानिका मे कहियो काल पति केँ दंगर रंगिन
साड़ी भेटि जाइत तँ पेटी मे जोगा क' सँति लैत
छलीह—ई सखन बाबूक कनिजा लेल...ई राख
जीक कनिजा लेल...आ ई गुंजाक लेल...।

अपन इच्छा-अभिलाषा-लालसा केँ
अन्तियबैत दबबैत धोर सँ राति धरि अखंड
मेहनति करैत ओ कोनो तरहँ अपन घर केँ
सम्भरति रहलीह...पाड़-पाड़ केँ जोड़ैत रहलीह
...आ संतान सभ केँ पढ़्यबाक प्रयास करैत
रहलीह। बड़का बी.ए. क' ट्रेनिंग कयलथिन
आ हाइ स्कूल मे शिक्षक बनि गेलथिन। अथायपन
सँ बेसी प्रखंडक राजनीति मे रुचि लैत
अनीपचारिक रूपेँ सक्रिय रहनिहार सखन बाबू
केँ आह के नहि चिन्हैत छनि? छोटाका राखब
मुदा दिशा भटक गेलथिन। हाइए स्कूल मे रहथि
कि गामक गेजेंडी सभक संपर्क मे आबि गेलाल।
पढ़ाई मे कम आ चिलम सँ एक बात ऊँच धरारा
उठाव' मे बेसी मोन लाग' लगलनि...। मैट्रिको
नहि क' सकलथिन। एखन टीकेदारी मे लागल
रहैत छथिन। बेटी गुंजा बेस चंसंगर रहथिन।
फस्ट डिवीजन सँ सयम बोर्ड कयलथिन, तथापि
बेटी रहथि। इच्छा रहितो पाँच किलोमीटर दूर
कमतौल बालिका उच्च विद्यालय मे पढ़्य नहि
जा सकलीह...। आब तँ सासुरो बसना कतोक
बर्खे भ' गेलनि...।

नहि जानि कनिजा काकी हमरा एतेक नीक
किपे लगैत छलीह? भ' सकैए हुनक वत्सल
सुभाव हमरा अपना दिस तनैत होयअ। खाई
कोनो अन कारण होइक, मुदा हमरा हुनका सँ
पेटैत खूब छल। हुनका सँ नह-नह स्वर मे कोनो
लोकगीत वा कोनो कथा सुनब हमरा बड़ु नीक
लगैत छल। एकर अतिरिक्त हुनक नेनपनक स्मृति
हुनकेँ मुँहें सुनैत हमरा लगैत छल जेना कोनो
रहस्यमय प्रदेशक यात्रा क' रहल होइ...। एहन
प्रसंग मे कखनो क' हुनक जीवन-संचय भ' आब
वर्तमान मानसिक स्थितिक झलक सेहो भेटैत
छल...। जेना-जेना धिया-पुता सभ पैघ भ' रहल
छलनि...पड़ि रहल छलनि... तेना-तेना हुनका
लाग' लागल रहनि जे आब किछु बर्खे आर!
तकर बाद सभ किछु ठीक भ' जायत। सबहक

दिन फिरे छै। सभ दिन कतहु दुकखे होइ? सपा-
बिपाक कथा मे सेहो रानी सँ पुरुने रहथि देवी,
"नबारी दु:ख लेबैं कि बुढ़ारी दु:ख? दु:ख तँ
कोनहु हालाति मे भोगहि पड़तहु। अपराध भेल
छोक तोर पति सँ। मुदा, तोहर आत्मा छोक
राइ। तँ इच्छा पुष्टि रहल छथीक। बाज! नबारी
दु:ख लेबैं कि बुढ़ारी दु:ख?" देवीक प्रकोप
सँ भयभीत रहितहुँ रानी बुधियारी सँ सोचैत
विनम्र-चिंतित स्वर मे चयन कयने रहथि,
"नबारी दु:ख तँ सहियो लेब मुदा बुढ़ारी दु:ख
तँ सहलो ने जावत!" सत्ता-बिपाक कथा मे
रानी केँ तँ 'तथास्तु' केर आश्रवित भेटि गेल
रहनि, मुदा कनिजा काकी केँ? ओ स्वयं कहैत
छलीह, "बौआ, हमरा लगैत रहय जे आब किछु
बर्खे आर... जीवनक अभिभ्राण दीर्घ कालखंड
बीचय वला अछि...। मुदा, कहाँ जेत रहौ जे
कथा कथा छैक आ जीवन जीवन...। कहाँ जेत
रहौ जे बसात केँ मुट्ठी मे पकड़िबाक प्रयास...!"

सते! कनिजा काकी कहाँ जेत रहथि जे
फसिल लगा क' संभावित उपजाक सपना देखैत
मिथिलाक कुषक लोककल सपना जेना प्रतिवर्ष
बाढ़ि मे बहि जयबाक लेल अभिभ्राण छनि,
कोनो कथाको सपना मात्र सपने भ'क' रहि
जयबाक लेल अभिभ्राण छनि...। से जनिताथि तँ
जेठ पुत्र केँ शिक्षक बनेत आ छोट केँ पेट्टी
कान्ट्रेक्टरक रूप मे आगाँ बढ़ैत देखि टाक टा
मुगगुष्पा मे नहि फँसिथि...।

पोता-पोती केँ तेल माछिस करैत...सान
करबैत...सुगा कौर, मैना कौर खूअबैत...रंग-
बिरंगक खिस्सा-पिहानी सुनबैत ओ निरंतर मगन
रह' लागल छलीह। आब तँ हुनका एक्के टा
लालसा छलनि। बस...किछु दिन नीक जकाँ
सुख भोगि ली...। आ तकर बाद सिडक्य मे सेनुर
नेने आँख मुनि ली...। सुनिक' एक दिन कतेक
कातर भ' उठल रहथिन व्यास कका...। जेना
कोनो बच्चा केँ अपन माय सँ बिछुड़ि जयबाक
आशंका त्रस्त क' देने होइक...।

प्रायः सतर वर्षक एहि बच्चा केँ को कहल
जाय? दिन-राति जानकी-जानकी रेटैत रहयवला
ई बच्चा कोना रहि पाओत हमरा बिना? एगारह
बर्खक उमेर सँ ओ देखैत आबि रहल छथि अपन
एहि बच्चा केँ। दुनियादारी सँ प्रायः अन्वगत
ई बच्चा कथुँ लेल कहियो चिन्तित नहि भेल।
किछु जरूरी होइक तँ जानकी। कतहु सँ पुरिक'
आबय तँ जानकी! बड़कीको पुतोहू केँ बड़ु
अनसोहात लगनि। बुढ़ारी मे कतहु लोक
एतेक...। जानकी...जानकी...जानकी! वाह रे
जानकी! कहलकै जे हम सुनरी कि पिया सुनरा
गामक लोक बनरी-बनरा! पुतोहू केँ जे मोन

होनि से सोचधि आ बाजधि। मुदा, ओ स्वयं जनैत छथि जे प्रायः दसे बखं मे दुग्गर भ' गेल ई बच्चा पुनः दुग्गर भ' जयबाक आसका सँ प्रसन्न अछि...। ओहि दिन पतिक भीतर सँ हुलकी दैत आ फेर सम्पूर्ण मुखाकृति पर पसरैत एक टा दुग्गर कातरता केँ देखि हुनका लागल रहनि जेना फेर सँ ब्याजज भोजि गेल होइत आ एक टा दुधिया सुगंध पसरि गेल होइक...।

फेर कहियो व्यास कका लग ई बात बजबाक साहस नहि भेलनि...। आ एक दिन माघ मासक कुहसल भोर मे व्यास कका अपनहि ओखि मुनि लेलथिन। हुनका ओखि मुनिने जेना कनिजा काकी अपना केँ कटाइ एकाकीपनक हिमगीत चौगुर मे फँसल अनुभव कयलनि। ओह! ओहि दिनुका हुनकर कानब...। तुलसी चौरा लग व्यास ककाक शव पर माथ पटक-पटक क', करेज फाड़ि कनैत कनिजा काकीक ओ खबि...।

एहर पतिक शव केँ लोक रमशान ल' गेलनि आ ओम्हर ओ अर्चाचके जोन भ' गेलोह...। जेना एकदम निस्सं...जड़! टोल-भरिक स्त्रीगण सभ जे-जे कलैत गेलथिन ओ करैत गेलीह। चूड़ी फोड़ि दैल गेलनि...। मौन निर्विकार चेहरा नेने ओ सहयोग दैत गेलथिन...। फेर कोना-कोना अरिथ-संचय सँ ल'क' श्राद्ध धरिक ओरिआओन भेलै, काकी केँ किछु बूझल नहि भेलनि। हुनु भई केँ जेना जे फुरयलनि लोक सभ जेना जे परामर्श दैलकनि...करैत गेलाह...।

खिड़की पर अँटकल मुंड...

“बौआ...बौआ! उठह ने ही! कतेक सुतबह?”, माय हमर कोठलीक केबाड़ फीट रहल छलि। हमर लागल जेना कोनो यात्रा सँ घुरि क' आयल होइ। संभवतः माय बूझि रहल छलि जे बेटा सुतल अछि। “चाह बना दिय?” मायक एहि प्रश्नक उत्तर मे हम स्वीकृतिपत्रक माथ

टोलबैत...नहि जानि किएक माय सँ ओखि मिलयबा सँ बँचैत चापाकल दिस बड़ि गेल रहो...।

चाह पीबैत रही तँ माय कहने रहय, “जाह! कने घूमि-फिरि आबह। मोन बहटि जेतह...।” कने टोल तँ भ' गेल रही मुदा, कोम्हर जाइ से निणय बाधित छल। रेल लाइन दिस? नहि! खिरोइ दिस? नहि-नहि! तखन टोसन? हँ चली...। टोसन पर चाहक दोकान पर लोक सभक चर्चक विषय वैह छल जाहि सँ हम बाँच' चाहैत छलह...। हम ओत' सँ उठि अरुणक पाकक दोकान लग जा टाड़ भ' गेलहुँ। हम निज जतेक भाँग खाइत रही ताहि सँ प्रायः तिगुना हमर खाइत देखि अरुणक ओखि विस्मय सँ फाटि गेल रहै...। हम ओकरा दिस ध्याने नहि देलहुँ आ विदा भ' गेलहुँ बाध दिस। बौआइत रहलहुँ...बौआइत रहलहुँ... कहुना सम्पूर्ण प्रसंग केँ बिसरि जयबाक प्रयास करैत रहलहुँ...।

प्रायः साढ़े आठ बजे राति मे घर घुललहुँ तँ मायक खोंचरैत प्रश्न सँ बचबाक एकके टा उपाय छल जे चुपचाप दू-चारि टा सोहारी खाक' अपन ओझाओन ध' ली...। आह फेर निज निपत्ता छल...। क्रमशः जेना-जेना राति बीति रहल छलै तेना-तेना निसबद्ध भेल जा रहल छलै...। दूर देखिनवारी टोल दिस सँ कुकुर सभक झीटैत सुनाइ पड़ि रहल छलै...। मुदा एम्हर एकदम निस्संख्या...। कुकुर सभ निपत्ता...जलमूर्गी मुँह सोने...कतहु कोनो चूलचाल नहि...। पशुपति भ' सकैए? हेतै कथु। के ओखि खोलओ?...फेर लागल जेना खिड़की दिस किछु भरिआयल सन। ओखि खुबि गेल...। नजरि खिड़की दिस उठल...। खिड़की पर कनिजा काकी छलीह...। कनिजा काकी नहि, कनिजा काकीक मुँड...। धड़ निपत्ता...। खाली मुँड...। उपरका चारि टा दौत निचला टोर मे धँसल...। भोजल केस माथ मे सटल...चँछायल रक्तहीन धोल-पखारल निष्पन्न चेहरा...सोशे हमर दिस तकैत ओखि...। उँह! भ्रम थिक। भौंगक यह लखन ठीक नहि। एकभाह क' दैत अछि। छुट्टे। कहीं क्यो अछि? अनटिया क' सुतबाक प्रयास कयलहुँ तँ अनुभव भेल जे हृदयक गति तेज भ' गेल अछि...धक्क...धक्क!...भक्क! हम डरबूक नहि छी। कहीं केओ अछि...? हमर ओखि फन्क सँ खुजल...खिड़की पर अँटकल मुँड हमर ओहिना निहारि रहल छल...। एक बेर, दू बेर, केक बेर यह क्रम चलल...। पसेना-पसेना भ' गेलहुँ...। तरसै कंड सुखा रहल छल...। चौकीक नीचाँ लोटा मे जल

राखल छल...मुदा हिलबाक साहस...? ओखि मुनि चिचिअयबाक प्रयास कयलहुँ, “माय...माय...!”

“बौआ...बौआ! की भेलह? डर होइत छह की?”, माय केबाड़ फोति दैलक। ई केबाड़ फोति लेलाक बाद मायक कोठली सँ हमर कोठली जुड़ि जाइत अछि। ओ हमर चौकी पर आबि बैसल। माय पर हाथ दैलक। आँचर सँ हमर माथ पोछैत जल पीओलक।

“की भेलह?”

“माय, खिड़की पर कनिजा काकी छलीह!”

“दूर बताह! ओ बेचारी कथी लेल अओतीह? ई तोहर अपने मोनक डर छलह...। पहिने कहने छलियह भोर मे जे रेलवे दिस नहि जाह तँ अपना केँ अतेक नहि चिन्तैत छह ताहि सँ बेसी हम तोरा जनैत छिअह। ओ किये अओतीह बेचारी? एहि टाम हुनक की छिन? जँ रहतिनि तँ एना जयबे केरतीह?”

पता नहि किएक हम ओहि क्षण बिसरि गेल रही जे आब प्रायः चौबीस बखक भ' चुकल छी...। मायक कोर मे मूड़ी गाड़ि ठोहि फाड़ि क' कनैत रहलहुँ...।

“बलह बौआ! आब सुतबाक प्रयास करह। बहुत राति भ' गेलै। अख्ख, कने घुसकह, हमहँ एतहि पड़ि रहै छी।”

हमरा माय सँ अपन कोठली मे जाक' सुति रहबाक आग्रह करबाक साहस नहि भेल। हम एकसप्रेस धड़धुल्यल पास क' गेल...फेर पुनः सन्नाटा...। अचानक लागल जेना हमर कोठलीक अगुअइत मे किछु खिड़क्यायल होअय...। कथी भ' सकैए? हेतै कथु। के ओखि खोलओ?...फेर लागल जेना खिड़की दिस किछु भरिआयल सन। ओखि खुबि गेल...। नजरि खिड़की दिस उठल...। खिड़की पर कनिजा काकी छलीह...। कनिजा काकी नहि, कनिजा काकीक मुँड...। धड़ निपत्ता...। खाली मुँड...। उपरका चारि टा दौत निचला टोर मे धँसल...। भोजल केस माथ मे सटल...चँछायल रक्तहीन धोल-पखारल निष्पन्न चेहरा...सोशे हमर दिस तकैत ओखि...। उँह! भ्रम थिक। भौंगक यह लखन ठीक नहि। एकभाह क' दैत अछि। छुट्टे। कहीं क्यो अछि? अनटिया क' सुतबाक प्रयास कयलहुँ तँ अनुभव भेल जे हृदयक गति तेज भ' गेल अछि...धक्क...धक्क!...भक्क! हम डरबूक नहि छी। कहीं केओ अछि...? हमर ओखि फन्क सँ खुजल...खिड़की पर अँटकल मुँड हमर ओहिना निहारि रहल छल...। एक बेर, दू बेर, केक बेर यह क्रम चलल...। पसेना-पसेना भ' गेलहुँ...। तरसै कंड सुखा रहल छल...। चौकीक नीचाँ लोटा मे जल

निरर्थक योजक-चिह्न...

ओहि दिन व्यास ककाक त्रयोदशा रहनि। प्रायः दस-पगोरह बाजि रहल हेतै। कनिजा काकी अपन कोठली मे पड़ल-पड़ल आब सदाक लेल अनुपस्थित भ' चुकल पतिक विगत स्मृति केँ सहेजबा मे लागल रहथि कि आँगन मे हल्ला भेलै...। हुनु पुतोहु आपस मे लड़ि रहल छलथिन। पहिने ओ लोकाणि एक दोसरा केँ हीन प्रमाणात कयलनि...। फेर एक दोसराक नेहर केँ गहँत पोषित कयलनि...। संतोष नहि भेलनि तँ एक-दोसराक भाय-बाप केँ चिन्ता जयबाक धमकी दैलनि...। तथापि किछु कसरि रहि जयबाक संदेह भेलनि तँ एक-दोसराक अंग-विशेष केँ खच्चारि केँ आँचर भरि देबाक दवा ठोकय लगलनि...।

ऐन एही अस्सर 'पर चकित खला आ राख ललाक प्रवेश एहि कांड मे लेलनि। ओहो दुनु गोटे परपर वाचिक आक्रमणक क्रम मे ई बिसेरत चलि गेलाह जे एक-दोसरक सहोदर छथि...। तामक आभियम मे समक्ष ताहूँ याजू केँ आगम्यामक आरोपी घोषित करैत एक टा हिंसक संतुष्टि सँ पुन होइत गेलाह...। कलह बढ़ैत गेलै... बढ़ैत गेलै। नीबति मारि-पोटि धरि पहुँचि गेलै...। ई तँ रहल रहलै जे हल्ला मुनि किछु लोक आँगन मे जुटि गेलाह आ दुनु भाँइ केँ अलग करल गेलनि। तथापि दुनु देवादिनी अपन नेनपन सँ ल'के' आइ धारि सिखलाहा गारि सभक बरखा करित रहलीह...।

झगडा तँ कहना शांत भेल, मुदा लोक सभ कारण जानि क' चकित छलाह। एतेक साधारण बात लेल एतेक झगडा? त्रयोदशा होयबाक कारणे' आर राति पर मे माछ वा माउस बनब स्वाभाविक छलै। मुदा माछ आनल जाय वा माउस, से निर्णय नहि भ' पाबि रहल छलै। सबन बाबूक सार केँ माछ बेसी नीक लगैत छलनि तँ राकब ललाक ससुर केँ माउस। मामिला एतहि ओझरा गेलै आ बलकुव्यनि होइत-होइत एत' धरि पहुँचि गेल रहै...। आब तँ दुनु भाँइ अड़ि गेलाह जे चूहिन साझी रहि नहि सकैए...। आइए आ एखनिहि बाँट-चूट भ' जाय।

एहन कवह कोनो नब बात नहि छलै। पहिन्हूँ कतोक बेर दुनु भाँइ टकरा चुकल छलाह। दुनु केँ एक-दोसरक नेत पर शंका छलनि। दुनु केँ होनि जे दोसर महाबेइमान अछि। एम्हर हम धर लेल खटैत-खटैत मरि रहल छी आ ओम्हर ओ चोरा-चोरा क' पाइ जमा करैत अछि। एहि शंकाक आगि केँ लहकयबाक काज दुनु देवादिनी समय-समय पर बड्ड योग्यतापूर्वक करैत आबि रहल छलथिन...। मुदा आर, आर तँ हद भ' गेलै। कदाचित दुनु पक्ष एहि दिनक प्रतीक्षा मे छल। कनिजा काकी अपन परिवार मे होइत एहि पिनाडन विस्फोट केँ दुकुर-दुकुर देखैत रहलीह आ सोचैत रहलीह जे की हमर खून मे एतेक स्वाधर्य भरल छल...।

ओहि दिन तँ बूढ़-पुगन सभ जेना-तेना बुझा-सुझा क' दुनु पक्ष केँ शांत कयलनि, परंच भानस एक ठाम नहि भेलै। दुनु धर मे लोक सभ अपन-अपन इच्छापुरन भोजन बनीलनि। एम्हर रहि गेलीह माय। तँ ओहि दिन दुनु भाँइ जेना मातृ-भक्तिक आदर्श प्रस्तुत करय लेल तत्पर रहथि। पुतोहु सभ तँ आओर आगौं-पाछौं, "मा! ई एक बेर कहथुन तँ जे की खाय के मोन होइत छनि? ई निर्दिष्टन रहथु मा। एकदम अमनिजा रहतिनि। कनिको संदेह नलि करथु। ई जे कहथिन से बना देबनि। सेबैक खीर बना दियनु। आकि

मखानक? रसगुला मीठा दियनु...?"। तालय ई जे एक टा सदा: विधावा जे-जे वस्तु खा सकैत अछि वा जे-जे उपलब्ध भ' सकैत छलै, सबक नाम ना देल गेलै...। मुदा कनिजा काकीक एकके रट, "नहि बौआ! नहि कनिजा! हमरा भुख नहि अछि!" ओ तँ वैह नहि बूझि पाबि रहल छलीह जे जाहि आँगन मे आइ एते अट्टाबाज्जर खसल होइक ओत' ककरो कंठ मे किछु कोना घँसि सकैत छै?

दोसर दिन भीर अधिकांश पाहुन विदा भ' गेल रहथिन। टोलक दू-चारि टा लोक आ एक-दू टा पाहुन केँ ल' दुनु भाँइ दलान पर श्राद्धक खर्चक हिसाब-किताब करय लेल बैसलाह। मामिला फेर ओझराय लगलै। ओझराइत-ओझराइत पहिने गारिक अध्याय चललै...। फेर लाठी चलबाक नीबति आबि गेलै...। आब एहन स्थिति देखि लोको सभ बाँट-चूट कइए देब उचित बुझलनि। ओहि दिन तँ नहि, मुदा दोसर दिन पंच सभ जुटलाह आ भीन-भिनाडजक प्रक्रिया प्रारंभ भेल। प्राय: सभ चल-अचल संपत्तिक बखार लागि गेलाक उपरान्त एक टा एहन वस्तु बाँचि गेलै जकरा बाँटब असंभव छलै...। ओ वस्तु चक्कु, टेंगडो, कुड़हरि वा आरि माने कोनो प्रकारक हथियार सँ काटिक' वा तराजू सँ जोखि केँ बाँटल नहि जा सकैत छलै। आखिर ओहि वस्तु केँ बाँटल जाय तँ कोना बाँटल जाय? दोसर, दुनु भाँइ मे सँ कोनो ओहि वस्तु केँ बाँटय नहि चाहैत छलाह। दुनुक इच्छा रहनि जे दोसर गोटे अपन दावा छोड़ि देअय आ ई पुराक पूरा हमरे भेटि जाय...। ओ वस्तु छलीह कनिजा काकी!

पंच लोकनि चकित छलाह। बाह रे मातृभक्ति!! आइ कारिह एहन मातृभक्त कत' देखाह पड़ैत अछि? पुतोहुक तँ बाते छोड़ि देल जाय। पुत्रो सभ मे एहन मातृभक्ति दुर्लभ भ' गेल अछि। बड्ड भागमंत छथि एहन माय। ठीके, ज्वास जो बड्ड सोचि केँ नाम रखने हेताह अपन दुनु पुत्रक। नामक प्रभाव किछु नै किछु तँ पड़िते छै नै...बाह!

अंतत: पंचलोकनि दुनु भाँइ केँ एक दोसरक मातृभक्ति केँ समान देबाक उपदेश दैत एहि बात पर राजी क' लेलनि जे ओ सभ 'पार' लगा लेंथि। एक-एक सप्ताहक पार। माने ई जे कनिजा काकी बेरा-बेरी सप्ताह धरिक लेल दुनु परिवार रहल करतीह आ बेटा-पुतोहु केँ सेबाक अवसर दैत रहतीह। की? कनिजा काकी? कोनो आपत्ति तँ नहि? ओ की बजितथि? किछु बाजय लेल एक टा निष्कर्ष पर पहुँचब जरूरी छलनि। हुनक माथ पर चक्रधिनी भेल छलनि...। ओ बूझि नहि पाबि रहल छलीह जे विगत दस-बारह

बाबंका कालखंड मे बेटा-पुतोहो व्यक्तिबलक जाहि अनेपिठित पक्ष सँ ओ नह-नहूँ परिचित भेलीह अछि ताहि सँ आजुक पक्षक सामंजस्य कोना बैसाबाथि? ओ दुकुर-दुकुर सेकैत रहलीह...। दुनु टोर सटल रहलनि...। हुनक चुप्पी केँ स्वीकृति बूझल गेलै...।

'पार' ओही दिन सँ प्रारंभ भेलै। पहिल पार भेटलनि चोट पुत्र सरवन बाबू केँ, हुनके इच्छाक आदार करैत। ई घोषणा करैत पंचलोकनि पंचैती समेटबाक लेल उद्वत होइते रहथि कि आँगन दिवस हल्ला उठलै...। हल्लाक केन्द्र पर नजरि पड़िते सभ स्तब्ध रहि गेलाह...। मौझ आँगन मे दुनु देवादिनी परस्पर भिड़ल छलीह...। असल मे भेलै ई जे पारक घोषणा होइतिहि जेट-जनी दुखेबाक केवाड़क पाछौं सँ चूड़ि खनका क' सरवन बाबू केँ इशारा कयलनि। ओ लग गेलाह तँ देखलनि जे पलोक हाथ मे मायवला पुगना टिनही बाकस छनि। हुनके दिवा कनिजा काकी केँ अपन घर चलबाक समार अत्याचार-हडबड़ावल स्वर मे देलथिने जेट जनी। समाद सनियो क' कनिजा काकी 'की-करी, की-निहि'क सोच मे पड़ल रहलीह...। संपूर्ण घटनाक्रम हुनका लेल भीषण बेदनादायी छलनि...। एहि विखंडन केँ रोकबाक कोनो बाट नहि सुझि रहल छलनि। आव विखंडन केँ रोकबाक कोन कथा? ओ तँ भ' चुकल रहै। संपूर्ण वीधरसताक संग। ओ स्वयं की करारि? कि एतबहि मे आँगन मे अनपेक्षित मचलै...।

प्रतिद्वन्दी देवादिनी जकाँ छोट जनीक सेहो नजरि प्रत्येक घटनाक्रम पर आ कान प्रत्येक स्वर पर रहति। जेटजनी दुखेबाक केवाड़ लगे सनदइ छलीह छोट जनी दलानक कोटरीक सिद्धकी लग तत्पर। पारक घोषणा होइतिहि छोटजनी जेटजनी केँ लपतिक क' सासुक कोटरी मे जाइत...सासुवला टिनही बाकस ल'क' भड्कफड़ाइत दुखेबाक केवाड़ लग अवैत...चूड़ि खनकबैत...आ पति केँ किछु फुसफुसा क' कहैत देखलनि। निमित्त मात्र मे ओ सभ बात नहि गेलीह... 'गै दाह! ई बात छैक? फुतौं तँ देखियो! इह! लगीए हम छोड़ि देबै। आँखि आगौं अपन आशा-अभिलाषाक अवरण देखि जे चुप रहि जाय से एक बापक बेटी नहि!' ओ झपट मारिक' बाकस केँ ध' लेलनि। छीना-झपटो मे दुनु देवादिनी असंतुष्टि भ' दुआरि पर सँ आँगन मे खसलीह। चोट भरपर लगलनि...। पंच सभक नजरि जखन पड़ल रहनि तखन दुनु गोटे बाकसक कड़ी केँ पकड़ने अपन-अपना दिस धींचि लेबाक प्रयास क' रहल छलीह...। संगहि वाक्-बुद्ध चालू छल...निरंत। एक-दोसरक बेटा, धरवला, भाय, बाप सभ केँ सोझि गौड़ि जयबाक

धमकी देल जा रहल छल...।

आवाक कनिजा काकी हुनको आ हुनका सभक मध्य योजक किछु जकाँ वर्तमान संदर्भ बुझबाक प्रयास क' रहल छलीह...।

पंच सभ दुनु देयादिनी केँ डोटिक' फराक कयलनि आ बाकस केँ सबहक मध्य मे आनल गेल। कोन रहस्य छै एहि बाकस मे ? किए दुनु देयादिनी एहि बाकस केँ हाथियाब' लेल एतेक आफन तोड़ने छथि ? ई बाकस तँ कनिजा काकीक दुरामनिआ बाकस छनि जे हुनक बाबूजी बडू सख सँ देने रहथिन। तहिना जेहन रहल हो, मुदा आव तँ भ' गेल अछि पुरान... विश्रावल...। प्रायः जर्जर सन...। ताहि लेल एतेक तमाशा।

असल मे, दुनु बेटा-पुतोहुक मोन मे एक टा अरुपत आशा बहुत दिन सँ सुगाड्या रहल छलनि...। ई सभ जेत अछि जे ओ सभ दिन मितव्ययी रहलौह अछि...। कहियो हाथ खोलिक' खर्च नहि कयलनि। तखन तँ ओ अवश्य किछु-ने-किछु जमा करैत हेतीह। हुनका पास अवश्य कोसलिया हेतनि। एहन गुमगी छथि जे बेटा-पुतोहु केँ हवा लाग्य देतीह...। जरूर बेटी लेल जोगक' खने हेतीह...। ओहो जे गुंजा अछि ने से माये जकाँ गहरी अछि...। मुदा ताहि सँ की ? छोड़बनि थोड़े। आ गहना ? भला गहना छोड़ल जाय ?

पपल लला आ हुनक पत्नी केँ आशा छलनि जे जेकि राघव छोट बेटा छथि तेँ मायक कोसलिया आ गहना पर हुनके सभक अधिकार छनि। ओम्हर सरवन बाबू दुनु व्यक्तिक सोचक छलनि जे एक तँ ओ जेट छथि, दोसर आइयो माय सरवने बाबू केँ 'सोआ' कहैत छथिन तेँ स्वाभाविके हुनक अधिकार बेसी मजबूत छनि। मुदा, दुनु पक्ष मे सँ कोनो एहि मादे प्रकटतः चर्च नहि क' रहल छल। दुनु पक्षक कान पर एहि आशंकाक उल्लू बैसल छल जे जँ बात खुजि गेल तेँ दोसर पक्ष अपन हिस्सा ने माँगि लेजाय। चतुर कुटनीतिक जकाँ प्रयास कयल जा रहल छल जे अपन मातृभक्तिक प्रदर्शनक बलेँ माय केँ अपना संग राखि लेल जाय...। एक बेर माय अपन पक्ष मे, अपन हिस्सा मे आबि गेलीह तेँ बाकसो अपनहि आबि जायत...। एहि लेल दुनु पक्ष साक्षात्, सतर्क आ सनद छल...। जखन खिड़की लग ठाड़ि छोटजनी देखलनि, जे दुख्खाक मुँह लग ठाड़ि जेटजनी को क' रहल छथि तेँ ओ जेना सेने पर चोर केँ पकड़ि लेबाक अंदाज मे झपट्टा मारलनि आ पतिक कान फूकि पहिल पार अपन माय सहर्ष स्वीकार कलाक चलल चालि खाली जाइत देखि जेटजनी पर खिसिया क' रहि गेल रहथि...।

पंच लोकनि कनिजा काकी सँ कुंजी ल'

बाकस केँ फोललनि। ताहि खन कनिजा काकीक चेहरा मारकीन जकाँ मलिन-मटियौन भ' गेल छलनि...। नीरवत...निर्भाव...निष्प्रभ। आधिक चारूकात असंख्य बादुर उड़ैत...कनपट्टी पर गिरगिट चलेत...। बाकस मे सँ बहार भेले...दू-तीन टा पुरान साड़ी...सेनुरक एक टा गद्दी जे कदाचित साड़ी मे सन्निआयल रहि गेल रहे...। ब्यास ककाक एक टा पुरान मेलछौह फोटो, खादीक एक टा पुरान दुहती चर्दिर...आ एक जोड़ा पुराना खुरमे जे मृत्यु सँ पूर्व ब्यास कका पहिरत रहथि...बस्स! दुनु देयादिनी केँ विश्वास नहि भेलनि। दुख्खाक मुँह लग ठाड़ि ओ लोकनि पहिने नहु खर मे फेर जोर सँ निर्दोश देलाथिन जे बाकस केँ उन्टि-पुन्टि क' देखल जाय। मौलायल आस नेने दुनु भाई सेहो एहि बात पर जोर देलनि। पंच मे सँ एक गोटे ईहो क' के देखा देलाथिन। किछु नहि खसले। सभ टा वस्तु ओहो मे राखि क' ताला लगा बाकस कनिजा काकी लग राखि देल गेलनि। कुंजी सेहो हुनके द' देल गेलनि। एक टा पंच आग्रह करैत कहलथिन, "जात सरवन बाबू, आव माय केँ ल' जखनू!" हताश सरवन बाबू मरल मोन सँ बाकस उठा माय केँ ल' क' आँगन गेलाह। "ई जंजाल किए उठा क' ल' अनलहुँ। फेकि दितियै डबरा मे वा द' दितियै ओकरे सभ केँ जकरा सभक करेज फटैत छलै एहि लेल!" आँगन मे ठाड़ि पत्नी हुनका डोटिय लगलथिन। ओ कनेक थकमका गेलाह। ओम्हर छोट जनी केँ ई बात खबखबा केँ लगलनि। ई रौंड़ी की बूझैत अछि ? ओ खौराक बेटी अछि तेँ हमहु जलबाक बेटी छी। घुमा-फिराक' कूट करत तेँ हम नजि बूझबै ? आ हम छोड़ि देबै की ? "हमर सभक करेज किए फाटत ? फटले ओकेकर सभक जकरा अपन बेटाक सराथ लेल ठेउआक कमी होइ आ जे निर्लज्ज जकाँ बाकस चोरक' भाग्य!"

एहि जोरगर आक्रमण सँ जेटजनी छिलमिला गेलीह। ओ आँच उठाक' सूर्य दिस तकैत बजलीह, "हे दिनकर दिनानाथ! जनिह' तौही...। जरल उगे छह...जरल डुबै छह...। धौंड़ी सभ हमर बेटा केँ नजरी पर चढ़ौने रहैए...। तौही निसाफ करिह' हे नाथ! मुँहखीको सभ केँ मुँह मे खदखद पिलुआ फरबिह' हे दिनानाथ!"

आव तँ छोटजनी केँ सनसा केँ लगलनि। एहन चिनीन आक्रमण! नजि। आव अप्रत्यक्ष आक्रमण सँ काज नहि चलत। प्रत्यक्ष आक्रमण बेसी चोटगर, "हमरा किए पिलुआ फरत ? फटली तोरा सभ केँ। तोहर बेटा केँ...तोहर चाँद सन भरलाल केँ...भाय केँ...बाप केँ...आ सेहो नेडरिया पिलुआ...।"

एवंप्रकारेँ प्रत्यक्ष आक्रमणक क्रम चलैत रहल...चलैत रहल...।

अपूर्ण आशाक साइड इफेक्ट...

आ ओही दिन सँ शुरू भ' गेलनि कनिजा काकीक जीवनक एक टा नवीन क्रम...। कड़ाघुर मेहनतिक क्रम...। ओना तेँ ओ अपनहि बैस क' खायवाली कहियो नहि रहलीह, मुदा आवक कथा किछु आने छलै...। जाहि बेटाक पार मे ओ रहथि, भरक कोन काज नहि करथि ? चाउर बिछब, चिक्कस चालब, पर-आँगन बहारब, बच्चा सभ केँ समहारब...माने ई जे कोनो-ने-कोनो काज मे लागले रहैत छलीह...। तौयो जे केओ कमी निकालि-निकालि क' फञ्चित क' पर तुलल रहय तेँ की कयल जाय ? दुनु पुतोहु अपन-अपन पार मे हुनका पर धुम्बा रहैत छलथिन। हुनका सभ केँ शंका नहि विश्वास छलनि जे ओ महाबेदमान छथि...। नमक हराम छथि। जेटजनीक पार मे छोटजनीक डुआरि पर बैसि जायब वा हुनक बच्चा केँ दुलारब तथा छोटजनीक पार मे जेटजनी सँ बतियायब वा हुनक कोनो सीदा दोकान सँ आनि देय कनिजा काकीक बेइमानी मे गनल जाइत छलनि...। रहहौं घुमा-फिराक' ख्यय तेँ कयले जाइत छलनि जे ओ अपन सभ टा कोसलिया बेटी केँ द' देलनि...। एहन अवसर पर बेटी आ नातिक लेल होइत गारि-सरापक बरखा हुनका आत्मा केँ हेहर ह' देल छलनि...। उनटि क' उतर देब वा आपति करब हुनक स्वभाव कहियो नजि रहलनि। मोनहि मोन कूही होइत ओ एतबे सोचथि जे ओइ बेथारीक कोन दोख ? ओ तेँ अपनहि देयक डाँग सँ थकुचायल अछि। एकमात्र बार बरखक बेटा केँ कहुना क' पोसीत ओ कतेक कष्ट सँ जीवन बिता रहल अछि, से कोनो नुकाल छै ? केकरा नजि बूझल छै ? तौयो एतेक गाँ-सरप।

जखन कखनो गुंजाक मादे सोचैत छलीह कनिजा काकी तेँ लगैत छलनि जेना केओ करेज केँ पकड़ि क' निचाँड़ि देल होनि...। कतेक दुलारक रहय बापक। पतिक आर्गो बेटी केँ डौटिय के कहियो हिम्मत नहि भेलनि हुनका। से आइ...। कखनो क' अपन बेटी पर गर्व सेहो होइत छलनि। लगैत छलनि जे बेटी हुनको सँ बेसी साहसी छनि। अपना नवारी मे लाख कष्ट रहल होनि...कम-सँ-कम सिनेही पतिक छौह तेँ उपलब्ध रहनि...आ गुंजा केँ ?

ककर भाग मे की लिखल रहैत छै, से के जनेए ? जहिया ब्यास कका बेटीक लेल बर देखि क' आयल रहथि तहिना कनिजा काकी केँ बडू संतोष भेल रहनि जे तेहि मात्र पौने कोस दूर

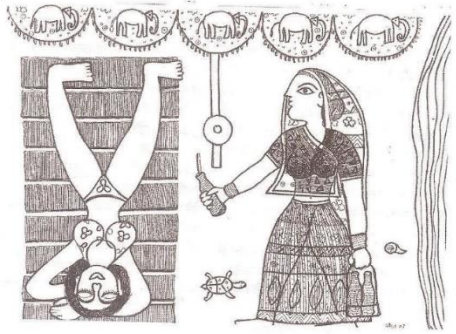
रहत। एहि गाम सँ पूब थोड़ेक दूरी पर खिरोड़ आ तकर बाद बड़िया...। बड़ियाक पंडित उमाधर झा केँ केँ नहि चिन्हैत छनि? परीपट्टा मे नामी...प्रसिद्ध वैदिक! तिनक पोता। गोरे नार चकैत सन भूआ। बी.ए. पास। की हतै जे एखन कोनो नोकरी नहि भेलनि अछि? तत्काल उत्साहपूर्वक खेतिए मे लागल। संगहि गामक सार्वजनिक काज सभ मे आगौं-आगौं रहनिहार दुस्साहसी युवक। केँ जनैत रहय जे यहै दुस्साहस काल भ' जेतै।

सतासीक चदल बाढ़ि मे लगनमा पूल लग खिरोड़क उफनैत धार मे हेलबाक दुस्साहस बड़ियाक तीन टा नवयुवक केँ गौड़ि गेल रहै...। ओही मे ओहो रहथि। सात दिनुका बाद जखन पानि जमल रहै तँ कोस भरि दूर ततैला लग बचूरक झोंझ मे ओझारायल लहास भेटल रहै...फूलल-फूलल...किछु-किछु सड़ल सन। कहना क' संस्कार कयल गेल रहै। एहीक संग गुंजाक सभ टा स'ख-मनोरथ जेना बाढ़िक संग बहि गेल रहै...। आव तँ कहना क' बेटाक लेल जीवाक छलै...। से बस संचर्य करैत जीबि रहल अछि...।

गुंजा केँ बड़ु प्रेम आ भरोस छलै अपन भाय सभ पर। भाय सबहक विरुद्ध ओ किछु सुन' लेल तैयार नहि रहल कहियो। नेनपनो मे झगड़ा भेला पर यदि कोनो संगी ओकरा भायक गारि पढ़ि देक तँ ओ किटकटा क' संगीक मुँह नींचि लेजय। आर जे गारि देबाक हो से दे, मुदा यदि हमर भाय सभ केँ किछु कहबे तँ छोड़बी नञि, से बूझि ले। भायक प्रति ई प्रेम बिआहक बादो बनल रहलै। तँ ने ओ सभ साल दुर्गापूजा मे जे नैहर आबय तँ भरदुतिया मे भाय सभ केँ बड़ु सिनेह सँ नोतैत छथि...आ टोलक छोट-पैच बेटी-धी सभ केँ प्रेरित करैत भरपुर ओरिआओन सँ सामा-चकेबा खेलैत छथि। कतेक विश्वास छलकै छलै ओकर आत्मा सँ जखन ओ बेस टहंकार सँ गबैत छथि—

गाम के अधिकारी अहाँ सरवन भैया यी
अहाँ राघव भैया यी
भैया गोट चढ़ि पोखरि खुना दिय'
चम्पा फूल लगा दिय' यी...।

मुदा, कहौं सुनि सकलथिन भाइ सभ बहिनक करुण हाक केँ। बहिनाहक श्राद्ध मे जे दुनु भौह नोत पुरि क' अगलाह, से जेना तकर बाद बड़ियाक बाटे बिसरि गेलाह...। राजनीतिक काज सँ बीआहत सरवन बाबूक लिस्ट मे बड़ियाक नामे नहि छलनि आ राघव लगा, तँ सबजहि एक टा अलगे दुनिया मे मस्त रहैत छलाह। अभावग्रस्त गुंजा एक बेर पूरती पुर्णिमाक अवसर पर गौतम कुंडक मेला मे माय सँ भेट क' कय कहने रहनि जे भैया सभ

केँ कनी मदति करय लेल कहिअहुन...। मुदा भैया सभ तँ सुनिते मातर अपन-अपन रोदना ततेक ने पसारि बेसलथिन जे मायक मुँहक बात मुँह मे रहि गेल रहनि...।

तैयो गुंजा साहस नञि छोड़ने अछि...। की भेलै जे नैहर आबय छोड़ि देने अछि? बापोक श्राद्ध मे नहि आयल...। खूब जनैत छथि ओ अपन बेटी केँ। अपन दुर्दशा माय केँ देखाब' नहि चाहैत अछि...। जो गै बेटी। हम अपन अभागक अतिरिक्त तोरा किछु नहि दे' सकलियौ...। यदि हमर पास किछु रहैत तँ तोरा एना बेलल्ला नहि होब' दितियौ...।

आ एम्हर बेटा पुतोहु केँ होइत छनि जे बेइमान बुढ़िया सभ किछु बेटी केँ द' देलक...। सभ किछु? कथी-कथी? स्वार्थक आवेग मे हुनका लोकनि केँ एतबो स्मरण नहि रहैत छनि जे हमर पास रहबे की करय? गहनक नाम पर मायक देल एक जोड़ी माकड़ी। ओहि मे सँ एक टा केँ तोड़बा क' बड़कोक बेटा केँ हनुमानि बनबा देलथिन तँ दोसर पर नजरि गड़ि गेल रहनि छोटकोक। ओहि सँ ओ बाली बनबा लेलनि। रहल टका! तँ यदि से रहैत तखन यहै दुर्दशा रहैत हमर आ हमर बेटीक...?

। सोचैत-सोचैत कनिन्दा काको अपन विगतजीवनक खानबीन करय लगैत छलीह...। कत' गलती भ' गेलनि? कत' चूकि गेलीह? जे किछु जाहिया आमदनी होइत छलनि तकर पाइ-पाइ ओ परिवार केँ बनाब' मे खर्च करैत रहलीह...। सख-सधोरि केँ कोटीक कन्हा पर रहने छलीह...। तीर्थ यात्रा ककरा कहैत छै ओ कहियो नहि जानि सकलीह। बड़ु भेलनि तँ गौतम

कुंड, अहिल्या स्थान वा बेसी-बैसी गंडेसर... पर्ये...दर्शन-पूजा क' बिनु किंचा खर्च कयने आपस...। सदा एकदं ता लक्ष्य! धिया-पुता समरि जाय...मनुक बनि जाय...आर की? कत' कसरि रहि गेलनि प्रयास मे? सत्य कही तँ ओ यदि कमी कयबो कयलथि तँ बेटिए संग...। ओहन चंसगर बेटी! कतेक इच्छा रहै ओकरा पढ़बाक। मुदा कोना जाय दितथिन कमलीह...। पाँच फिलोसोफर दूर...केओ संगी नहि, बेटी जाति... ओह! यदि ओ पढ़ि-लिखि गेल रहितनि तँ आइ...। दुनु बेटाक बिआह बड़ु स'ख सँ कयने रहथि। कहौं जनैत रहथि जे बिआहक लेल प्रस्थान करैत बेटा सभ केँ परिछनक उपरान परम्परानुसार जे छाती सँ लगीतीह से जेना माय सँ बेटाक विमुखताक प्रस्थान-पर्व विरुद्ध हेतनि...। अपना जगत्बे पुतोहु सभ केँ कोनो कम सिनेह देलथिन? दुनु पुतोहु केँ हुलास सँ नव-नव नाम देने रहथिन—हौरा सुनरि आ फूल सुनरि। जेना आन-आन सासु लोकनि करैत जाइत छथि तेना ओ कहियो पुतोहु सभ केँ कसिक' नहि रखलथिन। टोलेक देयादिनी छलथिन 'अरेरखाली बहिन'। ओ कहबो करथिन, "कनिन्दा एना डील देबै तँ पछताय। कहबी छै, हल्लुक सवार घोड़ा फउद मारिए!" परंच एहन अवसर पर कनिन्दा काकी खाली हँसि क' रहि जाथि। कहियो भारी सवार होयबाक प्रयत्न नहि कलनि। किछु-ने-किछु हेर-फेर क' कोसालिया जमा करबाक लुक रहैत छनि स्त्रीग्राम मे। कोनो-कोनो चतुरी सँ चुपचाप लहने लयबैत छथि। मुदा ओ कहियो एहि दिशा मे सोचबो नहि कयलनि...। ककरा सँ चोर बितथि जे आ आइ हुनका पर आरोप मढ़ल

जाइत छिन...। आरोप नहि जेना कलंकक टोला...। अपन हाइ-हाइ निकलल देह केँ निहारित हुनका लगीत छलनि जे कदाच दूटि क' रहि गेल अपन निराधार आशा-अपेक्षा केँ देखि ओ लोकनि एतेक खिसिया क' रहि गेल छथि जे...। कदाच एही कारणेँ जिनक पार मे ओ रहैत छथिन तिनक तामस हरदम लहरल रहैत छनि...। कदाच तेँ ओहि सप्ताह भरि ओइ घर मे भात बहुत कम बनैत छै...। आ जतना बनैत छै से कनिजा काकीक लेल नहि रहैत छनि...। हुनका लेल मकइ वा बडू भेल तँ गहूमक जगहा रोटी आ तरकारीक नाम पर किछो वा नोन-तेल। हुनका माछ-माउस वा पिप्याजु-लहसुन सँ दिक्कत होइत छनि। होइत छनि तँ पोइत रहनु...। ओहि सप्ताह मे उपेक्षित क' तीन-चारि दिन बनबे करैत...।

भौन भिनाउजक बादे सँ दुनु भौइ दनान प्रगति क' रहल छलाह...। गामक लोक केँ देखि क' उकमुझी लागि जानि। दुइए साल मे दुनु भौइ दौड़भंगा मे लखीसागर मोहरला मे छपकी पर डेइ-डेइ कट्टा जमीन ल' नेने छलाह आ एतय गाम पर तीन-तीन कोठली पक्का घर सेहो बना नेने रहथि। बस दलानवला भाग टा पुराने छलै...। माटिक भीतवला एक टा पेश कोठली। एहि कोठली सँ आँगन दिस जाइ तँ एत' सँ ओत' धरि दुआरि जकर एक दिस एक टा एकचारी कोठली। एहि मे कनिजा काकी रहैत छली। दलानवला पेश कोठली मे एक दिस चारि-पाँच टा माटिक कोठी सभ जे आव प्रायः खालिए रहैत छलै...कहियो तोड़ि क' फेंका जयबाक प्रतीक्षा मे। एहि कोठली मे केओ बाहुनि-सोहनि नहि दैत छलै...। साइती चीज साँग पर...। कहियो क' मोन होनि तँ कनिजे काकी बहारि-सोहारि दैत छलथिन—पारवालीक उलहन सुमियो क'। कोठली सँ बाहर आउ तँ दलानक बरंडा पर एक टा पुराना चौकी राखल...। गद्दी सँ भरल। दलानक काजे कीन? सरखन बाबू केँ गाम-गाम राजनीति करय सँ पलछति नहि आ राघव ललाक दलान छलनि गामक ठीसन आ राघव ललाक दलान छलनि गामक ठीसन वा ब्रह्मस्थान वा पंचायत भवन जतय संगी सभक जुटान होइत छलनि...। के देखल अपन केँ? दुनु केँ अपन-अपन परिवारक बेसी चिन्ता छलनि...। कहनुा प्रगति करी...। से दुनुक प्रगति देखि कनिजो काकी चकित छलीह। जे लोकनि बापक श्राद्ध मे एक बीघा खेत बेच लेलनि...। से एही बीघ मे एतेक गाइ कत' सँ आनि लेलनि? एहन अवसर पर ओ अपन कान झुंझि बाबा वैद्यनाथ सँ माफो माँगि लेथि...। क्षमा करब हे बाबा! इमर नचरि नहि लागीक। काकीक बेटा तँ बेटा, पुतोड़ सभ तँ आर होशियार छलथिन।

मुट्टी बाहि क' खर्ब करैत जाइत छलथिन। खास क' सासुक लेल तँ हुनकर सभक मुट्टी किछु आर कसि जाइत छलनि...। ओ सभ किछु देखैत रहैत छलीह...बुझैत रहैत छलीह आ सहैत रहैत छलीह...।

गामक स्त्रीगण सभ प्रायः एहि बात लेल निग्रहमस रहैत छथि जे ओ चारि-चारि टा हरिबासर कयने छथि। मुदा, एहि दू बर्ष मे कनिजा काकी कतेक हरिबासर क' चुकल छलीह, से के जानय...। अपना केँ साधिक' राखि देने रहथि ओ...। एम्हर हम कहियो हुनका मुख पर तृप्तिक लेशो नहि देखि सकल छलहूँ। सदियन जेना गिल्ल छ्वाउर अउँसल...। ईह! की सुनार अउँठिया केस रहनि हुनक। से आव धडुभडा क' पकैत-ओझराइत बगड्याक खोता भ' गेल छलनि...।

इमलीक बूड़ भूतहा गाछ...

“हँ-हँ! चल' दियो...चल' दियो...” चारिम बेर दही परसल जा रहल अछि...। दहीक बारिकक संगे चीनी, झलन, आ बुनियाक बारिक सेहो गतिशील-सक्रिय छथि...। बेसी लोकक पेट भरि चुकल छनि। तैयो रसना मानि नहि रहल छनि...। छीलल माथ...चानन लेपल कपार...पीयर धोती, पीयर जनेउ आ भागलपुरी दोपटा सँ शोभित सरखन बाबू आ राघव लला हाथ जोड़ि-जोड़ि क' आग्रह क' रहल छथिन, “हडुबडाइ नहि जाइ जाइ। सभ केँ इच्छा भरि भोजन करय दियनु। कोनो वस्तुक कमी नहि...।”

जिनक पेट भरि चुकल छनि से मोने मोन अपन एहि मूर्खता पर पछता-खिसिया रहल छथि जे पहिने चूड़े बेसी ल' लेलाह। एतबे नहि, पहिले वा दोसरे बेर मे दही अहगर क' ल' लेलाह। ईहो नहि ध्यान देलनि जे गर्मीक पुरान दही खटार होइत छै आ भोज मे तँ पहिने पुराने दही परसल जाइत छै। आव असली खायवला दही परसल जा रहल अछि...। मुदा, खाद्य कोना? पेट मे जगह कहाँ छनि? आ बुनियाँ कोना खयताह? अपना केँ संसारक सभ सँ बडुका उलूकनन्दन बुझैत ओ लोकनि मुँह लटकीने किछु बेसी अप्रचेती सभ केँ देखि जरि रहल छथि जे कोना ओ सभ पहिने तँ हाथ बारने रहलाह आ आव हाथ-मुँह चारिम गैयर मे चला रहल छथि...।

हम सहटि क' कनिजा काकीक आँगन दिस बहि जाइत छी। एत' अलगे अनमोल मचल अछि...। बारह पुरुष वर्गक पहिल खेपक भोज आव लागिचला छै। योजनानुसार स्त्रीगणक बिडो भ' गेल अछि। आव यावत पुरुष वर्ग भोजन क' कय उठत, अँट-कूट उठाओल

जायत, खरहरा देल जायत तावत स्त्रीगण केँ पारस देले जेतनि। पूरा आँगन भरल अछि...टोल भरिबे बेटो-धो आ बूड़-पुरान स्त्री सभ सँ...। सबटक हाथ मे धारी आ बट्टा। ककरो-ककरो हाथ मे बट्टाक बल्ला रोटा। पारस परसल आ हाथ ले। सभ केँ पहिने ल' लेबाक हडुबडी लागल छै। दुनु देयानिदी आतिथ्यरस छथि।

“केओ बूड़ति नहि। सभ केँ भरि इच्छा दियनु। हे दाइ सभ, पहिने पारस ल' क' अपन-अपन आँगन भ' अवे जाय। आ हे, आँगने मे नहि रहि जायब। जल्दी सँ घुरि क' अवे जाइ आ भरि इच्छा भोजन करै जाइ। अहाँ सभ कुमारी-बारी छी...भगवती स्वरूपा छी। अहाँ सभ जे भरि पोख खा लेब आ भगवती केँ कहबनि तँ माँ केँ अरसन पडत हेतनि...।” जेजनी अपन बोल केँ आर मधुर बनबैत आग्रह करैत छथिन।

“हँ-हँ किपे नहि। जोबैत रह तँ न्हू भात आ मुइला पर दूध भात। इह! नाटक मे देहू!! एहने पडत भगवान अहाँ सभ केँ दैथि!!!” चउदह बरखक मुँहकट बुचियाक टिप्पणी केँ सुनेत मात्र ओकर बडुकी बाहिन कामिनी घबडा जाइत अछि। ओ बुचियाक मुँह पर तरहाथी रखैत डँटैत अछि, “बुचिया तोरा बाज' के ठेकान नहि छी। तोहर तोर पर बडुकी बडू पाक' लागल छैक। हरदम दुबजुबुज करैत रहैत छै। बेसी उचितवक्तक सारि नजि बन।” ई कहि कामिनी एक टुनका बुचियाक गाल पर दैत अछि।

ई जेना बडू अनसोहति लगैत छै गितिया केँ। बुचिया ओकर संगी छै। दुनु मे ‘फूल’ लागल छै। आव कामिनी केँ किछु कोना कहीक गितिया, मुदा ओकर अपन जोह केँ के रोकि लेत, “अर्य नै जलभार वाली भोजी! गुंजा दीदी केँ नहि देखै छियनि। एहू बेर नहिए बजोलीयनि? जाय दियो। आवि क' की करितथि? माय केँ तँ चिबाइए गेलियनि अहाँ सभ...।” गितियाक एहि कबन पर आस-पासक सभ चौकि पडैत अछि। केओ बजैत तँ नहि अछि किछु, मुदा सभ केँ तामस बडू होइत छै। ई दुनु धोखी सभ लाहेब करत। जँ जलभारवाली वा खोँवाली सुनत तँ पता नजि की हैत? भोज खाइते रहि जयतीह छिछिआहो सभ! मुदा, लीए, दुनु देयानिदी कदाच बुचिया वा गितियाक टिप्पणी नहि सुनि पौलनि अछि। यदि सुनबो कयने हेतैह तँ संभवतः अनठिया देलनि अछि...।

हम दलान पर आबि जाइत छी। बस! किछु काल आर। पहिल खेपक भोज सम्पन्न भ' जैत। आ फेर पान-सुपारी लेल घमासान बचनु...। हम सहटैत-सहटैत अपन दलान पर आबि जाइत छी। आँगनक गेट बन्द अछि। माय सरखन बाबूक आँगन गेल अछि। हम दलानक

आगों भालसरीक छौह मे कुर्सों ध' बैसि जाइत छी...। अकास साफ अछि...। कूदि-फानि क' मेघ सभ दखिन-भर चलि गेल अछि। ध' सकैए पच्छिम मे बरसल होअय। एहि गाम धरि अयबाक साहस नहि क' सकल। संभवतः इन्द्र केँ अपन पराजय मोन पड़ि गेल हेतनि...।

अन्हरिखक पंचमीक उदास चान रेलवेक ओड़ पार आमक गाछीक उपर उगि आयल अछि। नहु-नहु रेलवे आ तक ओड़ पार बल्ला मे टाढ़ इमलीक बूढ़ भूतहा गाछ देखाइ पड़ि रहल अछि...। नहि जानि कतोक भूत-प्रेतक बास छै ओहि गाछ पर...। ई कोनो हम नहि कहि रहल छी। कतेक लोक देखि चुकल छथि। कोनो-कोनो महिसवार केँ तँ पसर चरबैत काल धेरियो नेने रहै आ नकिआयल स्वर मे तमाकुल मीनो रहै...। सुनि छियै, ओहि इमली गाछ पर जतेक भूत-प्रेत अछि से प्रायः वैह अछि जे कोनो-ने-कोनो कारेणें रेल सेँ कटल अछि...। जहिया ई रेल लाइन बनल हेतै तहिया के सोचने हैत जे कतेक लोकक लेल अंतिम प्रस्थानक काकक सहज-मुल्लभ-सस्त-साधन उपलब्ध कयल जा रहल छै...। मुदा नहि! कहाँ प्रस्थान क' पबैत अछि केओ? कहाँदिन सभ केँ ओही इमली पर वास लेब' पड़ैत छै...। की कनिजा काकी सेहो ओही पर...? मुदा, एहि ग्यारह-बारह दिन मे कहाँ कतहु नजरी आयल अछि हुनक धूआ? खाली ओहि रति...।

एक मुटठी भात...

ओहि रति हमरा लग सुतलि माय फोंफ कटैत रहय। बेटा केँ वास्तव्यक सुरक्षा दैत...। की हम सुरक्षित भ' गेल रही? खिड़की पर सेँ कनिजा काकीक मुंड जरूर निपत्ता भ' गेल रहनि...परंच मोन मे सन्आयल हुनक आँखि ओ बेधक दृष्टि...। की कहय चाहैत रहय ओ दृष्टि...? की अर्थ रहै ओकर...? ओना किए देखने रहथि कनिजा काकी हमर ओड़ दिन?

ओड़ दिन कनिजा काकीक नाति आयल रहनि—नानी केँ देखय। माय सेँ जिद क' कय। कतबो भजगूत हृदयक होथि गुंजा परंच मायक लेल दरेग तँ छलनिहें ने। की करितथि? नहि रोकि सकलथिन बेटा केँ। कहने रहथिन जे नहि मानबें तँ जो मुदा सोझ धरि घुरि आबिहें।

तहिया काकी छोटजनीक पार मे छलीह। भोर-भोर आबि जुमल ओहि बारह बखक पाहुन केँ देखिते छोटजनीक पार चढ़ि गेलनि। फल भोग' पड़लनि थिया-पुता केँ। अनेरे माय सेँ मारि खाइत ओ सभ हकबका गेल जे ओकर सभक अपराध की छै? तामसे छोटजनी बहुत

कम मात्रा मे भात बनौलनि। एतबहि जे हुनक अपनहुँ नेना सभ लेल अपर्याप्त रहनि...। ओ ओहि बारह बखक पाहुनक आगों मकड़क रोटी आ रामतरोड़क तरकारी परसि देलाथिन आ नहाय लेल बाड़ी मे चलि गेलीह...। एम्हर ओ बच्चा कहना क' दू कौर खयलक आ नानीक मुँह ताकय लागल...। काकीक करेज मे हुक उठलनि...। हुनक आत्मा कलपि उठलनि...। हुनका लगलनि जेना अनस मे जपल कोनो वस्तु पिथलि रहल होनि आ गरा बकोर लागि रहल होनि...। ओ अपना क' कहना क' सम्हारलनि आ एक टा निर्णय लेलनि...। लाज तेयाग क' जेटजनीक दुआरि दिस बढू लीह...कनेक थकमकयलीह...आ चढ़ि गेलीह दुआरि पर...। हुनका सुनारि, एक मुटठी भात देब'?' ई सुनिते हीरा सुनारि किटकिटा उठलीह।

“केओ कमा क' राखि गेल छै की? हुँह! अंगार राखिक' पटपटा नहि देबै-जे-भात देबै?”

“कनिजा, हमर जे दुर्दशा करखाक होअय, से क' लेब...मुदा ओहि अबोध केँ...?” पहिल बेर कनिजा काकीक स्वर मे आपत्ति प्रकट भेल रहनि।

“अरे, वाह रे अबोध! ककरो बापक किछु धरने छियै की? केओ खरौत राखि गेल अछि की? एतबे दरेग छनि तँ निकालथुन मे क्रोडव्यग्रि आ खुअबधुन रसगुल्ला...।”

देयादिनीक चिकरब सुनि छोटजनी बाड़ी मे सेँ प्रकट भेलीह...सद्यःस्नाता...सही अर्थ मे एकवस्ना...भोजल केस नग्न पीठ पर लहराइत आ खुअबधुन पर वामा हाथेँ सम्हारने...। स्थिति केँ अँटकारैत-अँटकारैत हुनक कान मे जेटजनीक संवादक अंतिम अंश नीक जकाँ पड़लनि,

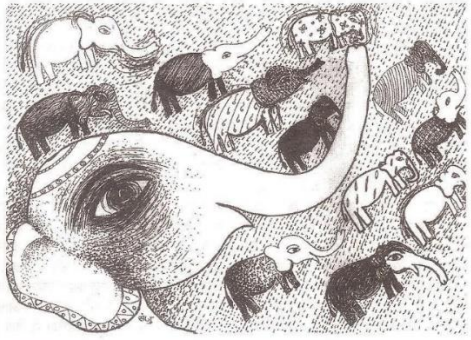
“...बनैत जायत सभ धना सेठ...आ...एक टा पाहुन केँ दू मुटठी भात खुअबैत हीग चूस' लगैत छै!”

छोटजनी केँ लेसि देलकनि। तरबाक लहरि मराज पर चढ़ि गेलनि...। ओ खरमासक आंगि जकाँ लहकि उठलीह...। ओ जल्दी-जल्दी सायक डोरी केँ छाती पर कललनि आ कनिजा काकी संग व्यास ककाक सात पुस्तक उद्धार करैत लापकलनि। हुनक झौटा पकाड़ि क' पिचलनि। कनिजा काकी तलमला क' खसि पड़लीह...। आब ओ दुनु हाथेँ किस क' झोंटा केँ ध' लेलाथिन आ घिसिअबैत-घिसिअबैत अपन दुआरि लग आनि पटक देलाथिन...।

“आइ आब' दे मुना के पप्पा केँ तँ भात खुअबैत छियो...। तोते आ तोहार नाति सेँ कोसे...। गै रौँदी...बुढ़ीरी! तो' गेलय की करय मुइइ के दुआरि पर? हमरा बदनम करय लेल? आइ तोहार भधियमन ने-बहका देलियो तँ हमहु भोला मिसरक एक बूँक नहि...।”

एवं प्रकारेँ सासुक इलाज कय ओ अपन घर मे कपड़ा पहिरय चलि गेलीह आ ओतहि सेँ गरियबैत रहलीह...।

चूटा आ पर भोजन लेल बैसल नाति नानीक दुर्दशा देखि पहिने तँ हकबकाए...फेर किछु नहि फुरयलै तँ कानय लागल...। आ कनिजा काकी! ओ ने किछु बाजि रहल छलीह आ ने कानि रहल छलीह। बस चित्तंग पड़ल शून्य दृष्टिअँ अकास दिस तकैत रहलीह...। नातिक कानब सुनि चेत भेलनि...। जेना-तेना उठलीह साया केँ छाती पर वामा हाथेँ सम्हारने...। ओही दिन बेरुह पहर नाति अपन गाम चलि गेलनि। संयोग सेँ हम खरदाहाक खेत देखि

आपस होइत रहि तँ देखलियै ये रेलवेक ओह पार जे गाडी सभक बाद डिस्ट्रिक्ट बोर्डवला साबिकक सड़क छै ततहि कनिजा काकी नाति केँ विदा क' रहल छथि...। विदा कराबाक दंग कनेक विचित्रे सन...। परि पीज क' नाति केँ पकड़ने ओकर मुँह, आँख, कान, कपार सभ केँ धड़ाधड़ चूमि रहल छलीह। नानीक पाँज मे फँसल नाति कसमसा रहल छल, मुदा ओ ओकरा जेना मुक्त कर' लेल तैयार नहि रहथिन...। कननमुँह भेल नाति केँ गसियाक' पकड़ने विद्वल भेलि कनिजा काकी अचक्के हमरा सभस मे ठाढ़ देखि ठमकि गेल रहथि...। नाति मुक्त भ' पैच-पैच साँस लेब' लगलनि...। तखन कनिजा काकीक आँख विचित्र छलनि। नजर झुकि गेल रहय हमर...। नाति विदा भ' गेलनि। हमरा लागल जे ओ आब गाम घुचतीह। पुछलियनि तँ ओ हमरा बड़ि जवबका संकेत कयलनि आ अपने जाइत नाति केँ पाछाँ सँ देखैत रहलीह...देखैत रहलीह...। की ओ वस्तुतः नातिए केँ देखि रहल छलीह वा आर किछु...? हम पच्छिम दिस अपन गाम जा रहल छलहुँ...। कतेक बेर चुरिक' तसलहुँ तँ देखल जे ओ ओहिना ठाढ़ पूब दिस देखि रहल छथि...लगातार...।

ओहि दिन जखन ओ गाम पर चुरि क' अयालीह तँ अपन दुःख की कहितथि बेटा सँ? ओ तँ पहिनहि सँ तैयार भेल बैसल रहनि स्वागतक हेतु। एक टा हाथ छोड़ रहि गेलै नहि तँ कोन दुर्दसा बाकी रखलकनि राख लला! बेटाक मुँह ओहन चिन्तन-चिन्तन गारि सुनिक' काकी केँ लागि रहल छलनि जे हाड़ टा रहि जायत नहि तँ देहक माउस गलि गलि क' खसि फटि जाइत तँ ओहि मे समा जइहुँ...। मुदा से संभव कहाँ छलनि...?

सरबन बाबू एहि सभ सँ निरपेक्ष। हुनक प्रत्येक भंगिमा जेना यह कहि रहल छलनि, "हमरा नहि कह किछु। हमर पार मे तो एखन नहि छै। ओकरे कही जकर पार मे छही...।" आगला ओहि दिन कनिजा काकी सँझि सँ ल' क' राति धरि टोल-पड़ोस आ गामक कोन अल्लौ बाबू आ फरलौ बाबूक ओत' नहि गेलीह...किनकर-किनकर खुशामद नहि कयलनि...। "हमर निसाफ करे जाउ...।" मुदा, कोनो गोटे दोसराक भेरलू मामिला मे बजबाक जरूरति नहि बुझलनि...। दिन भरि दोसराक भेरलू बात केँ कौञ्चक रथायी विषय बना क' मजा लेनिहार स्त्री-पुरुष प्रत्यक्षतः हिनक मामिला मे हस्तक्षेप करब अनुचित बुझलनि...। असल मे सरबन बाबूक ब्रह्मप्रेम आ राख ललाक लंठइ सँ सबहक पिस्वी चमकि रहल छलनि...। के

उपकार क' कम फँसत ग'। जाय दिया। फेर तँ माय-बेटा, सासु-पुतोहु एकके हैत...। बुढ़बक बनव हम सभ। छोड़ह-छोड़ह। हमरा सभ केँ कुकुर कटने अछि की? जानय की जानय जाँत। हमरा सभ केँ अपने कोन कम समस्या अछि? आ जत' दू टा बासन रहैत छै ओतहि ने डनमन होइत छै...। तखन घरक बात ल' क' दरबन्जे-दरबन्जे अँगन-अँगने बाँआयब...। ई कोन नीक बात भेलै? नजि अपने चैन सँ रहतीह आ ने हमरा सभ केँ रह' देतोह गुंजाक माय। लगेए इहो सनकल जाइत छथि...।

भोर जे कहियो नजि भेलै...

सनकि तँ गेलै रहथि ओ। तखन ने ओहन विचित्र रूप धारण क' नेने रहथि...। ओहि राति ओ चुरिक' अँगन नहि गेलीह। दलानबला कोठली मे कोठी सभक दोग मे जाक' पड़ि रहलीह...। एक दिन...दू दिन...तीन दिन...। हम एहि बीच मे दहि भंगा गेल रहौ। तेसर दिन जखन चारिबजिया ट्रेन सँ गाम अयलहुँ तँ जात भेल जे तीन दिन सँ ओ ओही अवस्था मे बिनु खयने-पीने ओही ठाम कखनो बैसल, तँ कखनो पड़ल रहैत छथि...। ने तँ किछु बजैत छथि आ ने ककरो बातक उत्तर देत छथिन। निकासो लेल बाहर जाइत केओ नहि देखलकनि अछि। सभ सकैए रातिक' एकांत मे जाइत होथि। सभ समझा-बुझा क' हारि गेल अछि...हुनका पर कोनो असरि नहि...।

हम जखन पहुँचल रहौ तखन तुरंत सूर्य अस्त भेल छलाह। दलानक कोठली अपेक्षाकृत फइल रहलाक बादो किछु भरिआवल सन आ अन्धर सन लागि रहल छलै। कदाचू कोठी सभक कारगँ...। आँख गढ़ाक' देख' पड़ल रहय हमरा...। हम मुदुल स्वर मे टोकलियनि, "कनिजा काकी!" दू-तीन बेर टोकलाक बादो ओ उठिक' देवालक सहारा ल' बैसलीह...। आ नजरि उटाक' तकलनि...। चाड़क घसकल खपड़ा सँ बनल छिद्र सभ द'क' तुरते डूबल सूर्यक ललौन प्रकाश कोठली मे जत'-तत' आबि रहल छलै...। प्रकाशक एहने एक टा टुकड़ा कनिजा काकीक बगल मे देवाल पर पड़ि रहल छलै...। ओहि मद्दिम होइत ललौन प्रकाश मे नेनी लागल देवाल आ कोठी सभक जर्जर स्थिति पर नजरि गेल...। संगहि नजरि गेल कनिजा काकीक चेहरा पर...। जनम-जनम के उदासी जेना हुनक आँख मे जमि क' रहि गेल रहे...। नहुए कंफित ठोर जेना किछु कहय चाहैत होअय, मुदा कहि नहि पाबि रहल होअय...। हम आग्रह कयने रहथिन जे अनसन तोड़थि। जे भेलै से

भेलै। ओ तँ माय छथिन। बिसरि जायु सभ किछु। हमरा विश्वास रहय जे ओ हमर बात मानि जयतीह...। मुदा, ओ टस-सँ-मस नहि भेलीह। हारिक' हम पुनः भोर मे अयबाक बात कहि चलय लागलहुँ...। अचानक अउर देखल जे हुनक टोरक कंपन बन भ' गेल रहनि आ आँख एक टा विचित्र प्रकारक चमक सँ चमकय लागल रहनि...।

रोगाह इजोरिया सँ झँपाइत गाम...!

"एह! थढ़-थढ़ भ' गेलैक...। महो-महो भ' गेलैक...। कनिजा काकीक दूनु बेटा कमाल क' देलनि...। कतेक नीक जकाँ अउर कतय निमाहि देलनि...।" भोज खबनिहार लोकनिक अथायल टिप्पणी चलि रहल अछि...। खुशीक आवेगु मे किछु गोटे अइँटे मुँह नारा लगाब' लगलाह अछि...।

"कनिजा काकीक?"

"जब!"

"सरबन बाबूक?"

"जय!"

"राख बाबूक?"

"जय!"

"धर्म केर?"

"जय हो!"

"अधर्म केर?"

"नाश हो!"

"प्राणी सभ मे?"

"सद्भावना हो!"

"विश्व केर?"

"कल्याण हो!"...

पहिल खेपक भोज समाप्त भ' गेल अछि। चन्द्रमा नहु-नहु अकास मे चढ़ि रहल छथि...मुदा इजोरिया साफ नहि अछि...। धूसर मटिआह रंगक...जेना रोगाह होअय...। खंडिस सँ पीड़ित...। एहि रोगाह इजोरिया सँ आच्छादित गाम क्रमशः शांत भ' रहल अछि...।

ओम्हर सरबन बाबूक दलान पर पहिल खेपक ब्राह्मण-लोकनि पान-सुपारी ल' क' जा चुकल छथि...। खरहरा देल जा रहल अछि...। आ दोसर खेप मे बैसबाक लेल प्रतीक्षारत बुधुधु ब्राह्मण लोकनि तयार छथि...।

आ एत' हम एहि कुर्सि पर जेना जमि क' रहि गेल छी...। को करी? जाइ कि नजि जाइ?

संपर्क : द्वारा-डॉ. पी. के. झा
पी.जी.टी. (हिंदी), केंद्रीय विद्यालय,
कटिहार, बिहार-854105
फो. 9430038969

২.৩.মুন্সী কামত- সমকালীন চিত্ৰকাৰ মঞ্জু দাস

মুন্সী কামত

সমকালীন চিত্ৰকাৰ মঞ্জু দাস

কোনো কনো মিখৰাঁক নেন গ্ৰুৰ মঁ রেঁয়ী নগন আই মতল-
খন্তায় আৰশ্যক খিছি। গ্ৰু কহৰঁ খিছি মিখিনাক ধিয়া শ্ৰীমতি মঁজু
দায়ক। হিনকৰ য়েহ দ্ৰাঁ হিনকা মরঁন মফল রেঁনৌলক। ১৬
জনৱৰী ১৯৭২ মেঁ জনমন গ্ৰাম কমবৌনীক (দৰভঁগা) শ্ৰী প্ৰভু
নাৰায়ণ আই শ্ৰীমতী দেৱকী দায়ক পুত্ৰী গামক মাটি মঁ খেনা
আয় ৰাজধানীমে রেঁম মাতো বংক চিতেৰী রেঁন গেণী। মিখিনা
মঁস্কাৰমে পোষিত মঁজু দায়ক মফলতাক পহিলে খঁশ দ্ৰানকৰ
মিখিনানী হেনায় খিছি। মিখিনাক ধিয়া জন্ম মঁগে নুৰী, ৱ্যৰহাৰ,

গুণ বিৰামত মই নই অৱৈ য'। মজ -মিকী কনা, গুৰুগিয়া, মৰঁ পাবৈন -ভোহাৰ মই ঘৰ -খাঁগন মই বঁনাওন অৰিপন ,ঘৰক দেৱান পৰ খাঁকন বিভিন্ন কনাগুতিক দৰ্শন মিথিনা মেঁ মহজ অছি। মঁজু দায় অহিমৰঁ কনামে নিপূৰ্ণা ছনীহ পৰ কহিয়ো গ্ৰা নে মোচনে বহি জে অছি আধাৰ পৰ ওই দেশক নামী -গামী ঠিত্ৰকাৰ মঁগে অপনো স্থান স্ননিশ্চিত কৰখিন।

গামক পৰিৱেশ মই পনে মঁজু দায়ক জীৱন তখন দোমৰ মোৰ নেতক জখন দানকৰ বিৱাহ মন্ ১৯৯৬ মেঁ হাষ্টী ভোখাৰ গ্ৰামক শ্ৰী বৰীন্দ্র দায় মঁ ভেন। জে পঠনা খাষ্ট কানেজ কে প্ৰশিক্ষিত আঞ্চনিক ঠিত্ৰকাৰ ছন। য়েই হিনকৰ গ্ৰুৰ আই মফনতাক মূন কাৰণ অছি।

জখন হাথ পকৈৰ ৱাষ্ট দেখৱৈ য় নেত হমমফৰ মঁগ হোয় তঁ ফেৰ মঁজিনে কহাঁ দুৰ বহৈত অছি ওকৰা হাযিন কৰৈয়ক জ্বনুন ওঁৰ ৱৈত্ৰ জাগত অছি। মঁজু দায় জী জখন মহানগৰ মেঁ ৱমনী তঁ ঘূমৈয়ক নাম পৰ পতি মঁগে ঠিত্ৰকনা প্ৰদৰ্শনী মেঁ ৱেঁমী জৈত ছনীহ। কনাক ৱিয়া তঁ দানকা ভীতৰ অঁগুৰৈন পহিনে মঁ ছন ৱম ওহি অঁগুৰৈন ৱিয়া কেঁ মাষ্ট আই প্ৰকাশক আৱশ্যকতা ছন জে পতি শ্ৰী বৰীন্দ্র দায় মঁ প্ৰাপ্ত ভেন। আয় পতিয়ক মঁৰফণ মই ৱেই ৱিয়া প্ৰমফুশ্চিত ভই পৌধক নিৰ্মাণ কেনক জকৰ উঁচা গ্ৰা হমৰা মৰঁকেঁ গৌৰৱাৱিত কৰৈত অছি।

মঁজু দায় দ্বাৰা ৱনাওন নীনা আই হবিয়ৰ পৃৰ্ঠপ্ৰমি পৰ হৰ উম্বৰক আগুতি মই প্ৰয়োগ কৈন চষ্টকিনা বঁগক কনাগুতি অহাঁ কে অপনা দিম খিচত। কিছ দেৰ নেত মাত্ৰ নে ,চহৰৱাঁক ৱাঁদাঁ

মনন নেন মজবুঁৰ কৰত। ঠ্মিখিনা কনাকে ঞ্ৰাধুনিক কনা মঁ জোড়ি এগো ঞ্ৰনগ তৰহক সৃজন মাত্ৰ হিনকে ঠিত্ৰকনা মই ভেট্টেত ঞ্ৰছি। হিনকৰ য়েহ শৌলী হিনকা মৰমঁ বিশেষ বঁনৰেঁত ঞ্ৰছি। ঠ্মেখিনা শৌলীক ঞ্ৰাড্মো ঞ্ৰছি চষ্টক বঁগ,বঁৰিক বেখা,ঞ্ৰলঁকাৰিক মাৰ-বুঁটি , ঞ্ৰাই প্ৰপূতিক ঠিত্ৰণ ঞ্ৰহি শৌলীকেঁ ঞ্ৰাধুনিকতাক ঞ্ৰাশ্ৰুষণ পহিৰা মঁজু জী ঞ্ৰপন কৌনৰায় পৰ উতাৰেঁত বহনি।

হিনকৰ কনা মাত্ৰ প্ৰাপূতিক ঞ্ৰাই মানৰীয় সূঁদৰতা তক মিমিত নে ঞ্ৰছি। ঠিত্ৰকনাক ঞ্ৰথ মাত্ৰ দেবঁনক খুঁৰসূৰতী নে বঁনকী হৃদয়ক মনোভাৰকে দৃশ্য এৰঁ প্ৰদৰ্শনকাৰী কনাক বিভিন্ন ৰূপক মাধ্যম মঁ প্ৰকষ্ট কৌৰ ওকৰা বঁগ দ্বাৰা সূঁদৰ ঞ্ৰাই মজীৰ বঁননাগ কনা ঞ্ৰছি। হিনকৰ কনা কিচ্ছ এহনে মন ঞ্ৰছি।জহি মই স্ত্ৰীক শ্ৰম, স্ত্ৰীক সূঁপ, স্ত্ৰীক মঁঘৰ্ষ, স্ত্ৰীক মনক উড়ান, স্ত্ৰীক শোষণ ঞ্ৰাদি এগো স্ত্ৰী মঁ বঁমী মজীৰতা ওয়মে ওঁৰ কে ঞ্ৰানি মকত। হিনকৰ মনন দৃষ্টি বঁনত গঁতীৰ ঞ্ৰছি জে হিনকৰ কনাপূতি মই হম মহসূম কই মকৌত স্ত্ৰী।

ঞ্ৰাদৰণীয় মঁজু দায় ২০বঁৰখ মঁ নগাতাৰ পাৰিৰাৰিক জিম্মেদাৰীযক নিৰাঁহ কৰেঁত মমাজ মই প্ৰতিষ্ঠা প্ৰাপ্ত কনৈখা। হিনকৰ কনা ঞ্ৰাৰঁ গ্ৰাম ঞ্ৰাই ৰাজ্যে ষ্টা মই নে দেশ ঞ্ৰাই বিনদেশো মই শোভনীয় ঞ্ৰছি। ঞ্ৰখন বঁৰ ৩ষ্টা একনে প্ৰদৰ্শনী হিনকৰ ভেনে ঞ্ৰছি ভাৰত কনা মঁস্বানক মঁগ্ৰাহনেয় মই হিনকৰ কনা মঁগ্ৰহিত স্ত্ৰেন।

বিন্ভিন্ন মঁস্বা দ্বাৰা মম্মানিত শ্ৰীমতি মঁজু দায় ঞ্ৰখন বঁম উঠি ঠাৰ

ভেনেথিন আঁগা ঠেন দনকা অস্তৰ্বাধিষ্টয় স্তৰ পৰ অঁপন গাম,ৰাজ্য
আই দেশক নাম ছাপিত কৰৈথক অঁচি। ঝিঁহাৰ মৰকাৰ দ্বাৰা
ৰবিধিষ্ঠ মহিনা কনাকাৰ মঁ মম্মানিত অঁহি কনোধৰ্মী কেঁ স্তম্ব তন
আই শ্যমজ মনক উড়ান নেত হমৰ তেৰোঁ শ্ৰুভকামনা।

হিনকা প্ৰাপ্ত মম্মানক বিৱৰণ:-

2017-18 গুম্মদ শৰ্মা পুৰস্কাৰ (ঝিঁহাৰ মৰকাৰ ৰবিধিষ্ঠ কনাকাৰ
পুৰস্কাৰ)

একন

1999 গ্ৰেঁডনেজ় ৰেঁক জেঁনৰী (চাণক্যপুৰী দিনৌ)

1999 ৰৰীঁদ্র ভৱন, ননিত কনো অঁকাদমী, দিনৌ

2000 ৰৰীঁদ্র ভৱন, ননিত কনো অঁকাদমী, দিনৌ

2002 নঁদ নাল ৰঁসু কনো দীৰ্ঘা, পশঁনা

2012 কাল্লেনমন নাৰী হেঁৰিঁশেঁশ মেষ্টৰ

2013 কল্লেশঁন নাৰী হেঁৰিঁশেঁশ মেষ্টৰ

চযনিত মমূহ প্ৰদৰ্শনিয়াঁ

2022 নাৰী নাৰায়ণী তৃতীয়া ৰয়ঁত ৰাৰ পৰিযোজনা

2022 জেঁনৰী পায়নিযৰ দ্বাৰা ঝিঁহাৰ কা ৰিহঁগম্ম দৃশ্ণ

2021 ৰাজেশ চঁদ দ্বাৰা ক্যুৰেঁশ কেঁলখাননাগন ড্ৰাগঁগ প্ৰদৰ্শনী

2021 AIFACS অঁখিত ভাৰতীয চিত্ৰকনো প্ৰদৰ্শনী

2000 পেম মমূহ প্ৰদৰ্শনী

2018 মহিনা চিত্ৰকাৰক ম্যামূহিক প্ৰদৰ্শনী এনজীএমএ

মৌখিনী ভোজপুৰী অঁকাদমী দ্বাৰা 2010 ৰঁগপূৰী মমূহ প্ৰদৰ্শনী

2003 অঁনশেকন্ড স্লিৰিষ্ট

2001 উনকী কহানী (ফ্ৰীডম্ম অঁাষ্ট জেঁনৰী দ্বাৰা মমূহ প্ৰদৰ্শনী
মঁগঁঠন)

2001 এএন গৱনিংগ ৱিথ ফিগ্যৰ্ম ওআৰজী ৱাঁয় আষ্ট জঁক্শন
ভাগীদাৰী

উমা শঁকৰ পাঠক দ্বাৰা মঁৱৰ্ধিত 2021 মমূহ প্ৰদৰ্শনী এনআগ্ৰাৰী
আষ্ট গৌলৰী

2018 ডাগমিঠী কে হস্তাঙ্কৰ

2003 যূপীএনকেএ দ্বাৰা গঁঠৰ ম্ৰেষ্ঠ একমঠেজ প্ৰদৰ্শনী ওআৰজী

2001 উত্তৰ প্ৰদেশ ৰাজ্য প্ৰদৰ্শনী

2001 উত্তৰ প্ৰদেশ ৰাজ্য ননিত কলা অকাদমী দ্বাৰা পশ্চিমী ফ্লেত্ৰ
প্ৰদৰ্শনী মঁগঠন

2001 নঘু কলা প্ৰদৰ্শনী গঠী

1997 ননিত কলা অকাদমী দ্বাৰা কলা মেনা মঁগঠন

1997 AIFACS অখিত ভাৰতীয় চিত্ৰকলা প্ৰদৰ্শনী

এআৰঠী শিৱিৰ

2022 যূপী ননিত কলা অকাদমী ঔৰ এমএমএম ঠ্ৰম্ৰ দ্বাৰা
অখিত ভাৰতীয় শিৱিৰ পঠনাতো পী জম্মু ওআৰজী

2022 অখশিনা কলা মঁৱাদ ৱিঁহাৰ কলা শিৱিৰ প্ৰিৱাৰ্থন দ্বাৰা
আযোজিত

ৰৱীঁদ্র নাথ ঠেঁগোৰ ৱিশ্বৱিছালয় দ্বাৰা 2021 অখিত ভাৰতীয় শিৱিৰ
মঁগঠন

1998 আন গঁডিয়া কেঁপ ওআৰজী ৱাঁয় পেম গ্ৰুপ নোএডা

2007 আন গঁডিয়া আষ্ট কেঁপ দেহৰাদূন ওআৰজী ৱাঁগ্ৰ ৰীচ

2009 মাহিণ কলা পৰিষদ দিলৌ দ্বাৰা অখিত ভাৰতীয় শিৱিৰ
মঁগঠন

কাৰ্য মঁগ্ৰহ: এনজীএমএ দিলৌ, আগ্ৰাঠীডীমী দিলৌ, পৰিৱৰ্তন ৱিঁহাৰ
ঔৰ ভাৰত ঔৰ ৱিদেশ মেঁ কগ্ৰ নিজী গৌলৰী

স্নাগড শো মংগোঞ্চী ঔৰ প্ৰস্তুতি

ভাৰত কী নোক কনা যূপী ননিত কনা দ্বাৰা আযোজিত

আগ্ৰাজীএনমীএ দিলৌ মেঁ মেঁথিলী মাহিল উৎসৱ

2002 পঠনা (পুনাম্শ পঠনা দ্বাৰা ওআৰজী)

2018 মিথিলী পেঁটিং পৰ নখনড্ৰ ননিত কনা অকাদমী।

প্ৰকাশন

কৰৰ পেজ (আডষ্টলুক অংগ্ৰেজী ঔৰ হিন্দী, হঁম, বৰ্তমান মাহিল ঔৰ
গৃহশোভা) আদি

মামকালীন কনা (হিন্দী), দৈনিক জাগৰণ, মখী পত্ৰিকা, জনমত্তা,
ৰাষ্ট্ৰীয় মহাৰা, পঠনা হিন্দুস্তান মেঁ লেখ

অপন মন্তৰ্য editorial.staff.vidaha@gmail.com পৰ
পঠাড।

२.१.मूकेश दत्त- अंपन शैली आ तक्नीकक रँनेँ आधुनिक कला
मे अलग पहचान रँना बहनीह मँजू दाम

मूकेश दत्त

अंपन शैली आ तक्नीकक रँनेँ आधुनिक कला मे अलग पहचान
रँना बहनीह मँजू दाम

মিথিলা প্ৰদেশক দৰভংগা জিলাক কমৰৌলী গাম মে জনমন, আঞ্চলিক শৈলীমে ঞপন কলাপ্ৰতিক নেত চঠিত, পহিন নোক কলাকাৰ মংজু দায় ভাৰতক চঠিত চিত্ৰকাৰ ছথি। এহি কলাকাৰক কলাপ্ৰতিক সমীক্ষা ঞাগ দেশক চঠিত পত্ৰ-পত্ৰিকামে ছপেত বহন ঞছি। হিনক এখন ধৰি ছহ গোষ্ট একন প্ৰদৰ্শনী আযোজিত ভই চুকন ঞছি ঞওৰ হিনক কলাপ্ৰতি দেশক প্ৰতিষ্ঠিত ৰাষ্ট্ৰীয় আঞ্চলিক কলা দীৰ্ঘমে মেহো মংগ্ৰহিত ঞছি। ঝিহাৰ মৰকাৰক প্ৰকাশিত 'ঝিহাৰ কী সমকালীন কলা' ঞা 'মৌ ম্যান মে ঝিহাৰ কী কলা-কলা ঔৰ কলাকাৰ' দূনু পুস্তকমে হিনকা নৰ পীঠীক প্ৰতিভাৰান কলাকাৰক ৰূপমে উনেথ কএন গেন চৈহ। ঝিহাৰ মৰকাৰক ৰবিষ্ঠ মহিনা কলাকাৰক সম্মান 'গুমুদ শৰ্মা পুৰস্কাৰ' মঁ সম্মানিত মংজুজীক প্ৰদৰ্শনী এখন ঝিহাৰ মৰকাৰক পঠনা স্থিত ঝিহাৰ মূজিয়মমে নাগন চৈহ। সমকালীন কলামে হৰ কলাকাৰক ঞপন 'খায় শৈলী হোগত ঞছি, মিথিলা পেঁটিংক দুনিয়ামঁ আঞ্চলিক কলাক দুনিয়ামে কদম ৰাখযৰানী

◆◆হিন কলাকাৰ মংজুজীক পেঁটিংকেঁ কো্য ঞামানী মঁ চিহ ঞা ৰগীপ্ৰত কই মকৈত ছথি।

হিনক চিত্ৰমে গ্ৰাম্ম জীৱনক ৰ্যথা ঞা নাৰী জাতিক ঞ্ৰাতৰিক কৰুণ গাথাক মনক ভেট্টেত ঞছি। মংজুজী ৰএহ চিত্ৰ ৰঁনএৰা মে ৰাচি ৰাখেত ছথি জকৰ মীধা মস্ক মানৰীয় মূন্য ঞা ৰাস্তৰিকতামঁ হোএ, প্ৰাপ্ৰতিক ৰিযয পৰ চিত্ৰ ৰঁনাএৰঁ হিনকা মেহো খুৰঁ পমিল্ল চৈহ। একষ্টা গ্ৰাম্ম জীৱনমঁ ঞপন শূৰুঞাত ঞা ম্প্ৰশিক্ষিত চিত্ৰকাৰ ভেনোক ৱাৰজুদো হিনক কলাপ্ৰতি মে নাৰীৱাদী কলাকাৰ জেনা ধাৰ মেহো দেখৰাঁ মে ঞাৰেঁত ঞছি। ঞান গঁডিয়া ফাগন ঞাষ্ট এঁড ক্ৰাফ্ৰম মোমাগষ্টী, লনিত কলা ঞ্ৰকাদমী ঞাদি কতেকো প্ৰাগৰেষ্ট

গৌতমী ময়ঁমে হিনক কলাপ্ৰতি প্ৰদৰ্শিত ভই চুকন চ্ছেহ। হিনক চিত্ৰকৈঁ একটা নৰীন তৰহক শৌনী কহন জা মকৈত খ্ৰিচি জাহিমে মাডৰ্ন খ্ৰাষ্ট খ্ৰা পাৰল্লৰিক মিথিলা শৌনী দূনুক নীক প্ৰয়োগ দেখোঁমে খ্ৰাৰেঁত খ্ৰিচি। ঔখৰি-মুম্বৰ, যোন চিৰগ্ৰয়া, দৌনী-ওয়োনী, নদী-নানা, খেত-খৰিহান, ধন-ৰোপনী, মুম্বৰ-শ্টিফুলী, চৌপান-পঁচায়ত মভ কিছু একটা কৈনৰম পৰ ঔপস্থিত কই দৈত চ্ছথিন মঁজুজী। হিনক যোম্মতা খ্ৰা কলাক প্ৰতি মমৰ্পণ হিনক প্ৰায়ক্ষিক মখ্য কাৰণে বঁমনা জাগত খ্ৰিচি।

মাএ দেৰকী দেৰীমঁ নেত প্ৰেৰণা হিনক ভুৰ্জা থিকৈছ জে স্ময় একটা গৃহস্থ মহিনা চনীহ ম্দা কলা-কৌশলমে নিপুণ। দানকে মঁ গ্ৰ মজনী কলা, খ্ৰিবিপন দেনায় খ্ৰা মিথিলা পেঁষ্ট্ৰিং বঁনেনায় মিখনীহ। হিনক পিতা শ্ৰী প্ৰভু নাৰায়ণ দায় বঁনোক মে গ্ৰামযেৰক চনাহ। জতয় ধৰি হিনক শিক্ষা-দীক্ষাক গল্প খ্ৰিচি তই খ্ৰপন গামেক স্কুলমে পঠী খ্ৰা গামেমে বহি প্ৰাগরেষ্ট মঁ ব্ৰৈজ্জএমন কেনৈছ। বিন্নাহ হাৰীভৌখ্ৰাৰ নিৰামী খ্ৰাঞ্চনিক চিত্ৰকাৰ বৰীন্দ্র দায়মঁ ভেনৈছ। দূগ পুত্ৰীক মাএ মঁজুজী গৃহস্থাম মম্হাবেঁত খ্ৰপন কলাক প্ৰতি মদিখন মমৰ্পিত বহৈত চ্ছথি।

বঁন্যেকানমঁ মিথিলা পেঁষ্ট্ৰিং বঁনৰেঁত খ্ৰাৰিঁ বহনীহ মঁজুজীক বঁগ নগেৰোক তৰীকা খ্ৰা মঁযোজনমে মেহো খ্ৰাৰঁ পৰিৰতন দেখোঁমে খ্ৰাৰেঁত খ্ৰিচি। খ্ৰাৰঁ হিনক খ্ৰাপ্ৰতিমে বেখাক নহি বঁনকি বঁগক প্ৰমুখতা হোগত চ্ছেহ। পহিনে গ্ৰ নোককলা শৌনীমে কাজ কৰেঁত চনীহ ম্দা বিন্নাহক বঁদ নোক-কনামঁ প্ৰভাৰিত খ্ৰাঞ্চনিককলা শৌনীমে কাজ কৰয় নগনীহ। গ্ৰ বঁদনোৰ দিনী এনোক কিছু দিন বঁদ বাঞ্ছ্ৰীয় খ্ৰাঞ্চনিক কলা দীৰ্ঘমে মহিনা কলাকাৰক প্ৰদৰ্শনী দেখনোক বঁদ খ্ৰয়লৈছ। ওহি প্ৰদৰ্শনীমে

কতেকো আধুনিক কনাকাৰ মণ্ডলক কাজমে নোককনোক প্ৰভাৱ ছন, তই গ্ৰা মোচয় নগনীহ জে হমদাঁ তই একটা নোককনাকাৰ ছীহে হমবা তই মাত্ৰ আধুনিককনোক কিছু বাঁৰীকী ঠা মীখৰাঁক জৰুৰত খছি। ওকৰ বাঁদে মঁ হিনক আধুনিককনোক যাত্ৰা শ্বৰ হোণত ছেহ। হিনক মণ্ড কনাপ্ৰতিমে বিষয় স্ত্ৰীক জীৱন আ দনক আকাংক্ষা হোণত ছেহ জে মাত্ৰ আপ্ৰতিমূনক কনে মে মণ্ডৰ ভই মকৈত খছি। গ্ৰামীণ জীৱন তই বঁগ-ৰিঁবঁগা হোণতে ছেক, শায়দ তেঁ হিনকা চষ্টখ বঁগমঁ কিছু বেঁমী লেহ ছেহ।

আগ একটা ম্প্ৰশিক্ষিত কনাকাৰক ৰূপমে খপন কনা যাত্ৰামঁ বেঁহদ খুশ ভই কহৈত ছখিন, "জাহি কনা মহাৰিছানয়মে হমৰ নামাঁকন নহি ভেনে আগ ওত্ৰকা ছাত্ৰ-ছাত্ৰা আ শিক্ষক নোকনি মেহো হমবা একটা কনাকাৰক ৰূপমে মম্মান দৈত ছখি, হমবা নেনে এহিমঁ ঝিট কই আৰ খুশী কী হোয়ত।" দেশক নগণ্ডগ মণ্ড মহানগৰমে হিনক কাজ প্ৰদৰ্শিত ভই চুকনে খছি আ কতেকো কনা শিৱিৰমে হিনকা আমন্ত্ৰিত কএনে জা চুকনে ছেহ। হিনক পহিনে প্ৰদৰ্শনীমঁ কাম ৰিকয় নাগনে ছনৈহ, দোমৰ প্ৰদৰ্শনীক বাঁদ হিনকৰ কনাপ্ৰতি আধুনিক কনা দীৰ্ঘ্যমে মণ্ড্ৰহিত ভেনৈহ। প্ৰিণ্ট আ গনেক্ৰষ্টানিক মীডিয়ামে হিনকা আ হিনক কনাকেঁ খুৰঁ জগহ ভেট্টেত ছেহ। হিনকা নজৰিমে কনা জীৱনক প্ৰতিৰিঁম্ব খছি, তেঁ হিনক কিছু কনাপ্ৰতিমে মাহিছক প্ৰভাৱ দেখনে জা মকৈত খছি। কিএক তই হিনকা কৰিতা আ নাষ্টক মেহো খুৰঁ পমঁদ ছেহ। হিনক শ্বৰুখাতী কনাপ্ৰতি মৰঁ বেঁমী গ্ৰামীণ জীৱনশৈলী পৰ আধাৰিত হোণত ছন, মূদা আগ-কানহি গ্ৰা নাৰী মনক আকাংক্ষা পৰ কাজ কই বহনে ছখি। খলুশজি মিঁহ, খনামিকা আ কেদাৰ

নাথ মিহ কেৰ কৰিতা হিনকা খুৰঁ পমঁদ ছেহ।

কনা হিনকা নেন খাম দিনচৰ্যা ছন কিএক তই মিখিনাক হৰ
 স্ত্ৰী কনাকাৰ হোগ ছখিন, মৃদা গ্ৰাহিয়ো গ্ৰাহি মোচনে বহখি
 জে খাগাঁ চনি ও স্বৰ্য একশা কনাকাৰ রঁনতীহ। টুকি হিনকাৰ পতি
 মেহো একশা প্ৰমিষ্ কনাকাৰ ছখিন তই হিনকো মনমে ভেনেহ
 জে হিনকো কনাক বিধিৰত শিক্ষা নেৰাঁক চাহী মৃদা মে মঁভৰ নহি
 ভই মকনেহ। হিনকা জনতৰেঁ দুনিয়া ভৰিক কোনো খাষ্ট কানেজ
 কনাগ্ৰতি রঁনেনাথ নহি মিখাৰেঁত ছেক। একশা কনাকাৰ রঁনৰাঁক
 নেন তকনিকী শিক্ষাক খনারে নিজী চিতন খা মামাজিক-
 ৰাজনীতিক স্থিতিক জানকাৰী মেহো জৰৰী হোগত খছি।

দিল্লীমঁ প্ৰকাশিত হোএরনা ঐখিনী ত্ৰৈমাসিক পত্ৰিকা 'মিখিনাংন'
 নেন দেন খপন একশা মাফাকোৰ মে পুছন প্ৰশ্ন "খহাঁকেঁ
 কনাকাৰে রঁনকাক মন কিএক ভেন?" কেৰ উত্তৰ মে কহনে
 ছনীহ, "জেনা মিখিনাক খাম স্ত্ৰীগণ বিবাহ খা পৰ-গোহাৰক
 খৰমৰ পৰ কাগজ, কপড়া খা দীৱাৰ পৰ খোড়-ৰাঁত চিত্ৰকাৰী
 কৰেঁত ছখি তহিনা হমঁ কৰেঁত বহী। মৃদা কহিয়ো হম মোচনে
 নহি বহী জে হমঁ এক দিন কনাকাৰ রঁনৰাঁ, কিএক তই তখন
 হমৰা গ্ৰাহি রাঁত নগ্ৰি বঁমন ছন জে শহৰ মে গামক এহি কনাকেঁ
 নোক এতেক পমিন কৰেঁত ছখি খা কনাকাৰ নোকনিক এতেক
 মম্মান খা পাগ্ৰ দেন জাগত ছেহ। শ্বৰ-খাত মে হম কাগজে পৰ
 জনৰংগমঁ ছোষ্ট-ছোষ্ট পেঁষ্টিগ রঁনৰী তাহি পৰ খায়ন পেম্ঠন নই
 কই ওকৰা ফিনিসিগ ষ্টচ দৈত বহী। জনৰংগ খা খায়ন পেম্ঠনকেঁ
 রাঁদ হমৰা ঐগ্ৰনিক বংগমঁ কৈনরাম পৰ কাম কৰাঁক মন ভেন।
 মৃদা হম ছোষ্টে খাকাৰ মে রেঁমী পেঁষ্টিগ রঁনৌনাঁ। মাত্ৰ একশা পেঘ
 খাকাৰক রঁনৌনাঁ জেকৰা পহিন একন প্ৰদৰ্শনী মে প্ৰদৰ্শিতো

কএনাঁ। কিছু পেঁটিং বীকায়ন জাহিমে ও বঁড়কা পেঁটিং মেহো
 ছন, ওহিঁ হমৰ আন্মেরিশ্বায় বঁড়ন। তকৰ বঁাদ হম পেঁঘ-পেঁঘ
 আকাৰ পেঁটিং বঁনেনায় শ্বৰ কই দেনাঁ। হমৰ পতি হমৰা মদিখন
 মহযোগ কেনেছ আ উমোহ বঁটোনেছ। দিলীক খুনন মাহোন হমৰ
 কনাৎমক আন্মিৰঠিকেঁ নৰ দিশা দেনকা।"

এহিয়ে মাঞ্চাকোৰমে "আক্ষনিক কনাক পতি কোনা আকৰ্ষিত
 ভেনাঁ?" কেৰ জৱাৰঁ দৈত কহনেছ, "ঠঁকি হমৰ বিন্নাহ একটা
 আক্ষনিক কনাকাৰমঁ ভেন তেঁ বিন্নাহক বঁাদ হমৰা বঁয়ী ভেঁট-ঘাঁট
 কনাকাৰে নোকনিমঁ ভেন। এতেক ধৰি জে ঘূমনাগ্ৰ-ফিবনাগযো
 বঁয়ী কনাদীৰ্ঘে আ কনা পদৰ্শনিয়ে মে ভেন। ওহি মময় বাক্ষ্ৰীয়
 আক্ষনিক কনা মঁগ্ৰহানয় মে ভাৰতীয় মহিনো কনাকাৰ মভহক
 একটা পদৰ্শনী দেখবঁাক অৱমৰ ভেঁটন ওকৰে বঁাদ হম আক্ষনিক
 কনাক পতি আকৰ্ষিত ভেনাঁ। হম মোচনাঁ কিএক নশ্ৰি
 মিথিনাক নোক কনাকেঁ আক্ষনিক কনামঁ জোড়ন জাএ। তকৰ
 বঁাদ হমৰ কনামে একটা নিখাৰ আৰিঁ গেন। জখন হমৰ পেঁটিং
 বাক্ষ্ৰীয় আক্ষনিক কনা মঁগ্ৰহানয় নেন চয়নিত ভেন তখন
 কতেকো কনাকাৰ কহনোহ জে আৰঁ আঁ আক্ষনিক কনাকাৰ
 ভই গেনাঁ।"

অপন মৰঁন পক্ষমে, নৰ-নৰ ক্ষেত্ৰক নোক মৰঁমঁ গল্প কেনাএ
 হিনকা নীক নাগেত জেছ, তই স্ত্ৰীক শোষণ ৱা স্ত্ৰীক বঁৰাগ্ৰ পমঁদ
 নহি জেছ। অপন পেঁটিং মে মেহো এহি বিষয়কেঁ ও প্ৰম্বথতামঁ চিত্ৰিত
 কৰেত ছথি। মাহিণ আ নাষ্টক খুঁৰ পমঁদ জেছ জকৰ উপযোগ ও
 অপন কনাক্ৰতিক পাত্ৰ-চিত্ৰণ কৰবঁামে কৰেত ছথি। তই দোমৰ
 দিশ দূৰঁন পক্ষমে দানকা কজোষ্ট জেছ জে, হমৰা অঁগ্ৰেজী নহি
 আৰেঁত আছি আ কনা ক্ষেত্ৰমে বঁয়ী কিতাৰঁ, মেমীনাৰ আ

খবীদদাৰক বাৰ্তা ঞ্ৰেজী মে হেৰাঁক কাৰণেঁ দিক্কত হোগত ঞ্ৰি। ঞ্ৰপন পেঁটিংক বাঁৰে মে বাঁতাৰেঁত কহেঁত চ্ৰথি, "পান গোগৰাঁ ঞ্ৰা মাৰ্ক ঞ্ৰেগানক বাঁগ যোজনা হমবা বাঁহ পমিন ঞ্ৰি, হমবা পেঁটিংকেঁ দেখনাযাঁ ঞ্ৰহাঁকেঁ গ্ৰা বাঁমা জাযত। হমবা ঞ্ৰুৰ্ণাৰ্ণী প্ৰদৰ্শনীক চিত্ৰ মাৰ্মে মিথিনাক গ্ৰাম্ম জীৱনক মন্দ্ৰব মনকা চ্ৰন, তাহি মে বেঁমী গ্ৰাম্মিণ মাহিনা মভহক দৈনিক ত্ৰিখ্যাকলাপ পৰ ঞ্ৰাধাৰিত চিত্ৰণ চ্ৰন। ওকৰ বাঁদ ঞ্ৰী মনক মাৰেদনা ঞ্ৰা ঞ্ৰাকাংগাক চিত্ৰণ কেনাএ ঞ্ৰুৰ্ণ কএনেঁ ম্ৰদা প্ৰতীক ঞ্ৰা বাঁম্ৰ গামক ম্ৰুতিযে পৰ ঞ্ৰাধাৰিত চ্ৰন। হানাঁকি ঞ্ৰপন চিত্ৰক মাঁযোজন মে হম কোশ্শি কবেঁত চ্ৰী জে মফ্ৰবাঁনী পেঁটিংক খুশ্ৰু বাঁচন বহয, জেনা- পূৰা মতহ পৰ ঞ্ৰনকাৰিক বেঁন বাঁঠা, বেখাঁকন ঞ্ৰা চ্ৰোষ্ট-চ্ৰোষ্ট ঞ্ৰাকাৰ মাৰ্কেঁ মজাৰষ্ট জকাঁ ঞ্ৰপযোগ কবেঁত চ্ৰী। বেঁমী চিত্ৰকাৰ ঞ্ৰী দেহক ম্ৰদৰতাক চিত্ৰণ কবেঁত চ্ৰথি। ম্ৰদা, হম একষ্টা ঞ্ৰী চ্ৰী তেঁ হমবা কোশ্শি বহেঁত ঞ্ৰি জে ঞ্ৰীক ঞ্ৰম, ওকৰ প্ৰেম, ওকৰ ঞ্ৰাকাংগা ঞ্ৰা ওকৰ মোনক ভাৰনা ঞ্ৰাদিকেঁ মেহো চিত্ৰিত কএন জাএ। হমবা কনাগ্ৰতি পহিন নজৰ মে নোককনা জকাঁ ঞ্ৰাভায দেঁত চ্ৰে ম্ৰদা, ওকৰ মাঁযোজন, বাঁগ নগাৰ্ণকেঁ তৰীকা ঞ্ৰা বাঁময মমকালীন হোগত চ্ৰেক। বাঁহ কাৰণ চ্ৰেক জে হম মমকালীন কনাক মাৰ্ ম্ৰহাৰবা গম্ৰেমান কবেঁত চ্ৰী খামকৰ ঞ্ৰভৰ ঞ্ৰাধনিকতাৰাদ ঞ্ৰা নাৰীবাৰ্দী কনাগ্ৰতিক। এতেক ধৰি জে ডিজিষ্টন কনা মে মেহো বাঁহ মাঁভাৰনা দেখি বহন চ্ৰী।"

মিথিনা পেঁটিং ঞ্ৰা ঞ্ৰাধনিক কনামে ফৰক কবেঁত কহেঁত চ্ৰথি, "দেখবাঁ মে জৰাৰ ঞ্ৰনগ নগেঁত চ্ৰে, ম্ৰদা মাৰ্ কনা এক্ৰে বাঁগক চ্ৰেক। হমবা জনিতবেঁ ঞ্ৰাধনিক কনা ঞ্ৰা নোক কনামে বেঁমী ফৰক নহি চ্ৰেক খালী মাধ্যমক ফৰক চ্ৰেক। ঞ্ৰাধনিক কনা

ফাগুন ঋষ্টক ঝিকামিত ৰূপ কহন জা মকৈত ঋষ্টি। ৱেঁমী নোক যথার্থৱাদী শৈলী মাত্ৰকৈ ফাগুন ঋষ্টি ৰুঁমৈত ছথিন ঋ ঢনকা কঠিন ৰুঁমনা পড়ৈত ছৈছ ঋ কিছু গোটৈ ঋক্ষনিক কনাকৈ ঔষ্টপঠাঁং কাজ ৰুঁমৈত ছথি। ঋক্ষনিক পেঁটিং মে ঋমূৰ্ততা ঋনৰক প্ৰযামমে এক ৰংমে কতেকো ৰং ঋ ঋকাৰকৈ ঔপৰ ঋকাৰ দেখৱাঁ মে ভেষ্টত। ওনা ঋক্ষনিক কনাক ৱেঁমী প্ৰয়োগ শৈলী ঋ মাধ্যমক ভেন ছেক। মহাসুন্দৰী দেৱীকৈ ৰেখাঁকন দেখিক কতেকো কনাকাৰ পিকামোয়ঁ ত্ৰননা কৰয নাগৈত ছথি। কোনো কনাকাৰকৈ ঋপন শৈলী ছৈছ ঋ নৱ ৰিষয পৰ কাজো কই ৰহন ছথি খালী মাধ্যমক ফৰক ভেনায়ঁ কোনো নহি ঢনকা ঋক্ষনিক কনাকাৰ কহৱেঁছ। ৰহন ৱাঁত মমকানীনতাক তই মিথিনা পেঁটিংমে ঋৰঁ কতেকো কনাকাৰ দহেজ, ঋতঁকৱাদ, স্ত্ৰী-পুৰুখক মংৰঁধ, ভূণ হৰা, পৰ্যাঁৰৰণ মন ঋজুক মমমামযিক ৰিষযয়ঁ জড়ন নৱ মোচ ঋ নৱ মংযোজনমে কাজ কই ৰহন ছথি। মমকানীন কনাকাৰো মৱঁ এহনে ৰিষয পৰ কাজ কৰৈত ছথি।"

মিথিনা কনাক মিথিনামে স্ত্ৰিতি পৰ ও কহৈত ছথি, "কহন জাগত ছেক জে মংপূৰ্ণ মিথিনাক জন-জনমে গ্ৰ কনা ৰচন-ৰমেন ছেক। মূদা হমৰা দেখৱাঁমে এহন ৱাঁত নহি ঋযন। মাত্ৰ মক্ষৱঁনী শহৰকৈ নজদীকরনা গাম মৱঁ ৱ্যায়মায়িক ৰূপয়ঁ মফন ভেনাক কাৰণেঁ পূৰা গামক নোক ঠিত্ৰকাৰীমে নাগন ছথি। ঋন গাম মৱঁকৈ ৱেঁমী প্ৰচাৰ-প্ৰমাৰ নহি ভেনৈ। তেঁ ও নোকনি মাত্ৰ পাৱঁনি-তিহাৰ ধৰি এহি কনাকৈ মীমিত কেনে ছথি। শহৰকৈ দিশ ৱেঁমী ঋকৰ্ষণ ভেনাক কাৰণ ঋৰঁক নোক এহি কনাকৈ নহি মীখয চাহৈত ছথি। শহৰমে জে মৌথিন পৰিৱাৰ ৰহৈত ছথি ঢনকো ড্ৰাগঁং ৰমমে মিথিনা পেঁটিং নহি ভেষ্টত, এতৱেঁ নহি গামো-ঘৰমে ঋৰঁ দেৱান

পৰ মীনৰী ভেট জাএত, মৃদা মিথিলা পেঁপ্টিং নহি ভেটত। এখন ধৰি এহি কনাক নেন মংগ্ৰহানয়ক মিথিলা আ দেশক আন ভাগমে কমী আছি। দোমৰ কাৰণ আছি মিথিলা কনামে ৰোজগাৰক মংভাৰনা, মমূৰ্ণ মিথিলা তই নহি মৃদা কিছু গামমে অৱশ্য গ্ৰ কনা ৰোজগাৰক প্ৰমুখ মাধন ৱঁনি গেন আছি। কোনো কনাকেঁ ৰোজগাৰ ৱঁনেৱাঁক নেন কনাকাৰকেঁ নগাতাৰ কাজ কৰয় পড়ৈত চৈহ আ অখনাকেঁ কনাকাৰ জকাঁ প্ৰচাৰিত মেহো কৰএ পড়ৈত চৈহ, এতৱৈ নহি ওকৰ ৱঁগ্ৰী নেন মেহো প্ৰয়ণেশীল ৰহয় পড়ৈত চৈহ।"

মংজু জী মিথিলা পেঁপ্টিংক ৱ্যৱমাযীকৰণ পৰ অখন ৱিচাৰ ৰাথেত একটা মংগোৰ্ণী মে কহনে চনীহ জে, "ৱ্যৱমাযীকৰণ শঙ্ককেঁ নোক গনত নজৰিয়ঁ ৱ্যৱহাৰ কৰৈত চিথি। মৃদা হমৰ অখন ৱিচাৰ জে কোনো কনাক ৱিকায়ক নেন ৱ্যৱমাযীকৰণ জৰাৰী চৈক। ৱ্যৱমাযীকৰণক লাভ চৈ, তই কিছু হনি মেহো চৈ। লাভ গ্ৰ ভেন জে মিথিনাক স্ত্ৰীগণ আৰ্থিক ৰূপমঁ মৱন ভেনীহ ৱিঁলু পঢ়নো-নিখনো স্ত্ৰীগণ দেশ-ৱিদেহ ঘূমি এনীহ। হনি গ্ৰ ভেন জে আৱঁ ৱেঁমী কনাকাৰ মৌনিক কাজ নহি কই কই নকন কৰৈত চিথি। ৱেঁমী চঠিত কনাকাৰ নোকনি দোমৰায়ঁ কাজ কৰাৱঁয় নগনাহ। কিছু কনাকাৰক নীক স্থিতি চৈহ জিনকা মংপৰ্ক চৈহ, মৃদা ৱেঁমী কনাকাৰ একৰা মজদূৰীমঁ নীক ৱূমিক কাজ কই ৰহন চিথি আ কনাকাৰ ৱঁনা মম্মানো ভেটৈত চৈহ।"

একটা পৰিচঠামে, এহি ক্ষেত্ৰ মে আৱঁয় নেন আৱশ্যক প্ৰশিক্ষণ আ মংস্থানক ৱিষয়মে অখন ৱিচাৰ ৰাথেত কহনে চনীহ, "অখন মম্মাজমে মভহক মাএ-ৱঁহীনে এহি কনাক প্ৰশিক্ষণ দৈত চিথিন। মৃদা, এখন ধৰি মধুৱঁনী স্থিত মিথিলা আষ্ট গনম্ঠীচৃষ্ট নীক কনা

সংস্থান মানন জাগত চৈক। কিএক তই ওতয নীক শিষ্কক, কনাক ম্যামগ্ৰী আ নীক কনাকাবক চিত্ৰ খৰীদৰাঁক ব্যৱস্থা য়েহো চৈক। মিয়ৰাঁ নেন কোনো নীক কনাকাবমঁ মিয় মকয চী মূদা মৰকাৰী নৌকৰী নেন কনা মহাৰিছানলয়মে শিষ্কা আৰশক আছি। ওতয পাঁচ মানক চিগ্ৰীক মঁগ ৰেঁমী কনাকাবক জ্ঞান নেৰাঁক মৌকা ভেট্টেত আছি। ভাৰতমে মভ ৰাজ্যমে তই নে মূদা পঠনা, ৰঁনাৰম, নখনঙ, মঁৰঁগ্ৰ, ৰঁড়োদা, শাঁতি নিকেতন আদিমে একৰ নীক পঢ়াগ্ৰ মানন জাগত আছি।"

মৌখিনী-ভোজপুৰী অকাদমী, দিনৌক ট্ৰেমামিকী পত্ৰিকা 'পৰিচন' কে দেন অখন ম্যাক্ৰাকোৰমে "অখনেক চিত্ৰমে ৰেঁম চষ্টখ ৰংক প্ৰয়োগ দেখৰাঁমে অৰেঁত আছি। অহাঁ অখন কনাক অস্তৰ্ষক মঁৰঁধমে ৰঁতৰিঁযৌক?" প্ৰশক উত্তৰ দৈত কহনৌছ, "হমৰ কনাপ্ৰতিমে স্ত্ৰীক স্ৰমিকা ৰেঁম মকাৰাভেমক ৰহেঁত আছি। কিচু দিন পহিনে স্ত্ৰী-মনোদশা আ গ্ৰামীণ স্ত্ৰীক ম্যাক্ৰিয় স্ৰমিকা পৰ একঠা প্ৰদৰ্শনী আযোজিত কযনে চনাঁ। হমৰ মান্যতা আছি জে জৌঁ পুৰুষ আৰ্থিক জিম্মেৰাৰীক নিৰাঁহ কৰেঁত আছি তই স্ত্ৰী য়েহো ম্যামাজিক জিম্মেৰাৰী নিৰাঁহ কৰৰাঁমে মহয়োগ দৈত চ্ৰথি। গাম-ঘৰক অশিক্ষিত স্ত্ৰীগণ য়েহো শহৰক কামকাজী স্ত্ৰী নোকনি জকাঁ আৰ্থিক মহয়োগ দৈত চ্ৰথি। একৰ অতিৰিজ হম স্ত্ৰী-পুৰুষ মঁৰঁধক জাষ্টনতাকেঁ য়েহো অখন চিত্ৰক ৰিষয ৰঁনৌনে চী। আৰম্ভ ভনহিঁ হম পাৰঁপৰিক অৰিপন আ কোহৰঁৰ আদিক ৰচনামঁ কযনাঁ মূদা এখন ধৰি হম কতেকো শ্ৰুঁখনা (মৌৰীজ) পৰ কাজ কযনাঁ আছি হমৰ পহিনে প্ৰদৰ্শনী গ্ৰামীণ জীৱনক প্ৰিগ্যা-কনাপ পৰ কেন্দ্ৰিত চন। হমৰ 'মিড নাগষ্ট ষাক' চিত্ৰ ৰেঁম চঠিত ৰহনে। জকৰা জৰ্মনীক একঠা কনা মঁগ্ৰাহক খৰীদনে চনোহ। চষ্টম প্ৰদৰ্শনীমে

হম 'শ্বেত-শ্যাম চিত্ৰক প্ৰদৰ্শনী নগৌনে ছনোঁ। ঞাগ-কান্হি গ্ৰামীণ দৃশ্য পৰ ঞাধাৰিত চিত্ৰ বঁনা বহন স্তী। গুন মিনা ক২ ঞহাঁ কহি মকৈত স্তী জে হমৰ কনা গ্ৰামীণ জীৱনক মকাৰাভূমক পঞ্চকৈঁ চিত্ৰিত কৰৈত ঞছি, কাৰণ জীৱনক ঞাৰ্ৰাভিক বীম মাল হম গামে মে বহনোঁ জকৰ প্ৰভাৱ ঞাগ ধৰি হমৰ কাজ পৰ ঞছি। ঞহাঁ চাহি ত২ হমৰ কনাকৈঁ 'যাদি মে বঁমন গাম' কহি মকৈত স্তী।

হম মূনতঃ ঞাপ্ৰতিমূনক চিত্ৰে বঁনৰৈত স্তী। চিত্ৰ বঁনযৰাঁমঁ পহিনে বেৰ্খাঁকনক ৰূপমে কোনা দৃশ্য বা ঞাপ্ৰতিক বচনা কৰৈত স্তী। ফেৰ কতেকো বেৰ্খাঁকনক মঁযোজনমঁ মঁপূৰ্ণ চিত্ৰক কল্পনা কৰৈত স্তী। কিছু কনা মৰ্মজ নোকনি হমৰ চিত্ৰকৈঁ দেখি ক২ জিজ্ঞাসা প্ৰকষ্ট কয়নৈছ জে কৈমৰা মঁ য়েহো এতেক দূৰ ঞওৰ এতেক নিকষ্টতম চিত্ৰ এক মঁগে নহি স্তীকন জা মকৈত ঞছি ত২ ঞপনেক বৃ-প্ৰাৰ্গষ্ট কী হোগত ঞছি। হম দনকা বঁতৌনিযেছ জে দৰ-ঞমন হম কনাক দৃশ্যকৈঁ এক মঁগে গ্ৰমমে জোড়ৈত স্তী। বঁম যাত্ৰাক গ্ৰমমে দেখন গেল দৃশ্য হমৰ বৃ-প্ৰাৰ্গষ্ট হোগত ঞছি। এখন ধৰি হম জনৰংগ বেৰ্খাঁকন, একৈনিক ৰ মিশ্ৰিত মাধ্যম মৰমঁ কাজ কয়নৌহ মাত্ৰ ঞখন কনৰমে কাজ কৰৰঁ বঁকী ঞছি। ঞনুমান নগা মকৈত ঞছি জে মিথিনাক নোক-কনা য়ে হমৰ ঞাৰ্ণাতিক জড়াৰ ঞছি হমৰ চিত্ৰমে মানৰাপ্ৰতিক ঞাঁখি ঞা ম্খমঁডন বঁনাৰাষ্ট মিথিনা পেঁষ্টীগমঁ প্ৰভাৱিত ঞছি। চিড়ৈ, পশু গাৰ্গাদি হম মিথিনা চিত্ৰকনাক মূন স্নল্লহিঁ জকাঁ বঁনৰৈত স্তী। হঁ, বঁগ ভৰৰাঁক ঠং ৰ মঁযোজন ঞাধনিক কনামঁ প্ৰভাৱিত ঞছি। বিষয়ক মুকাৰ মঁপূৰ্ণ পুৰৰিঁয়া মঁস্কৃতি দিম ঞছি। কোনা কনা মঁপদাক মঁৰক্ষণ ৰাজিক স্তৰ পৰ নহি হোগত স্তৈক। ৰাজিগত স্তৰ

পৰ খহাঁ খপন কনাকৈ নিখাৰু খা ওকৰা বিকামিত কৰত বহিয়ৌ তই নিশ্চিত ৰূপমঁ ক্ষেত্ৰ বিশেষক কনা মঁপদা মমুক্ষ হেতৈক খা ওকৰ বিকাম স্নতঃ হেতৈক।"

তই একঠা খান প্ৰশ্ন, "মমকালীন ভাৰতীয় কনা পৰিদৃশ্যে মঁৰঁধমে খপনে কিছু কহয় চাহৰঁ? খহাঁক কনা-বচনা মমকালীন কনা পৰিদৃশ্যে কোন তৰহেঁ হস্তক্ষেপই বহন খছি?" কেৰ প্ৰতিউত্তৰ মে কহননে ছনীহ, "মমকালীন পৰিদৃশ্য মে ভাৰতীয় কনা মঁপূৰ্ণ বিশ্বক কেঁদ্ৰ বিঁদু বঁনয় জা বহন খছি। বিশ্বক মৰঁমঁ পেঘ নীনামীমে ভাৰতীয় কনা খা পাৰঁপৰিক কনোক নীনামী জোৰ-শোৰ মঁ ভই বহন খছি। দুনিয়া ভৰি মে ভাৰতীয় কনোক প্ৰতি উদ্বেকতা বঁড়ন খছি। দুনিয়াক মৰঁমঁ পেঘ মঁগ্ৰহমে মিখিনা কনা খওৰ পুৰবিঁখা ক্ষেত্ৰক কনোকাক নোকনিক কনাপ্ৰতি মঁগ্ৰহিত কএন জা বহন খছি। হমৰ কনা মমকালীন কনা পৰিদৃশ্যে হস্তক্ষেপ কৰিত খছি, এহি মঁৰঁধমে হম কী কহু, গ্ৰ তই কনা মমীক্ষক বঁতৌতাহ। মূদা হমৰা পহিন বঁৰ খপন কাজক মহত্ৰ তখন বঁমৰাঁ মে খায়ন, জখন কনাপ্ৰতি নেশনল গৌনৰী মাৰ্ডন খাষ্ট দ্বাৰা খৰীদন গেন। কিছু বিদেশী কনা মমীক্ষক নোকনি য়েহো হমৰ কনাপ্ৰতি খৰীদনৈছ। মাধৰী পাৰেখ, পিনোপোচ খানৰানা মন কতেকো মহিনা কনোকাক জে স্নয়ঁ প্ৰশিক্ষিত ছখি, হমৰ কনাপ্ৰতি মঁ প্ৰৰণা ভেট্টৈত জৈছ য়ে জতৌনৈছ। হমৰ কিছু বখাঁকন হঁম খা মমকালীন ভাৰতীয় মাহিণ মন মাহিণক পত্ৰিকা মে প্ৰকাশিত ভেন খছি।"

খাজক কনোক ষ্টেড কেৰ বঁৰে মে পুছনা পৰ কহিত ছখি জে হমৰা বঁমনে খাগ-কান্হি দু তৰহক কনোক ষ্টেড জৈক - ফোশো বিয়নিজ্‌ম খা দোমৰ গঁম্‌শানেশন কনা। একঠাক কাৰণ বঁজাৰ

ঠেক তই দোম্বৰক বাঁজাৰ মে ঞ্খপনাৰ্কে ঞ্খাপিত কবৰাঁ।
 মমকালীন কলাক দন্থিয়া মে বাঁজাৰ হাৰী ঠেক। জে কলাকাৰক
 প্ৰতি জতৰাঁ মে ঝিকৈত ঠেক ও ওতেক পেঘ কলাকাৰ মানল
 জাগত ঠেক। হালাঁকি হম বাঁজাৰবাদৰ্কে নীক মানৈত ঠী, কিএক
 তই জোঁ হমৰ কলাপ্ৰতি নহি ঝিকল বহৈত তই ভৰিমক হম
 ঞ্খপন ঠঠা একল প্ৰদৰ্শনী নহি কই পৰিতাঁ।

ঞ্খখন কিছু দিন পহিনে মোশল মিডিয়া পৰ হিনক কলাপ্ৰতি রেঁম
 ঠঠামে বহল, কাৰণ ঠল হিনক কলাপ্ৰতিৰ্কে ঞ্খশীল বা
 কলাপ্ৰতিমে ঞ্খশীলতা। এহি মাদে হমৰ এতৰেঁ কহৰেঁ ঞ্খছি জে
 কোনো কলাকাৰক কলাপ্ৰতি বা বচনা পৰ ঞ্খপন ঝিচাৰ বখনায়
 ঞ্খতি ঠভ্ৰম ঝিময় ঞ্খছি, মূদা ঞ্খপন ঝিচাৰ বাখৰেঁ মঁ পূৰেঁ ওহি ঝিময়ক
 জানকাৰ ভেনায় ঞ্খতি ঞ্খাৰশ্ৰক ঞ্খছি। জাহি ঝিময় মে জ্ঞান নে
 ঞ্খছি ওকৰ জ্ঞান ঞ্খা জানকাৰী নেনোক বাঁদে ঞ্খপন ঝিচাৰ বাখৰেঁ
 ঠঠিত। মঁজু দায় জীক পেঁষ্টিং কেঁ ঞ্খনজমৰৰাম্ মদৃশ্ৰ ঞ্খতবৰাশ্ৰুতীয়
 পত্ৰিকা ঞ্খপন কৰৰ পৰ ঞ্খান দেলক (জকৰ ঠহুঁদিশ প্ৰশ্ৰমা কএল
 গেল), গ্ৰা ঞ্খপনা মভ নেল গৌৰক বাঁত ঞ্খছি। বহল ঞ্খশীলতাক
 বাঁত, তই প্ৰলোক ব্যাজিক নজৰ, দেখৰাঁক-মোচৰাঁক-ঝিচাৰৰাঁক
 ঞ্খপন-ঞপন দৃষ্টিৰ্কে হোগত ঞ্খছি। জখন কিযো ঞ্খপন মাএৰ্কে,
 ঞ্খপন ঝিহিনৰ্কে, ঞ্খপন প্ৰেমীৰ্কে, ঞ্খপন পল্ণীৰ্কে, ঞ্খপন রেঁঠীৰ্কে
 দেযেত ঠঠি তই ঞ্খাখি তই এক্লে বহৈত ঞ্খছি মূদা মৰেঁৰ্কে দেখৰাঁক
 নজৰি ঝিদি জাগত ঞ্খছি। এক্লে ঞ্খাখিমঁ নোক ঞ্খপন মাএ, ঞ্খপন
 পল্ণী দূনুৰ্কে দেযেত ঠঠি, মূদা হৃদয় মে মাএ নেল শ্ৰফা ঞ্খা মম্মান
 তই পল্ণী নেল প্ৰেম ঞ্খাৰেঁত ঞ্খছি।

গ্ৰা হমৰ ব্যাজিগত মাননায় ঞ্খছি জে ঞ্খশীলতা প্ৰপ্ৰতি বা বচনা
 মে নে ব্যাজিক দৃষ্টিৰ্কে হোগত ঞ্খছি। ঞ্খপন দৃষ্টি নীক তই

সংস্ৰাৰক সন্ত ৰস্ম নীক। সঁগৰ্হী নীক কামক সাদিখন প্ৰোড্ৰমাহন হেৰাঁক চাহি, নে কী ওহিমে নীম-লুকম নিকানৰাঁক চাহি। জেনা কোনো ঠিত্ৰকাৰ সাহিথিক ৰচনা পড়ি কই ঠিত্ৰ ৰঁনাৰেঁত ছথি, তই ওহি ৰচনামে স্যমাযল ভাৰকেঁ ও ঞ্পন তুনীকা সঁ গঠেঁত ছথি। ঠীক তহিনা কতেকো ৰায় কৰি কোনো ঠিত্ৰ ঞ্ৰা মূতিশিল্প দোথি ঞ্পন কৰিতাক ৰচনা কৰেঁত ছথি ঞ্ৰা ঞ্পন ৰচনা মে ওহি মূতিশিল্পক দাৰঁদা ৰৰ্ণন প্ৰস্তুত কৰৰাঁক প্ৰযায় কৰেঁত ছথি, তখনে তই দানক ৰচনা ওকৰ (ঠিত্ৰ ঞ্ৰা মূতিশিল্পক) প্ৰতিকৰূপ ৰঁনত। সঁভৰতঃ সঁজুজী মেহো ঞ্পন ঠিত্ৰকাৰী মে সএহ গ্ৰুণ ঞ্ৰানয় নেত এহি তৰহক প্ৰয়োগ কৰেঁত হেতীহ।

-মুকেশ দত্ত, মো 9910952191

ঞ্পন সঁতৰ্য editorial.staff.vidaha@gmail.com পৰ
পঠাও।

২.ঔ.গোৱিন্দ চন্দ্ৰ দাস- কামমূত্ৰ কে ৰিনা কোনো ঠিত্ৰ শৈলী নহি
ঠৈক- নোককনা কে সাক্ষাত ৰিশ্বৰিছানয় গ্ৰমনাম নাযক ক্ৰুশ
কুমাৰ কশ্যপ (ঞা শশিৰাঁনা)*

গোবিন্দ চন্দ্র দায়

কাম্যূত্র কে ঝিনা কোনো চিত্র শৈলী নহি জৈক- নোককনা কে
মাস্কাত বিশ্ববিদ্যালয় গ্ৰননাম নাযক পুঙ্ক গুম্বাব কশ্যপ (শ্ৰা
শশিৰাঁনা)*

মিথিলা নোককনা খাৰ মংকৃতি কেৰ মহান কেন্দ্ৰ থীক। মৃদা একৰা বৈশ্বিক পঠন পৰ অনৱাঁ মে গুণ্ড গুমাৰ কশ্চপ কেঁ বিশিষ্ট যোগদান ছহি। ওনা ত গ্ৰ একটা সমাজ স্ধাৰক, নাৰী উত্থান কেৰ মংকৃতি দূত ছনোহ, মৃদা বিৱাদ মেহো হিনক মংগ নাগন বহন। কশ্চপ জী খাগ্ৰ কোনো পৰিচয়ক মোহতাজ নহি ছখি। মিথিনাক মংকৃতি বিশেষ ক কনা কে মংদৰ্ড মে হিনক খৱদান কে কোগ্ৰ বিঁমৰি নহি মকৈছ খাওৰ নহি বিঁমৰাঁক চাৰী। একৰ বাঁৱজুদ সমাজ খাৰ সমানোচক কশ্চপ জীক মংগ ন্যায় নহি কেননি। হিনক মূন্যাঁকন উঠিত উঁগ মং নহি কএন গেন। হিনকা প্ৰতি সমাজক দৃষ্টিকোণ বেঁম কঠোৰ বহনৈক। ওনা ত মিথিলা কনা মংকৃতি খখনো সমানোচনাক দৃষ্টি মং বাঁঠিত জকাঁ খছি। মৃদা মোশন মীডিয়া কেৰ যুগ মে যদা-কদা নীক-বেঁজায় কে বিমৰ্শ হোময় নাগন খছি। হনাঁকি কশ্চপ জী কেঁ কামকাজ কেৰ খনোচনা ত ভএ মকৈছ, মৃদা তাহি স্তৰক কোনো খথাৰিষ্ঠী নহি বুঁমনা জাগছ, জে হিনক উঠিত খাকনন কএ মকৈখ। সমাজক ৱাস্তে কশ্চপ জী কেঁ কতেক পেঘ যোগদান ছহি মে বুঁমনাগ্ৰ খৰ্ণত খাৱশ্চক খছি। মৃদা মে নহী, হিনক বাঁনাওন ঠিতকাৰী মে বেঁম মহজতা মং খশীততাক খল্লেখ্য ক নেন জাগছ। মৃদা এতবেঁ বাঁত

নহি কৈক। পহিলে ৰাঁত জে কনা বয়সহীন নহি ভএ মকৈছ।
ভাৰতীয় মানস মে নববয়সক অধৰাৰণা কৈক। তাহি কোনো
কনাকাৰ বয়স মঁ ৰিবত ভএ নহি মকৈছ। দোষৰ ৰাঁত জে প্ৰলোক
কনাকাৰ আৰ কথাকাৰ কে অখন শৌলী হোঙত কৈক আ তেৰ
পহচান মমাজ কে কৰয় পড়তে।

ৰাঁতঠিত কে গ্ৰম মে এক ৰেঁৰ হম কশ্চপ জী কেঁ কথিত
আপত্তিজনক পেঁটিং পৰ প্ৰশ্ন কেনিযহি ত দানক কহনাম বহৈন
জে ৰাঁজন কে জনতৰঁ মে মিথিনা চিত্ৰ তখন এলৈ জখন একৰ
ৰাঁজাৰ শ্বৰ ভেন বহৈক। চাহে কোনো জাতি কে মহিনা একৰ
ৰঁনৰঁথি হোথি চাহে কায়স্থ মমাজ মে একৰ ৰেঁমী চনন কৈক ত
মৰঁকে বঁমৰাঁ মে তখনে এলৈক জখন 30-35 ৰঁৰখ পহিনে ৰাঁজাৰ
মে মমান গেলৈক। একৰ মতনৰঁ গ্ৰ নহি কৈক জে একৰ পৰম্বৰা
মে কামমূত্ৰ নহি কৈক। কামমূত্ৰ কে ৰিনা কোনো চিত্ৰ শৌলী নহি
কৈক। দানক কহনাম বহনি জে পহিনে কোহৰঁৰ ঘৰ মে জাহিচাম
কোঠী ৰাখন বহএ তাহিচাম একটা পাৰ্টীশন হোঙত বহৈক। মনে
ছিয়ে জে শঙ্ক অছি কোনী-খোহী। ও খোহী কোহৰঁৰ ঘৰক একটা
গুপ্ত ভাগ কৈক। জাহিচাম মৰঁহক আৰাজাহী নহি বহৈত বহৈক
তেৰে খোহী কহন জাএত বহৈক। তাহি খোহী মে নববয়
কামদেৰক চিত্ৰ বহৈত বহৈক। ত কামমূত্ৰ জে কৈক তাহি মঁ ৰাঁচত
কোনো কনা শৌলী নহি কৈক। আওৰ জখন মিথিনা চিত্ৰ কে
ৰাঁজাৰীকৰণ ভেলৈক ত একৰা ৰাঁজাৰ মে অখনখিন কে?... গঁগা
দেৰী, মীতা দেৰী, জগদম্বা দেৰী। ও মৰঁ বৃক্ষ স্ত্ৰী, ৰিধৰা স্ত্ৰী চাহে তাহি
এজ মে জে শ্ৰীৰামক ভজন ৰেঁমী আওৰ দোষৰ ঠীজ কে চঠ-ৰঁট
ৰেঁমী নহি কএ মকৈত চনখিন।

কশ্চপ জী কেঁ নাম মঁ ৰিৰাদ কেঁ ৰিতঁডাৰাদ ঠাঠ কএন গেন মে

উচিত নহি। জাহি মিথিলা চিত্ৰকলা কেঁ ও খাজীৰিকা খাওৰ উপযোগিতাৱাদ মঁ জোড়ৰাঁক প্ৰহাৰ্য কেলেঁথ ওকৰা নজৰঁদাজ নহি কএন জা মকৈছ। হিনক প্ৰতিভা মে প্ৰতীক খাৰ বিঁষ কে মাধ্যমে নিৰ্ভীকতা খাৰ আমেৰিশ্বাৰ্য মঁ চিত্ৰণ মাহ্য কে রাঁত জৈক। কশ্যপ জী কেঁ নেখন রা চিত্ৰকাৰী পৰ প্ৰশ্ন উঠাওন জাগত খিছ, মূদা ও মমাজক মচ জৈক। খাৰ মণ কেৰ প্ৰকৰ্ণীকৰণ কেনাগ কোনো কলাকাৰক খধিকাৰ জৈক। তাহি বিষয় পৰ ৱাদ ৱিৱাদ ভএ মকৈছ, মূদা এহি মে কেৱন খশীলতা দেখনাগ কোনো কলাকাৰ কে মঁগ খশ্বায় জৈক। তাহি কশ্যপ জী কেঁ কাম কেঁ খশীলতাক মঁজা দএ খাৰিজ নহি কএন জা মকৈছ। যদি গএহ রাঁত জৈক ত কানিদায় কেৰ কানজয়ী বচনা গুমাৰ মঁভৰ খাওৰ কাশীনাথ ষিঁহ কেঁ "কাশী কা খশী" কে খাৰিজ কএন জা মকৈছ কী?

কশ্যপ জী জাহি পৃষ্ঠভূমি মঁ ছথি, তাহি মে গ্ৰা ৰঁড় মাহ্যক রাঁত জৈ। জাহি খভাৰক জিনগী (ফীম জমা নহি কৰৰাঁক কাৰণে স্কল মঁ নিকালি দল (গেনা) মঁ গ্ৰজৰনোক রাঁদো নিজী স্বাৰ্থ কেঁ ছোড়ি ক মমাজ কেঁ জে দেনখিন ও স্ময় মে একটা উপল্যায় ছথি। দানক মোন মে গ্ৰা একদম স্লষ্ট বহনি জে নাৰী উৎখনক খা ওকৰা স্মাৱলঁৱী ৱঁনেৱাঁক কাজ কৰৱাঁ। ও গাম গাম ঘূমি মিথিলা পেঁটিং কে কেঁদ্র স্থাপিত কএ মহিনা মৰঁ কেঁ জোড়ি দানকা মৰঁ কে স্মাৱলঁৱী ৱঁনৌননি। পেঁটিং কেঁ মহজ মজাৱঠী ৱষ কেৰ মোচ মঁ ৱাঁহৰ নিকালি ক ওকৰা উপযোগিতাক মামগ্ৰী কে ৰূপ মে মান্ৰতা দিয়াৱঁ কেৰ প্ৰয়োগ হিনকে দেন ছনি খাৰ গ্ৰা প্ৰয়োগ মিথিলা কেৰ ৱঁহাত পৰিৱাৰ কেঁ মঁৱল ৱঁনল। এহি মচ কে কেয়া নকাৰি নহি মকৈছ। ৱাঁদ মে ও আমেৰিকাথা লিখনা ৱাঁমমতী জাহি কেঁ খধ্যয়ন

কেনা পৰ নোকক সৃষ্টি তনি মকৈছ মূদা এতেক বেঁৰাঁকী আৰ
 গ্ৰামানদাৰী মঁ অখন মচ নিখনাগ্ৰ বঁড় হিম্মত কে বঁাত কৈক।
 নোকতাঁত্ৰিক মমাজ মে আনোচনা কেৰ অধিকাৰ ত মবঁকৈ কৈক,
 মূদা আনোচনা আওৰ আৰোপ মে ফৰ্ক হোঙত কৈক। এতৰাঁ ধৰি
 নহি, কশ্যপ জী জাহি পহচান আওৰ মম্মান কেঁ হকদাৰ চনোহ, ও
 দনকা নহি ভেটননি। মূদা মোনক কোনো কোণ মে শ্ৰীম বহৰেঁ
 কৰেত কৈক। যোৰাঠ মে পহিন মিখিনা নোক কনা বিশ্ববিদ্যালয়ক
 ম্মাপনা কএন গেলেক। বিশ্ববিদ্যালয় ত বঁনি গেন, মূদা মবঁমঁ পেঘ
 মঁকষ্ট বহৈ জে একৰ পাঠ্যপ্ৰম্ম কী হোযত আওৰ কে বঁনেতা? ত
 কশ্যপ জী কেঁ যোগ্যতা আওৰ অন্ভব কে দেখেত গ্ৰ কাজ হিনকে
 ম্পূৰ্দ কএন গেন। একৰ অনাৰা গৰীৰঁ বঁঠা যা ভিম্মগনী মবঁহক
 বঁঠা কে পড়েনাগ্ৰ হিনক লখা বহনি। তাহি মে যোহো
 ❖❖ িবোধক মামনা কৰই পড়ননি। গুন মিনোকই কহন জা
 মকৈছ জে মহিনা, দনিত, পিচ্ড়ন আৰ বঁঠিত কেঁ উথোনক নেন
 মদিখন অথক প্ৰযাম কৰেত দনিয়া মঁ বিদা ভএ গেনাহ।

(আ শশিৰাঁনা)- মম্মাদক দ্বাৰা জোড়ন গেন। ঐ আনেখমে জতই
 জতই কশ্যপ জীক নাম অছি ওতই *আ শশিৰাঁনা যোহো পড়ন
 জায়, কাৰণ কশ্যপ জীক জিৰেঁত কোনো ঠিত্ৰ এহেন নে অছি জে
 মাত্ৰ কশ্যপ জী আ শশিৰাঁনা মঁযুজ ৰূপে নে বঁনেননি।- মম্মাদক

অখন মঁতৰ্য editorial.staff.vidaha@gmail.com পৰ
 পঠাড।

২.১.বৰীন্দ্র গুম্মাৰ দাম- পৰিৱাৰক মহযোগ মবঁমই জৰাৰী

বরীন্দ্র গুপ্তাৰ দাম

পৰিৱৰ্তক মহযোগ মৰ্মমত জৰাৰী

কহৰী চৈক “জে হৰ মহল পুৰুষ কে পাছ কোনে নে কোনে স্ত্ৰী কে হাথ চৈক“ এই কথন য হম মহমত চী মূদা স্থিতি একৰ বিপৰীত মেহো দেখৰা মে আৰি বহন আছি। মাজু কে কহানী হমৰা জীৱন মে হমৰ বিয়াহক নেত চঠা মোঁ শূৰ হোগত আছি। হমৰ রাঁবুঁজী কমৰোণী গামক একটা কথা ফাগলন কেনি তেৰ মূল আধাৰ চন কন্যা চিত্ৰ নিখৈত চনখিন। হমৰো মেহন্তা চন জে নড়কী চিত্ৰ বঁনৰৈত হোগথ নহি ত কম য কম চিত্ৰকাৰ য ঘূণা নহি কৰৈত হোগথ কিযৈক ত এখন্দা অখন মমাজ মে চিত্ৰকাৰ কে নোক পাগল বুনৈত চখিন। দ্বিৰাগমন কে রাঁদ হমৰ মোমী মাজু দিয় তাকি ক হমৰা কহনীহ জে অখনে জকাঁ পাগল নে বঁনা দিহেন। জহাঁতক পাগলপন আ জুনুন কে গল্প চৈ

ত আৰু দানকা মে অখন কনাক নেন জুনুন দেখিক মোন হৰ্ষিত হোগত অছি। আৰু হমৰা খুশী হোগত অছি জখেন কোয়া কনা নেখক রা ঠিত্ৰকাৰ হিনকা ম ভেঁশ্ট ঘাঁশ্ট কৰৰা নেন অৰেঁত ছথিন আ পুচেঁত ছথিন ঠিত্ৰকাৰ মঁজু দায় এতয বহেঁত ছথিন দানকা ম ভেঁশ্ট কৰৰাক অছি। হমৰা জনিতৰেঁ মাত্ৰ পঢ়াগযে মে নহি বঁলকি ঠিত্ৰ, অন্ডিনয, মঁগীত, নৃগু রা মাহিগু কোনো বিধা মে মফলতাক নেন জুনুন ভেনাগ জকাৰী ছে। হমৰা মোন অছি জে প্ৰথম মিনন মে হম হিনকা ক্ষেচৰুক পেন্মিন আ কনৰ বঁকম ভেঁশ্ট কেনে বহী কোনো গহনা জেৰৰ নহি।

বিবাহ কে কিছু দিন বঁদ মঁজু হমৰা কহনেন হমৰো মোন হোগত অছি জে হমহু আঁশ্ট কানেজ মে পটি ক কনা কে বিধিৰত শিক্ষা নী। হম কহনিযেন তৈয়াৰী কৰা, ষেয়্শ্ট দিযৌ এহ্মিম্বন ভয জাগত অছি ত পঠনে মে বহু, ডেৰা ডাঁশ্টা ত অছিযে। ষেয়্শ্ট দেননি ম্বদা এহ্মিম্বন জোকৰ তৈয়াৰী নহি ছনেন এহ্মিম্বন নহি ভেনেন। হম কহনিযেন জে অহাঁ দুখী নহি হোঁত্ৰ কনাকাৰ বঁনৰা নেন মাত্ৰ জুনুন আ নগাতাৰ প্ৰেক্ষিঁম চাহী। দুনিয়া ভৰি মে আ এহি দেশ মে কতেকো কনাকাৰ আঁশ্ট কানেজ ম নহি ছথি। এতেক পদ্ধশী মম্মান ম মম্মানিত মিথিনা পেঁশ্টিগ কে কনাকাৰ মৰঁ কোনো আঁশ্ট কানেজ মে থোড়ে নে পঢ়নে ছথিন।

মঁজু দিলৌ এলীহ তেকৰ বঁদ স্থিতি বঁদনেন। হম পঠনা আঁশ্ট কানেজ ম ফাগুন আঁশ্ট কে কোৰ্ম কেনাঁ আ একশ্টা অখৰাঁৰক কনা বিভাগ মে নৌকাৰী জাগন কেনাঁ। তখন হম নোযডা মে বহেঁত বহী। হমৰ জতেক মিত্ৰগণ ছথি তাহি বেঁমী আধ্বনিক

কলাকাৰ ছথি । ঘৰ মে ৰেঁমন ছোষ্ট ছোষ্ট পেঁটিং ৰনৰেঁথ আ মিত্ৰগণ কে দেখেঁথ । হমৰা ঘৰ মে ৰেঁমী আক্ষনিক কনা পৰ চঠা হোগত ছন । নদ নদ হিনকো আক্ষনিক কনা মে ৰাঠ নেত দেখনেঁ । মাডৰ্ন আষ্ট গৌলৰী মে একঠা ভাৰতীয় যমকালীন মহিলা কলাকাৰক প্ৰদৰ্শনী দেখনাক ৰাঁদ গ্ৰ নিৰ্ণয় কেননি জে আৰঁ হম আক্ষনিক কনা শৌলী মীখৰঁ আ ওহি শৌলী মে কাজ কৰৰঁ । ধীৰে ধীৰে কৰয় নগলীহ আ প্ৰদৰ্শনী মৰঁ মে পঠৰঁয় নগলীহ । মিত্ৰ নোকনি কহনেন জে নীক কাজ কৰেঁত ছথিন আহাঁ হিনকৰ একন প্ৰদৰ্শনী আযোজিত কৰ । দনু গোটে ৰিঠাৰ কেনেঁ আ হিনক পহিন প্ৰদৰ্শনী নিশ্চলক ভেঠলোক কাৰণ গ্ৰীননেজ ৰেঁক কে চাণক্যপুৰী শাখা মে নগাওন গেন । ওতয় প্ৰযঁশা ত খূৰঁ ভেননি মূদা একদ ত পেঁটিং ৰিকল নহি মূদা হম দনু গোটে নিৰাশ নহি ভেনেঁ । এক মান তক কিছু আৰ পেঁটিং কেনীহ জাহি মে একঠা ৰঁড়কা কৈনৰায় মেহো ছনেন । মৰঁঠা পেঁটিং কে দোমৰ প্ৰদৰ্শনী মঁডী হাডম ছিত ৰৰাঁদ্র ভরন ননিত কনা অকাদমিক গৌলৰী মে আযোজিত ভেন । এহি প্ৰদৰ্শনী মে পহিন দিন হিঁদস্ৰান ঠাগম্ৰ কে ৰংগীন পেজ মে হিনকৰ পেঁটিং ছপন আ মাঁম তক মে ৰঁড়কা কৈনৰায় ৰঁনা পেঁটিং ৰিকা গেন । কোনো কলাকাৰক নেন ওকৰ পেঁটিং ৰিকা জাএ এহি ম ৰঁড়কা খুশী আৰ কী হেতেক । তেৰ ৰাঁদ হিনকা মে হম অহুদ উমোহ দেখনেঁ । আগ্ৰ ধৰি কতেকো পুৰস্কাৰ ভেঠনেঁ ,কতেকো প্ৰদৰ্শনী আ কনা শিৰিৰ মে ভাগ নেনে হেতীহ মূদা পহিন পেঁটিং কে ৰিকনাগ্ৰ জীৰন মে ৰঁদাত মহলপূৰ্ণ হোগত ছেক । আগ্ৰ অখন মৰ -গুঠুৰঁ নেহৰ আ মাসৰক নোক গৰঁ ম হিনকা ম ভেঁষ্ট কৰেঁত ছথিন ফোষ্টা খিঠৰেঁত ছথিন । হমৰা যদ্ আছি জহিয়া পহিন

ৱেঁৰ গ্ৰা ঠেঁনীৰিজন কে মমাচাৰ মে ঞ্ৰায়ন বহেঁথ জেকৰা দেখিক
হিনক মাঁ খুশ ভয় গেল বহথিন । হম দনু গোঠেঁ মেহো ফ্ৰণ
নহি ৱিঁমৰি মকৈত ছী জহিয়া হিনকা ৱিঁহাৰ মৰকাৰক ৱৰিধঠ
মহিনা কনাকাৰ মম্মান ভেঠনেঁন হমৰ ৱাঁৰুঁজী ঞ্ৰা মাঁ দনু গোঠেঁ
ওহি কাৰ্য্ৰম্ম মে জেৱাঁক নেন ঙ্ৰমোহিত বহেঁথ IXZ

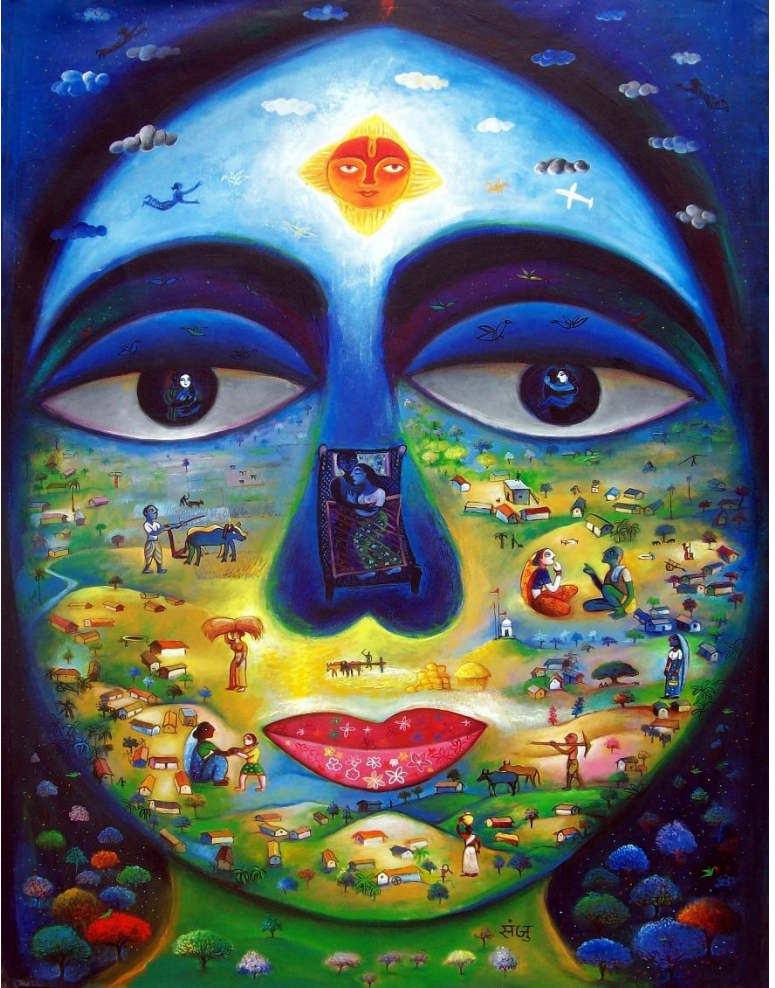
* এক ত ঞ্ৰপন মমাজ মে কনা ,ৰঁগমঁঠ ,মোহিণু ,মঁগীত ঞ্ৰা নৃণ
কে মৱঁম ঞ্ৰধনাহ কাজ ৱুঁমন জাগত জৈক এহি ৱিষয় পৰ চঠো
কেনাগ মেহো ঞ্ৰধনাহ ৱাঁত ঞ্ৰিছি । হমৰ ৱিচাৰ ম হৰ স্ত্ৰী মে
কোনো নে কোনো প্ৰতিভা ঞ্ৰৱশ্য হোগত জৈক ঞ্ৰা ঞ্ৰানকো মে
নানমা হোগত ছনি জে হমৰা মোকা ভেঠেঁত ত হমহু কিছু
কৰিতাঁ মূদা ঞ্ৰপন মমাজ মে ঞ্ৰাগযো ধৰি ঞ্ৰানকৰ পৰিৱাৰ ঞ্ৰা
পতিদেৱঁ ম মহযোগ নেঁ ভেঠেঁত ছনি । হান মে হিঁদী ঞ্ৰাউঠনুক
পত্ৰিকা কে পূৰা ঞ্ৰঁক স্ত্ৰী দেহ ৱিৰ্শেয়াঁক ছপন ছন তাহি মে মঁজ্ৰকে
কতেকো ৰেখাঁকন ছপনগন । পূৰা ঞ্ৰঁক ফেঁমৱুঁক পৰ শেষৰ
কেননি ত কিছু নোক নিখনাহ জে জানি ৱুঁমিক মঁজ্ৰ চঠা মে
এৱাঁক নেন ঞ্ৰশীন ঠিত্ৰ ৱঁনৱেঁত ছথি । এম্হৰ কিছু দিন পহিনে
2008 কে মৌথিনী পত্ৰিকা ঞ্ৰঁতিকা মে ছপন একঠা ৰেখাঁকন
পৰ খুৱঁ চঠা ভেল । কিছু গোঠেঁ নিখনাহ জে মঁজ্ৰ দাম ঞ্ৰা গুৰু
গুমাৰ কশ্যপ দনু মিথিনা কনা মে ঞ্ৰশীনতা পমাগৰ বহন
ছথি । কিছু গোঠেঁ নিখনগন জে মাত্ৰ চঠা মে এৱাঁক নেন এহি
তৰহক ঠিত্ৰ ৱঁনৱেঁত ছথি । হম মঁজ্ৰ কে একে ত গগ্ন কহেঁত ছিৱৈন
জে নোক পিকামো ঞ্ৰা ফ্ৰাঁমিম্য ন্যুঠন মূজা কে কনাগ্ৰতি দেখতে
ত পতা নেঁ কী কহতে । ভাৰত কে মৱঁম প্ৰতিধিঠক মহিনা
কনাকাৰ ঞ্ৰমূতা শেৰগিল ঞ্ৰপন মেত্ফ ন্যুড ৱঁনৌনে ছথি মৌথিন

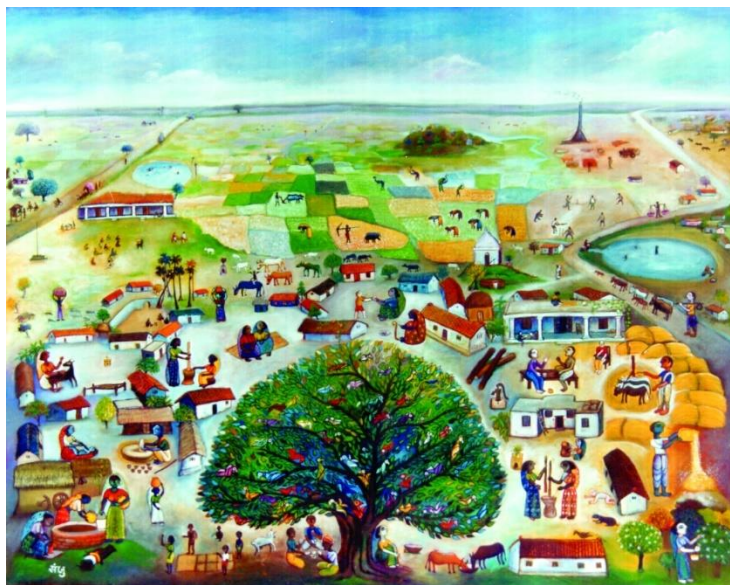
সমাজ কে যেনো দেখাঁক চাহী জে দিনী মে বাঙালী ঞ্চাঞ্চনিক
কলা দীর্ঘা মে সঁগ্রহিত ঞ্চি ।

-বরীন্দ্র গুপ্তাৰ দাস, মো. 9811712398

ঞ্চপন সঁতর্য editorial.staff.vidaha@gmail.com পর পঠাঙ।

२.१०.संजु दायक किछु रीछल कलाश्रुति

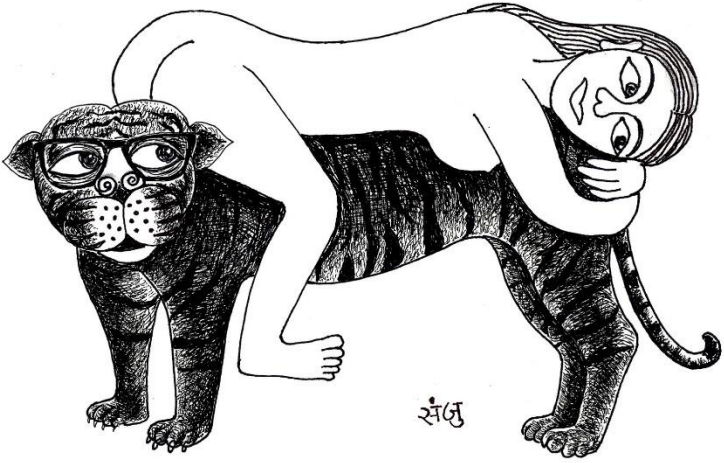

श्रुपन
पठाड।

मंत्रा editorial.staff.vidaha@gmail.com पर

২.১১.গজেন্দ্র চাঁগুৰ- কৃষ্ণ কুমাৰ কৰ্ম্যপ আৰু শশিৰাঁনা- একটা পৰিচয়

গজেন্দ্র চাঁগুৰ

কৃষ্ণ কুমাৰ কৰ্ম্যপ আৰু শশিৰাঁনা- একটা পৰিচয়

কৃষ্ণ কুমাৰ কৰ্ম্যপ- জন্ম ১৬ মিতম্বৰ ১৯৪৯ গ্ৰা। মৃত্যু- ১২ অগস্ত ২০২০ গ্ৰা। পিতা- কৰি-উপন্যাসকাৰ **??**ৰ. গন্দুনাৰাষণ নান "মঁৰনিয়া"। জনৰঁৰী ১৯৬৯ গ্ৰা. মে নেনা মন্ত নেন "নাগষ্ট স্কুন", ১৯৫১ গ্ৰা. মে "কনা আধাৰিত জীৱন আৰু শিক্ষণ পক্ষতি"ক প্ৰৱৰ্তন

আ তকৰ কাৰ্যায়ন নেন শিৱা কৰ্মপ আ শশিৰাঁনাক মহযোগমঁ "ভাৰতী ৱিকাম মঁম্বা"ক ছাপনা। ৰচনা: শশিৰাঁনাক মঁগ "মেঘদূত" আ "গীত-গোৱিন্দ"ক মেথিনী অন্বৰাদ; মাচ্-ভাত; মিথিনা চিত্ৰ প্ৰৱেশিকা ভাগ-১-২; মিথিনা চিত্ৰ-কোৰ, ভাগ-৩; মিথিনা অন্বিপন ভাগ-৪; গোদনা চিত্ৰ-শৈলী- ভাগ-৬; মিথিনা নোকচিত্ৰ।

শশিৰাঁনা- পিতা শ্ৰী উগ্ৰ নাৰায়ণ নান, পতি শ্ৰী উমেশ গুম্মাৰ কৰ্ণ (ৱিমহথ)। ৰচনা: গুগ্গ গুম্মাৰ কৰ্মপক মঁগ "মেঘদূত" আ "গীত-গোৱিন্দ"ক মেথিনী অন্বৰাদ; মাচ্-ভাত; মিথিনা চিত্ৰ প্ৰৱেশিকা ভাগ-১-২; মিথিনা চিত্ৰ-কোৰ, ভাগ-৩; মিথিনা অন্বিপন ভাগ-৪; গোদনা চিত্ৰ-শৈলী- ভাগ-৬; মিথিনা নোকচিত্ৰ।

গুগ্গ গুম্মাৰ কৰ্মপ জী মঁ নেন হমৰ মাফ্কাকোৰ মাফ্কাকোৰ-২ মে গুগ্গ গুম্মাৰ কৰ্মপ জী কনাক ৱিভিন্ন পক্ষপৰ অন্বন ৱিচাৰ ৰখনে চনো। মিথিনা চিত্ৰকনাক নাম মধ্বৰঁনী চিত্ৰকনা কৰৰাঁপৰ ও চিত্তিত চনো। জিতৱাৰপৰ স্কন আ অন্ব চামক মিথিনা চিত্ৰকনাকাবক ৱীচক ফাঁটি মেহো উজাগৰ ভেন।

"জখন নোক রাঁহৰমঁ অৱৈঁএ তঁ পূৰ্জৈএ জে অহাঁক গাম কোন জিলামে অছি, আ য়ে বুমনে জে হম মন্ত মধুৱনী নে দৰভঁগা জিলাক ছী ও বঁজৈএ 'যু আৰ নাষ্ট ফ্ৰাম দ ওবিজিনন প্লেম'- মানে ওকৰা হোগ ছে জে হমৰ চিত্ৰকলা অঘনী মধুৱনী চিত্ৰকলা নে ছী আ য়ে জিতৰাৰপুৰ স্কুলকৈ মূঠ কৰৈ ছে।"

নৰেন কৰ্ণােকৰণে অখন আনেথ "মিথিনাজ বুমন পেপ্ৰ্ট দেয়ৰে অাডষ্ট অাফ পোৱৰ্ঠী" মে নিখে ছথি- "বিঁহাৰক ৱঁৰহেতা গামমে ভাৰতী ৱিকায় মঁচ গৰীৱঁ মহিনাকৈ চিত্ৰকলাক মিথিনা পক্ষতি মিথা বহন অছি, জগয়ঁ ৱঁদত ৰায় মহিনা গৰীৱী ভগেৱাঁমে অখনাকৈ মমৰ্থ কই মকল ছথি।"

নৰেন কৰ্ণােকৰণে নিখে ছথি জে গুৰু গুমাৰ কৰ্ণপক পহিনে শিষ্যা শিৰাঁনা, জে অাৱঁ ওভৈ শিক্ষিকা ছথি, দানকা কহনেখিনে জে "একটা গৰীৱঁ মশহৰ মমদায়ক হাথীক থীম অাধাৰিত চিত্ৰ অতি মন্দৰ হোগত অছি।" শিৰাঁনা দানকা গ্ৰহো কহনেখিছ জে জোন ৱোঁনিহাৰ মহিনাক হাথ কনে কৰগৰ হোগ ছে আ জখন ওগমে মঁ কিছু গোটে কোমনতায়ঁ গুঠী নে প্ৰযুক্ত কই মকনী তঁ দানকা চিত্ৰমঁ অলগ দোমৰ কনা জেনা ঠোকড়ী, ঠেবুঁনৰাথ অাদি ৱঁনেনাগ মে লগাওনে গেনে। মূদা ৱঁদত গোটে অাস্ত্ৰেয়ঁ গুঠীক প্ৰয়োগ কেনাগ মীথি গেনী।

ক্ষিত্তি জনে পাৰক গগন ময়ীৰা অাধাৰিত পাঁচ ঠা ৰংগক অতিৰিভ দনিত-অাদিৱায়ীক কলাক ৰেখা আ কাষ্ট মঁগ ওকৰ থীমক প্ৰৱেশ মিথিনা চিত্ৰকলামে গোধনা শৈলীকৈ প্ৰৱেশ দিযেনে অছি।

গুৰু গুমাৰ কৰ্মপত্ৰখন স্কুলে একটা ডোম ছাত্ৰক প্ৰেৰণ দেনে
ছনখিহু, দোমৰ ছাত্ৰা মভ সনকৰ মহযোগ কেনে ছনখিহু মূদা
গোঁথা মভ সনকৰ বিৰোধ কেনে ছনখিহু। সনকৰ স্কুলে কিছু
মুসিম ছাত্ৰা যোহো বহখি থা ও নোকনি হিন্দু থীমক ঠিগ্ৰাঁকন
কৰৰামে কহিয়ো মঁকোচ নে কেনখিহু।

পত্ৰখন মন্তব্য editorial.staff.vidaha@gmail.com পৰ
পঠাও।

২.১২.জিতেন্দ্ৰ মা, জনকপুৰ- মিথিলা ঠিহুকনা- নেপাল প্ৰমঁগ

জিতেন্দ্ৰ মা, জনকপুৰ

মিথিলা চিত্ৰকলা- নেপাল প্ৰয়াগ

১

অপনে ঘৰমে ঔপেক্ষিত মিথিলা চিত্ৰকলা

মিথিলাশুনক ঘৰক ভিতমে বঁনাওন জাএবঁনা মিথিলা নোকচিত্ৰকলা বিশ্বভৰি খ্যাতি কমওনে অছি । মূদা এখত অপনে সূমিমে একৰা পহিচান খোজবঁক স্থিতি কৈক । মিথিলা চিত্ৰকলাকে মৰকাৰ বেঁৰাস্তা কএনে অছি, তেঁ গ্ৰা ব্যৱসায়িক ৰূপ নহি নহ মকন অছি । একৰ ব্যৱসায়িক প্ৰবঁদৰ্ধন নহি ভহ মকন অছি । গ্ৰামীণ ক্ষেত্ৰক মহিলাকে জীৱনস্তৰ সূধাৰ কৰবঁক নেন বঁডকা সাদন ভহ মকৈত অছি গ্ৰা চিত্ৰকলা । কিয়াক ত খামকহ মৌখিল নননেক হাথমে নুকাএন বহৈত অছি গ্ৰা চিত্ৰকলাক জাদগৰী । আৰ্থিক, সামাজিক আ মাংস্কৃতিক সমস্কিক অথাহ সম্ভাৱনা অছি মিথিলা চিত্ৰকলামে । নোকচিত্ৰকলাকে ব্যৱসায়িক স্লৰূপ দেনাম আৰ্থিক আ মাংস্কৃতিক দনু নাভ ঔঠাওন জা মকৈত অছি । পৰম্বৰাগত মিথিলা চিত্ৰকলা জীৱনক অংগ অছি মিথিলামে । নোকচিত্ৰকলা মংগাৰক ছোতক মেহো অছি । মূদা বঁঠৈত আক্ষনিকতাক কাৰণে বিশ্বাৰ প্ৰভাৱিত ভেন কৈক । ৰাজ্য মিথিলা চিত্ৰকলাকে এখনধৰি চিহ্ন নগ্ৰ মকন আৰোপ চিত্ৰকাৰমভক ছহি । নেপাল মৰকাৰ কলাকে বঁঠাৱা দেবঁনেন ননিতকনা প্ৰজা প্ৰতিষ্ঠান খোননে অছি । জহ্ৰহকে প্ৰাজ পৰিষদে মিথিলা চিত্ৰকলায় মস্ক এক্ৰ গোষ্টে নহি অছি । গ্ৰা একঠা প্ৰমাণ মাত্ৰ অছি, আন বঁঠতো ঠাম মিথিলা চিত্ৰকলায়ংগ মৌতিনিগ্ৰা ব্যৱহাৰ

হোৱাত আএন চেক । এনা ননিতকনা প্ৰজা প্ৰতিষ্ঠানক গুনপতি
 কিৰণ মানস্কৰ কহৈত চ্ৰুথি জে মিথিনা চিত্ৰকনাকে বিশেষ স্নান
 দেনে চ্ৰী । মিথিনা চিত্ৰকনামে বিশেষ দখন ভেনিহাৰি মহিনাকে
 স্নান দেন জাএত যে গুনপতিক কহৰঁ চ্ৰুথি । হিনক কথনী আ
 কৰনীমে কতেক সমানতা আছি, আৱঁই ৱঁনা দিনে ৱঁতাওত
 । জত্ৰই মমগ্ৰ কনাক উল্লতিক ৱাঁত হোৱাক ওত্ৰই মিথিনা
 পেন্টিঙক চিত্ৰকাৰ নগ্ৰাং আছি, একৰা ৱিডস্বনে কহৱাঁক চাৰী ।
 মিথিনা চিত্ৰকনায়ং মস্ক্ৰ চিত্ৰকাৰকে উচিত খৰমৰ ভেটৱাঁক চাৰী
 । নেপান পৰ্যটন ৱৰ্ষ ২০১১ মনা বহন আছি, এহনমে মিথিনা
 চিত্ৰকনাক মাদে যোহো পৰ্যটককে আকৰ্ষক কএন জা মকৈত আছি
 । এহিৱীচ কাঠমাণ্ডুক ৱঁৱঁবমহনস্বিত মিস্কাৰ্থ আষ্ট গ্যানৰীমে
 এম. সী. স্মনক মিথিনা চিত্ৰকনা প্ৰদৰ্শনী মিথিনা কয়ময় হানহি
 মস্ক্ৰ ভেন আছি । এহি প্ৰদৰ্শনীমে কনাপ্ৰেমী মিথিনা চিত্ৰকনাক
 আফনিক আযামমভয়ং পৰিচিত ভেনাথি । মিস্কাৰ্থ আষ্ট গ্যানৰীমে
 দানক ১১ ম্ প্ৰদৰ্শনী চন গ্ৰা । মিথিনা ফেত্ৰক জীৱনশৈলীক
 মনকাৱঁই ৱঁনা চিত্ৰকনামভ দেখনায়ং গ্যানৰী মিথিনাময় ভই
 গেন চন । এম. সী. স্মন মিথিনা চিত্ৰকনা ফেত্ৰমে পৰিচিত নাম
 চ্ৰুথি । হিনক চিত্ৰকনামভ ৱঁম প্ৰশ্নয়া পওনক । মিথিনা চিত্ৰকনা
 মস্ক্ৰমে অধ্যয়ন অন্মস্কানক যোহো ৱঁদাত খগতা চেক । মিথিনা
 নোক চিত্ৰকনাক গুনো খায় নিয়ম ৱা মিস্কান্ত নহি হোৱাত আছি
 । তেঁ গ্ৰা স্ৰুৎ-স্ৰুৎদতাক পৰ্যায় যোহো আছি । মিথিনাক মস্ক্ৰ
 মস্কৃতিক পৰিচায়ক যোহো আছি ।

এম.সী স্মন, চিত্ৰকাৰ, মিথিনা চিত্ৰকলা

মৰকাৰ কএনক য়ৌতিনিঞা ব্যৱহাৰ

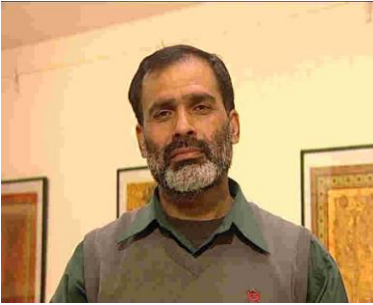

মিথিনা পেন্টিঙ পৰম্বৰাগত কনা খ্ৰিচ্চি, গ্ৰা কনা কোনো পাঠশালানামে নহি মিথাওন জাগত খ্ৰিচ্চি । পীঠীদৰ পীঠী গ্ৰা খ্ৰপনে

আপ নিখৰাঁক কাজ হোগত চৈক । হম্মা ঞ্পন দাগমই মিখনন
 । কতউ ম্যাম্য়ই পুতোদ মিখেত ঞ্চি ত কখনো ম্যাম্য়ই বেঁঠী
 । তাহি পৰিবেশমে হম্মা ঞ্পন দাগমই মিখিনা চিত্ৰকনা মিখনন
 । মিখিনা পেন্টিঙকে ঞন্তৰ্ৰাষ্টিয় বঁজাৰমে বঁদত মাগ ঞ্চি । গ্ৰ ত
 হষ্ট কেক ঞ্চি । কনাকাৰকে কনাকাৰিতামে নিৰ্ভৰ কৰেত চৈক
 ওকৰ মোন । জেনা হম্মৰ পেন্টিঙ ১৭ হজাৰমই নইকই ১০
 হজাৰধৰিক ঞ্চি । জে মহজে বিঁকা জাগত ঞ্চি । মিখিনা পেন্টিঙ
 ব্যাৱম্যায়িক ৰূপ নেৰাঁ দিম্য ঞন্মুখ ঞ্চি । কমমিখন মাৰ্কেষ্টমে
 দেখী ত মেৰামিকমে, ব্যাংগমে কপডা ঞ্চাদিমে একৰ প্ৰয়োগ উই
 বহন ঞ্চি । তেঁ নীক বঁজাৰ চৈক একৰ । জই ঞ্পন বাঁত কৰী
 ত জহন হম্ম বঁজাৰমে ঞ্ৰেঁত ছী ত প্ৰদৰ্শনী নই কই হম্মৰা
 কোনো দিক্ৰতি নগ্ৰ হোগত ঞ্চি । মিখিনা চিত্ৰকনাক বিকায়কে
 জে ঞ্চাধাৰমভ ঞ্চি মে কিছু কমজোৰ উই বহন ঞ্চি জেনা
 পহিনে মাষ্টিক ঘৰ হোগত ছলে । ভিতকে ঘৰমে মিখিনা
 চিত্ৰকনাকে নীক ঞ্চাম্য হোগত ছলে । মাষ্টিক ঘৰক ঞামমে
 ঞ্চাৰঁ গ্ৰাণ্টিঙকে জঁগন ঞ্চি উই গেন । ম্যামাজিক মঁস্কাৰ ঞ্চাদিমে
 মেহো ভিতমে নিখৰাঁক চনন ছলে । মৃদা ঞ্চাৰঁ বঁঠা
 জই পেন্টিয়নমই দেৰাঁন পৰ কিছু নিখি দেত চৈক ত ম্যায়াঁপ
 ডাঁটিদেত চৈক । তেঁ ভিতমে নিখৰাঁক চনন প্ৰভাৱিত ভেন ঞ্চি
 । তেঁগযো তৰাণ্ৰক ম্যমহৰ বস্ত্ৰী, থাৰু ঞ্চা মাঁগড জাতিক বস্ত্ৰীমে
 মাষ্টিক ঘৰমে মিখিনা চিত্ৰকনা দেখন জা মৰ্কেত চৈক । নেপান
 মৰকাৰ ঞখনধৰি কিছু নগ্ৰ কই মকন ঞ্চি, মিখিনা পেন্টিঙকে
 নেন । মিখিনা পেন্টিঙ জত্তই ঞ্চি ঞ্পনে বঁতাৰ, ঞ্পন ঞ্চান
 ঞ্পনে বঁনোনে ঞ্চি । মিখিনা চিত্ৰকনামে নাগন কনাকাৰমভ
 ঞ্পনে মেহনতিমই ঞ্চাগ্ৰ বঁঠন ঞ্চি । ননিতকনা প্ৰজা

প্ৰতিষ্ঠানকে গঠন কৰেইত কান প্ৰাজ পৰিষদমে মিথিনা চিত্ৰকলায়ই য়ক্ষ এক্ৰ্গ গোষ্টেকে নহি ৰাখল গেল । নামকে নেল যভামে মিথিনা পেন্টিঙয় জ্বতন একগোষ্টেকে জগহ দেল গেলৈ, ৰাঁদমে ৰিৰাদ ভেলৈ খা ওহো পদ ছোডি দেলনি । ৰ্যজিগত ৰপমে হমৰা পুছী ত ৰাজ্য মিথিনা চিত্ৰকলাক নেল নে কিছু কএনে খিছি খা নে কিছু কই যকৈয়া । (স্মনকয়গ জিতেন্দ্ৰ মা দ্বাৰা কএল গেল ৰাঁতঠীতপৰ খাধাৰিত)

২

ধীৰেন্দ্ৰ প্ৰমৰ্ষি- য়াহিগকাৰ

প্ৰগতিক পথপৰ মিথিনা চিত্ৰকলা

গ্ৰণ্টেমক দৃষ্টিকোণয় য়েহো মিথিনা পেন্টিঙমে ৰঁদত কাজ ভই বহন খিছি । পৰম্বৰা খা খাধনিকতা দনূকে জোডিকই এচ.য়ী স্মন মিথিনা পেন্টিঙকে খাগু ৰঁতা বহন ছথি । মদনকলা দেৰী

কৰ্ণ, শ্যামসুন্দৰ যাদৱমহিতকে ব্যজিযন্ত পৰিমাণাত্মক আ
 গ্ণাত্মক দনু তৰহে মিথিলা পেন্টিঙকে আগুঁ ৰঁঠা ৰহন ছথি ।
 স্মমনক পেন্টিঙ আধুনিকতাক আকাশমে য়েহো ভৰপুৰ উডান
 ভৰনে খ্ৰিষ্টি মৃদা ধৰ্তী ৰিন্ চ্ৰোডনে, জে একদম মহত্বপূৰ্ণা ৰাঁত
 খ্ৰিষ্টি । মিথিলা পেন্টিঙকে মাধনাকে ৰূপমে নই কই আগু
 ৰঁঠনিহাৰ যন্ত খপনে আপ আগু ৰঁঠি ৰহন ছথি । ৰাজ্যকে
 দিম্যই মিথিলা পেন্টিঙকে নেত কোনো খাম কাজ নহি ভই
 মকন খ্ৰিষ্টি । ৰাষ্টিয় স্তৰমে চিত্ৰকাৰযন্তকে মূল্যাকন কৰেত
 কান মিথিলা পেন্টিঙমই জ্বটন ব্যজিৰুকে জে স্থান আ মস্মান
 দেন জএৰাঁক চাহী, য়ে নহি ভই মকন খ্ৰিষ্টি । জনস্তৰ আ
 অন্তৰ্ৰাষ্টিয় স্তৰমে মিথিলা পেন্টিঙ নীক মস্মান পওনে খ্ৰিষ্টি
 । দেশমে মিথিলা পেন্টিঙকে ম্া পিত কএন জাএ । খাম
 কই মহিলা যন্ত একৰা জোগাকই ৰখনে খ্ৰিষ্টি । মৌখিন
 মহিলাযন্ত কিশোৰ অন্তৰ্ৰেয়ঁ অন্বিপন নিখৰঁ শৰু কৰেত খ্ৰিষ্টি ।
 ত্ৰমাৰী পাৰনি আদি যন্ত য়েহো মিথিলা পেন্টিঙ মিখএৰাঁক অন্বমৰ
 খ্ৰিষ্টি । ৱিৱিধ পূজাক মাধ্যমে ও যন্ত চিত্ৰকনামে পৰেশ কৰেত
 ছথি । ৰাজ্যকে দিম্যই মিথিলা পেন্টিঙকে স্নীকাৰ্যতা
 ৰঁঠাএৰঁ, ৱ্যায়ম্যায়ীক মস্মানকে খুনা কৰৰঁ, এহিমে
 নেগনিহাৰযন্তকে মস্মানকে ৱাতাৰৰণ ৰঁনএৰাঁক কাজ কৰৰাঁক
 চাহী । তহন গ্ৰ ৰাষ্টিয় স্তৰমে স্থাপিত ভই মকন । এহিমে
 অন্তৰ্ৰাষ্টিয় ৱৈশিষ্টিয় জে খ্ৰিষ্টি তাহিমই গ্ৰ খপনে অন্তৰ্ৰাষ্টিয়
 ৰূপমে স্থাপিত ভ জাএত, ৱ্যাপক ভই জাএত । (জিতেন্দ্র মা দ্বাৰা
 কএন এনে ৰাঁতচীতপৰ আধাৰিত)

(বিদেহ যদেহ ৩৬)

স্বপন মন্তব্য editorial.staff.videha@gmail.com পর
পঠাও।

২.১২.গজেন্দ্র ঠাণ্ডা- শ্বেতা মা চৌধুরী- একশা পৰিচয়

গজেন্দ্ৰ চাক্ৰবৰ্তী

শ্বেতা মা চৌধৰী- একটা পৰিচয়

শ্বেতা মা চৌধৰী, গাম মৰিয়ৰ-পাহী, ললিত কলা আ গৃহবিজ্ঞানমে
ম্বাতক। মিথিনা চিত্ৰকলামে মাপ্টিফিকেশ্ব কোৰ্মা। কলা প্ৰদৰ্শিনী:
একম.এন.আৰ.আগ., জমশেদপুৰক মাস্কৃতিক কাৰ্যপ্ৰম, গ্ৰাম-শ্ৰী
মেনা জমশেদপুৰ, কলা মন্দিৰ জমশেদপুৰ (একজীৱীশ্বন আ
বৰ্কশ্বাপ)।

কনা মস্কী কাৰ্য: এন.আগ.শ্ৰী. জমশেদপুৰমে কনা প্ৰতিযোগিতামে
নিৰ্ণায়কক ৰূপমে মহভাগিতা, ২০০২-০৭ খৰি ঝঁমেৰা,
জমশেদপুৰমে কনা-শিক্ষক (মিথিনা ঠিত্ৰকনা), বৃমেন কানেজ
পুস্তকানয় আ হাষ্টেন বুনৈৰাৰ্চ নেত বান-পেঁটিগ। প্ৰতিষ্ঠিত
স্নান্‌মব: কাৰপোৰেঠ কম্বুনিকেশন্‌ম, ষ্টিক্কা; শ্ৰী.এম.আৰ.ডী.এম,
ষ্টিক্কা; এ.আগ.এ.ডী.এ., ম্‌শেঠ বৈঁক আফ গণ্ডিয়া, জমশেদপুৰ;
বিভিন্ন ব্যক্তি, হাষ্টেন, মংঠন আ ব্যক্তিগত কনা মংগ্ৰাহক। হাৰী:
মিথিনা ঠিত্ৰকনা, ননিত কনা, মংগীত আ ভানম-ভাত।

১

গ্ৰ ঠিত্ৰ ধানক কঠনী কানক মিথিনাক গামক ঠিত্ৰণ কৰেত
আছি। পুৰখ-পাত খেতমঁ ফমিন ঘৰ আনেত ছথি তঁ মহিনা ওহি
ফমিনকেঁ তেয়াৰ কই চাডৰ বঁনবৈঁত ছথি। আপন দৈনিক জীৱনমঁ
হটি কই এহি আৰধিমে মহিনা একষ্টা হোগ ছথি আ গপ-মবক্কা
কৰে ছথি।

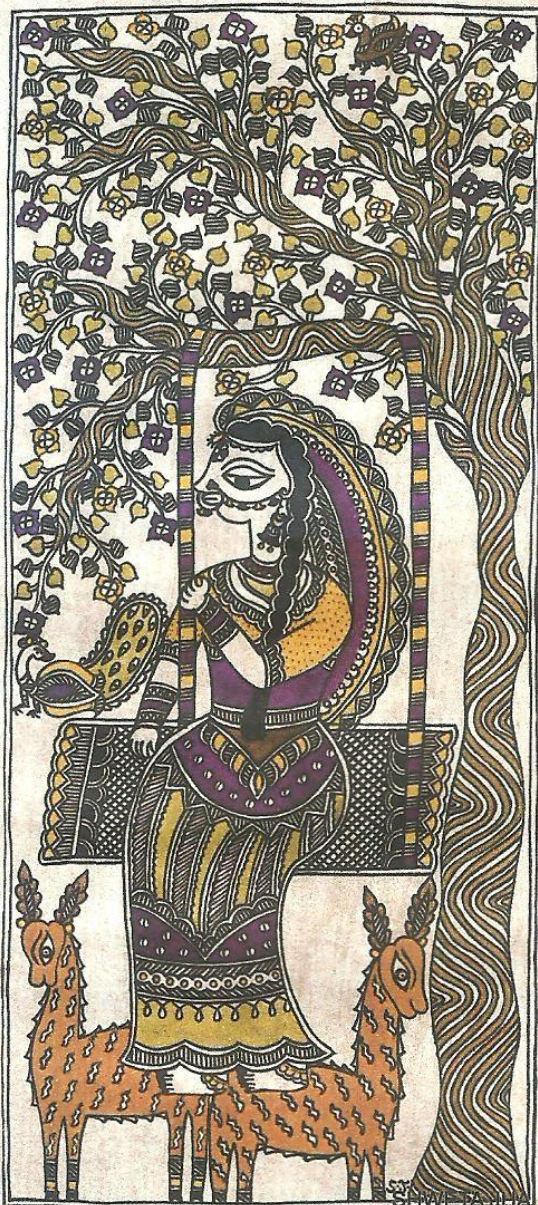
२

जखन कखनो प्रेमक गप अरैत अछि तखन यत्न्यँ पहिने
मोनमे बाधाकृष्कक ध्यान आरिँ जागत अछि। ग्राँ चित्र ओहि प्रेमकेँ
देखेरौक एकठाँ प्रयाय..।

৩

যাৱন মায়মে ৰঁৰখাক ফূৰ্হীয়াঁ ভীজল মাষ্টিক স্মগন্ধ নৈত সূনা
সূনৈক খানন্দক কোনো গ্ৰীমা নহি ..।

৪

ডোণী কহাৰ

ম্যাম্বৰ জাগত কাল নৱ কনিয়াঁক মোনক দূৰিধা- নেহৰক ছুষ্টেক
দুখ আ নৱ জীৱনক উমোহ। গ্ৰ মভমঁ অনজান কহাৰ মভ
উমংপূৰ্বক কনিয়াঁকেঁ ম্যাম্বৰ পঁটাৰেঁত...

৬

কৰিয়া মুম্মৰি

মিথিনাক নড়কী মভমে কৰিয়া-মুম্মৰি খেলক খুৰঁ চননি আছি।
ছোষ্ট আ পেঘ মভ এহি খেলক আনন্দ নেত ছথি...

ॐ

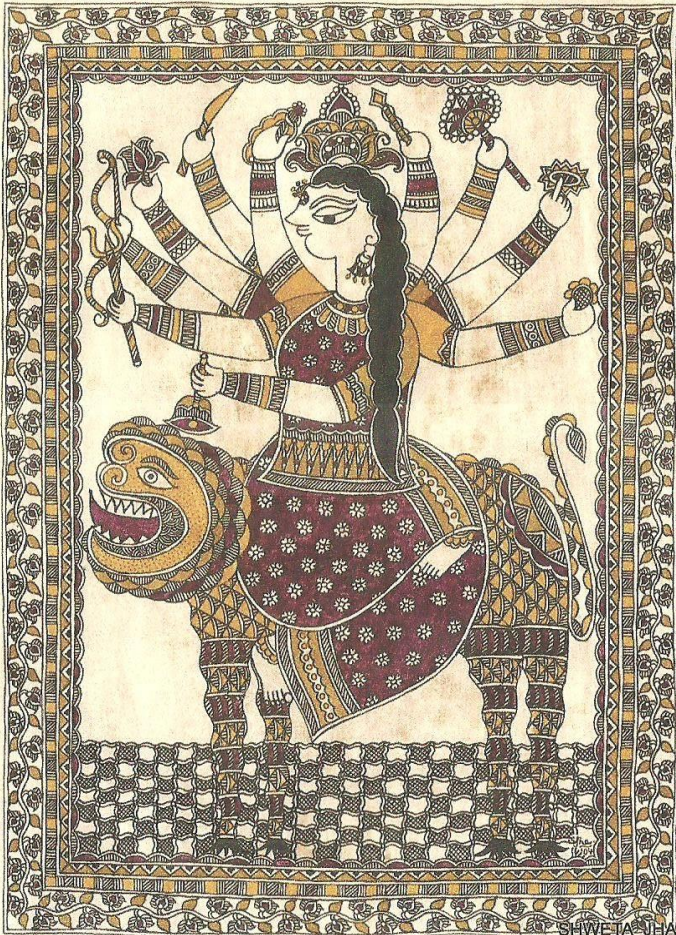
माधुराँराँ

माधुराँराँक ठि॒त्रण मि॒थिना ठि॒त्रकनामे खा॒धनिक क॒पेँ क॒बराँक
प्रया॒म...

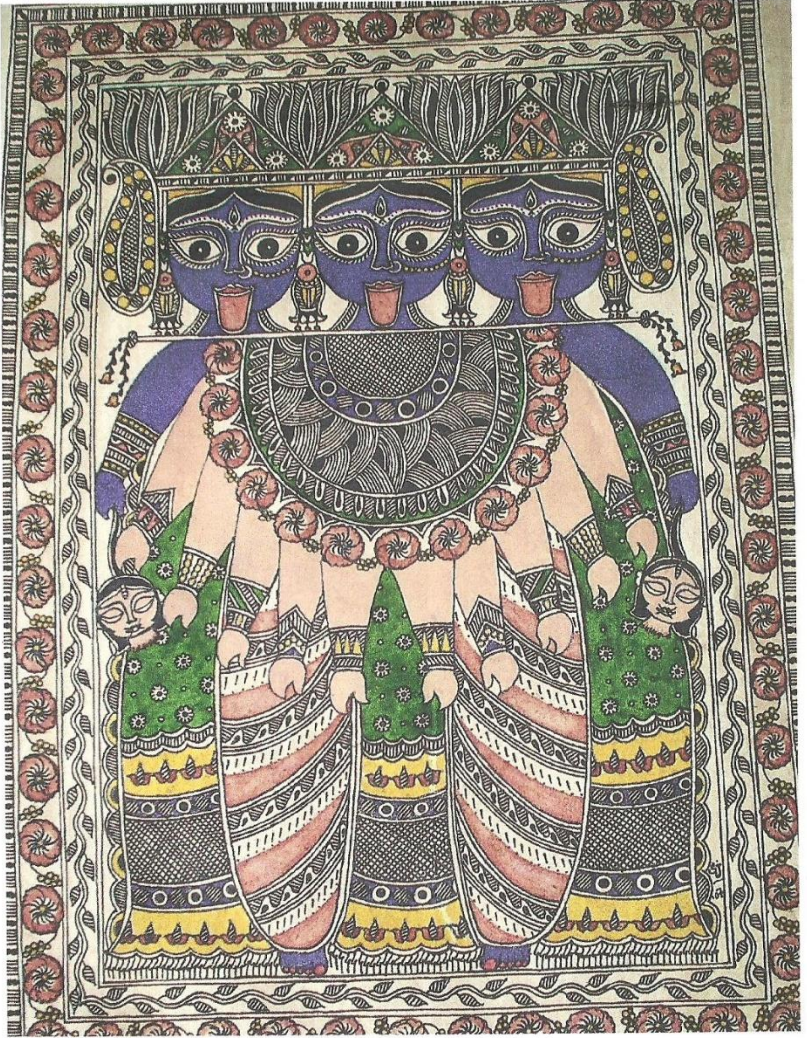
୮

ଦୁର୍ଗାପୂଜା

६

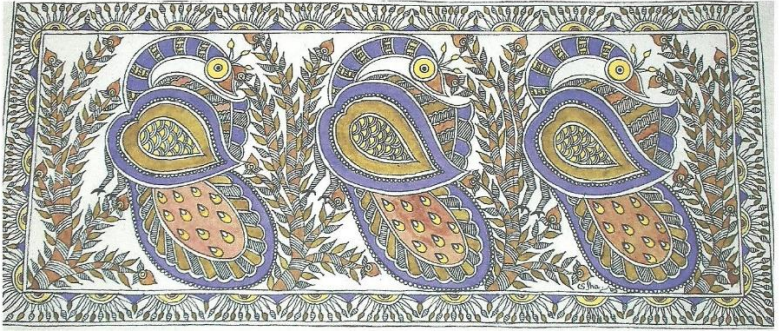
काली माँ

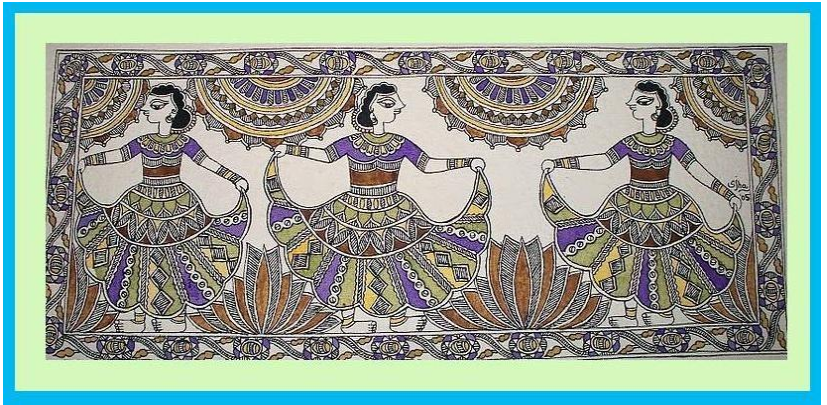
৯

পনিভবনী

১১

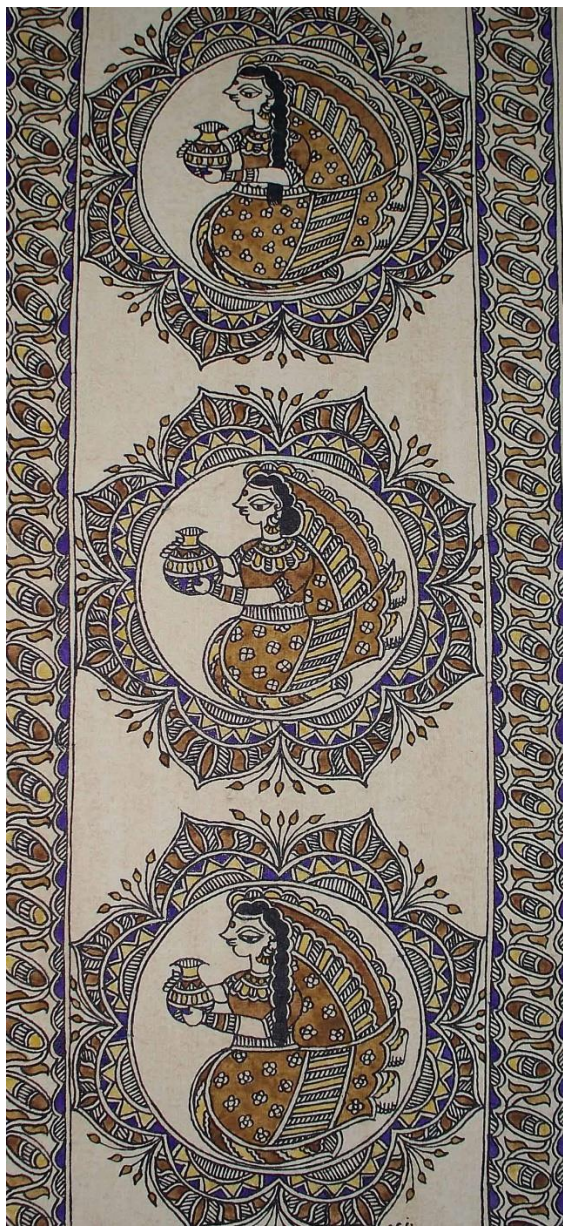
১২

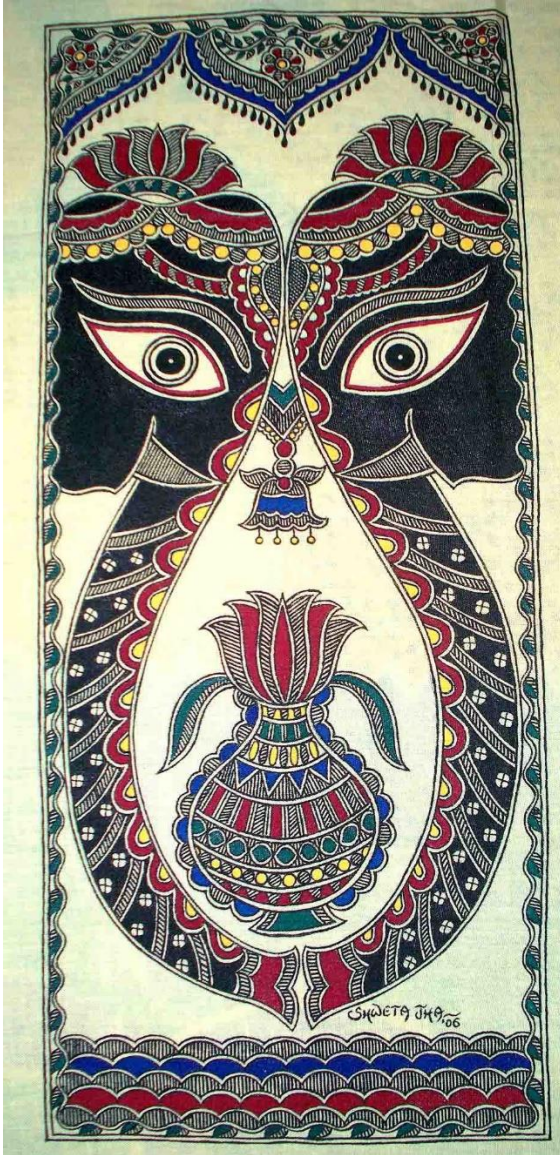
চিত্রক বিষয়মে: সূর্য আশাক আ মংকল্পমিক্ষিক প্রতীক খিচি, খহ্মারক রাঁদক প্রকাশক প্রতীক খিচি। এ পৃথ্বীক জীরনক জড়ি খিচি, দেবল্লক আশীরাঁদক প্রতীক খিচি। তেঁ বিশ্বক মভ মংস্কৃতিমে এ পূজিত খিচি, খাম কই মেখিন মংস্কৃতিমে (ছটি আ মকব মংগন্ডি)। এ চিত্র ঐ মভকেঁ চিত্রিত কবরাঁক প্রযাম খিচি।

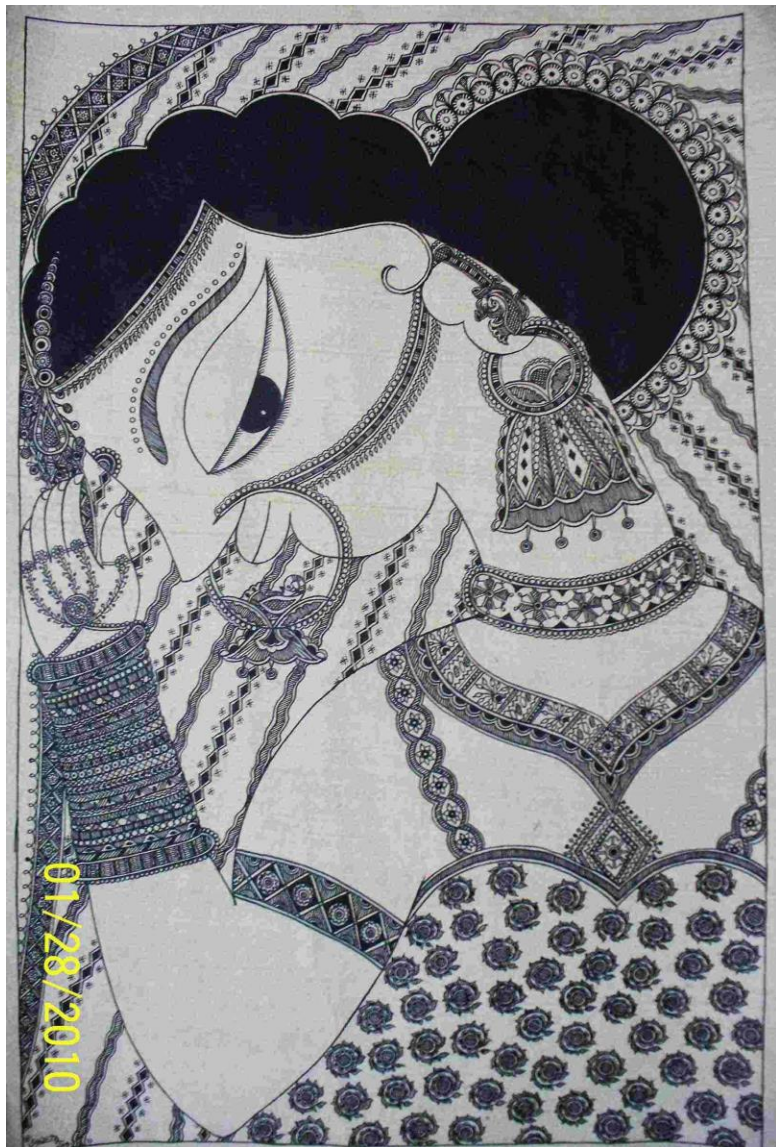
१३

চিত্রক বিষয়মে: সূর্য আশাক আ যংকল্পমিস্কিক প্রতীক আছি, অহ্মাবক রাঁদক প্রকাশক প্রতীক আছি। এ পৃথ্বীক জীরনক জড়ি আছি, দেবল্লক আশীরাঁদক প্রতীক আছি। তেঁ বিশ্বক যম্ব যংকৃতিমে এ পূজিত আছি, খাম কই মৌখিন যংকৃতিমে (ছটি আ মকব যংগতি)। এ চিত্র ঐ যম্বকেঁ চিত্রিত কবরাঁক প্রযাম আছি।

५१

ॐ

११

20

(বিদেহ মদেহ ২৬)

ঋণন মঁতর্য editorial.staff.vidaha@gmail.com পর পঠাড।

ঐ ঋঁকক ঋঁল্যল বচনা

৩.৭৮ খণ্ড

৩.১.ডা. উদয়নাথ মাত্ৰ 'অশোক'-গামক নামকৰণ: এক পৰিশীতন

৩.২.মাত্ৰোষ ফুম্মাৰ বায় 'ৰঁশোহী'-মংগৰোনা (এগাৰহম খেপ)

৩.৩.মাত্ৰোষ ফুম্মাৰ বায় 'ৰঁশোহী'-মম্মীফা- জিনগী ভাৰ ৰঁনি গেল

৩.৪.বৰীন্দ্র নাৰায়ণ মিশ্ৰ- মাত্ৰুমি (উপন্যাস)- ২৯ ম খেপ

৩.৫.ফুম্মাৰ মনোজ কশ্য়প-ও দধীটি

৩.৬.নিৰ্মলা কৰ্ণ- অগ্নি শিখা (খেপ-১৭)

৩.৭.প্ৰণৱ মাত্ৰ- কৰমনেট

৩.৮.আচাৰ্য বামানন্দ মণ্ডল-মিথিলা কে নান: উপন্যাস মম্মাষ্ট
ফণীশ্বৰনাথ বেণু আ পাবো

৩.৯.ডা. কিশন কাৰীগৰ-নোঁগী উঁম(হায়া কষ্টাফ)

৩.১০.নান দেৱ কামত-মিথিলামে মাঁগৌন খৰাশ ছগা! (আগাঁ)/

ৱৰ্ণিত ৰম/ চাহ পোখতা'ক ঞ্ৰ্থ জানি জেনাঁ (নঘুকথা)/
নঘুকথা- পৰচাক নিহিতাৰ্থ/ চননা মৰাৰী ছকৰঁয় (নঘু কথা)/
নঘু কথা- হনহৌৰ/ মৌথিলী ৱিঁহৈন কথা- -ম্যাপৰপিষ্টা/ ভাগ
জাগন- ৱিঁহৈন কথা/ মুনৈনা ৱেঁঠী - মৌথিলী ম্যামাজিক উপন্যাস/
নিখ পঠাপেঠ মাৰয দযহ (নঘুকথা)/ নঘুকথা- গ্ৰা গ্ৰড় খেনৈ কান
ছেদৌনে/ ঞ্ৰল্লোহি পানি ঔঠন-নঘুকথা (মৌথিলী)/ ৰোজ মেন্ঠেড
নিঠী (নঘুকথা)/ নঘুকথা -বানী কেঁ নঁয় ছে ৰাজা

३.१.डा. उदयनाथ मा 'अशोक'-गामक नामकबण: एक पबिशीनेन

डा. उदयनाथ मा 'अशोक'

गामक नामकबण: एक पबिशीनेन

গ্ৰামে হুমৰা নোকনি জনিতে কী, খাগ্ৰানে খনেকানেক
গ্ৰাম দেখা হো, মূদা পহিনে গামক ম'খ্যা এক হিবক জে-জে পাণু
জাএৰঁ, গাম কাখ্যা বৃষ্টি নগাম রা নগৰ গেন । মূদা গামক
নামকৰণ কোনা ভেলৈক, তকৰ কি বিচাৰ এএ হুম কৰ চাহ ।

প্ৰাচীনকালমে জহিয়া ৰাজা-মহাৰাজ নোকনিক যুগ কী
মহাভাৰত কাল ক পৰৱৰ্তী কালভৰি হৰেক ৰাজ্যমে খপন-খপন
মৌল্য ব্যৱস্থা নেক গতিহামাশী খছি জে প্ৰলোক ৩০০ হাখী ৩০০
বথ, ১৩০০ ঘোড়া খা ২৩০ পদাতি (পেৰ চনতা খৰশ্য ছোষ্ট মামন্ত
হোগত চনহ তনিক নগ কি--কিছু মেনা খৰশ্য বহেত চননি।
মহাভাৰত কমানীতঁ পদাতি মেনামে গ্ৰমশ: 'পতি',
'গনম' খা 'গণ' হোগত চনৈক। জত ৩৩
ৱযজি 'পতি' হোত চন ওহি তীন পতি মিনাকৈ
এক 'গনম' ৱনেত চন তথা তীন গনম নেএ এক 'গণ' হোগত
চন খান নিয়ম একে ৰঙ খনি, মূদা শূগ্ৰনীতি পতি কে নক্ষণ
কিস্ত ভিত্ৰ ভেঠেছ । একৰ খনুমাৰ ২৩৪০) পাঁচ-ছ মৌনিকক
ঠুকড়ী 'পতি' কহৰেঁত খছি । খাজক ভাতি পহিনাঁ চাৱনী
চনৈক, কিস্ত খনগ-খনগ, ক'না পতিতঁ ক'না গনম খাও কত'না
গণ গণ, জেনা কহন খছি নৱ পতিক খৰ্থা- তীন গনমক
হোগত চন খা মে গণক ম'খ্যা কম হোগত ৰহৈক । জাহি-জাহি
ছানমে পতি রা গনম ৰহেত চন, তকৰা ৱাদমে ওহী খাধাৰপৰ
নাম দেন খাগত চনৈক। খৰ্থা- পতিক ছানকে পতি রা পত্নী ও
গনমক ছানকে গনম । পছাতি গহ পত্নী 'পত্নী মে পৰিৱৰ্তিত ভএ
গেন খথরা এহী শঙ্ক ৱাৱহত হোময় নাগন । গএহ মভ ঠিক
খাজক

শৃগাপত্ৰী, কনাপত্ৰী, জয়দেৱপত্ৰী, নানাপত্ৰী, কিম্বৰ্ণীপত্ৰী, খননপত্ৰী, বৈশ্বীপত্ৰী, নানমণিপত্ৰী, মনহৰপত্ৰী, কামেপত্ৰী, যীতাপত্ৰী আদি । পত্ৰীক যংখ্যা বৈশ্বী বহনে উদাহৰণে বৈশ্বী ভেট্টেছ । এহিনা জতএ-জতএ 'গনম্' ছন, যে আগ্ৰ গনমা, গনম্ৰিয়া, গনমন্তী, গনমিয়া আদিক নামমঁ জানন জাগত খ্ৰি ।

মনন থিক জে এক গনমক প্ৰধান বহথি বৈশ্বীমা কিম্ব দানক অম্বাৰধানীৰশ অথৰা আনে কোনো কাৰণ ওহি গনমমে চোৰী ভএ গেন । যংযোগমঁ চোৰ পকড়ায়ন আ ওকৰা বাজাক মম্মুখ আনন গেন । বাজা নিৰ্ণয় দেননি জে 'গনমা-চোৰ বৈশ্বীমাক কপাৰ' । অম্বিপ্ৰায় গ্ৰ জে একৰ নিৰ্ণয় হম নহি বৈশ্বীমা কৰতাহ । অম্ব ।

প্ৰথেক ৰাজ্য ও ৰাজাক নেন মেনাক হোএৰঁ নিতান্ত আৱশ্যক মানন গেন খ্ৰি, গ্ৰ মভ জনিতে ছী, তেঁ ৰাজাকে 'চাৰচক্ষুয়াঃ' কহনো গেন খ্ৰি । 'চাৰ' মাত্ৰ চাকৰে নহি থিক, আজক CID, CBI এৰঁ মৈল্যকৈঁ মেহো কহন জাগত ছনৈক, অম্ব । মদা গ্ৰ বঁড় কম নোক জনৈত হোএতাহ জে পহিনে মেনা কতোক প্ৰকাৰক হোগত ছন । জেনা আগ্ৰ মেনাক জন-খন নভ ৰূপমে পহিনে তীন ভেদ দেখন জাগত খ্ৰি তত: পৰ BSF, CISF. কমাণ্ডো আদি উপভেদেঁ কতোক ভেদ দেখৰাঁমে অৰৈছ । তহিনা প্ৰাচীন কালমে মেনাকৈঁ কেযো চাৰি যে কেযো ছঃ ভেদক স্নীকাৰ কৰিত ছথি । মহাভাৰতক অম্বমাৰ (মহাভাৰত, শান্তিপৰ্ব-৩.৯/৪১/৪১) একৰ আৰ্ঠ অংগ কহন গেন খ্ৰি হস্তী, অশ্বী, বথী, পদাতি, ৱিধিষ্ট, নাৱ, চৰ এৰঁ দেশিক । আনে

দেশক ভাঁতি মিথিনাঁক বাজাকৈ এহি মভ প্ৰকাৰক য়েণ্ড
 ছনেনি, জকৰ বহৰাঁক স্তানকে য়েণ্ড-ভেদহিক নামপৰ নামকৰণ
 কএন গেন ছন । যথা
 হখৌড়ী, হতগড়া, খ্মৰেয়া, বখনাহা, বোধান, বখীশোন, বখরাড়া
 (বতরাড়া), দাতি
 (দাতী), ঝিঁশুঁপৰ, ঝিঁশুঁশোন, নরেন, নরম্ব, চৰমা, চৰমপটী
 (ঘৰমাপটী), দিশোন, দশকা খাদি । গ্ৰা মভ খ্ৰাধনিক গ্ৰাম ওহী
 প্ৰাঠীন গতিবৃত্তকৈ দেখা বহন খ্ৰিছি । মূৰণীয় থিক জে জেনা পহিনে
 যেনামে পথপ্ৰদৰ্শককৈ 'দেশিক' কহন জাগত ছনৈক, তহিনা
 বিশেষ খ্ৰায়ুধ-মগ্গানন- দক্ষৰ্যজিকৈ 'ঝিঁশুঁ' কহন জাগত ছনৈক
 য়ে গতিহ্যামিষ্ক প্ৰিমষ্ক কথা থিক ।

গামক নামকৰণ মাত্ৰ য়েণ্ড ছাৰনিযৈক নামপৰ
 নহি, খ্ৰিপিত্ৰ খ্ৰায়ুধাঁক নামপৰ খ্ৰম্ব-শম্বনাক নামপৰ বাখন
 জাগত ছন । নীতিপ্ৰকাশিকামে ঝাঁতো বায় খ্ৰায়ুধক ঝৰ্ণন ভেন
 খ্ৰিছি (খ্ৰধ্য্য দূম পাঁচ ধৰি), জকৰা চাৰি শ্ৰেণী ওতএ বিভাজিত
 কএন গেন ছৈক ম্ভজ, খ্ৰম্ভজ, ম্ভজাম্ভজ খ্ৰাই ম্ভম্ভজ । এহি মভ
 খ্ৰায়ুধক কী পৰিচয় রা নক্ষণ য়ে ফৰিছাএৰঁ হমৰ প্ৰৰঁক্ষক উদ্দেশ্য
 নহি থিক খ্ৰাড় য়ে জেঁ কৰয় নাগৰ তঁ প্ৰৰঁক্ষ ঝিঁস্বাৰক ভয়, তেঁ
 তকৰা ছাড়া দেন খ্ৰিছি । কিন্তু গ্ৰা কহৰঁ খ্ৰাৰশ্যক জে উপৰ্যুজ চাৰ
 কোষ্টিক খ্ৰায়ুধ এক ঠাম নহি বহৈত ছন । খ্ৰায়ুধক মগ্গানকো
 খ্ৰপন খ্ৰপন খ্ৰায়ুধ-ক্ষেত্ৰহিঁ বহৈত ছনাহ । খ্ৰাৰশ্যকতা পড়নাপৰ
 ও নোকনি খ্ৰপন-খ্ৰপন খ্ৰম্ব-শম্ব

হাথ লএনিৰ্ধাৰিত স্বানপৰ জাগত চনোহ জে হো, মূদা স্তূৰ্তব্য ধিক মে, জে আযুধ জতএ বহৈত চন, তকৰা অৰ্থাৎ ওহি স্বানকে, ওহে আযুধক আধাৰপৰ নামকৰণ হোজত বহেক। জেনা কি 'মজাযুধপৰ' এহিমে 'যুধ পদ আৰু লুপ্তভএ আকাৰ মজপদক মংগ মোনি (মোক্ষি মংযোগ) 'মজাপৰ' ভএ গেন অছি হমৰা জনৈত 'মজাম' (মোতাম) রা "মজামা" কে মস্ক য়েহো বহী মজাযুধ বহন হোএত ।

ধৰ্মশাস্ত্ৰ, অৰ্থশাস্ত্ৰ ও শিনানেথ মমে ভাঁতি ভৌতিক 'কৰ' কে উনেথ ভেটৈত অছি। এহিনে 'কৰ' লেনিহাৰ, দেনিহাৰক পৃথক-পৃথক স্বান চনৈক। কিছু গাম এহনো চন, জাহিপৰ ৰাজাদ্বাৰা বিশেষ কৰ নগাওন গেন বহৈক । কি গাম কৰমজো চ কোনো-নে-কোনো কাৰণ ওহি গামক নোক ৰাজা কৰ নহি নৈত বহিখ। এহী পকাৰক গামমে অকাৰিয়া, অকৌহ, অকড়ী, অকাৰমপৰ (মকাৰমপৰ) আদি ধিক। মূদা জাহি গামপৰ কৰ নাগন জন অথরা জাহি গামক ৰায়ী কৰ দৈত চনোহ অথরা জাহি গামমে কৰ অমুনিহাৰ ৰাজাক প্ৰতিনিধি বহেত চনোহ, তাহি গামক মংখ্যা আপেক্ষিক অধিক চ এহি কোষ্টিক গামমে পূৰানো গামমভ অৰৈত চন, জকৰ নামকৰণ 'কৰ'ক আধাৰপৰ নহি ভেন. বহেক। পৰন্ত নৰ নৰ গাম য়ে ৰঁমন রা ৰঁমন চন, তকৰ নামকৰণ এহী 'কৰ কে আধাৰপৰ ভেন। যথা- কৰডিয়া, কৰহৰা, কৰিহৰ, কৰুভৰি, কৰৈয়া, কৰমা আদি। ৰাজাকৈ দাতব্য 'কৰ মে এক পকাৰক কৰ চন 'ৰঁনি' । ঝগ্ৰেদমে এহী কাৰণ মাধাৰণ ৰাজিক নেন 'ৰঁনিহত' শঙ্কক

প্ৰয়োগ ভেনে খ্ৰিষ্টি./৩/১০/১৭২৩) জকৰে খৰ্থ ৰাজাক নেনে ৱঁনি
 খননিহাৰ। তেঁতিৰীয ৰ্ৰাঁহুণাঙঁমে 'হৰল্লট্টে ৱিৰ্শো ৱঁনিম্' (-
 ২/৭/১৮/২) ৰ প্ৰয়োগ দেখনে জাগত খ্ৰতি । ঐতৰেয ৰ্ৰাঁহুণাক
 খনুম্বাৰ (ঐ.ৱাঁ.২/২) 'ৱঁনিপুত' ৱৈশ্ৰমাতে হোগত চনোহ, জে ৱঁনি
 দৈত চনোহ । ৱঁনি, ম্যামান্ৰতঃ ৱ্যাপাৰ কিঁৱা খ্ৰায়াত-নিৰ্যাতহিপৰ
 নেগৈত চনে । ৰ্ৰাঁহুণা ৱা ফ্ৰত্ৰিয় ৱিৰ্শেষ পৰিষ্ক্ৰিতিকে চ্চেড়ি কৰ ম্ৰুজ
 হোগত ৰহেখে । খ্ৰতএৰ জাহি গ্যামক ৱ্যামী ৱঁনি দাতৱ্য হোগত
 চনেনি, তকৰ নামকৰণে এহী ৱঁনিক কাৰণে ভেনে হোগত। যথা
 ৱঁনিগাঁৱ, ৱাঁনো, ৱঁনান, ৱঁনিয়া, ৱঁনিয়াহী, ৱঁনিৰগৰ, ৱঁনীপুৰ খ্ৰাদি
 কিস্তে কিছু এহনো নোক মন্ড ৰহখি জে ৰাজ- দৰৱাৰমে খ্ৰথৰা
 প্ৰতিনিধি নেগ জাগে স্ময় ৱঁনি জমা নহি কৰেত ৰহখি । গ্ৰ
 নোকনি 'হস্মৱঁনি কে মাধ্যমে খ্ৰপন ৱঁনি (ক) ৰাজকোশমে জমা
 কৰেত চনোহ। এহি হস্মৱঁনিক নিয়ুজি স্ময় ৰাজা কৰেত চনোহ ।
 মস্মৰ ধিক জে গ্ৰ "হস্মৱঁনি" জাহি গ্যামমে ৰহেত চনোহ, তকৰা
 দানকে নাম ৱা পদনামপৰ জাননে জায় নাগনে। জেনা
 খ্ৰাজ্জক 'হতৱঁনিয়া ও 'হেঠীৱাঁনী' ওকৰে খ্ৰাভায় দিয়া ৰহনে খ্ৰিষ্টি
 ।

নগৰ, পুৰ, পুৰী, পড়নক খৰ্থমে 'হষ্ট' শঙ্কঁক প্ৰয়োগ
 দেখনে জাগত খ্ৰিষ্টি । ৰাজনীতিপ্ৰকাশমে দেৱীপুৰাণক ৱাক্য উধৃত
 ভেনে খ্ৰিষ্টি, জে একৰ প্ৰমাণে ধিক । শ্ৰীধৰো খ্ৰপন ভাগৱত
 ৱ্যাখ্যানমে কহেত চখি 'গ্ৰামা হষ্টাদিশূন্যাঃ, পুৰো হষ্টাদিমন্তঃ, তা
 এৰ মহন্তঃ পড়নানি.... (ভাগ ভাস্য- ৪ / ১৮/২১) । কদাচিৎ এহী
 হষ্টক কাৰণে মিথনেঙঁমে গ্ৰামক নামকৰণে কএনে গেনে হো । যথা
 হষ্টনী, হষ্টৰিয়া, হাষ্টী, ম্ৰিৰপুৰ হাষ্টী, ৱঁগড়হষ্টী খ্ৰাদি ।

স্বগ্ৰেদমে 'গ্ৰাম শব্দক প্ৰয়োগ বঁচাশ: ভেন খিচি, যথা গ্ৰামজিতো নবঃ' (স্ব. ৩/৩৪/৫), 'যথা শম্যদ্ দ্বিপদে চত্ৰুপদে বিশ্ৰ পৃথং গ্ৰামে অম্বিলনাত্ৰবম্' (ক. ১/১৯৪/১) আদি (স্ব. ১০/৩২/১১. ১০/১০৯/৩)। তেতিবীয মাহিতদমে "বিদ্বান্ ব্ৰাহ্মণগ্ৰামণী" (তে.মং.- ২/৩/৪/৪) আদি কহন গেন খিচি। এতএ স্তৰ্তব্য ধিক জে 'গ্ৰাম' শব্দক অৰ্থ গামে নহি ছন, অপিভ্ৰ নগৰ মেহো হোগত ছন। ওনা তঁ নগৰ, পুৰ, পুৰা, পত্তন, গাঁৱ আদি শব্দ কোনো গামক নামমে বহিতে খিচি, কিন্তু এতএ পৰ্যায়ৰাঠী নহি বুমি নগৰক অৰ্থ শহৰ বা ছোষ্ট মোষ্ট শহৰ বুমৰাঁক থিক গ্ৰাম প্ৰম্বথকৈ 'গ্ৰামণী' বা 'গ্ৰামিক' (৭/১১৩-১৩), গ্ৰামাধিপতি (কৌষ্টিন্য ৩/৩০), গ্ৰামকৃষ্ট (এপিণ্ডিকা, জিন্দ-৭, ৩.৩৯. ১৫৩. ১৫৫০. ১৯ পৃ.৩০৪. ৩১০) আৰ্ঠ পষ্টকিন (গামিড এণ্টীক্লেবী, জিন্দ- ৩, পৃ. ৩১, ৩৩: জিন্দ - ১৫, পৃ.৩২২) কহন জাগত ছলৈক। গএহ শব্দ আগ্ৰ মূখিয়া আই মেযৰ দহ্ কহৰৈছ । পষ্টকিনক মস্তান জাহি-জাহি গামমে বঁমৈত বহথি, তাহু গামক মং 'পষ্টী' জুড়ৈত ছন । তেঁ স্তৰণীয় ঠিক জে পষ্টীয়ুক্ত গামক নামকৰণ মাত্ৰ পত্তি, পত্তীক কাৰণহি নহি, প্ৰনৃত পষ্টকিনক হেত্ৰজে মেহো ভেন খিচি ।

শুগ্ৰনীতিক অন্মযাৰ এক 'গ্ৰাম' বিস্তাৰমে এক কোশক হোগত ছন (শ.নী. - ১ / ১২৩) । গামক আধা ভাগ 'পলী' কহৰৈত ছন, জকৰ উদাহৰণমে 'মৰিমৰ' গামক আৰ্ফভাগ 'পাহী কে নেন জা মকৈছ, জে কিছু গোষ্টেক মতমে পলীক অ্পৰ্ভশো থিক । পৰন্ত এক অন্ম অধাৰণা বা প্ৰাপ্তত বৈয়াকৰণক অন্মযাৰ গামক আৰ্ফভাগ 'পলী ক উদাহৰণ

জগদনপনৌ, মনকানপনৌ, ৰূপানী, পানী আদি তঁ ভএ মকৈছ, পৰস্ত 'পাহী' নহি ।

হেমাঙ্গি ঞপন দানখণ্ডমে মাৰ্কশ্বেপুৰাণকে উধৃত কৰেত পুৰ, খেট, খৰুট এৰু গ্ৰামক পৰিভাষা প্ৰস্তুত কৰনে থি । জখনি কি হিনক াঁম পূৰ্ণ মহৰ্ষি যাজ্ঞৰনক্যক ঞনুমাৰ চাৰাগাহক বিস্তাৰকৈ ধ্যানমে ৰাখি গ্ৰাম, খৰুট, নগৰ মভ একে ঞর্থ ছোতিত কৰেত ঞছি, মাত্ৰ একৰ ক্ষেত্ৰফল ও নাগৰিকক স্তৰমে ভেদ পাওন জাগত ঞছি। এহীমভক

কাৰণেঁ প্ৰাযঃ মঙ্কৃতক ঞনকাৰশাস্ত্ৰী নোকনি 'পাম্ম দোষ দেখওনে হোএতাহ হমৰা জনেত এহী মভমে কোনো 'খৰুট' পছাতি 'খৰুখ' (খড়ৰখ) ভএ গেন হোএত। হমৰ এক মিত্ৰ এক মময় কহনে ৰ জে পহিনে এতয় খড়ক রৌন ছন ঞকৰা কাটি নোক রঁমন তে 'খৰখ' ঞাঠ কানান্তৰমে 'খৰ' ভএ গেন জেনা মৰ্প মৰিমৰঁক কল্পনা তহিনা খদখদৰক, জে হো হমৰা এহিমে কি হাম্ম উপহাম্মক পুট বঁমনা জাগন জে গাম ৰা স্তমি খড়কৈ ৰখনক যে ভেন খৰখ ঞাৰাঁদমে খহৰখ ।

এহিনা চোৰ-চপাঠীৰ্ম ৰক্ষা কৰৰঁ, চোৰ-ডাকু মমা দিএৰ 'চৌৰোক্ষৰণিক' ৰা 'কোপান (কান) কাৰ্য হোগত ১১৩৯.১ ৩.৪) জখনি কি কোঠিন্য মতে কাৰ্য 'ধীৰৰজ্জুক' কৰেত ছনোহ (৩)। ঞধিকাৰী রৌৰীক ক্ষতিপূতিযো কৰৰেঁত ৰহখি। মম্বৰ ক্ষেত্ৰ বিশেষক 'চৌৰৰজ্জুক' তযৰত নাহ যে কানান্তৰমে ৰজীহ, ৰজ্জুকা (ৰজ্জুকা), ৰজ্জু-খাহী, রৌড়জৰাঁ আদি ভএ গেন হো ।

কিন্তু গাম জাতিক নামপৰ য়েহো রঁমন রা রঁমাওন
 গেল, জাহিমে রঁনিয়াম, য়িঁহরাৰ, তেতিয়ানা, তেতিয়া
 তেনগামা, ভীৰ, নৌখা-
 রাখৰি, কৈথরাৰ, কৈঠনিয়াঁ, একম্মা, রঁৰহী, বাজপাম, ঙগমাৰা,
 কৰ্ণপুৰ, য়িমরাৰি খ্বাদিকেঁ নেন জা য়কৈছ 'ঘৰ' জাতিক
 ফ্ৰিয়রঁদন গাম 'ভোৰ' ছন, জে রঁাদমে খণ্ডরনা গুনক বাজা
 নোকনিক গাম ভেনে 'বাজপাম' য়েহো কহওনক য়িমরা
 ফ্ৰিয়, জকৰ শাখা য়িমোদিয়া ঙিক, তকৰা ভগাএ, জতয় গাম রা
 রস্তী রঁমন, য়েহ ভেন য়িমরাৰি (য়িমরা খ্বি) । এহী তৰহেঁ ব্যজিক
 নামপৰ য়েহো কতোক গামক নামকৰণ ভেন খ্বিছ, জেনা
 য়ীতাজীক নামপৰ য়ীতামঠী, য়ীতাপঠী: গৌৰীক নামপৰ গৌৰিয়া:
 ঙমাক নামপৰ ঙমগাঁৱ, মধুয়ঁহক নামপৰ মধুৰঁনী ধৰ্মনাথ
 ঙাণুৰক নামপৰ ধৰ্মপুৰ: কন্যাণ মাক নামপৰ কন্যাণপুৰ:
 মাখনয়ঁহক নামপৰ মাখনপুৰা, বাজা কয়নাৰাযণক নামপৰ
 কঁয়ী (য়িমৰী); এক খ্বজাত শ্বৰাক নামপৰ শ্বৰাৰাহী খ্বাদি ।

এতয় গহো স্তৰ্ত্য থিক জে' একে নামক খ্বনেকো গাম
 খ্বনেকো ঙাম ঙৈক, তাহি য়ভক নামকৰণক পাছ কোনো এক
 কাৰণ রা গতিহ্য নহি বহনৈক খ্বিছ জেনা নোহনাৰোডক
 য়নিকষ্ট ধৰ্মপুৰ মাত্ৰ ধৰ্মনাথ ঙাণুৰ রঁয়ওনহি, জখনি কি খ্বানো
 ঙাম ধৰ্মপুৰ পাওন জাগত খ্বিছ এহিনা য়ৰিয়রঁ-পাহীক
 নিকষ্টক 'কন্যাণপুৰ' মাত্ৰ কন্যাণ মাক দ্বাৰা রঁমাওন গাম
 খ্বিছ, খ্বান নহি রঁকমৰ জিনোমে স্তিত 'খ্বহৰৌনী' কে খ্বহন্যক
 নামপৰ স্তাপিত কহন জাগত খ্বিছ, জখনি কি গএহ
 কাৰণ 'খ্বহিয়াৰী 'ক য়ঁগ য়েহো দেন জাগত বহন খ্বিছ ।

মিথিনাক কিছু এহনো গাম ঞ্চি, জকৰ নামকৰণক পাছ এক গতিহ্যম বহনৈক ঞ্চি, ভাৰতীয় ৰাজনীতিক ৰা মাস্কৃতিক গতিহ্যম । জেনা ৰিৰাষ্টপুৰ, ৰিৰাষ্টনগৰ, ৰঁনাষ্টপুৰ, ৰৈৰাঠীক নামকৰণক পাছাঁ মিথিনাক এক ভাগক ঞ্চি। ময়েদেশক ৰাজা ৰিৰাষ্টক ময়্ৰ্ৰ জুড়ন ছনি, জনিক দৰৱাৰমে পাণ্ডৱ নোকনি ঞ্চপন ঞ্চজাতৰামক ঞ্চৰধি ৰিতওনে বহথি । মিথিনাক তকোতীন জনপদ মভমে ৰিদেহ, ৰৈশানী, ময়ে ঞ্চদি দেশ পমুথ ছন । জখনি কি পাণ্ডৱিক ৰঁমাওন ৰতমান 'পণ্ডোন' ঞ্চি, জে পাণ্ডৱানয়ক ঞ্চপৰ্শ থিক । পৰম্বৰযা গ্ৰ শ্ৰুত থিক জে ঞ্চজাত ৰাম হেত্ৰ জএৰাঁকান পাণ্ডৱ নোকনি এতাঁ ৰাট্ৰি ৰিশ্ৰাম কএনে বহথি ৰৈনীপঠী থানামধ্য জে ৰনাষ্টপুৰ গাম ঞ্চি, তকৰ মনৈত ছী প্ৰাঠীন নাম ৰিৰাষ্টপুৰে ৰহৈক । একৰ নিকষ্টহি ঞ্চি 'উত্ৰৰা' নামক গাম, জে ৰিৰাষ্টৰাজক পত্ৰী ও ঞ্চভিমন্সুক পল্নীক নামপৰ ৰঁমন ঞ্চি । উত্ৰৰামঁ কিছু হষ্টি 'কীচকৰাহা' নামক ঞ্চান ঞ্চি, জতএ ৰিৰাষ্টক ম্যৰ কীচককেঁ ঘিমিয়া-ঘিমিয়া মাৰন গেন ছন । ওনা ওকৰ ৰামন্ধান ছনৈক কিছু হষ্টিকেঁ, জে ঞ্চাগ্ৰ 'কছৰা' কহৰৈত ঞ্চি । কীচকমঁ কিচৰা, পুনঃ কচৰা ঞ্চাই ঞ্চত্ৰমে কছৰা ভেন হোএত, জে মভ ময়েদেশমে ঞ্চৰৈত ছন। একৰে নগপামমে ঞ্চি ৰিক্ৰুপৰ ঞ্চা মধৰাপুৰ, জতএ মাধৰ (শ্ৰীপুষ্ক) ঞ্চপন ৰিক্ৰুপ দেখওনে বহথি । ম্বৰণীয় ঞ্চি জে গ্ৰ মভ গাম 'ভানা' প্ৰগন্মমে পড়ৈত ঞ্চি। এহী ৰিক্ৰুপৰ নগ ঞ্চৰ্জুন ঞ্চপন ঞ্চজাতৰামক মময় গাণ্ডীৰ ঞ্চাই ৰাঁণে নুকওনে বহথি জাহি ঞ্চানপৰ ঞ্চাগ্ৰ 'গাণ্ডীৰেশ্বৰ মহাদেৱ' এৰঁ 'ৰাঁণেশ্বৰ মহাদেৱ' ক মন্দিৰ ঞ্চৰ্ষিত ঞ্চি । এহিনা

নেপালক মোৰ্গ জিনামে বৰ্তমান বিৰাঠনগৰ ও চম্বাৰণক বৈৰাঠী গামক ময়ঙ্ক মেহো বিৰাঠৰাজহিঁ জুড়ল খিচি, জে ভূপৰ কহি খাএল ছী ।

ৰাজা মীৰঞ্জ জলকক পুখেপাছানে খাজুক ফুনহৰ গাম থিক, জতএ গিৰিজামন্দিৰ 'গিৰিজাছান'মঁ প্ৰমিঙ্ক খিচি খাওব এতহি জগজ্জননী মীতাক ভেঁশ শ্ৰীৰামমঁ ভেন বহছি। এহী ঠাম হৰনাখী থানামে বিশ্বামিত্ৰক শিৰিৰ ছল, জে খাণ্ড 'বিশৌল' কহৰেঁত খিচি । মৌৰাঠ ও বহিকাক মল্লিকশেঁ বিচুমান 'কপিনেশ্বৰছান' ভগরান্ কপিনক খাশ্ৰম মূৰণ কৰা বহল খিচি, মঁগহি গহো পৰম্বৰযা শ্ৰুত খিচি জে এহি শিৰক ম্বাপনা ময়ঁ কপিনে মনি কএনে বহথি । গৌতমঋষিক জতএ খাশ্ৰম ছল, মে ব্ৰহ্মপৰ খাণ্ড বিকৃত ভএকৈ 'বঁদমপৰ' ভএ গেল খিচি, জখনি কি কমতৌলক এহী পৰিমৰমে খহন্যাপৰীম প্ৰমিঙ্ক প্ৰাঠীন নগৰীক নাম খপভঁশ ভএ 'খহিযাৰী' ভএ গেল খিচি ।

মীতামঠী জনপদ মীতাজীক উত্তৰছান লখমণানদীক তশপৰ খৰম্বিত তকৌলীন 'পূণ্য ভূৰী' খাণ্ড বিকৃতভএ 'পুনৌৰা' নামে প্ৰমিঙ্ক খিচি। এহী ঠাম পুণ্ডৰীক ঋষিক খাশ্ৰম মেহো ছল, জনিকা নামপৰ পুনৰী-মবোরৰ (পুণ্ডৰীক মবোরৰ) প্ৰখ্যাত খিচি । একৰে বঁগনেমে ম্বিত গিৰভিশানী নামক গামমে খথি পূৰাণ প্ৰমিঙ্ক 'হনেশ্বৰনাথ মহাদেব', জনিক খনতিদূৰেমে প্ৰাঠীন কালক 'উৰ্ৰিজা ৰাৰিজা', উৰিয়া বৌৰিয়া নামে প্ৰমিঙ্ক খিচি। মূৰমশু ও জনকপৰ বোডপৰ খাণ্ড জে 'পঙ্ক-পাকড়ি' পাওল জাগল, মনেঁত ছী রহ ম্বান ষিক, জতএ পাকড়িক

গাছতৰ মীতাজীকে খ্যোধ্যা নএ জয়ৰাঁক প্ৰমমে কহাৰ মত
স্বস্ত্ৰাঁক হেত্ৰ বখনে বহনি ।

নেপানক মহোত্তৰী জিনামে জনেশ্বৰ মহাদেৱস্বানক
ৰঁগনহিমে একটা গাম খ্ৰিষ্টি স্ৰগ্গা । এতহি ৰাজৰ্ষি জনকক দ্বাৰা
ৰ্যামপুত্ৰ শ্বকদেৱজীক খ্যায়াম ব্যৱস্বা কৰাওন গেন ছন । ৰাঁদমে
গএহ শ্বকাশ্ৰম শ্বকায়াঁ 'শ্বক্কা' হোত 'স্ৰম্মা' ভএ গেন খ্ৰিষ্টি ।
শ্বকদেৱজী মিথিনা খ্ৰএৱাকান ৰাস্তামে চন্নাৰণক ৰেঁতিয়া নগ
যেহো স্কুন বহথি জে স্কান খ্ৰাগ্ৰ 'স্ৰগাও' য়ে জানন জাগত খ্ৰিষ্টি ।
জনকপুৰমঁ দশ মীন দূৰ হঠি 'ধনুষা' নামক স্কান জতএ
ৰামচন্দ্ৰজীক দ্বাৰা কএন গেন ধনুষভঁগক কথা স্কৰণ দিয়ঠেত
খ্ৰিষ্টি, ওতহিঁ ম্ৰজফ্ৰপুৰক 'ৰোগা' ও বেরাৰী
(স্কগ্ৰাৰি), মীতামঠীক 'খ্ৰথৰী', "যজ্জ্ৰাৰ খ্ৰাৰ মধ্ৰনীক মমোন
প্ৰমশঃ স্কগ্ৰেদ, খ্ৰথৰেদ, যজ্জ্ৰেদ ও মামৰেদক ত্ৰকানীন
খ্ৰধ্যয়ন- খ্ৰধ্যাপনক স্কানকৈ স্কৃতি পঠনপৰ খ্ৰনৈত খ্ৰিষ্টি । ধনুষা
জিনামে খ্ৰস্বিত 'গ্ৰম্মা' গ্ৰাম যছপি কিছু গোঠে যাজ্ৰনক্য স্কষিক
খ্ৰাশ্ৰমস্কন মানেত ছথি, মদা ওহি গামমে ৰাজশ্ৰা স্কষিক খ্ৰাশ্ৰম
ছননি য়ে ৰাঁতো প্ৰমাণমঁ প্ৰমাণিত খ্ৰিষ্টি, হিনকে পুত্ৰ বহথিন
নঠিকেতা । যাজ্ৰনক্যক খ্ৰাশ্ৰম তঁ যোগিৰনমে ছন, জে খ্ৰাগ্ৰ
হীৰাপঠী- জগৰন কহৰেঁত খ্ৰিষ্টি । গ্ৰা গাম খ্ৰিষ্টি মধ্ৰনী জিনোক
ৰেঁনীপঠী থানামে ।

মধ্ৰপুৰা জিনোক মিঁহেশ্বৰস্বানক মস্ক্ৰ ৰামাৰণকানীন স্কষি
শ্ৰুগীমঁ বহন খ্ৰিষ্টি, জনিক খ্ৰাশ্ৰম এতএ ছনহি খ্ৰা জনিকা দ্বাৰা
স্বাপিত 'শ্ৰুগীশ্বৰনাথ মহাদেৱ' খ্ৰাগ্ৰ মিঁহেশ্বৰমঁ প্ৰমিস্ক ছথি ।

ভাগনপৰক কহনগাঁৱে একটা পহাড়পৰ দুৰীয়াস্বৰ্ষিক আশ্ৰম ছন
 আওৰ মনতানগঙ্কমে গাঁজনদীক পাৰ্শ্বমে একগোষ্ঠ পহাড়পৰ
 জহুৰ্ষিক আশ্ৰম বহছি, জে আও জহুৰ্ষিক আশ্ৰম
 ভএ 'জহাঁগৰা' কহৰেঁত খছি । বিদ্বান্ অন্বেষকক গ্ৰ ধাৰণা
 বহনছি খছি জে পানৰংশীয মূপ্ৰমিষ্ক বিপ্ৰম্মশিনা বিশ্ববিদ্যালয়, এহী
 জহু-আশ্ৰমক নিকষ্টমে ছনৈক ।

দৰভঁগাক নাম কোনা পড়ন মে বিবাদ এখনো হন নহি
 ভএ পাওন খছি, কাৰণ 'মুণ্ডে মুণ্ডে মতিভিঁণ্ণা' । তথাপি অনেক
 কিঁৱদন্তীমেয় কিছুকে এতএ উধৃত কৰেঁত ছী । জেনা কিছু গোটে
 দ্বাৰৰঁগ (ৰঁগানক দ্বাৰ) মঁ দৰভঁগাক কল্পনা কৰেঁত ছধি ত কেযো
 দৰভঁগীখাঁ নামক কোনা পেঘ ব্যজিকৈ আনি রেঁমাওন আঠ কহন
 জে গএহ দৰভঁগাক নিৰ্মাণ কএনছি । জঁ ১৮ম শতকক মূৰেঁদাৰ
 দৰভঁগীখাঁক নামপৰ দৰভঁগাক স্থাপনা মানি নী তঁ এহিমঁ
 পূৰ্ 'দৰভঁগা ক চঠা কোনা ভেঠেঁত খছি ? তহিনা যদি ৰঁগানক
 দ্বাৰমঁ 'দ্বাৰৰঁগ 'ক কল্পনা কৰী তঁ 'ৰঁগদ্বাৰ' হোএৱাঁক চাহী, ন কি
 দ্বাৰৰঁগ, মঁগছি দৰভঁগাক কোন স্থানমঁ ৰঁগানমে প্ৰবেশ কএন জা
 মকৈছ, মেহো এক প্ৰশ্ন খছি । কিনকো- কিনকো অন্মুমাৰ গহো
 শ্ৰুত খছি জে ৰাজা শিৱমিঁহক দন (মেনা) কে মুশিম আগ্ৰগন্তা
 জখনি ভঁগ (নাশ) কএনক, তকৰ ৱাঁদে একৰ
 নাম 'দনভঁগা' ভেন আ মঁস্কৃতক 'বনযোৰভেদ কে মানি গ্ৰ দৰভঁগা
 কহওনক অথৰা উঠাৰণ- যৌৱিধ্যক কাৰণেঁ দৰভঁগা ভেন ।
 শিৱমিঁহক এতুকা তকোৱীন পড়ার স্থনকেঁ আগযো
 নোকমৰঁ 'শিৱধাৰা'মঁ জনেঁত খছি । পৰন্ত এহি শহৰক
 নামকৰণমে উপযুক্ত কোনাটা কাৰণ মম্পযুক্ত প্ৰতীত নহি

হোগছ । হুমৰা জনৈত ঋঠম-নম শদীমে জে চৌৰামী গোঠ
মিষ্কনোকনি ভেনাহ, তাহিমধ্য মিথিনাক কতোক মিষ্ক প্ৰমিষ্ক
বহথি। দানকে মভক নামপৰ দানক ছান- বিশেষকে পৰৱৰ্তী
কানমে নামকৰণ কএন গেন হোএত, জেনা দৰিঃপাদ' (দৰিপা) মঁ
দৰিভঁগা ও 'হৰি পাদ' মঁ হৰিভঁগা, 'ভৰ: পাদ' মঁ ভৰভঁগা (খাজুক
নাম ভৰংগা), 'শঁকৰপাদ' মঁ শকৰী ৰা মকৰী, এহিনা শৰঁৰপা মে
মৰৌৰ ঋদি।

বিভাঙকমুনিক ঋশ্ৰম বহনি কানীৰনমে, জে পছাতি
কৰিয়ন কহওনক ঋ ঋগ্ৰ গ্ৰ মমস্তুপৰ জিনামে 'কৰিয়ন-
ৰঁনহা 'মঁ প্ৰমিষ্ক ঋছি। ম্ৰৰণীয় থিক জে' এহী গামমে পৰৱৰ্তী
কানমে উদয়নাচাৰ্য, গৌৰধনাচাৰ্য ঋদি মিথিনা-ৱিত্ৰুতি ভেন বহথি।
এহী কানখশমে, ম্ৰদা কিছু পূৰ্ ভেন ছথি 'ব্ৰহ্মকীৰ্তি' নামক
প্ৰমিষ্ক ঋই নিৰিষ্কট ৰৌষ্কৱিদ্ভান্, জে ধৰ্মপানক শিষ্য ও ৱিগ্ৰমশিনা
ৱিশ্বৱিদ্ভানয়ক ঋচাৰ্যো বহথি । হিনক পৰোক্ষ ভেনাপৰ হিনকায়
প্ৰভাৱিত মমাজ হিনক গামক নাম ৰাখি দেনক 'ব্ৰহ্মপুৰ', জে
ঋগ্ৰ ৱিঁগৰিকে 'বতনপুৰ' ভএ গেন ঋছি । একৰে ঋনতি দূৰপৰ
ছিত ঋছি 'কিবতিনিয়া', জে হিনকাই নামাৰ্ধক নএ ৱঁমাওন গেন
প্ৰতীত হোগছ ঋই 'বতনপুৰ-কিবতিনিয়া' কহৰৈত ঋছি ।

মিথিনাঙনক কিছু গামক নামকৰণ ওত্ৰকা ৰাজা ৰা
জমীন্দাৰক কাৰণে মেহো ভেন ঋছি, এহনে গাম ৰা

ছানমভমে ম্ৰপ্ৰমিষ্ক ঋনি ৰাজৰ্ষি
জনকক 'জনকপুৰ', ৰাজা ৱঁনিক ৰাজধানী- ম্ৰৰূপ 'ৱঁনিৰাজপুৰ
(ৱাঁৱুঁৰঁৰহী নগ), ঋনকক ম্ৰম্ৰি ৰাজা ৱঁনিহাৰ কৰ্ণাটৰঁশীয় ৰাজা

নাম্পদেৰক নামপৰ মীতামটীক 'নানপুৰ' ৰাজা কংশনাৰায়ণক নামপৰ 'কয়ী' (কয়ী-মিমৰো) আদি । তহিনা ওগনিৰাৰ মূলক ৰাজা কামেশ্বৰ ঠাণ্ডৰক পূৰ্জ ওএনঠাণ্ডৰক স্থাপিত 'ওগনী' (ওএনী) গাম আৰু-কাল্হি মমস্তীপুৰক তাজপুৰ থানামে পুয়াৰোড ম্ৰেণননগ ওগনী-ৰেঁনীম প্ৰমিষ্ আছি। এহী রংশক ৰাজা শিৰমিহক পিতা দেৰমিহ ঋপন নামপৰ 'দেৰণ্ডনী' গাম স্থাপিত কএন, জে আৰু নহেৰিয়ামৰায় নগ 'দেৰণ্ডনী' মে জানন জাগত আছি । শিৰমিহ, পচমিহ মভক বাঁদ ভেন ৰাজা ধীৰনাৰায়ণক ভাৰু গুমাৰ লখমীনাৰায়ণ মেহো ঋপন নামপৰ এক গ্ৰাম রঁমাওন, জে 'দেৰণ্ডনিয়ে নগ 'লখমীনাৰায়ণপুৰ' মে প্ৰমিষ্ আছি । ধীৰনাৰায়ণক পাৰু ৰাজা ভেনিহাৰ ৰামভদ্রনাৰায়ণ ও কয়নাৰায়ণ দনু গোঠে ঋপন-ঋপন নামপৰ গাম ৰা ৰাজধানী রঁনাওন রে ঠিক 'ৰামভদ্রপুৰ' আ 'কঁমনৰেঁনী' কিঁরা 'কঁমী-মিমৰী', জকৰ চঠ পহিনে কএ চুকন ছী । তহিনা 'মহেশপত্ৰী', 'শুভঁকৰপুৰ' ও 'সুন্দৰপুৰ' কে ময়্ষক গ্ৰমশঃ মহেশঠাণ্ডৰ, শুভঁকৰঠাণ্ডৰ ও সুন্দৰঠাণ্ডৰক মঁগ বহন আছি । রেঁগুমৰায় জিনামে ৰাজা জয়মিহ ঋপন ও পল্নী মঁজনাদেৰীক নামপৰ জতয় 'জয় মঁজনাগড়' কে স্থাপনা কএন, ওতহি নৌনাগড় (রেঁগুমৰায়), ঋনৌনীগড় (খগড়িয়া), কঠৰাগড় (মুজহফৰপুৰ) আদিক ময়্ষক মেহো ওতুকা ৰাজা নোকনিক মঁগ বহন আছি বিঁহাৰক মিথিনাফেত্ৰ, মগধ ও ভোজপুৰফেত্ৰ ঋথৰা বিঁহাৰক বাঁহৰ ৰাজস্থান প্ৰসৃতিমে স্থিত 'পানী', 'পান' ৰা 'পান' শঙ্কযুক্ত গামমভক ময়্ষক কদাঠিৰু প্ৰাঠীনকানক পানরঁশীয ৰাজামভক মঁগ বহন হোগছি, তাহু মম্ভাৰনাকৈ নকাৰন নহি জা মকৈছ এহীমে আছি

মিথিনাক 'পানী', 'জগদনপানী', 'ঘনশ্যামপুৰ পানী', 'বানীপাল' আদি গাম ।

'স্বগৌনা' পহিনে স্বগৌনমূলক ব্ৰাহ্মণ জমীনদাৰ লোকনিক গাম ছল, জতয় বাঁদমে ওগনিবাঁৰমূলক এক ব্ৰাহ্মণ শাখা ঠৈয়ে আদি রঁমল । গ্ৰা গ্ৰাম মঞ্চৰঁনী জিনামে কপিনেশ্বৰস্বান লগ অৱস্থিত অছি । একৰ পূৰ্বে ভামতীকাৰ ঠুংৱাচল্লতি মিশ্ৰক আশ্ৰয়দাতা নৱম শতাব্দীক বাজনৃগক বাজধানী 'নগৰাৰ মে প্ৰমিষ্ অছি, জে' ওহি যময় নৃগপত্ৰী আদি নামক বহল হোএত। এহী কোষ্টিক গামমভমে অৰেঁত অছি জগতৰ্মিহ, শজিৰ্মিহ, লখিমাবানী, গঁগদেৰ, বাঘৰমিহ, মাধৰমিহ, দু নাৰমিহ, মহিনাথ ঠাণ্ৰৰ আদিদ্বাৰা যঁছাপিত জগতপুৰ, শজিপুৰ (শকতপুৰ), বানীপুৰ, গঁগদ্বাৰ (গঁগদু-আৰি), গঁগোতী (গনোতী-পহটন), বাঘৰপুৰ (বাঘোপুৰ), মাধৰপুৰ (মোধোপুৰ), দুনাৰপুৰ, মহিনাথপুৰ আদি

মিথিনা ও মিথিনাক বাঁহৰক কিছু গাম বা স্বান এহনো অছি, জকৰ নামকৰণ যনাতনধৰ্মক যাম্প্ৰদায়পৰ ৰাখল গেল অছি । যথা-
 বিষ্ণুপুৰ, হৰিপুৰ, হৰিনগৰ, হৰিদায়পুৰ, হৰিয়াহৰি, নাৰায়ণপুৰ, গৌৰিন্দপুৰ, মোহনপুৰ, চক্ৰধৰপুৰ, মাধৰপুৰ মধৰাপুৰ, শ্যামপুৰ (মোজা), দামোদৰপুৰ, বামপুৰ, বামভদ্রপুৰ, বামনগৰ, বামচন্দ্ৰপুৰ , বামদয়ালপুৰ, বামদয়াল, বাঘৰপুৰ, জয়দেৰপত্ৰী, বেঁলমোহন, ঘন শ্যামপুৰ, চকাৰিয়া (ভগৱান্ৰক চক্ৰপৰ ৰাখল গেল নাম), লক্ষ্মণপুৰ, ভৰতপুৰ আদি জতয় বেঁকৰনাম থিক, ওতৰ্হি

(মোনা), ঝপৌনী (ঝপা), বজতপুৰ (চান্দী), বজতপুৰা (চান্দী), মোনপুৰ (স্বৰ্ণ) আদি ।

-ডা. উদয়নাথ মা 'অশোক'- বৰীয আচাৰ্য, কেন্দ্ৰীয় স্কৃত
বিশ্ববিদ্যালয়, শ্ৰীমদাশিৰ পৰিষদ
পুৰী (ওড়ীশা) ৭৬২০০১ (মো.- ১১১১২২২২২২)

অপন মন্তৰ্য editorial.staff.videha@gmail.com পৰ
পঠাও।

২.২.সঁতোষ কুমাৰ বায় 'বঁশৌহী'-মঁগৰৌনা (এগাবহম খেপ)

সঁতোষ কুমাৰ বায় 'বঁশৌহী'
মঁগৰৌনা (এগাবহম খেপ)

ভুকভুকিয়া নাগ্ৰাষ্ট জৈৰ বহন ছে মঁদিৰ পৰ। বস্তু মে বাঁম পৰ

মৰকৰী নাগন ছৈ। মন্দিৰ পৰ নাগাষ্ট্ৰিগ ততেক নীক নাগি বহন
 ছৈ তকৰ ঠিকান নহি। মোন হৰখিত ভঃ গেন দেখি কঃ । মাঁ
 দুৰ্গা মন্দিৰ মে ঞ্ৰায়ন ছথি। মন্দিৰ কেৰ ভৱ্যতা ৱেঁজোৰ ছৈ। ঞ্ৰগ
 ৱেঁৰ মেলা জমতে। ঘৰিপদঁ মাঁ ঞ্ৰায়ন ছথি।

ঞ্ৰগ ৱেঁৰ মাঁ কেঁ মাষ্টি-মংগন মে দেৰ ভঃ গেনহি। বাম হৃদয় ৱাঁৱাঁ
 কেঁ মৃগনা মঁ মাষ্টি-মংগন কেঁ তিথি মে হেৰফেৰ কৰঃ পড়লৈ।
 কনশ ঘাপন মঁ কিছু দিন পহিনে মাষ্টি-মংগন কেৰ কাজ কেন
 গেন । মন্দিৰ তঁ ৱনি গেন ছৈছ মায কেঁ , পৰঃ পনস্তৰ ৱাঁকী ছহি।
 ঠাকাক কমী কেৰ কাৰণ মন্দিৰ মেঁ পনস্তৰ নদ-নদ গতি মঁ ভঃ
 বহন ছৈ। মাঁ ঞ্ৰেৱাৱানী ঞ্ৰপন কাজ কৰৱাঁ কেঁ ছোড়তিহ। দেৰ
 হেতে , পৰঃ পনস্তৰ পূৰা ভঃ কে বহতে।

মেলা নেন জগহ কেঁ কমী ভঃ বহন ছৈ। মন্দিৰ কেঁ ঘম্পি ৱানা
 খেত মে খেত ৱানা মভ প্যাজ, গোহুঁ, খেৰহী ৱাঁগ কঃ দৈত ছথিহ।
 জনমঁখ্যা ৱড়না মঁ খেতক কমী ভঃ বহন ছৈ। তঁ জিনকৰ খেত
 ছিহেহ ও ঞ্ৰপন খেত মে ফয়ন ৱৌ কৰৱেঁ কৰতিহ চাহে দুৰ্গা পূজা
 ঘম্মিতি কেঁ নীক নগৈহ ৱা নহি।

ঞ্ৰখনো ধৰি কেয় খমে নহি ভেলৈ। যতাগয় নোকনি কেঁ কেয়
 মে নাম ছহি। ঞ্ৰাগ নহি কান্হি জহন জায় পড়তিহ। নৱদুৰ্গা পূজা
 ঘম্মিতি কেঁ পক্ষ কমজোৰ ভঃ বহন ছহি। দোমৰ পক্ষ খেনা কঃ
 বহন ছথি। জে কিযো হিনকা দিম মঁ ছিষ্টকি গেন ছনোহ, দানকা
 কল্পন দঃকে মনোন জা বহন ছহি। গ নীক গপ ছিহেয জে কিছু
 নোকনি কঁৱন পাৱিঁ কঃ ফেৰ মানিক-মানিক কহঞ্ৰ নগতাহ।

গ ছথি জিলা পাৰ্শ্বদ 'ৰামানন্দ ৰাথ' । গ কয়ম মাত ম' কহেত
 ছথিহ মেনা নহি নগৌ, পৰঞ্চ হিনকৰ গপক কোনা ভেনুএশন
 নহি ছথি। খান গাম মে জিলা পাৰ্শ্বদ কেৰ খাগা-পাঁচা দম নোকনি
 বহেত ছথি , পৰঞ্চ হিনকা খাগা-পাঁচা শূন্যতা ছথি। ৰাজনীতি
 কেকৰা কহেত ছে যে মভ কিযো খখনো ধৰি ভম মে ছথি।
 চুনাৰক ৰ'দ জনতা কেঁ কাজ কেনিহাৰ জীত জেতাহ মে ম'ভৰ
 নহি বহি গেল ছে ।

খগ ৰেঁৰ ম'তোষ পচপন হজাৰ ঠাকা মুৰতি খৰচ নেন দেনথিহ।
 মভ কিছু নেন নোক খনগ-খনগ ঠদা দেত ছে। মাটি-ম'গন নেন
 খনগ , কনশ যাত্ৰা পূৰা ভেনা পৰ কনশ ভৰনিহাৰীন মভ কে
 শৰব'ত পীখৰেঁ নেন খনগ । হৰ দিন আচাৰ্যজী, দুৰ্গামগুশতী পাঠ
 কেনিহাৰ পঠেত, পুজেগৰী, বগৌবহ নেন ফনাহাৰক খৰচ নেন
 খনগে ঠদা নোক দেত ছে। মভ কিছু নেন ঠদা দেনিহাৰ নোক
 খপন-খনপন ৰ'ৰখ বুক ক' নেনে ছথি খাওৰ বুক ক' বহন
 ছথি। মা' দুৰ্গা কিনকো নিৰাশ নহি কৰেত ছথিহ। মা' কেৰ শজি
 খপৰমপাৰ ছথি।

"শুফানুগণ , ধেযান দেৰেঁ ! মনিহাৰা মে পুৰুষ কেঁ পৰৱেশ ৰজিত
 ছে। নৱদুৰ্গা পূজা মমিতি কেঁ জতেক কাৰকৰতা ছী, মভ কিযো
 খপন-খনপন ডুপ্ৰী মে নাগি জাড্ৰ । মেনা মে ভীড় ৰ'টি বহন ছে।
 গ দাতা ছথি - সুরেশ ৰাম পিতা কানীদাম যোঁঘড়ৰিয়া নিৰামী, মা'
 শেৰাৱালী কেঁ চৰণ মে এক য়েখ ঠাকা খৰ্পিত কেনখিনে' ,মা'
 দুৰ্গা দানকা মভ পৰিৱাৰ কেঁ খুশ কৰতিহিন দুৰ্গা পূজা মমিতি

মংগৰৌনা গএহ কামনা কৰেইত খিছি।" একে মাঁয় মে কিশনদেৱ
জী ৰঁজনোহ।

মংগৰৌনা গামক মেলা নামী ছে । মেলা মে মেৰ হেৰেঁঠা কৰতা
কিছু নফুখা ছোড়া নড়কী যন্ত কেঁ ছেড়
দেইত ছে। খুগ নেন ওকবা ভৰপেঠা মেৰ নগেইত ছে। পোৰ-পোৰ
কেঁ তোড়ন জাএত ছে। মেলা মে তোড়ণ দ্বাৰ ৰঁনৌন জাএত ছে।
খুগ ৰেঁৰ তোড়ণ দ্বাৰ মে পোম্ঠৰ নাগন ছেনে জাহিৰ মে নৱদুৰ্গা
পূজা যামিতি নিখন ছেনে। গ 'নৱদুৰ্গা' শঙ্ককোশ পীছা কিছু ৰাজ
ছপন ছে , নহি তঁ পহিনে মাঁ গ শঙ্ক ৰহিভেইক । খুগ পোম্ঠৰ মে
তীন গোঠেক ফোঠো ছে - দুৰ্গাপূজা যামিতি কেঁ খুধ্যক্ষ মাহেৰেঁ কেঁ
, মঠিৰ মাহেৰেঁ কেঁ খাওৰ কোষাধ্যক্ষ মাহেৰেঁ কেঁ। খাৰেঁ দুৰ্গা পূজা
মে 'খাগ্ৰেঁঠেঁঠী' কেৰ নড়াগ্ৰ ভই ৰহন ছে। 'মুঁহপুৰখী' কেৰ
নেন গাম মে শীতযুক্ষ ছিড়ন ছে।

শাস্তি কনশ কেঁ জন নেন মেৰ ভই মকগএ । শ্ৰক্ষা-ভজি মন্তহক
ততেক নে জোৰ মাৰই নগনেই যে 'খহিঁমা পৰমো ধৰ্ম:' যন্ত
কিয়ো ভুনি গেন ছখিছ। মাৰধাড মে নোক কেঁ বিশ্বাম ৰঁঠি ৰহন
ছে।

-মাঁতোষ গুমাৰ ৰায় 'ৰঁঠোহী', গ্ৰাম - মংগৰৌনা

খুপন মাঁতৰ্য editorial.staff.vidaha@gmail.com পৰ
পঠাড।

৩.৩.যঁতোষ গুম্মাৰ ৰায 'ৰঁশৌহী'-যম্মীক্ষা- জিন্গী ভাৰ ৰঁনি গেন

যঁতোষ গুম্মাৰ ৰায 'ৰঁশৌহী'

যম্মীক্ষা- জিন্গী ভাৰ ৰঁনি গেন

কথা :- জিন্গী ভাৰ ৰঁনি গেন-কথাকাৰ :- জগদীশ প্ৰযাদ মঁডন

যম্মীক্ষক :- যঁতোষ গুম্মাৰ ৰায 'ৰঁশৌহী'

জগদীশ প্ৰযাদ মঁডন জীক কথা 'জিন্গী ভাৰ ৰঁনি গেন' একশ্ৰী

মাৰ্মিক কথা খিচি। মেৰা-নিবৃত্তিক ৰাঁদ হেমন্ত গুমাৰ খাওৰ
 দানকৰ পছনীক ঠিতা কি বঁটুৱাৰী মে কতঃ জায়, গ্ৰা মগী ছহি।
 স্ৰমঁডনীকৰণ কে খ্ৰগ্ৰা দৌৰ মে ঠাকা মভ কিছু ভঃ গেন ছে।
 নোক ঠাকা কেঁ ঠিহেত ছথিহ। মন্থঙ্কক ৰেৱহাৰ ৰঁদনি ৰহন ছে।
 বৃক্ষ ভেনাক ৰাঁদ কিনকো কিযো দেখিনিহাৰ নহি ৰহি জায়ত ছে।
 গ্ৰা পেঘ ম্যামাজিক মময়্যা ৰঁনি গেন খিচি। গ্ৰা ঠিতা হিনকৰ জায়জ
 ছহি। একঠা মায়-ৰাঁপ কেঁ দেখিনিহাৰ কিযো নহি খাওৰ একঠা
 মায়-ৰাঁপ খপন মভ মঁতান কেৰ হগনী-মূতনী মঁ নঃকঃ মভ
 কিছু কৰেত ছথি। 'জিৱেত জী গঁহা-ভত্তা খাওৰ মগনা পৰ দধা
 ভত্তা' কহৰী মৰিপদঁ মচ ভঃ ৰহন খিচি।

হেমন্ত গুমাৰ খাওৰ ৰক্ষিম ৰাঁম নহি ছথি। হিনকা দুঠা ৰেঁঠী ছহি
 জিনকৰ ৰ্যাহ ভঃ গেন ছহি। পৰশ্চ ও দনু পৰানী ঠিতিত ছথি জে
 বঁটুৱাৰী মে হম কতঃ জাড্ৰ। খান দেমক নহি বঁমন , নেকিন
 মিথিনা মে খাওৰ ভাৰত মে গ্ৰা ৰঁড় পেঘ মময়্যা ৰঁনি গেন খিচি
 জে মায়-ৰাঁপ মঁতান নেন ৰোঁম ৰঁনি ৰহন খিচি। খৰেঁ ৰানা মময়
 মে গ্ৰা মময়্যা খাওৰ ৰিকৰান ৰূপ ধাৰণ কৰত। গ্ৰা মময়্যা মভ
 ৰৰ্ণা, জাতি খাওৰ ফেত্ৰ মে নদ-নদ গতি মঁ ফৈন ৰহন খিচি।

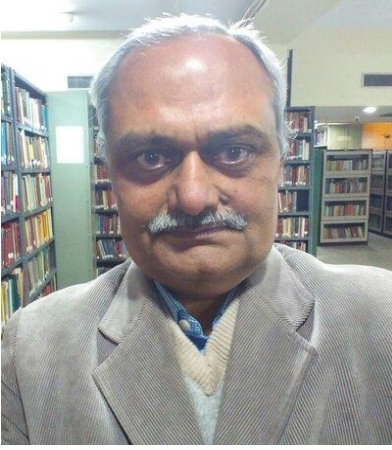
ঠাকাক কমে কেৰ খাপাধাপী মে মায়-ৰাঁপ কে লুনি জেনায় কতো
 ঠঠিত নহি কহন জা মকএ। মন্থঙ্কক মূন্য ৰঁদনি ৰহন খিচি।
 ঠাকাক খাগা মে নোক পৰিৱাৰ খাওৰ মমাজ কেঁ লুনি ৰহন ছে।
 মমাজ মে খতেক ৰিখ ঘুনন ছে জে কিযো কিনকো গনতী পৰ
 কিছু কহনিহাৰ নহি। মগনী কেৰ মগড়া কেঁ মোন নেত। ৰেঁঠা
 মায়-ৰাঁপ কে মাৰি ৰহন ছে খাওৰ মমাজ ওকৰ ৰিডিও ৰঁনা ৰহন

থিছে।

ঔগৰ মঁপঙি মে মঁতানক ঔধিকাৰ হোএত ছে , তঁ বঁটুড়াী মে
মায়-ৰাঁপক মেৰা-ষ্টহন কৰনে, ঔঁতিম ম্যাঁম ধৰি দেখভান কৰনে
মঁতান কেৰ কৰ্তৰো ষ্টা নহি ছহি, বঁল্কি গ্ৰ কানুনন হোমক চাহী
জে মায়-ৰাঁপক মেৰা কৰনে ঔনিৰাৰ্য দএহ। মঁৰিধান মে নেতিক
কৰ্তৰ্য কেৰ ৰপ মে গ্ৰ জোড়ন জেৰাঁক চাহী ঔাওৰ মায়-ৰাঁপক
মেৰা নহি কেনিহাৰ কেঁ নিখিত রা মোখিক শিকায়ত পৰ কম-
ম-কম দ-চাৰি মানক মজা হেৰাঁক চাহী।

-মঁতোষ গুমাৰ ৰায় 'বঁশোহী', গ্ৰাম - মঁগৰৌনা

ঔপন মঁতৰ্য editorial.staff.videha@gmail.com পৰ
পঠাও।

বরীন্দ্র নাৰায়ণ মিশ্ৰ

মাতৃশ্ৰমি (১৩পন্থ্যাম)- ধাৰাৱাহিক

২৯

জানকীধাম পঢ়াঠনোক বাঁদ জয়ন্ত নাগৰাৱাঁক ম'গে বহএ
নগনাহ । শাৰদাৰ্ণৱমে আচাৰ্যজীকেঁ গ্ৰা বাঁত পতা নগলনি । ও
প্ৰতীক্ষামে বহখি জে জয়ন্ত অপনে অএতাহ । মূদা কৈক দিন বাঁতি
গেনোক বাঁদো জখন আচাৰ্যজীম' ভেঁশ্ট কৰএ নহি গেনাহ ত' দানকা
বহন নহি গেননি । ও স্নয় শিষ্যমভক ম'গে জয়ন্তম' ভেঁশ্ট কৰবাঁক
হেত্ৰ নাগৰাৱাঁক ছানপৰ পঢ়াঠনোহ । নাগৰাৱাঁ ওহি মময় ওতহি
বহখি । জয়ন্ত অপন শোধগ্ৰন্থকেঁ ৰিমোচন হেত্ৰ প্ৰস্তুত কৰাঁমে ৰাস্ত
ছনোহ ।

আচাৰ্যজীকেঁ মামনেম' অৰেঁত দেখি দানকৰ হৰ্ষক মীমা
নহি ছন । ও ত্ৰুৰ্বত ঠাৰ্চি দানকা দগ্ৰত ভএ প্ৰণাম কেলনি ।

"ক্ষমা কৰৱঁ আচাৰ্যৰৰ! হম আপনেমঁ অখন ধৰি ভেঁষ্ট নহি কএ মকনগঁ । মোঠেত বহী জে পুস্তকক ৰিমোচন কৰৱাঁক অৱমৰেপৰ আপনেমঁ ভেঁষ্ট হোএত ।"

"কহিআ ঠেক ৰিমোচন?"

"আপনেক মৱিধান্মাৰে তিখি তয কএন জাএত ।"

"ৰুঁটিআ হোএত জে কালীকান্তোমঁ পুছি নেন জাএ । অহাঁক গেনোক ৱাঁদ ও কএ ৱেঁৰ পুছাৰী কৰেঁত চনোহ।"

"আচাৰ্যৰৰ! মগ পুছন জায তঁ হম মঁকোচৰশ নে আপনেমঁ ভেঁষ্ট কএ মকনগঁ নে কালীকান্তক মামনে জএৱাঁক মাহম ভেন?"

"যে কী?"

"হম তঁ জানকীধাম ছোড়ি কএ গাম চলি গেন বহী । মূদা পৰিস্থিতি এহন ভেন জে হমৰা নাগৱাঁৱাঁক ৱাঁত মানি এতএ অৱাঁএ পড়ন ।"

"জে ভেনেক, যে ভেনেক । জানকীধাম অৱাঁক হেতু ককৰোমঁ পুছৱাঁক কাজ নহি হোএত ঠেক । গ্ৰ তঁ মভহক স্বান অছি।"

"আচাৰ্যৰৰ পুস্তকক ৰিমোচনক মভ ভাৰ আপনেপৰ অছি। আপনে জখন উপযুক্ত বঁমী তখনে এহি কাৰ্যকেঁ মঁপল্ল কএন জাএত ।"

"এহি শ্বভকাজ কেঁ জতেক জন্দ্ৰী কএল জাএ ততেক নীক।"

"ফেৰ ঞ্বপনে কানীকান্ত্যঁ রিমর্শ কএ ঞ্বাগ্ৰুক কাৰ্য্ৰপ্ৰম্মক ঞ্বাদেশ দেল জাএ ।"

"ঠীক ঙ্ৰেক । হম ঞ্বাগএ ভেঁশ্ট কবৰঁনি । "

তকবৰাঁদ ঞ্বাচাৰ্য্ৰজী কানীকান্ত্যঁ ভেঁশ্ট কএ মভৰাঁত কহলেনি। কানীকান্ত এহি রাঁতমঁ রাঁত প্ৰম্মল বহথি জে জযন্ত জানকীধাম নৌশ্টি গেনাহ ।

"মুদা জযন্ত ঞ্বপনে কিএক নহি ঞ্বএনাহ? "

"ও ঞ্বপনো ঞ্বাৰঁএ চাহেঁত বহথি । মুদা..."

"মুদা কী? এহিঠাম ঞ্বএরাঁমে দনকা কোন ঞ্ববোধ?"

"মে মভ কী বহতনি । ও পুস্তকক রিম্মোচনমে ব্যস্ত বহি গেনাহ । হমবোয়ঁ ভেঁশ্ট নহি কএ মকন বহথি।"

"ও! ঞ্বাৰঁ বুঁমনিএক নে ঞ্বমনী রাঁত । চনু হম ঞ্বখনে ঞ্বহীঁ মঁগে চলেঁত ছী ।"

কানীকান্ত ঠঁদ্রিকাকেঁ রঁজওলনি ঞ্বা তীনুগোশ্ঠে জযন্ত্যঁ ভেঁশ্ট কবৰাঁক হেত্ৰ নাগৰাঁৰাঁক স্ৰান পৰ পৰাঁঠি গেনাহ । মঁযোগ্যঁ নাগৰাঁৰাঁ কত্ৰ গেল বহথি ।

কানীকান্ত মঁগে ঠঁদ্রিকাকেঁ দেখি জযন্তকেঁ তঁ জেনা কবেঁশ্ট

নাগি গেননি । ও ঋধ্যযন ছোড়ি ঠাঠ ভএ গেনাহ । কানীকান্তকেঁ
ঋভিৱাদন কৰেত ছনাহ কি ঠঁদ্রিকা ঠোকি দেনখিন-

"ঋহাঁ তঁ হমৰা মাফে ৱিঁমৰি গেনাঁ ।"

জযন্ত কিছু নহি ৱাঁজি মকনাহ ।

ঠঁদ্রিকাক য়াঁদৰ্য দেখেত ৱঁনেত ছন । জযন্তক গছা
ভেননি জে দানকা কনী নীকয়ঁ দেখী । এতেক দিনপৰ ভেঁষ্ট ভেন
বহনি। মূদা মঁকোচৰশ মূড়ী নহি ঠঁঠা মকনাহ ।

দানকা দনূকেঁ গল্প কৰেত দেখি কানীকান্ত ঋ ঋচাৰ্যৰ
মহাষ্ট গেনাহ ।

"ঋপনেক ঋজ্ঞা হোগ তঁ কান্হি ঋপনেক মভা মঁউপমে
এহি পুস্তকক ৱিম্মোচন মঁপল্ল কএন জাএ । "- ঋচাৰ্যৰ ৱঁজনাহ
।

"ঋৰশ্য কএন জাএ । "- কানীকান্ত মহমতি দৈত ৱঁজনাহ
।

-বৰীন্দ্র নাৰায়ণ মিশ্র, পিতাক নাম: স্বৰ্গীয় সূৰ্য নাৰায়ণ মিশ্র,
মাতাক নাম: স্বৰ্গীয়া দয়াকাশী দেৱী, ৱঁএম: ৩৯ ৱৰ্ষ, পেতৃক গ্ৰাম:
ঋড়ের ডীহ, মাতৃক: মিন্ধিঋ ডোয়টী, বৃত্তি: ভাৰত মৰকাৰক ঠপ
মঠিৱ (মেরানিবৃত্ত), স্লেখন মেট্ৰোপোলিষ্টন মজিম্বেষ্ট,
দিনী(মেরানিবৃত্ত), শিষ্ণা: চন্দ্রধাৰী মিথিনা মহাৱিছানযমঁ ৱী.এম-
মী. ভৌতিক ৱিজ্ঞানমে প্ৰতিষ্ঠা : দিনী ৱিশ্বৱিছানযমঁ ৱিধি স্নাতক,

प्रकाशित कृति: मैथिलीमे: प्रकाशन रर्यः२०११ १.डोरमं मांस धरि (आरुमे कथा),२. प्रर्यंगररर (निरंध), ३.रुग एतहि अरि (यात्रा प्रर्यंग); प्रकाशन रर्यः२०१ॢ ॢ. रुमाद (कथा रंग्रह) ॣ. नमरुओ (उपन्यास) ॣ. रिरिध प्रर्यंग (निरंध) १.महबाज(उपन्यास) ॢ.नेजकोशर(उपन्यास); प्रकाशन रर्यः२०१५ ५.मीमाक ओहि पार(उपन्यास)१०.रुमाधान(निरंध रंग्रह) ११.माकुलुमि(उपन्यास) १२.रुगलुनोक(उपन्यास); प्रकाशन रर्यः२०२० १३.रुंखनाद(उपन्यास) १ॢ.गएह थिक जीरन(रुंग्ररर)१ॣ.ठहेत देरान(उपन्यास); प्रकाशन रर्यः२०२१ १ॣ.पारथेय(रुंग्ररर) ११.हम अरिं बहन ऒी(उपन्यास) १ॢ.प्रनयक पबाट(उपन्यास); प्रकाशन रर्यः२०२२ १५.रुीति गेल रुमय(उपन्यास) २०.प्रतिरिंरु(उपन्यास) २१.रुंदनि बहन अरि रुडकिरु(उपन्यास) २२.बाकुंरुं रुंदिर(उपन्यास) २३.रुंयोग(कथा रंग्रह) २ॢ.नाठि बहन ऒनि रुसुधा(उपन्यास) २ॣ.दीप जरेत बहए (उपन्यास)।

अपन रुंतरु editorial.staff.vidaha@gmail.com पर पठाड।

३.ॣ.रुंमार रुनोज कशुप-ओ दशुीठि

গুম্বাৰ মনোজ কৰ্মপ

১ ঠা নঘুকথা

ও দৰ্শীচি

ৰমীযত কৰৱঁ কোনো খাম ৰাঁত তস চৈ নহঁ; তাহু মে খপন
মুগনা কে ৰাঁদ ওকৰা পঁচায়তক ৰীচ পূৰা পৰিৱাৰ কে উপস্থিতি
মে খোলি মাৰ্জনি কৰৱাঁক ৰাঁত নোকক কৌত্ৰহনে মঁগে
জিভ্যামা ৰঁটা দেনে চলৈ। খা য়েহ কাৰণ চলৈ জে কৰ্তা-মাছ-
মাম্ব কে প্ৰাত নান-ককা কে দনান পৰ নোক মহ-মহ কৰয
নাগনা। জুগে ভাগ্ৰ খা দানক কনিয়াঁ কে কোনো উন্ঠা-পন্ঠা
কে মহজ জান ভস গেন চলনি তেঁ মোন খচুছায়ন -ভন-ভন
কৰেত! ভৰন মভা ৰীচ নিফাফ খোলন গেন খা মৰপঁচ ৰমীযত
পঠি মভকে ম্বনৰঁস নগনাহ - "হম খপন মম্বুৰ্ণে হোঞ্জোহৰাম মে
ৰমীযত কৰেত চী জে হমৰ মম্বুৰ্ণে মঁপঙি মে হমৰ ৰেঁঠা-ৰেঁঠী কে
ৰঁবোৰঁৰি কে ভাগীদাৰী হেতে।" ম্বনিতৈ কিছু নোক থপড়ী

ৰঁজেনেক, কেযো কনফুয়কী শ্বৰ কেতেক। জুগে ভা.গ্ৰ ফক্ক পড়ি
গেলাহ; মূদা কনিয়াঁ মস আৰেগ মম্হাৰন নহিঁ ভেননি - "হম
তস জনিতে ছনিযে জে বুঁডহা দৃ-চানি ছেথ.....গুঁহ-মূত কৰে নে
ৰেঁঠা-পুতোহু আ " অখন মোনক ভড়াম ও আওৰ
নিকানতথি ওহি মস পহিনে উৰ্মি অখন হাথ মস নানক মূঁহ ৰঁল
কস দেনক - " ৰঁলssss ... ভৌজী আৰঁ নহিঁ! ". ৰাঁৰুঁ নে হমৰা
অখন মঁপঙি মে হিম্মা দেননি; মূদা হম ভৰন পঁচায়ত মে অখন
মভ হিম্মা আহাঁ কে দে কে ঘোষণা কৰেত ছী..। হমৰা কোনো
মঁপঙি কে নোভ নহিঁ নোভ অছি এতৰেঁ জে হমৰ নহিৰা ৰঁনন
ৰহে।" ও হৰোঁড়কাৰ হিচুকি-হিচুকি কনেত ৰহনীহ ।

থোপড়ী কে গড়গড়াহুট .. কিছু কান চুপ্পী..... ফেৰ কনফুয়কী।
ভৰি গাম মে চঠা ছনে তস ৰঁম একৰে।

-**গুম্বাৰ মনোজ কশ্যপ, মম্প্ৰতি:** ভাৰত মৰকাৰ কে উপ-
মচিৰ, **মঁপৰ্ক:** মী-11, ঠাৰৰ-4, ঠাগপ-5, কিদৰগ্ৰা নগৰ পূৰ্ব (দিল্লী
হাট কে মামনে), নগ্ৰ দিল্লী-110023 মো. 9810811850 /
8178216239 গ্ৰ-মেন : writetokmanoj@gmail.com

অখন মঁতৰ্য editorial. ২ taff.videha@gmail.com পৰ
পঠাড।

৩.৩.নির্মলা কৰ্ণ- খুল্লি শিখা (খেপ-১৭)

নির্মলা কৰ্ণ (১৯৩০-), শিক্ষা - এম্ এ, নৈহৰ -
খৰাজপুৰ,দৰভাঙা, মাসুৰ - গোড়িয়াৰী (ৰঁনহা), বৰ্ত্তমান নিৰাম -
ৰাঁঠী,মাৰখণ্ড, মাৰখণ্ড মৰকাৰ মহিলা এৰঁ ৰাঁন ৰিকায় মামাজিক
স্বৰক্ষা ৰিভাগ মে ৰাঁন ৰিকায় পৰিযোজনা পদাধিকাৰী পদ মঁই
যেৰানিবৃত্তি উপৰান্ত স্বতঁত্ৰ নেখন।

মূনে হিন্দী- স্নগীয জিতেন্দ্র কুম্ৰাৰ কৰ্ণ, মৌখিনী খল্লুৱাদ- নিৰ্মলা
কৰ্ণ

শ্ৰী শিখা (ভাগ - ১৭)

পূৰ্ব কথা:

ৰাজা পুৰুষৰা কে বিনক্ষণ বীৰতাক কাৰণ দেৱতাক বিজয় দানৰ ৰাজ কেশি পৰ ভেন। এহি কাৰণ মগুষ্ণযি কে মম্মতি এৰ ভগৱান বিষ্ণু কে আকাশৱাণী মন্দেশক কাৰণ ৰাজা পুৰুষৰা কে স্নৰ্গক অৰ্কামন প্ৰাপ্ত ভেননি। মৃদা পুৰুষৰাক আৰ্কাংগা তস উৰ্ৱশী ছনীহ।

শ্ৰাৱঁ শ্ৰাগু:

শ্ৰমৰাৱতী কে বিশাল মনোৰ্জন কক্ষ! এহি মময় মদু:পৰিণীতা মন শ্ৰনংকৃত ছন। দেৱতাক দানৰ পৰ ভাৰী বিজয় কে উপনক্ষ মেঁ শ্ৰাগু এহি প্ৰেক্ষাগৃহ মেঁ লক্ষ্মী-স্বয়ঁৱৰ নাটিকা কে প্ৰদৰ্শন ভেনাগ্ৰ নিৰ্ধাৰিত ছন। শ্ৰগ্ৰৰা বঁভা কে নৃগু মংগ আৰ ৰঁগাত ৰাম মনোৰ্জক কাৰ্যগ্ৰম হোময় কে ছৈক। ভৰত মনি ৰিচাৰ কেনা উপৰাঁত এহি নাটিকা কে চয়ন কেননি। চয়ন উপৰাঁত শ্ৰল্গঁত পৰিশ্ৰম মং পাত্ৰ কে চয়ন কৰেঁত দানকা মভ মং শ্ৰম্মায় কৰৌনথি ও। নাটিকা কে প্ৰদৰ্শন ত্ৰুষ্টি হীন হোগ একৰা পৰ বিশেষ ধ্যান ৰহনি ভৰত মনি কে। ও স্বয়ঁ লক্ষ্মী-স্বয়ঁৱৰ নাটিকাক মভ পাত্ৰ কে চয়ন এহি শ্ৰমৰ হেত্ৰ কএনে ৰহথি। মংগহি ও স্বয়ঁ একৰ নিৰ্দেশন কে দায়িৰ্গ মম্মহাৰনথি। এক-এক পাত্ৰ কে চয়ন ও যোগ্যতা শ্ৰল্ৰূপ কএনে ৰহথি।

"লক্ষ্মী" কে শ্ৰভিনয় হেত্ৰ উৰ্ৱশী কে চয়ন কএনে ৰহথি। ওনা তস এহি কাৰ্যগ্ৰম মেঁ ও ভাগ নেময় নহি চাহেঁত ৰহথি, কিএক তস ও শ্ৰপন এখুনকা স্মিতি মেঁ শ্ৰভিনয় কৰৱা নেন মমৰ্থ নহি ৰহথি। মৃদা ভৰতমনি কে দ্ৰাৰা দানক চয়ন কএনে গেন ছন উপযুক্ত

পাত্ৰ মানি ,খা গন্ধক পূৰ্ণ মহমতি ছননি এহি মেঁ।এহি পৰিষ্টিতি মেঁ ও বিৰোধ নহি কঃ মকনীহ। ও খনিছা পূৰ্বক এহি কাৰ্য হেত্ৰ প্ৰস্বত ভেন ছনীহ ।

মভ দেৱতাগণ কে ৰেঁমরা হেত্ৰ উঠিত খ্যামনক ব্যৱস্থা কএন গেন ছন । ভবতমুনি কে ৱাস্তে বিশেষ মিঁহামন ৰাখন গেন ছন । খন্ডিনয় মঁঠ কে নিৰ্মাণ হেত্ৰ স্ময় বিশ্বকৰ্মা উপস্থিত ভেন ছন।হ । মঁপূৰ্ণ দিন একৰ ব্যৱস্থা মেঁ ৱ্যতীত ভেন । মভ দেৱতাগণ এৰঁ ৰুষ্টিগণ নিশ্চিত মময় পৰ মনোৰ্জন কক্ষ মেঁ উপস্থিত ভঃ গেন ছন।হ । খপন-খপন নিৰ্ধাৰিতখ্যামন পৰ মভ দেৱতাগণ কে ৰেঁমনোক উপৰান্ত কাৰ্যপ্ৰম কে প্ৰাৰ্ভ কএন গেন ।

কাৰ্যপ্ৰম কে প্ৰাৰ্ভ মেঁ দেৱতাগণক ৱিজয়-গাথা কে ওজপূৰ্ণ ৱৰ্ণন ৰাজা পুৰুৱৰা খপন ৱজৱ্য মেঁ কেনখি । তেপশ্চাত গন্দ্ৰ খপন ৱজৱ্য দেনখিন। ৱজৱ্য কে উপৰাঁত দনু গোটে একহি মিঁহামন পৰ ৱিৰাজমান ভঃ গেন।হ । দেৱসিঁ নাৰদ খপন ৱজৱ্য মেঁ পুৰুৱৰা কে মঁপূৰ্ণ জীৱন গাথা কাহি দেনহি । একৰ উপৰাঁত ভবতমুনি খপন নখমী-স্ময়ৰৰ নাষ্টক কে ৱিময় ৱস্ব কে মেঁ প্ৰাৰ্ভিক কিছু শঙ্ক কহনহি । নাষ্টিকা কে পাত্ৰক পৰিচয় দেনহি ,তেপশ্চাত ও খপন খ্যামন পৰ ৰেঁম গেন।হ । নাষ্টক কে পূৰ্ ৰঁভা কে মঁগন নৃগ ভেন । নেপথ্য মেঁ ৰেঁমন যোঁদ্যৱতী উৰ্শী ৰাজা পুৰুৱৰা কে দেখৰা হেত্ৰ খাফন-ৱ্যাফন ভঃ ৰহন ছনীহ । মূদা ও নেপথ্য মেঁ ৰহৰা নেন ৱিৱশ ছনীহ । খন্ডিনয় প্ৰদৰ্শন কে পূৰ্ দানকা ৱাঁহৰ নিকনঃ কে খন্মতি নহি ছনহি,এহি কাৰণ ও খপন মোন মমোমনে ৰেঁমন ৰহনীহ।

মঁগন নৃগ কে ৱাঁদ দেৱ ৱিজয় কেৰ ভাৱোপাদক গান নৃগ শৌনী মেঁ মেনকা প্ৰস্বত কেনহি । উপস্থিত মভ দৰ্শক এহি নৃগ কে মাধ্যম

মঁস যুষ্কক মাঁকী মুষ্ক ভস দেখস নগনেথি । কতেক ৰাস্তৰিক ৰূপ মঁস যুষ্কক দৃষ্ণ প্ৰস্বত ভেন চেন - মেনকাক নৃগ শৌলী মেঁ! মৰঁ দৰ্শক "ৰাহ-ৰাহ" কস উঠনেথি । মূদা ৰাজা পুৰাৰৰা কে মুখ পৰ কোনো বিশেষ ভাৱ পৰিৱৰ্তন নহি ভেনেছি । ও ৰাঁহত গঁভীৰ দৃষ্টিগত ভস বহন চেনাহ ।

গন্দু নৃগ পৰ ৰিম্ৰু হোণত জোৰদাৰ তালী ৰঁজা উঠনেথি । ও ঞ্ৰপন দৃষ্টি ঘূমা পুৰাৰৰা কে দেখনেথি,মূদা দানকা ঞ্ৰগঁত গঁভীৰ দেখি ঞ্ৰাশ্চৰ্যচকিত ভাৱ মঁস পূচ্ছ নগনেহ - "কহাঁ গ্ৰমি গেনেঁ সূ-মঁডনেশ্বৰ! ঞ্ৰাহাঁ তস ঞ্ৰতি গঁভীৰ প্ৰতীত ভস বহন ছী! কী কোনো বিশেষ ৰাঁত ঞ্ৰছি ? ঞ্ৰথৱা পৃথ্বীৰামীক ঠিতা হোময় নাগন ঞ্ৰপনে কে ?"

"নহি দেৱাধিপ ! হমৰা পৃথ্বী ৰামী কে প্ৰতি কোনো ঠিতা নহি ঞ্ৰছি হম ওভ্ৰকা শ্যামন ব্যৱস্থা মঁস পূৰ্ণতয়া মঁভ্ৰষ্ট ছী । এহনা স্মিতি মেঁ হমৰা প্ৰজাক ঠিতা কিএক হোহত ? ৰঁয় মোন নহি নাগি বহন ঞ্ৰছি,এহি কাৰ্য্ৰগ্ৰম মেঁ" - পুন:দনু কে মধ্য মোন ঘনীভূত ভস উঠন ।

ঞাৰঁ নখমী-স্বয়ঁৰৰ নাষ্টকক প্ৰাৰঁভ হোময় জা বহন চেন । এহি নাষ্টিকা মেঁ ভাগ নেম ৱালী মুখ্য ঞ্ৰভিনেত্ৰী উৰঁশীক মৰঁপ্ৰথম ৰংগমঁচ পৰ প্ৰৱেশ ভেন। ও গন্দু এৰঁ ৰাজা পুৰাৰৰা কে ৰেঁৰা-ৰেঁৰী দেখনেথি। পুন: দানক দৃষ্টি পুৰাৰৰা পৰ কেঁদ্ৰিত ভস গেন । পুৰাৰৰা এৰঁ উৰঁশীক দৃষ্টি ঞ্ৰাপম মেঁ এক-দূমৰ মঁস এক ৰেঁৰ কিচ্ছ ফ্ৰণ নেন এহন মিনন কি দনু গোষ্টে এক-দূমৰ কে দেখেত বহি গেনাহ । পুৰাৰৰা কে নাগন জেনা ও ঞ্ৰপনা কে ৰিম্ৰবাযন জা বহন ছেথি । ভাৱ ৰিভোৰ ভস গেনাহ ও । উৰঁশী কে হৃদয় মেঁ প্ৰেমক প্ৰস্বস্ত ঠিগাৰী ভড়কি উঠন । ও ঞ্ৰপনা কে ঞ্ৰভিনয় কৰৰা মেঁ ঞ্ৰমমৰ্থ

অনুভৱ কৰে নগণ্য। ও নখমী চৰিত্ৰ এৰি অৰ্পন মঁৱাদ পূৰ্ণ ৰূপ
 মসে ৰিমিৰি গেলি। পুৰুষৰা কে অতিৰিক্ত দানকা কিছু যাদ নহি
 বহননি। অৰ্পন সৃষ্টি-বৃষ্টি ৰিমিৰি ও অমহাৰ মন এমহৰ-ওমহৰ
 দৃষ্টি ঘূমা দেখলি, পুনঃ ঠকঠকী নগা পুৰুষৰা কে দেখে নগণীহ
 । ভৱত মনি নেপথ্য মেঁ জা দানকা মঁৱাদ কে মূৰণ মঁকেতক দ্বাৰা
 কৰাওন । উৰ্ৱশী অৰ্পনা কে আৰি মঁভাৰি নেলি ।

তলপশ্চাত মেনকা এৰি ৰম্মাক প্ৰৱেশ মঁচ পৰ ভেল । আৰি তীন
 কলাকাৰ কে মম্মিত ৰূপ মঁস নৃত্য কে ৰিভিন্ন ভাৱ ভঁগিমা দ্বাৰা
 অৰ্পন-অৰ্পন ভাৱ কে দৰ্শক বৃন্দ তক প্ৰেৰিত কৰাৰাক চলিহি ।
 মৰি গুণত এৰি ভাৱ প্ৰৱণ অভিনেত্ৰী চলিহি । তাহি মঁস অৰ্ণত
 গুণততা পূৰ্বক অৰ্পন-অৰ্পন অভিনয় কৰিত বহলি। উৰ্ৱশী কে
 কনিকো অসুৰিধা হোগন অথৱা অস্মনস্ক দেখি ৰম্মা দানকা অৰ্পন
 ভূ-ভঁগিমা কে দ্বাৰা অভিনয় কে মূৰণ কৰা দেখিন।

আৰি মেনকা এৰি ৰম্মা নেপথ্য মেঁ গেলি। মঁচ পৰ উৰ্ৱশী একমৰে
 বহলি । আৰি নখমী-ৰূপ ধাৰণ কএন উৰ্ৱশী কে একমৰে নখমী
 কে চৰিত্ৰ কে অৰূপ নয় পূৰ্বক নৃত্য কৰাৰাক চলিহি । মূদা গ্ৰ
 কথি ভে গেল! এহন অৰ্থ ! অৰ্পন সৃষ্টি-বৃষ্টি ৰিমিৰনে উৰ্ৱশী !
 নখমী-ৰূপ ধাৰণ কএন উৰ্ৱশী! ও তে অৰ্পন নেত্ৰ মেঁ অৰূপ
 ভৰি অৰ্পনক পুৰুষৰা কে নিহাৰি বহন চলিহি । ভৱত মনি দ্বাৰা
 ৰঁতাওন অভিনয় ৰ মঁৱাদ ও প্ৰাযঃ ৰিম্মত কস চুকন চলিহি । গ্ৰ
 দেখি নাষ্টক কে আৱিধকৰ্তা মনি ভৱত কে মোন খিল ভে গেলি
 ।

পুৰুষৰা এৰি উৰ্ৱশীক আঁতৰিক ভাৱনা কে দানক অনুভৱী দৃষ্টি
 ফল মাত্ৰ মেঁ পৰিখি নেলক। অৰ্পন অঁতদৃষ্টি দ্বাৰা ও মৰি জাত
 কস নেলি । উৰ্ৱশীক এহি অমাময়িক ধৃষ্টিতা মঁস ও গ্ৰেধাৰিষ্টি

ভস গেনথি । ক্ৰোধক বশীভূত ভস ও মঠ শ্ৰাপ দস দেনহি -

"ভৰ্ষী আহাঁ কে ভনমঠ বৰ্ষ তক স্বৰ্গ মস চ্যুত হোময় পৰত এৰঁ ওকৰে প্ৰেম মেঁ বিন্দু বহৰঁ জেকৰ ছবি এখনি আহাঁ কে নেত্ৰ এৰঁ হৃদয় মেঁ ঞ্ৰিকিত ঞ্ৰি! আহাঁক ও প্ৰিয় মানব স্বৰ্য আহাঁ কে বিবহ মেঁ মঁতন্ত বহত!"

'হা দৈৰ! গ্ৰ কী ভেন ! এহন ঞ্ৰনৰ্থ ! আৰঁ কী হোয়ত ! হমবা কাৰণ ৰাজা পুৰাৰা কে ঞ্ৰপমানিত হোময় পৰত "' - ভবত মনি কে শ্ৰাপ মনিতহি ভৰ্ষী দু:খ মস বিন্ধন ভস গেনী | ভৰ্ষী ঞ্ৰন্ত দু:খী ভস গেনী । ও মোঠি বহন ছনথি, দানকে গনতী কে কাৰণ নিদোষ পুৰাৰা কে মঁগ-মঁগ শ্ৰাপ কে ভাগী বঁনস পড়নহি । দানক মোন বঁকন ভস কানি ভঁঠন । মূৰ্ছিত ভয় মঁঠ পৰ ধৰাশাগ্ৰ ভস গেনী । দেৱতা গণ মেঁ কেও-কেও গ্ৰ ঘণনা কে বঁমনথি, ঞ্ৰধিকাঁশ নহি বঁমি পওনথি । ঞ্ৰনেক দৰ্শক এহি ঘণনা কে তস নাষ্টকেক এক ঞ্ৰঁশ বঁমনথি । গন্দ পৰ্যন্ত এহি ঘণনা কে নহি বঁমি পওনথি । ৰাজা পুৰাৰা পৰ্যন্ত কিছু বঁমনথি কিছু নহি । দানকা গ্ৰ ঞ্ৰশ্য বঁমনা মেঁ ঞ্ৰাএ ঞ্ৰষিবৰ ভবতমনি স্বৰ্য ৰাজা এৰঁ ভৰ্ষী পৰ ক্ৰোধিত ছনহ। ম্বদা পূৰ্ণ জানকাৰী দানকো নহি ভেঠ মকন। নাষ্টক মেঁ শ্ৰাপক গ্ৰ ঞ্ৰঁশ মঁভৱত: নখমী ঞ্ৰা ভগৱান বিন্ধু কে ৰাস্তে ছন - য়েহ গন্দ এৰঁ ঞ্ৰন্য ঞ্ৰধিকাঁশ দেৱতাগণ কে বঁমি পড়নহি । ভৰ্ষী ঞ্ৰঁ দানকা মভ কে কৰ্ণ গোচৰ নহি ভেন বহহি । হঁচা- স্মিতি কে মম্হাৰি নেনথি মনকা । কিনকো এহি বাঁতক ঞ্ৰভিজ্ঞান নহি ভস মকনহি কি নাষ্টক কে মধ্য কতেক পেঘ দুঘণনা ভৰ্ষী ঞ্ৰা পুৰাৰা কে জীৱনক মঁগ ভস গেন ।

নন্দনকানন মেঁ আৰু একমৰে পুৰুষৰা আৰিঁ গেল চনোহ । নানক
হৃদয় অৰ্ণত দু:খী চনৌছি,অন্য কিনকো ও অখন মঁগ নহি আৰঁস
দেনেখিন । গন্দু নানকা মঁগ আৰঁস চাহনেখিন,মুদা একমৰে মেঁ
অখন হৃদয় কেৰ স্খিতি পৰ বিচাৰ কৰৰাক চনৌছি,তাহি কাৰণ ও
গন্দু কে আৰঁস নেন রঁৰজি দেনেখিন । মঁতান বৃক্ষ কে নীচাঁ মঁদৰ
হৰিতাভ তুণ পৰ ও মুক রৌমত চনোহ, শূন্য মেঁ অখনক দৃষ্টি মঁস
দেখেত ।

প্ৰমুখঃ

অখন মঁতৰ্য editorial.২taff.vidaha@gmail.com পৰ
পঠাও।

৩.৭.প্ৰণৱ মা- কৰমনেঠ

প্ৰণৱ মা

কৰমনেঠ

যদৰ ঞ্ছতান ৰেঁগুমৰায় কে দৃশ্য নিত দিন জেকা য়োঁযে গহমা গহমী পমৰন ঞ্ছি। ওপীতী মে নঁৰা নাগন নাগন, ওপীতী কক্ষ মে ডাক্ষৰ মৰঁ জন্দ্ৰী জন্দ্ৰী ঞ্ছপন মৰীজ নিৰঁঠাৰঁ' মে নাগন ঞ্ছি। ডাক্ষৰ কক্ষ কে ৰাঁহৰ নাগন মে ধৰুম-মুৰী চনী বহন ঞ্ছি। কিছু গোথে জোগাৰ মে নাগন তোড়ী কে ডায়ৰেক্ষ ঞ্ছপন মৰীজ কে দখাৰঁয মে নাগন ঞ্ছি। ৰাৰ্ট মে মৰীজ মৰঁ মে ভেঁঠ কৰয ৰঁনা মঁৰঁধী মৰঁ কে এনায জেনায় নাগন ঞ্ছি। কতৌ কোনো মৰীজ কে নৰ্ম গঁজেক্ষন নগা বহন চ্ছথীন কতৌ কোনো মৰীজ কৰাহি বহন ঞ্ছি।

এহিলা একটা ওপীতী কক্ষ মে ডা০ প্ৰবীণ ঞ্ৰপন শ্ৰেনী মংগে ঞ্ৰপন মবীজ মরঁ কে নিরঁশা বহন চলাহ। ডা০ প্ৰবীণ পোৰকেঁ ম্যান মদৰ ঞ্ৰপ্নতান মে মীনিযৰ কঁমন্শ্ৰেঁশ্ৰেঁ কন্ম পীজী ঠীচৰ কে ৰূপ মে শ্ৰাণন কেনে চলাহ। ডা০ প্ৰবীণ শ্ৰুৰুএ মে গুশাগ্ৰ বৃক্ষি ঞ্ৰা মেহনতী চলাহ। ঠঁতীগড় পীজীঞ্ৰাগ্ৰ মে এমটী কেনাক বাঁদ ফৰীদাৰাঁদ কে একটা ফাগৰ ম্ঠাৰ কাপোৰেঁশ্ৰেঁ ঞ্ৰপ্নতান মে কঁমন্শ্ৰেঁশ্ৰেঁ কে ৰূপ মে কাৰ্যবত চলাহ। তেমবা ম্যান ডা০ প্ৰবীণ চ্ৰুগ্ৰঠ মে গাম ঞ্ৰাযন চলাহ। ভোৰকা পহৰ জখন ঠহনঃ নেন গাচী দিয় বিন্দা ভেন চলাহ ত বস্তা মে যাৰ কঙ্কা ভেঁশ্ৰেঁ গেনখিন। "গোৰ নগ্ৰা চী যাৰ কঙ্কা কী মমাচাৰ নীকে চী কী নে" প্ৰবীণ যাৰ কঙ্কা কে পেৰ চ্ৰু প্ৰণাম কৰেঁত বঁজনোহ।

"খুশ বদ বৌঞ্ৰা বদ ঞ্ৰাৰাঁদ..... গাম বদ কি ফৰীদাৰাঁদ" যাৰ কঙ্কা ঞ্ৰাশীৰাঁদ দৈত বঁজনোহ। যাৰ কঙ্কা বিন্হাৰ মবকাৰ মে বিঠাযৰ ভেন পূৰ্ণ কাৰ্মিক চলাহ ঞ্ৰা ঞ্ৰাৰঁ মামাজিক কাৰ্য মরঁ মে নাগন বহ্ৰা চ্ৰুগ্ৰথা। পঠৰাঁ-নিখৰাঁক মেহো বেঁম শৌখ চৈন ঞ্ৰা বাঁত বাঁত পৰ চ্ৰুদ মিনেনাগ্ৰ মে বিন্শিষ্ণতা বাখ্ৰা চ্ৰুগ্ৰথা।

ঞ্ৰাগা প্ৰবীণ মে গুশন ফেম পুচ্ৰুগ্ৰথ যাৰ কঙ্কা বঁজনোহ "কী হৌ ভোৰে ভোৰ কাতিক মাম কে শীতন বঁমাত কে ঞ্ৰান্দ নেৰঁ" নেন নিকনন চ্ৰু কী?"

"হাঁ কঙ্কা গাচী-বৃক্ষি কে শীতন বঁমাত কে ঞ্ৰান্দ ত গামে মে নে ভেঁশ্ৰেঁত" প্ৰবীণ বঁজনোহ

- হৌ প্ৰৱীণ ভনে তু গ্ৰা ৱাঁত উঠেনহ হম তোৰা যে এহি মৌঠৰ মে কিছু ৱাঁত কৰ চাহগ্ৰা ৰহী। দেখহ তৌ জে একঠা প্ৰস্তাৰ পৰ ৰিচাৰ কৰহ ত গ্ৰা গাছী ৱঁনা শীতল ৱঁমাত কে আনন্দ ৱাঁৰহো মহীনা ছতীমো দিন ল মকগ্ৰা ছহ। দেখহক এনৱীগ্ৰাএমএম ৰাজ্য মৰকাৰ মৱঁকে জিনা অল্পতান মে ডীএনৱী আ পীজী মেডিকল ডিপ্লোমা কোৰ্ম চনেৱাঁক প্ৰোগ্ৰাম আননে অছি জে যে কি দেশ কে জিনা জিনা মে মস্তা আ নিক গ্ৰাণৱত্তা ৱঁনা মেডিকল কেযৰ আ পীজী মেডিকল প্ৰশিক্ষণ উপনক্ক কৰাওন জা মকগ্ৰা। এহি গ্ৰম মে হমৰা মন কিছু জাগৰক মামাজিক কাৰ্যকৰ্তা মৱঁ ৱাঁহাৰ মৰকাৰ কে কহি-মুনি কে ৱেঁগ্ৰামৰায় মদৰ অল্পতান মে যেহো গ্ৰা প্ৰোগ্ৰাম চনাৱঁ' নেন ৰাজী কেনহু। আৱেদন প্ৰক্ৰিয়া মে চেক মূদা অল্পতান মে যোগ্য পীজী ঠীচৰ কে কমী কে চনেতে কিছু ৰিভাগ কে আৱেদন অষ্টকল চেক। তৌ শিশুৰোগ ৰিশেষজ্ঞ ছহক নে আ তোৰা অন্তৰ যেহো ভ গেন ছৌ। তৌ হমৰ প্ৰস্তাৰ চন জে যদি তৌ ঐ পদ কে গ্ৰহণ কৰ নেন স্নীকাৰ কৰহ ত হম মৰকাৰ যে ৱাঁত কৰী আ কম যে কম শিশুৰোগ ৰিভাগ মে ডীএনৱী শ্বৰ কৰৱাঁক একঠা ৱঁড়কা ৱাঁধা খতম হেতৈক।

- প্ৰৱীণ কে গ্ৰা প্ৰস্তাৰ পৰ কিছু থকমকাগত দেখ যাৰ কক্সা পুনঃ ৱঁজনাহ "হৌ হম ৱঁমগ্ৰা ছী যে গ্ৰা ডীমীজন তোৰা নেন আয়ান নগ্ৰা হেত' কিএ কি আদৰ্শৱাদী ৱাঁত কহনাগ্ৰা আ কৰ' মে অঁতৰ হোগত চেক। তাহি নেন হম তোহৰ নিৰ্ণয় নেৱঁ' কে প্ৰক্ৰিয়া কে প্ৰেক্ষিকনী কিছু আয়ান ক দৈত ছিযহ। দেখহ ৱাঁহাৰ মৰকাৰ যে

তোৰা ওহন দৰমহা ত নগ্ৰ ভেঁষ্টতহ জে ফুৰীদাৰাঁদ কে রঁড়কা
 ঞ্ৰল্লতান মে ভেঁষ্ট বহন ছ। মূদা এতয তো মদৰ ঞ্ৰল্লতান মে কাজ
 কে মঁগে ঞ্ৰপন ক্ৰীনিক যা ঞ্ৰল্লতান মেহো চনা মকগ্ৰ ছহক।
 তোৰা মন যোগ্য ডাক্ঠৰ কে ক্ৰীনিক খুৰঁ নিক চনত তে মে
 কোনো শক নগ্ৰ। মক্ষম নোক কে তোহৰ ঠিকিহ্মো নাত্ত প্ৰাগৰেষ্ট
 প্ৰেক্ঠিম মে ঞ্ৰা গৰীৰঁ নোক মৰঁ কে মদৰ ঞ্ৰল্লতান কে মাধ্যম
 মে ভেঁষ্টগ্ৰ ঐ মে নিক ঞ্ৰাৰ কী রাঁত হেতগ্ৰ। ঞ্ৰা মৰঁ মিনা কে
 তোৰা ঞ্ৰাৰ্থিক ক্ৰপ মে কোনো নোকমান নগ্ৰ হেতৌ মে হমৰ
 গাৰঁঠী ছেক। তকৰা রাঁত তোৰা ঞ্ৰান মে হোগত হেত' নাগফ
 ম্ঠাগন কে ন ক ত দেখহ ঞ্ৰাৰঁ মৰঁ তৰহক দোকান দৌৰী , মান-
 মিনেমা শাপিংগ, বেম্ণেৰেব্ণ্ট ঞ্ৰাদি মৰঁঠা ঞ্ৰপনা শহৰ কমুৰাঁ মে
 মেহো ঔপনক্ৰ ঞ্ৰি। রাঁন-ৰঁঠা নেন নিক গ্ৰণৰঙা রঁনা প্ৰাগৰেষ্ট
 স্কন মৰঁ মেহো ঔপনক্ৰ ছেক ঞ্ৰা দমমা কে রাঁদ ত ওফনা রঁঠা
 মৰঁ ঞ্ৰাৰঁ ঘৰ মে রাঁহৰ কোনো কোঠিগ কে নেন জাগতে ছেক।
 রঁদনা মে তোৰা ঞ্ৰা রাঁন-ৰঁঠা কে ভৰি মান গামক হৰা, গাম-
 ঘৰক ঞ্ৰান্দ, নাঁৰ , গজ্জত, প্ৰতিৰ্ঠা মৰঁ ভেঁষ্টৌ।

- কক্কা ঞ্ৰহাঁক রাঁত কাষ্ট' রঁনা নে ঞ্ৰি, হম নিশ্চিত ঐ প্ৰস্তাৰ
 পৰ গঁভীৰ ছী। মূদা হমৰা ঐ মাদে নিৰ্ণয় তক পঁঠ নেন কিছ
 মময় চাৰী, ঘৰক নোক মে মেহো রিমৰ্শ কৰয পডত। ঞ্ৰা জে
 জেনা হোযত হম শীঘ্ৰ ঞ্ৰহাঁ কে মূঠিত কৰৰঁ

গ্ৰ কহি প্ৰৰীণ কক্কা মে বিদা নেনখিন।

~মোনা শৃংগুনিয়া হো দীনানাথ হে ঘূময় চ্চ মঁয়াৰ.....
 নাউডল্লীকৰ পৰ শাৰদা মিহা কে আৰাজ মে রঁজগ্ৰাত গ্ৰ গীত
 কে ম্বৰ চ্চৰ্চি ঘাষ্ট পৰ ঠাট্ ডা০ প্ৰৰীণ কে কান মে পঁচ বহন
 চ্চন আ মোন মে যাৰ কঙ্কা কে প্ৰস্তাৰ পৰ তীৰ্ত্ততা মে বিচাৰ ঠনি
 বহন চ্চনগ্ৰহ।

কৰীৰঁ এক মহিনা রাঁদ যাৰ কঙ্কা নগ প্ৰৰীণ কে ফোন আয়ন
 চ্চন, গ্ৰ রঁতাৰঁ' নেন জে নানকা যাৰ কঙ্কা কে প্ৰস্তাৰ ম্বীকাৰ চ্চৈন।
 রঁম ফেৰ কাঁ রাতাৰৰণ মে মাকাৰাভ্ৰেমকতা আ উমোহ কে রঁয়াৰ
 রঁহি নিকনেন। আনন ফানন মে মরঁঠা প্ৰক্ৰিয়া শ্বক ভেন, ডা০
 প্ৰৰীণ আৰঁ মদৰ অল্পতান রেঁগুম্বাৰয কে শিশ্বৰোগ বিভাগ মে পীজী
 ঠীচৰ কে ৰপ মে শ্লাগন ক নেনে চ্চনাহ আ ওহি মান মে অল্পতান
 মে ডীএনরী পীঠিয়াষ্টিক্য কোৰ্য মেহো শ্বক ভ গেন চ্চন।

চ্চলু আৰঁ বৰ্ত্তমান পৰ আৰী। ডা০ প্ৰৰীণ কে ম্যামনে একঠা অধেৰ
 উমৰি কে আদমী রেঁমেন চ্চন আ ডাক্ঠৰ মাহৰঁ কে একঠা
 ডীএনরী ষ্ট্ৰেনী ওকৰ পোতী কে দেখ বহন চ্চন। ও রেঁমেন চ্চন
 ম্বদা ম্যামনে বাখন ম্ৰট্টন পৰ নগ্ৰ অপিভ্ৰ জমীন পৰ উকট্ রেঁমেন
 চ্চন। শ্যাম বৰ্ণীয় আ ঘনগৰ মোছ বাখনে, ননাষ্ট পৰ ননকা
 ঠিক্কা নগৌনে ওকৰ চেহৰা পৰ গোট্ঠেক রেঁৰ রাঁত কৰ কে গ্ৰম মে
 ম্ৰস্কান আৰঁ জায চ্চন। খ্যাম ক কে জখন ও অখন পোতী কে

ৰাঁত কৰয় ছন। ওকৰ চহৰা আ আঁখি পৰ পৰন ফুৰী ওকৰ
জীৱন ঘঁঘৰ্য কে গাথা কহি বহন ছন। মৃদা শৰীৰ যে বঁনিৰ্ধৰ আ
ফিষ্টফাষ্ট ছন ও আদমী। ডাক্টৰ মাহেৰঁ কে বঁমনা গেন বহৈন জে
ষ্ট্ৰনী কে মৰ্জ মমম মে নগ্ৰ আৰিঁ বহন আঁচি তাহি যে ও ওকৰা
যে পুছনে ছনখিন জে

"গ্ৰ বঁচিয়া আঁহাঁক কে য ?"

"পোতী হগ মাহেৰঁ "

"কী ভেনগ্ৰ য একৰা?"

মহিনা-দ মহিনা যে পেষ্ট হহাগত বহগ্ৰ হগ মাহেৰঁ দৰদ যে ছষ্টপষ্ট
জায় হগ।

"কী কৰয় ছি? কত' বহয় ছী?"

"ঠেৰিয়া বঁবিয়াৰপৰ গাঁৱ হৈ মাহেৰঁ, এতগ্ৰ ম্ৰেষ্টশন নগ চাহ-
পকৌড়ী কে খোপচা নগৰঁগ্ৰ ছী।"

"পহিনে আঁহাঁ ফুৰ্মী পৰ বঁম জাড্ৰ প্ৰবীণ খানী ফুৰ্মী দিম গাশাৰা
কৰৈত বঁজনাহ

"নগ্ৰ মাহেৰঁ হম ঠীক ছী জমীন পৰ ঔকডু বঁমেন ও বঁাজন

"নৈ পহিনে ফুৰ্মী পৰ বঁম ঐ বঁৰ প্ৰবীণ কনী তেজ আৰাজ মে
বঁজনাহ আ ও মফুচাগ্ৰত ফুৰ্মী পৰ বঁম বহন ছন।

তদুপৰাঁত ঞ্বপন ঞ্ট্ৰনী ডাক্টৰ কে কেয় কে ঱িষয় মে কিছ
য়মমেলা কে ঱াঁদ প্ৰৰীণ পুনঃ ওকৰা দিয় তকৈত ঱ঁজনাহ চেৰিয়া
঱ঁৰিয়াৰপৰ ঱ঁগাত দূৰ ঞ্ঠেক এত মে ত ফেৰ এতেক দূৰ ঱েঁগুমৰায
কাজ কৰ ঞ্ঠাৰেঁ ঞ্ঠী? ওতহি কোনো কাজ কিএ নে কৰগ্ৰ ঞ্ঠী।

য়োগকিন মে ঞ্ঠাৰঁয় ঞ্ঠী যাহেৰাঁ। হমৰ ঱াঁৰুঁএ গ্ৰ খোমটা খোননে
ৰহগ্ৰ। নেনপনে মে ঞ্ঠানকা ঞ্ঠৌৰে যোগকিন পৰ ঞ্ঠাৰঁগ্ৰত
ৰহি, ঞ্ঠানকে মে গ্ৰ কাজ মিখন ঞ্ঠা তহিয়া মে য়েহ ঞ্ঠাম গ্ৰ কাজ
কৰগ্ৰ হিয়গ।

গ্ৰ য়ৰঁ কহগ্ৰত ওকৰা চেহৰা পৰ কোনো দখ যা পছতারা কে
ভাৰ নে ঞ্ঠন ঞ্ঠপিত্ত ঞ্ঠপন পিতা কে য়ংগ ঱ীতেনে ঞ্ঠপন নেনপন
কে ঞ্ঠনুশ্ৰুতি, পিতা কে ঱ায়েন্য কে ঞ্ঠাভাৰিক গৌৰৰ ঞ্ঠনুশ্ৰুতি
ওকৰা চেহৰা পৰ ওঁৰ ওকৰ ঞ্ঠাঁখি কে ঞ্ঠমক মে পঢ়ন জা য়কগ্ৰ
ঞন।

ডাৱ প্ৰৰীণ ফেৰ পছনেখিন এনাগ্ৰ-জেনাগ নগা ক নগভগ 45-
50 কিলোমীষ্টৰ ত ভ জায় হেত, ত গামে দিয় কিএ নে কিছ কৰয
ঞহ।

ওমহৰ দিয় ওহন মজুৰী নে ভেষ্টগ্ৰ ঞ্ঠগ্ৰ যাহেৰাঁ। এত ঱াঁৰুঁ কে
জমাযন কাজ হৈ 500-600 কে দিন দিহাড়া ঱ঁনি জায় হৈ।

ৰঁঠা মৱঁ কী কৰয যে "ৰেঁঠী মৱঁ ৰিঁযাহি দেনিযগ মাহেৰঁ ৰেঁঠা মৱঁ দিলৌ মে কমায হে।" ডা০ পৰীণ কে প্ৰশ্ন কে জৱাৰঁ মে ও ৰাঁজন ছন।

"গুন ক্ৰাম মে পঢ়য ছহক লুন" এৰঁৰী ডা পৰীণ ওয ৰঁঠিয়া মে পুছনে ছনহ

"পঁচমা মে" ও ছৌড়ী তমগক কে ৰাঁজন ছন

গ্ৰ মনি ও ঞ্ৰাদমী ঞ্ৰপন মোছ পৰ তাত্ৰ দৈত ৰাঁজন, ৰঁছ চঁষ্ট হয মাহেৰঁ, মৱঁঠা হিমৱঁ কিতাৰঁ ফঠাফঠ ক নগ্ৰ হে।

ঞ্ৰছা একঠা ৰাঁত ৰঁতাৰঁ' নাতী-পোতা মৱঁ কে পত্ৰেৰঁহক কী নে" ডা০ পৰীণ কে মাগত ওকৰা মে ৰাঁত কৰ' মে নিক নাগি ৰহন ছন। মঁজোগ মে ৰোগী কে ভীড় মেহো কম ছনয।

"হাঁ মাহেৰঁ পত্ৰেৰঁগ্ৰ কিএ নে"

"ঞ্ৰপন ৰঁঠা মৱঁ কে কিএ নে পত্ৰেনহক" তোৰা মৱঁ কে ত ঞ্ৰাৰক্ষণ মেহো ভেট্ৰ হেত' । দমমা তক পঢ়নে হয ৰঁঠা মৱঁ মাহেৰঁ, মৰকাৰী গমগুন মে পঢ়াগ্ৰএ কহন হোয ছয, দুগো-

চাৰগো ফাৰম যোহো ভৰনে বহয় নেকিন ফুছ ভেঠনে নয ত দিনী
কমায় নেন গেনয। হম্মে আৰ হৰিজন মে নে আৰঁয হিয়গ।"

"তৈযো ওৰীমী মে আৰঁয হেৰঁহক নে ত গুডৰঁনচুএম কোঠা মে ত
এৰেঁ কবৰঁহক। তোহৰ ধিয়া পূতা মৰঁ নিক মে ফাৰম নে ভৰনে
হেত'। তোৰা কোনো নে কোনো আৰক্ষণ কে নাভ ভেঠত' তোৰা
পতা ছহ তোহৰ গ্ৰা পোতী রঁদত কম পাগ্ৰ মে মৰকাৰী কানেজ
মে পঢ়ি-নিখি ক হমৰা মন ডাক্ঠৰ যোহো রঁনি মকগ্ৰ ছহ।"

"হাঁ মাহৰঁ একৰা ওঁৰ কে খুৰঁ পতেৰেঁ হম্মে"

কিছু আৰ গপ মপ কেনা কে রঁদ আ পোতী কে বিষয় মে দৰাঁয
আ মনাহ নেনা কে রঁদ ও অ্পন পোতী কে ন ক গেঠ পৰ অ্পন
আ পোতী কে উতাৰন চপ্নন পহিৰি গেঠ মে রঁহৰ গেন।

ওকৰা গেনা কে রঁদ ডা০ প্ৰৰীণ অ্পন পীজী মচুঁতেঁ মে পুছনখিন
"ৰঁতাভ্ৰ উ ফুৰ্মি খালী বহগ্ৰত ও নিচা কিএ রেঁমন ছন"

মচুঁতেঁ কে থকমকাগত দেখ ও কহনাহ জে হম রঁম পূছি বহন
ছী।

ষ্ট্ৰেনী কে কিচ্ছ উত্তৰ মূমনো হোয় তথাপি ও চুপ্তে বহনে।

"খ্ৰীষ্টা গ্ৰা বঁতাও জে এতেক বায় মৰকাৰী যোজনা মৰঁ কে বাঁৰচুদ
গ্ৰা ঞ্চপন বঁতা মৰঁ কে পঢ়েনাগ্ৰা- নৌকৰী দিএনাগ্ৰা কিএ নে ক
পেনে"

"মৰ ঞ্চানম...বুঁফি... কৰমনেচু মৰঁ চৈ"

"খ্ৰীষ্টা কে নাগে য জে 45-50 কিলোমীষ্টৰ ৰোজ মাগকিল
চনাৰঁ বাঁনা নোক কৰমনেচু হেতয়! ককৰো ঠাঁগ ঠুঠনে হোয় ঞ্চা
ওকৰ শানদাৰ ঠ্ৰেক পৰ কহি দেন জায় জে দৌৰ ত কি ও দৌগ
পেতয়? চনু পহিন মরান পৰ ঘূৰগ্ৰা চী। কিএ কোনো শষ্ট-পেঁষ্ট
বঁনা নিচা নে বঁমগ্ৰা চৈ, কিএ খানী গৰীৰঁ-গৰৰেঁ ঠা নিচা মে
বঁময় চৈ? কিএকি ওকৰা মৰঁ কে বঁৰমো-বঁৰম য়েই মমমাযন
গেন চৈ জে তোহৰ পহিবন-ওড়ন, বহন-মহন য়েই নাগক চৌ জে
ফুৰ্মী পৰ নে বঁম মকয় চহি। ওকৰা ঐ বাঁত কে উৰ বঁনন বহে
চৈ জে ফুৰ্মী পৰ বঁমনে কহী ওকৰা দুকোৰন নে জায় জে যে
ওকৰ ঞ্চামেমমান কে ঠেই নাগতগ্ৰা। তে ও পহিনেনে নিচা মে
বঁম বহন চনে। হম ওকৰা যে এষ্টী কান গল্প ক বহন চনেচু
জেই খ্ৰীষ্টা মৰঁ কে বঁতা মকি জে জে মৰীজ মৰঁ কে ডাক্ৰষ্টৰ মৰঁ
মশীন কে জেকা দেখে চয় কনিকে কান ওকৰা যে গল্প কেনা
পৰ কতেক বায় বাঁত বুঁমনা মে ঞ্চাৰঁয় চয়। ওকৰা খোপচা মে
চাহ পীৰঁগত কতেক নোক কে মোন মে গ্ৰা ঞ্চাৰঁগত হেতয় জে

গ্ৰা ৰোজ 50 কিলোমীটাৰ মাগকিন চনা কে ও চাহ দুকান চনা
 ৰহন চ্চে। এহন মৰীজ কে একটা ব্যৰ্থ জাঁচ লিখ দেনাগ মতনৰঁ
 ভেন জে এক দিন ওকৰ জাঁচ কে ব্যৰ্থ চক্কৰ মে বঁৰাঁদ কেনাগ আ
 ওকৰ দিহাড়া মৰনাগ্ৰা। ডাক্ৰৰ কে যদিখন একটা কেযৰগিৰৰ
 বঁনি কে মৰীজ কে গনাজ কৰৰাঁ কে চাহিএ। যদি খহাঁ ফুৰ্মী পৰ
 বঁমেন চ্চী আ কিযৌ খহাঁ কে মামনে খচ্চগ্ৰত ফুৰ্মী নিচা মে
 বঁমেন খচ্চি ত গ্ৰা বঁাত খহাঁ কে কচোষ্টৰাঁ কে চাহিএ। জে ভী
 মৰীজ হোয ওকৰা পহিনে খপনা মমানতা কে স্তৰ পৰ মহমূম
 কৰৰীযৌ ফেৰ ওকৰ গনাজ কৰিযৌ আ খফনো খঁদৰ মমানতা
 কে ভাৰ ৰাখিযৌ নৈ চ্চোষ্ট নৈ পগঘা। চাহে কনক্ৰৰ-নেতা হোয
 কি খাম গৰীৰঁ নোক মৰঁকে এক ভাৰ মে গনাজ কৰৰাঁ কে
 চাহিএ। খহাঁ আ ওকৰা মে কোনো বিশেষ ফৰ্ক নৈ থিক। খহাঁ
 গনাজ দ্বাৰা কেকৰো কেযৰ দ ৰহন চ্চী ও চাহ পিয়া কে । বঁমী
 ডাক্ৰৰ মৰঁ মাহিণ, মঁৰেদনা, দৰ্শন খাদি কে ফানতু আ ঠিকিড্ৰো
 প্ৰেক্টিম কে নেন হায়ালদ মানয চ্চেখ মূদা গ্ৰা বঁাত কে গাঁচ
 বঁাগছ নিয জে মাহিণ, মঁৰেদনা, দৰ্শন কে মৰঁমে বঁমী খাৰশ্চকতা
 বিজ্ঞান কে কোনো শাখা কে মৰঁমে বঁমী চ্চেক ত ও ঠিকিড্ৰোশাস্ত্ৰ
 চ্চেক। কিএকি ঠিকিড্ৰো খানী শৰিৰে ঠা কে ঠীক কৰৰঁ কে নাম
 নৈ থিক খপিত্ত মন আ খাড্ৰো কে ভী খাৰোগ্য ক দেৰাঁক নাম
 থিক।"

মঁজোগ মে ডা০ প্ৰবীণ জাখন খপন পীজী ষ্টেনী কে গ্ৰা মৰঁ বঁমা
 ৰহন চ্চনাহ তখনে যাৰ কক্কা মেহো কোনো নাখে প্ৰবীণ কে

কেৱিন মে পঢ়াচন ছনোহ। ডাও পৰীণ দ্বাৰা ঞ্পন ষ্টেনী কে দেল মনোহ মনি যাৰ কক্কা কে পৰীণ মন ঞ্চাৰ্য়ুৰিঁজ্ঞান পীজী ষ্টীচৰ পৰ ৰঁগাত গৰঁ কে ঞ্চনুপ্ৰতি ভেনগন ঞ্চা ঞ্পন মমাজ কে ডাও পৰীণ মন ঠিকিহ্মেক ঞ্চা শিফক দেৱাঁক ঞ্পন কৃতিৰু কে নেন ঞ্পনা মে ঘোৰ মঁতোষ ঞ্চা বৃষ্টি প্ৰাস্ত ভেনগন। গতি।

ঐ বচনাপৰ

ঞ্পন

মঁতৰ্য editorial.staff.videha@gmail.com পৰ পঠাড।

৩.ঔ.ঞ্চাঠাৰ্য ৰামানন্দ মগুন-মিথিনা কে নান: ঔপন্যাস মম্ৰাষ্ট

फणेश्वरनाथ बेशु आ पाबो

आचार्य बामानंद मंडन

मिथिला के नान: उपन्यास यम्याष्ट फणेश्वरनाथ बेशु आ पाबो

१

मिथिला के नान: उपन्यास यम्याष्ट फणेश्वरनाथ बेशु

रिश्म प्रसिद्ध आंचनिक उपन्यास मैना आंचन के शिल्लकार
फणेश्वरनाथ बेशु के जनम रिहार राज्य के मिथिलांचन छित
अबरिया जिला के उबाही हिंगना गाँव में शिनानाथ मंडन आ पानो
देरी के पुत्र रूप में 0४ मार्च १९२१ में भेल बहे।

रिश्म माहिछ के यथार्थ ग्रामीण पीड़ा के
मंरदिया, पारिवारिक यत्न, गृहस्र जीवन के दर्पण आ राजनीतिक
योक्का रूपी एकठा मिथान। कहीं कोङ्र मोन पश्टी नै,धन धरती

কে মোহ নৈ,ৰঁম,তন আ কপড়া যে দেখে মেঁ ঐবেম্শোফ্ৰেণ্ট,মন য় কোয়ী কে ধ্যমৰ ৰঁজৰ আ ৰাঁম ধৰতী কে ঞনমোন ছৌড়া আ ভাৰনা য় গ্ৰাঁতিকাবী ৰেণু কে ঞগ্যমন দৰ্জন বিশেষতা হৈয জে দানকা ঞমৰ ৰঁনৰেঁত হৈয।

মৌনা ঞাঁচন,পৰতী পৰিকথা, জ্ৱন্য, কিতনে চৌৰাহে,দীৰ্ঘতপা,কঁনক ম্ৰজি,চঁমৰী, ঞাদিম ৰাতি কী মহক আ ঞগ্নিথোৰ ঞাদি কে মৃজনকৰ্তা ৰেণু মাহিণ জগত মেঁ তহনকা ১১৯৪মে মচ গেন ৰহৈ মৌনা ঞাঁচন কে ঔপৰাঁত।

ৰেণু জী তীন ভাগ ৰহৈত, ফণীশ্বৰনাথ,হৰিনাথ আ মহেন্দ্র নাথ। ফণীশ্বৰনাথ কে তীন শাদী ভেন ৰহে।পহিন পত্নী ৰেখা দেৱী ৰহে।এগো নৈগকী কৰিতা কে জনম দেনা কে ৰাঁদ চন ৰঁমন ৰহে। ৰেণু কে দ্যমৰ ৰি-আহ পদ্মা দেৱী য় ভেন ৰহে। ৰেণু ঞাজাদী কে নড়াগ্ৰ মেঁ জীৱঁত হিম্বেদাৰী নিভৈনন। জ্ৱন্য জৈমন ৰচনা ৰোকৰ স্লষ্ট প্ৰমাণ হৈয। নড়াগ্ৰ কে ৱীচ মেঁ ১১৪২ মেঁ জেহন গেনন।পহিন কষ্টহাৰ জেহন আ ৰাঁদ মেঁ ভাগনপুৰ জেহন মেঁ ৰখন গেন ৰহৈ।ঔহে দানকা যখমা কে শিকায়ত ভেন আ ঠিকিম্যো কে নেন পীএময়ীএচ পষ্টনা ভেজ দেন গেন। ঠিকিম্যো কে ঞৱধি মেঁ ঔহা কে একষ্টা নৰ্য নতিকা কে মমৰ্পণ আ মেভাভাৰ য় ৰেণু আ নতিকা মেঁ প্ৰেম ভ গেনে। হজাৰীৰাঁগ মেঁ জা কে দূনু গোৰে ৰি-আহ কেঁ নেনন।

পদ্মা ৰেণু য় মাত য়ঁতান ভেন।তীনষ্টা নৈগকা আ চাৰষ্টা নৈগকী।মূন্য: গহে য়ঁতান মভ ৰেণু কে পাৰিৱাৰিক ধৰী হৈয।নৈগকা মভ হৈয- পদ্মপৰাগ ৰায় ৰেণু,ঞপৰাজিত ৰায় আ

দক্ষিণেশ্বৰ ৰায়া। লৈগকী মন্ড হৈয়-নৱনীতা, নিৱেদিতা, অংশপূৰ্ণা আ
ৰহীদা। লতিকা ৰেণু মং কোনো মংতান নে হৈয়া

পিতা শিতানাত্ৰ মন্ডন কে মাহিগ্ৰিক ৰুমান আ ৰাজনীতিক
জাগৰুকাতা কে অমিষ্ট ছাপ ৰেণু পৰ পড়লৈন। আগে চন কে
ৰামদেনী তিৱাৰী দানকা ৰাজনীতিক আ মাহিগ্ৰিক দিশা
দেখৈলখিন। অগ কে কাৰণ ৰেণু কোনো ৱিছানয় মে নে ঠিকনা।
কহিয়ো ফাৰৱিমগ্ৰজ, কহিয়ো মিমখল্লী, কহিয়ো
ৱিৰাষ্টনগৰ (নেপাল) কে চক্ৰ নগৰেত ৰহনেন। নেপাল কে
কোণৰানা পৰিৱাৰ কে মংগতি দানকা গ্ৰাণ্তিকাৰী ৱনৈনেন ত
ৱংগনা কে প্ৰখ্যাত মাহিগ্ৰিকাৰ কে মংগতি দানকা কহানীকাৰ ৱনা
দেখিন। কাশী ৱিছাপীঠ কে পতাগ্ৰ কে অৱধি মে মমাজৱাদী
আচাৰ্য নৰেন্দ্ৰ দেৱ কে মংগতি পৈনেন। আ অংত মে নোকনায়ক
জয়প্ৰকাশ নাৰায়ণ কে কংধে মে কংধা মিনাকে অগমন মাহিগ্ৰিকাৰ
ৱন নন কি ৱিহাৰ কে ৰোগ মন্ড ৱুঙ্কিজীৱী আ মাহিগ্ৰিকাৰ কে
উল্লেনিত কৈনেন জে মূনতঃ নপ্ৰমক ভে গেন ৰহে।

ৰাজনীতিক ৰুমান কে চনতে ১৯৭২ মে ৰেণু জী ফাৰৱিমগ্ৰজ
ৱিধানমন্ডা মং চুনাব নড়লৈন পৰ্ৰচ হাৰ গেনন।

১৯৮৭ মে মেলা আঁচন পৰ নিৰ্মাতা কিশোৰ উংগ আ নিৰ্দেশক
অশোক তনৱাৰ ধাৰাৱাহিক ৱনৈনেন আ জেকৰ ঠেনীকাম্ৰ ষেন
ৰহৈ।

বেশ জী কে প্ৰতি মাৰে গএ গ্ৰনফাম পৰ তীমৰী কমম ফিল্ম
ৰঁন চুকন হৈয়া। জেকৰ নাযক ৰাজকপূৰ আ নাযিকা ৰহীদা ৰহমান
হৈয়া।

বেশ জী অখন পদ্মশ্ৰী কে ঠপাধি শ্ৰীমতী গাঁদিৰা গাঁধী কে দ্বাৰা
আপাতকান নগৈনা পৰ ৰিঁবোধ মেঁ নৌঠা দেনন। আপাতকান কে
ৰিক্ৰম নড়াগ্ৰ মেঁ জেন গেনন। অপেঁঠিকম কে ঠিকিহুমা কে দৌৰান
কৌমা মেঁ চন গেনন আ অগ মংমাৰ মে মদা কে নেন ৰিদা হো
গেনন।

ৰানন মাংপ্ৰাণায়ন আ প্ৰমঠদ কে শ্ৰেণী কে লেখক আ প্ৰাণিকাবী
কে নিধন ১১অপ্ৰেল ১৯৭৭ কে ভে গেন।

অগমন ৰীৰ মাহিলাকাৰ পৰ মিথিনা কে গৰ হৈয়া।

২

পাৰো

ৰামু ছোষ্ট মন কমৰা মে এগো জনপান কে দুকান চনৰেঁত
ৰহয়া। ৰো অখন ঘৰৱাণী নাডো মংগ দুকান কে পীছে ৰানা ঘৰ মে
ৰহয়া। মূৰঁহ মাত ৰঁজে মে দম ৰঁজে আ দু পহৰ তীন ৰঁজে মে মাত
ৰঁজে মাম তক মূৰহী, ঘূঘনী আ কচৰী -চপ ৰেঁচে মে ফূৰ্মত ন
ৰহয়া। ৰোকৰ ঘূঘনী আ কচৰী চপ ৰঁড়া মাদিগুঠ ৰহয়া। নোগ মনহান
কে পতা কে দোনা মেঁ মস্মআ মস্মআ কে খায়া। মানে কৰাগৰ আ
তপত তপত ঘূঘনী আ কচৰী চপ। নোগ ঘৰ মনেশ কে ৰূপ মে
মূৰহী কচৰী চপ খৰীদ কে নে জায়া।

ৰামু কে এগো বেঁটা ভী তীন ম্যান কে বহে।ৰোকৰ ঘৰৱানী
নাডো কে ফেৰ যে পাঁৰ ভাৰী ভে গেন। জেঁ মাত মহিনা বীত গেন
ত নাডো কে কাজ কৰে মে দিক্তত হোয় নাগন।নাডো ঞ্গন
ঘৰৱানা ৰামু যে বেঁতন -সুনেয় ছী।

ৰামু -ৰাঁজু না।

নাডো -আৰিঁ হমৰা যে কাজ ন হোয়ত। হমৰা ভেঁ -বেঁচে মে
ৰাঁজা দিক্তত হোগাখ।

ৰামু -ত কি কৰা। দুকান কেনা বঁদ কৰ দুঁ।জীয়ে কে ত গহে
আমৰা হয়। দুকানোঁ খুঁ চন বহন হয়।

নাডো -এগো বঁত কৰ না।

ৰামু -কি।

নাডো -হমৰ ছোষ্টকী বঁহিন পাৰো কে বঁনা নুঁ না।

ৰামু -বঁত ত ঠীকে কহয় ছী।

নাডো -কান্হিয় চন জাভ।কান্হি দুকান বঁদ বহতেয়া।

ৰামু -ঞ্ছে।

গাহক -কি হো ৰামু।আগ দুকান কাহে বঁদ কেনা ছা হো।

নাডো -আগ ন ছথিন।ৰো হমৰ নহিৰা গেন ছথিন।

গাহক -কি বঁত।

নাডো -হুম্বা দেখেই ন ছাথিন। হুম্বা মদত কে নেন হুম্বা
ছোষ্টকী রাঁহিন কে বুঁনাৰে না গেন ছাথিন।

গাহক -খ্ৰছে। কান্হিয়ে মে দুকান চনতেই ন।

নাডো -হাঁ।

বামু মৰঁৰে দ্যম রাঁজে মস্বৰাৰ পঁদচ গেন। বামু মস্বৰ -ম্যাম কে
গোৰ ছু কে পৰনাম কৈনক। ছোষ্টকী ম্যাবী পাৰো খপন রাঁহনোগ্র
বামু কে গোৰ ছু কে পৰনাম কৈনক।খা গোৰ ধোয় না এক নোশা
পানী দেনক। বামু খপন গোৰ ধোয় নক।

তানে পাৰো খঁখৰা চৌকী পৰ জাজিম রাঁছা দেনক। বামু রোগ পৰ
রাঁঠ গেনক।

মস্বৰ বুঁম্বাৰন রাঁজেন -মেহমান । নাডো কে হান চান রাঁতাও।

বামু রাঁজেন -হুম নাডো কে মদত কে নেন পাৰো কে বুঁনাৰে
খায়ন ছী।

বুঁম্বাৰন রাঁজেন -কি রাঁতা।

বামু -নাডো কে ম্যাতম মথীনা চন বহন হয়।ঘৰ খা দুকান কে
কাজ কৰয় মে দিক্ত হো বহন হয়।

বামু কে ম্যাম রাঁজেন -হাঁ। পাৰো কে নে জাও।গ মদত কৰতেই।

বুঁম্বাৰন রাঁজেন -খ্ৰছা। পাৰো খপনা রাঁহিন তৰ জতয়।

ৰামু ৰাঁজন -হম খাগএ নৌষ্ট জায়ৰঁ।

বুঁমারন ৰাঁজন -হঁ। পহিনে ভোজন ত ক নু।

পাৰো -চনু। জীজা।ভোজন নগা দেনে ছী।

ৰামু ৰাঁজন -চনু।

ৰামু ভোজন কৈনক।খা গুচ্ছ দেব নৌষ্ট পোষ্ট ক কে পাৰো কে
নেকে ঘৰে চন দেনক।মাঁম ছৌখ ৰঁজে ঘৰে পঁচ গেন। পাৰো
খপন ৰঁচ ৰঁহিন নাডো মে গনা নিপষ্ট গেন।

পাৰো খঁগৰহ ৰঁৰিয় কে গোর যুৱতী ৰহয়া।মনৰতা ৰোকৰা
খঁগ- খঁগ মে ষ্টপকৈত ৰহয়া। নাডো খপনা কাজ মে মগন
ৰহয়া।খাঁৰি নাডো ৰাহত কে মাঁম নৈত ৰহয়া। ৰামুও কাজ মে ৰাঁস্ত
ৰহয়া।

দুকানো খুঁৰ চনয়া। গাহকো পাৰো কে দেখে কে নেন ননায়িত
ৰহয়া। নেকিন মভ দেখিয ভৰ তক মীমিত ৰহয়া।

খগ ৰীত হোৰী ৰীত গেন। নাডো এগো মুল্লৰ ৰেঁঠী কে জনম
দেনক। পাৰো খপন ৰঁহিন খা ৰঁহীদী কে মেৱা মস্মা মে নাগন
ৰহয়া।এনী পাৰো মে শাৰীৰিক পৰিৱৰ্তন হোয় নাগন।ৰোকৰ পেষ্ট
মে উভাৰ দেখায় নাগন। কানাফুয়ী হোয় নাগন।নাডো পুঠৈয় ত
পাৰো কোনো জঁৱাঁ ন দেয়া।ৰাঁত উঠেত উঠেত পাৰো কে ৰাঁপ
বুঁমারন তক পঁচ গেন। বুঁমারন খপন ৰেঁঠী নাডো গঁহা ভাগন -
ভাগন খায়ন।

বুঁমারন রাঁজন -মেহমান।গ কি মনয ছীযৌ।

বামু রাঁজন -হমৰো আশ্চৰ্য নগৌয হয়।

নাডো রাঁজন -হমৰা গুছ ন বুঁমাগ হয়। পাৰো গুছ ন
ৰৌনয হয়। খালী গ্ৰমকী মাৰনে হয়।

বুঁমারন রাঁজন -মেহমান ।হম খঁহা পৰ পঁচায়তী ৰেঁঠায়ৰঁ। খঁহা
পাৰো কে বুঁনা কে নযনী আ খঁহা ম্ৰৰক্ষা ন কে পৈনী।হম আৰিঁ
মুঁহ কেনা দেখায়ৰঁ।আ পাৰো যে বিঁখাহ কে কৰতেয।

ৰাঁত হৰা মেঁ ফৈগন গেন। কান্হিয়ে ভোৰে পঁঠেতী ৰেঁঠন।

মৰপঁঠ রাঁজন -পাৰো ৰেঁঠী।ডৰা না।মাফ মাফ ৰৌনা।

তোৰা মাথ গ কাম কোন কৈনন হয়।

পাৰো নিচা মুঁহে মুঁহে কৈনে বহে।গুছ ন ৰৌনে।গুছ দেৰ কে রাঁদ
পাৰো রাঁজন -কি কন মৰপঁঠ কাকা।গ জীজা কে কাম হয়।

বামু রাঁজন -পাৰো গ তু কথী ৰৌনয ছা। কৈনা হমৰা ৰঁদনাম
কৰেয ছা।

পাৰো রাঁজন -জীজা হম সূঠ ন ৰৌনয ছী।খঁহু সূঠ ন ৰৌন।
হোৰী কে ৰাত খঁহা হমৰ মনৰাৰ কে ছোড়ী ন খোন দেনে ৰহী।হম
হোশ মে ত ৰহী। নেকিন ৰিবোধ কৰেয কে তাকত ন ৰহয। খঁহা
হোৰী কে ৰঁহানে ভাঁগৰানা পেড়া খিনা দেনে ৰহী। ৰঁহিনো কে খিনা
দেনে ৰহী।অপনো খেলে ৰহী। হমৰা গুছ জ্যাডা খিনা দেনে ৰহী।

ৰামু গুচ ন ৰাঁজন। ঞ্পন মূহ নিচা ক নে নেনক।

মৰপঁচ ৰাঁজন -একৰ একেঠা গঁয়াফ হয। ৰামু কে পাৰো যে
ৰিখাহ কৰে কে পড়তেয়া। মাৰী যে ৰঁহনো। গ কে ৰিখাহ কৰে পৰ
ম্যামাজিক ৰঁধন ন হয। গ ঞ্ছা ভী হোতেয়া।

নাডো ৰাঁজন -জৌ হমৰ ম্যাগ্ৰাঁ গ গনতী ক নেনন হয। ত হিনকা
পাৰো যে ৰিখাহ কৰে কে পড়তেয়া। কি কৰৰঁ। ৰিধনা কে গহে মঁজুৰ
হয তো হমৰো মঁজুৰ হয। হম দুনু যৌতিন ন, ৰঁহিনে নেখা ৰহৰঁ।

ৰামু ৰাঁজন -মৰপঁচ কাকা কে গঁয়াফ হমৰা মঁজুৰ হয।

বুঁমারন ৰাঁজন -মৰপঁচ মাহৰঁ কে ফৈমনা হমৰা মঁজুৰ হয।

মৰপঁচ ৰাঁজন -ত চলু গাঁৰ কে মহাদেৰ ঞ্চান মে।

মভ নোগ মহাদেৰ ঞ্চান মে গেনন।

ঞ্পন ম্যাগ্ৰাঁ যে নাডো ৰাঁজন -লুঁ যেনূৰ ঞ্খা মহাদেৰ ৰাঁৰাঁ কে
ম্যাগ্ৰাঁ মানৈত পাৰো কে মাংগ ভৰ দিওঁ।

ৰামু মহাদেৰ ৰাঁৰাঁ কে ম্যাগ্ৰাঁ মানৈত পাৰো কে মাংগ মে যেনূৰ ভৰ
দেনক।

হৰ হৰ মহাদেৰ কে ঞ্খাৰাজ যে মহাদেৰ ঞ্চান গুঁজায়মান হো গেন।

নৌ মথীনা ৰাঁদ পাৰো এগো ম্ভৰ নড়িকা কে জনম দেনক।

স্বাগত দুই পত্নী লাভো আ পাৰো কে মংগে বামু খুশ আ খুশহাল হয়।

-স্বাচাৰ্য বামানন্দ মন্ডল সামাজিক চিন্তক সীতামতী, মেরানিবৃত্ত
প্রধানাধ্যাপক, মাতা-চন্দ্র দেৱী, পিতা-স্ব০ৰাজেশ্বৰ মন্ডল, পত্নী-
প্ৰমিতা দেৱী, জন্ম তিথি-০১ জনৱৰী ১৯৩০ যোগ্যতা- এম-এসসী
(ব্যায়ন শাস্ত্ৰ), এম এ (হিন্দী)। কাঠি- মাহিগিক, মৌখিনী-হিন্দী
কৱিতা -কহানী লেখন আ আলেখ্য। প্ৰকাশিত পোথী - মৌখিনী
কৱিতা মংগ্ৰ ভাষা কে ন রাঁঠিযো। ২০২২ প্ৰকাশিত বচনা -
সমিধা কৱিতা মংগ্ৰ পোথী - জনক নান্দিনী জানকী আ শৌৰ্য গান।
২০২২ পত্ৰিকা -মিথিতা সমাজ, ঘৰ -রাঁহৰ আ স্বপূৰী (মৌসাম)।
স্বখৰাঁৰ -দৈনিক মৌখিত পুনৰ্জাগৰণ প্ৰকাশ। সামাজিক-
সামাজিক চিন্তন, দায়িত্ব- পূৰ্ণ জিতা প্ৰতিনিধি, প্ৰাথমিক শিক্ষক
মংঘ, ডুমৰা, সীতামতী। স্থায়ী পত্না- গ্ৰাম-পিপৰা ৰিশনপুৰ থানা-
পৰিহাৰ জিতা-সীতামতী। বৰ্তমান পতা-পিপৰা মদন,মুৰনিয়াচক
ৱাৰ্ড-০৪ সীতামতী পোম্ৰুঠ-চকমহিতা জিতা-সীতামতী ৰাজ-ৰিঁহাৰ
পিন-৪৪৩৩০২

ঐ

বচনাপৰ

স্বপন

মন্তৱ্য editorial.staff.vidaha@gmail.com পৰ পঠাও।

২.১.ডাে. কিশন কাৰীগৰ-নোঁগী উঁম(হায়া কণাঙ্ক)

ডাে. কিশন কাৰীগৰ
নোঁগী উঁম (হায়া কণাঙ্ক)

ৱাঁৱা ৱঁড়ৱঁড়াগত ৱঁজৈত ৰহৈ জে এহনো কনু উঁম ভেনৈএ? কহখ
ত জেকৰা দেখিযৌ য়েহ কহৈযৌ জে যৌ ৱাঁৱা নোঁগী উঁম নোঁগী
উঁম. খাগ ভিঁমৰে ম ৱঁমহো ৱঁৰদ তান মাত্ৰা খেনাগএ? কহৈ ছিযৌ
জে চন ৱাঁধ ৱাঁন দিম ঠেৰ নিহঁ ৱঁনু হমহুঁ খেত পথাৰ দেখনে
খাগৱঁ. ৱঁমহা ৱঁৰদ পৰ ৱঁম ৱঁদা হৈৱঁ কী কাৱেঁ গহো ৰম্বৈক
জাগএ নোঁগী উঁম. ছোঁড়া মাৰেৰ মৱঁ ভিঁমৰে ম নাওউম্বীকৰ পৰ
ঘনঘনোনে ছৈ খা গ ৱঁমহো ৱঁৰদ নঠেএ ত একৰো দু মশঁকন দৈ
ছিযৌ একৰো মন য়োম ভই জেতে কী.

তাৱেঁ হম ৱাঁৱা নক পনঁচনী হিনকা ম পুছনী জে ৱাঁৱা কী মমাচাৰ
হৈ ক? ৱাঁৱা ৱঁজলৈ হৌ কাৰীগৰ মমাচাৰ কী কহিযৌ দেখে ছহক
নে ৱঁমহা ৱঁৰদ পৰ ম ধৰফৰা কে খেয় পৰননঁ? হম পুছনী জে
ৱাঁৱা য়ে কেনা হো গেন? ৱাঁৱা ৱাঁননকৈ এহ কী কহিযখ ৱঁমহা
ৱঁৰদ পৰ ৱঁমন ৱঁদা হোগত ৰহী কী তাৱেঁ নাওউম্বীকৰ পৰ
খৰাজ এলৈ জে নোঁগী উঁম নোঁগী উঁম কী ৱঁমহো ৱঁৰদ ৰম্বৈক

ৰম্বেক ডাংম কৰখ নগলৈ আ হম ধৰফৰা কে ধাংগ্ৰা ভঠকা খমনৌ কী. ভাগেমৰো পঁচা কে হনো কেনিয়ে জে দৌগখ হৌ ত চহো ভগেমৰা ৰাঁজন যৌ ৰাঁৰাঁ নোংগী ডাংম? কহখ তই হমৰ জান খৰগ্ৰহ ভেল ৰহৈ আ তোৰা মৰঁ কে খনগে তাল চহ. খচ্ছা পহিনে এক জুম তমাফুল খুখাৰঁহ ত ফেৰ কনি গপ মপ কৰৈ চী.

তাৰেঁ ৰাঁৰাঁ কে হম খেনী চূনা কে দেলী ৰাঁৰাঁ খেনী খাগত দেৰী ৰৌননকে জে খঁগ্ৰ হৌ কাৰীগৰ গ কহখ তই জে পমৰীয়া নাচ, ঘোৰা নাচ, নষ্টুখা নাচ, খলো ৰদন নাচ মে মৰঁ ত মুনৰৌ দেখৰৌ কেনিয়ে? আ গ্ৰ নোংগী টেঁম মে কেহেন হোগ চৈ? হমৰা ত কোনো ভাঁজে নৈ নগৌএ? হৌ কাৰীগৰ তোৰা কোনো ভাঁজ বুমহন চহ? হম ৰৌননিয়ে জে হমৰা কহাঁ গ ডাংম ফাংম বুমহন যৌ ক? ৰাঁৰাঁ হাঁ হাঁ ক হঁমৈত ৰৌননকে হৌ কাৰীগৰ তোৰা মীডিয়া বনা মৰঁ কে তই মৰঁঠা বুমহন ৰহৈ চহ কী জে ফনাঁ হিবোগ্ৰন কে ৰেঁৰী ৰঁপ দিখা, ত ফনাঁ হহীৰো কিৰ্মীগ মীন কেনা কিয়া ত চিনাঁ হীৰো কে ৰেঁঠা ড্ৰুগম কাঁত মে জেল ম বীহা ত ফনাঁ হীৰোগ্ৰন কে ৰিকনী ড্ৰুম পৰ ফেঁম ফিদা. আ নোংগী টেঁম দিয়া নৈ বুমহন চহ? কনি হমৰো জন্দী কহখ?

ৰাঁৰাঁ কে বুমৰঁত হম গাৰেঁ নগলী মোছ কে মধমনী দিম ঘূমা দেৰঁ? নহান মে খাঁখি কে খপৰেশন কৰা দেৰঁ? পামৰ ৰঁনা চশমা পহিৰা দেৰঁ? যৌ ৰাঁৰাঁ হম চী খহাঁ কে ফেঁম মিম নে কৰা ডিলৌ ৰঁপ্ৰগ্ৰ কমাগ্ৰ কে টেঁম? নোংগী টেঁম নোংগী টেঁম. ৰাঁৰাঁ গীত মুন সূমে নগলৈ আ ৰঁজলৈ মৰঁঠা গপ ত বুমৰাঁ মে খাএল আ গ মোছ কে মধমনী দীম কিএ ঘূমা দেৰঁহক. হম কহনিয়ে যৌ ৰাঁৰাঁ মৌখিনী

পুৰস্কাৰ জেঁকা মনমানা বনা গপ জেঁ. রাঁৱা রাঁৱননকে হঁ হৌ
কাৰীগৰ হমৰো ভাঁজ নাগল জেঁ মৰঁঠা মৌথিলী পুৰস্কাৰ মনমানে
পৰ মৰ গুশ্ঠমাৰে কে দৰভঁগে মধমনী বনা কে দেঁ জেঁ? কোমিকস্থা
ৰঁনা কে মৰঁ আৱেদক কে মৰঁ জুৰী আ কে মৰঁ পুৰস্কাৰত আ
কিএক? যৌ কেবৰো কোনো ভাঁজ নৌ নাগথ দেঁ জাগ জেঁ? আ
নাথ কেহেন কৰতহ জেঁ মৌথিলী মে এহিনা হোগত এনৌএ? এহেন
মাহিগিক দনালী ম নীক ত নৌগী ডেঁম জেঁ নোক মৰঁ স্ৰষ্ট ৰূপে
কাৰণো ব্ৰুঁমহৌ জেঁ কী. ত আগ্ৰ মৰঁ মিল কৰহ নৌগী ডেঁম নৌগী
ডেঁম.

অপন **মঁতৰ্য** editorial.staff.vidaha@gmail.com **পৰ**
পঠাও।

৩.১০.নান দেৱ কামত-মিথিলামে মাঁগৌন খৰাশ ছগ! (আগাঁ)/
ৰশিত ৰম/ চাহ পোখতা'ক অৰ্থ জানি গেনাঁ (নঘুকথা)/
নঘুকথা- পৰচাক নিহিতাৰ্থ/ চননা মৰাৰী ছকৰঁয় (নঘু কথা)/
নঘু কথা- হনহৌৰ/ মৌথিলী ৰিঁহৈন কথা- -মাপৰপিষ্টা/ ভাগ
জাগন- ৰিঁহৈন কথা/ মুনেনা ৰেঁঠী - মৌথিলী ম্যামাজিক উপন্যাস/
নিখ পঠাপেঠ মাৰয় দয়হ (নঘুকথা)/ নঘুকথা- গ্ৰা গ্ৰুড খেনৌ কান
ছেদৌনে/ অলৌহি পানি ঔঠন-নঘুকথা (মৌথিলী)/ ৰোজ যেন্‌ষ্টেড
নিঠী (নঘুকথা)/ নঘুকথা -বানী কেঁ নঁয় জেঁ ৰাজ

নান দেৱ কামত

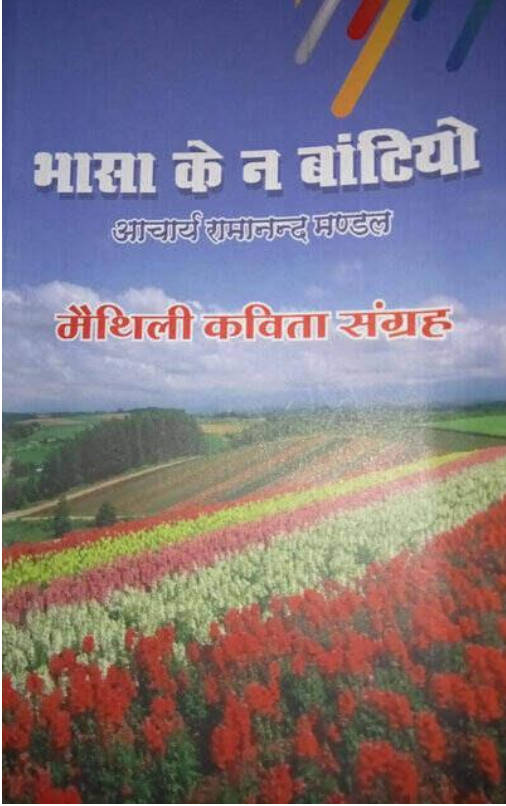
মিথিনামে মাংগৈন খৱাশ ছগ! (খাগাঁ)/ ৰণিত ৰয়/ চাহ
পোখতা'ক অৰ্থ জানি জেনাঁ (নঘুকথা)/ নঘুকথা- পৰচাক
নিহিতাৰ্থ/ চননা মূৰাৰী ছকৰয় (নঘু কথা)/ নঘু
কথা- হনহৌৰ/ মৌথিনী ৰিহৈন কথা- -মাপৰপিষ্টা/ ভাগ
জাগন- ৰিহৈন কথা/ মূনেনা ৰেঁপী - মৌথিনী ম্যামাজিক উপন্যাস/
নিখ পঠাপেঠ মাৰয় দয়হ (নঘুকথা)/ নঘুকথা- গু গুড় খেনে কান
ছেদৌনে/ অয়ৌহি পানি উঠন

নঘুকথা (মৌথিনী)/ ৰোজ মেন্‌থেউ নিঠী (নঘুকথা)/ নঘুকথা -
ৰানী কেঁ নঁয় ছে ৰাজা

১

মিথিনামে মাংগৈন খৱাশ ছগ!

(খাগাঁ)

बामा अहाँ के मनगनी , हम्मर मनू। ई तबहँ मभ क्षेत्र में
रौंकियोता रौंगकनाग कहियाधरि पूरा होयत। अपन बाग
देखेरौंक एखनो बन्ना देन जा बहन य,पबँठ जम्मा ठेबी कियो नहिँ
टाहत! उदारबानी होयर रँड़े कठीण बूमाछ। तँ करिजीक पाँति
ममाजके अन्नाबो मे गजोतक रौंष्ट देखय ने राद्य कबैत छैक।
दानक एक करिता पद्य :-

मिथिना बाज्य नैन,रियागुन मोर जीयबा ।

मिथिना बाज्य नैन, पियामन मोर हियाबा ।

मिथिना बाज्य नैन ,सुखन मोर मनरौं ।

মৌখিল ভাষা য়ঁ ,ঋঘায়ল মোৰ জীযৰা ।

মৌখিলী মনমান য়ঁ , ঋঘায়ল মোৰ হিয়ৰা।

মৌখিলী পাগ মে। ,মমায়ল মোৰ মনৰাঁ।

ৰীজিকা ভাষা য়ঁ ডৰায় মোৰ জীযৰা।

ঋগিকা ভাষা য়ঁ ঘৰঁৰায়ল মোৰ হিয়ৰা।

ৰৌনী মানে মে দলমায় মোৰ মনৰাঁ.....

মদৰিকান য়ঁ ঋৰৌধৰি হম গনাম ছী,হমৰা বৰ্তমান ব্যৱস্থা এখনো
গনামীক জীমিৰ য়ঁ কয়িকয় জকড়নে ঋছি। মূদা খূৰঁ জোড়গৰ
মষ্টকা ধীৰে য়ঁ ঋকান্ত কৰেত যা। জেনা কি ঋচাৰ্য জী পাঁতি গটলৈন
হন্ :-

হম কগমে গনাম ছী!

কহিয়ো হম মূগন কে গনাম ছী।

কহিয়ো হম ঋগ্ৰেজ কে গনাম ছী।

কহিয়ো হম ৰাজা কে গনাম ছী।

হম কগমে গনাম ছী।

ঋগযো হম নেতা কে গনাম ছী।

ঋগযো হম পাৰ্ঠী কে গনাম ছী।

ঋগযো হম ৰাজনীতিক কে গনাম ছী।

হম কগমে গনাম ছী।

ঋগযো হম জাতি কে গনাম ছী।

ঋগযো হম মমাজ কে গনাম ছী।

ঋগযো হম ঋৰ্থ কে গনাম ছী।

হম কগমে গনাম ছী।

ঋগযো হম ধৰম কে গনাম ছী।

ঋগযো হম ৰাজৰঁশী ভগৱান কে গনাম ছী।

আগযো বামা হম্ব বাজা কে গ্ৰনাম ছী ! ঔজকো পৰিষ্টিতি মে নোক
 অ্পনে মনে আজাদী কতয এহ্যাম্ব কৰা পাএত। তেঁ হৰ পাত-পাত
 পৰ গ্ৰনিস্তা তঁ রেঁমনে ছৈক কিনে? ঙুঁচ নীচ ক' ভাৰনা মম্বাজমে
 বিচ্যমান ছৈক, মঁরিধান মে অশ্পৃশ্ণতা - ঘৃণা কেৰ বিকঙ্ক কাৰগৰ
 কাযদা কান্নন বঁনন বহনোক বাদো নোক কতেক ম্বৰ্ষিত ছৈক!
 গ্ৰ হম্বৰা একঠা যক্ষ প্ৰশ্ন ঠাঠ ,ম্বৰম্বাক মঁহ বৌনে ফৰীছ বঁমাগছ।
 এখন তঁ এক নেখকীয় মম্বাজ গ্ৰষ্টবঁদী কয পচমনিয়াঁ লিখন কে
 অঁয়-বঁএ মানি বদীক ঠোকবীক শোভা বঁঠরয বঁনো স্তবহীন বচনা
 কহিকয ,ম্যোমন মীডিয়া মে ছিৰযবঁত ছৈ। মনোবৈজ্ঞানিক অ্পাষ্টি
 থীক জে জ্ঞানক গ্ৰ পেঘ কঠোৰী অ্পনহিঠা নগ বঁমৈত
 মানৈত , মঁঘৰ্ষবত তবঁকা কেঁ হতোম্যোহিত কয অধবঁঠিয়ামে
 নষ্টকৌনে চন্দ তবহঁ রাধক বঁপেঁ দেখাৰ হোগ্ৰছ। কৰি মহোদয
 জনমানম্ব মে ঙৰ্জা ভবৈত ঙপেষ্টিত বঁঠিত কেঁ অ্পন হক -
 অধিকাৰ নেন মতল মজগ আ জাগৰুক বহয নে কহৈত অ্পীন
 ধৰি কৰিতা বিধা মাধ্যম মঁ কযনে ছথি:-

আগ্ৰ কি হোগ্ৰ বহন হৈয ।

অম্বহমতি কে অধিকাৰ

ছীনন জা বহন হৈয।

আগ্ৰ কি হোয বহন হৈয।

বৌনগ্ৰ কে অধিকাৰ

ছীনন জা বহন হৈয।

আগ্ৰ কি হো বহন হৈয।

অম্বহমতি কে অধিকাৰ

দেয দ্ৰোহ বঁন বহন হৈয।

আগ্ৰ কি হো বহন হৈয।

খৰ্মীৰী গৰীৰী কে খাগ

ৰঁড়ন জা বহন হৈয়া..... খাচাৰ্য বামানন্দ জীক স্নগ্ৰষ্ট কখন
চৈন,পাঁতি দোমৰো দেখন জাএ :-

ভাষা কে

মৰহদ মে ন রাঁটিয়ো।

মৌখিনী কে,

ৰাজিকা খংগিকা মে ন রাঁটিয়ো।

মৌখিনী কে,

মংস্কৃত - অমংস্কৃত মে ন রাঁটিয়ো।

মৌখিনী কে ,

ৰাড মানক মে ন রাটিয়ো।

মৌখিনী কে,

উঁচ - নীচ মে ন রাঁটিয়ো।

মৌখিন কে ,

ৰাঁভন মোনকন মে ন রাঁটিয়ো।

মৌখিন কে ,

ছত অছত মে ন.....

জেনা কি মৰ' বিদিত অছি মিখিনা মিহিৰ পত্ৰিকা কৰিতা বিশেষাংক
ৰূপেঁ মিতম্বৰ ১৯৭৪ মে একময় জীৱিত কৰিজীক ঠষ্টকা কৰিতা
ছাপিকয় কাৰ্য যৌগ্ৰষ্টৰ ধাৰাকে গতিমান ৰঁনৌনে বহৈক। আ আৰঁ
তঁ দীপা মিশ্ৰ (মধ্যপ্ৰদেশ) ১৯১ কৰিয়ত্ৰী ক' এক - এক গোষ্ট
কৰিতা ' মৌখিনী ' নামে পোখী ছপৌনীহ আ কাৰ্য ধাৰাকে আৰ্গু
ৰঁতৌনীহ অছি। এহনামে কৰিতাক পোখীক রাঁটি কএ কিযো ৰোকি
নঁয় মকত। আচাৰ্য জীকে কৰিতা কেঁ গ্ৰণয় কেব অৱশ্যকতা
চৈক। মংগ্ৰপমে গ্ৰ কহৰঁ জে হমৰা মঁডন জীক মৌখিনী মাহিণ

প্ৰান্তি য়াঁ ঘনিষ্ঠ য়াঁৰ্ধ ভ' গেল ঞ্চি। ঞ্চানন্দান্শ্ৰুতি এতেক ধৰি
 ৰঁতল জে মৌথিলী ভাষা ক' ঞ্চফয় ভঁডাৰকে ভৰৈক নেল ঞ্চনেকোঁ
 য়মীক্ষকক ঐ পোথী মাদে ঞ্চখৰাঁৰ মে প্ৰকাশিত ভেনো
 ঔপৰান্ত , হমহুঁ ঞ্চপনাকে নহিঁ ৰোকি পৰেঁত ছী। এহি তৰহক
 য়ূজন কে ঞ্চানোচনা কৰেঁত গ্ৰ ঞ্চশ্ৰুতি হোগত বহন জে শনিচৰা
 লেখক কৰি কে ঞ্চতিবিজ্ঞ ঞ্চদ্যতন ঞ্চন্য় কেৰ পোথী য়ৰ্থা কম
 চৈক। য়ম্মক বিচাৰ কৰৰঁ ঞ্চঁথিগৰ নোকক কাজ হোয়ত। জাহিপৰ
 প্ৰকাশক গণ য়েহো ঞ্চনুকন্মা দেখাৰঁথি। প্ৰধানাধ্যাপক পদ য়াঁ
 বিজ্ঞান শিক্ষক ঞ্চাচাৰ্য ৰামানন্দ মঁডল জী য়েৰা নিবৃভ ভেনোয়ন্তা
 চাৰি য়ানয়ঁ ঞ্চহনিয় মায় মৌথিলী ক' য়েৰা কয় বহনহ ঞ্চি।
 য়োয়ন য়াগষ্ট পৰ য়েহো য়গ্ৰিয় ছথি। য়ৰঁয়ঁ হিনক পেঁঘোঁত ওয়হ
 জে য়ৰকাৰী স্তৰ পৰ মৌথিলী কেঁ ধকিয়েৰাঁক য়ঠয়ন্ত কেঁ পৰ্দাফাশ
 কেননি। য়ীমান কাতক ৰঁজিকা ঞ্চা ঞ্চঁগিকা নামে ফুষ্ট য়াঁ
 ভাষায়ী ৰেঁপাৰ কৰয় ৰাঁনা মৌথিলী বিৰোধী শক্তি কেঁ চিহ্নৰাঁক
 খগোঁষ্ট দিশ মৌথিলী ঞ্চান্দোনীক ঞ্চাঁথি ফোনননি ঞ্চি। হিনক
 পোথী বিৰিধ ঞ্চায়াম কে য়মেষ্টনে ভাষা বিমৰ্শ নেল ঞ্চপেক্ষিত
 বহত। ঞ্চাশ য় দোয়ৰো পোথী শিষ্য ছপত।

২

"ৱৰ্ণিত ৰয়"

পোথী য়মীক্ষা:- নান দেৱ কামত

মৌথিলী ভাষা মঁ কৰি ঔমেশ পায়ৱান এক ৰঁচঠিত নাম ঞ্চি।
 হিনক জন্ম নৌকহী থানাক ঔৰহা গামমে খখন পায়ৱান ঞ্চা
 ঞ্চমেৰিকা দেৱী'ক ঘৰ ১৩ ঞ্চক্টৰৰ ১৯৫৪ ক ' ভেননি ঞ্চি।
 মৌথিলী য়াহিণ'ক কৰিতা বিধামে হিনক শ্ৰুতি প্ৰকাশন দিলৌ য়াঁ
 কাৰ্য য়ঁগ্ৰহ ২০১২গ্ৰা০ মেঁ ১২০ পৃষ্ঠক পোথী ছপন বহনি।

মুদ্রপ্রকাশিত 'ৰশ্মিত বয়' 'পোখী' কেৰে কিম্বত ২০০ ঠাকৈ
 নিৰ্ধাৰিত কয়নে গেনে চ্ৰেক,জাহিমে ১৭ গোট নৰে কৰিতা ম'গ্ৰহিত
 কয়নে গেনে চ্ৰেক। ওনা আক্ৰমণ ও মেহো এক কৰিতা ৰূপে গঢ়নে
 ছথি। হিনক কাৰ্য মৌশ্বৰ কেৰে বিষয়মে বিন্ধাৰে ম' পাঠককে প্ৰসিদ্ধ
 মাহিগকাৰে গজেন্দ্ৰ ঠাণ্ডৰে জীক নিখন "ৰশ্মিত বয়" মাদে ম'ৰিচাৰে
 পঠৰাক তথ্য ভেটৈত আছি। যুৱা পুৰস্কাৰে মৌখিনী মাহিগ
 আকাৰদমী'ক ভেটনা মন্তা আৰু কোনে বিশেষে পৰিচয় কে মোহতাজ
 গ্ৰ নহি ছথি। পেঙ্গা ম' গ্ৰামীণে পুনিয় ৰূপে ম্হানীয খ্যাতিমে
 আতিৰিজ বিশেষতা জুটনেনি হন। হিনক কোনে কৰিতাক
 শিৰ্ষক 'ৰশ্মিত বয়' নহি ছথি,আ নে কোনে পাঁতিক গ্ৰ ৰাক্য থীক।
 পৰ্বচ পোখীক গন্তা আকাৰ্ষক মিথিনো চিত্ৰকনো আ প্ৰকাশনক
 নোগো মহজে পৃষ্ঠমজ্জা দিশ পাঠককে ধিয়ান ঘীঠৈত
 যাহিনক 'ৰমন্ত' কৰিতাক পাঁতি এই তৰহে হোগ্ৰাছ :- আয়নে
 ৰমন্ত

নৰে জীৱনে ন' ক'

হৰে প্ৰাণীমে উৰ্মগ ভৰিকয়

গাছ - বৃক্ষমে

নৰে কনোজৰিক ম'গ

মোজৰে ফুলে নিকলৈত আছি।

খেতমে গদম - খেমাবী

তিমী - মস্বৰী

তোৰীক ফুলে ম'

মস্বৰী ৰাধ গমকৈত আছি।

মৌধমাচী নেগৌনে

মেন্ৰিযা আক্ৰমক গাছ পৰে ছত্তা.....

একশা দোষৰ কৰিতাক গৰহৈন "মৌনা" কেৰ পাঁতি দেকল জাউ
-:

এলৈ এহেন ঞ্ছৰ - বিহাডি
জগ ডাৰি পৰ চুলৈ মৌনাক খোঁতা
ৰএহ ঠুঁটি গেলৈ ঠাটি
ডাৰিক মংগে খোঁতা গিৰলৈ (খয়লৈ)
খোঁতামে বহৈত বঁতা মংগ জোড়োঁ মৰলৈ
পনক মপকিতে
মৌনাক জীনগী দেনকৈ উজাডি
এলৈ এহেন.....

মিথিনা মহান "কৰিতা" মৌঁ চঠিত কৰি পায়মান জী খেতমে
হড়ৰাঁহাক বৰ্ষাকালীন খেত পৰহক হানস্বৰতি যোহো মৰুখা বোষ্ঠী
পৰ ঞ্ছৰা নুন ধৰমাৰ পছীয়া রমাতকে দৃশ্য ক' ঞ্ছরনোকৈন
কবাবেঁত , ঞ্ছটাগ্ৰ মোড় হৰ জোতৈক প্ৰাঠীন মাঁখি দিশ ঞ্ছন্ত:কথা
কৌঁ মমেঠনে মহানতা দেখেৰাঁমে মমৰ্থ ভেন চ্ছখি। যথা -:

শাষ্ট পৰ
নতৰন তিনকোৰ পোখৰিমে মখান
ঞখাৰ মায়মে
সুমি - সুমিকয কিয়ান বৌপেএ ধান
জগমে মৰঁমঁ সুন্দৰ ঞ্ছচি হমৰ মিথিনা ধাম
ভাষা ঞ্ছা মঁস্কৃতি দেখি নোভাএন শ্ৰীৰাম
রাৰীমে ভেষ্টয পান
ঘৰ - ঘৰমে হোগএ
চূড়া - দহী ক' জৰএ জনপান
মৌথিন মিথিনা মহান

হিনক কৰিতাক শিৰ্ষক ম' পাঠক মিথিনাক প্ৰমুখ পাবৈন - তিহাৰ
ম' যোহো মহিমা ম'ডিত ৰূপে নিল্লিকিত পাঠ ম' পঠি মকৈত ঞ্চি-
: পূৰ্ণিমা,ফাগুন মে, জিজিয়া,ভৰদুতীয়া ঞ্চা গৰহা ম'গ্ৰাতি। কৰীজী
কৈ নৰ যুৱা পীঠী পৰ ৰ'ঠ ৰেঁশী ঞ্চাৰেশ জগৈত ছহি,তৈ জ্বৰাত্ৰক
কৈ ঞ্চাহান কৰিত গৰৈত ছথি - :

ৰহৈএ যুৱা কে

উম'গ মোনমে

জৌ

পহাড় ম' নড়ি নেৰ' হম

ম'ঘৰ্ষক জীৱন

ঞ্চহিমা চনতে

জীৱনক ঞ্চ'তিম

ম'মৈমে

কিছু কৰি নেৰ' হম

জোশ জতয কম নে দ'ঞ্চয

যুৱা কে ত'

পৰিষ্ণিতি মাত ম'ম'দৰ

পাৰ ক' নেৰ' হম

হমৰা নে ৰোকু কিযো

দনিতক ৰ'ৰদকে

হৰ ম'ভৰ কম কয নেৰ' হম

নড়এ কিএক নে পড়ত হমৰা

ঞ্চহী দ'শ্মনক ম'গ

দ'শ্মনক ছাতী ঠীৰ কএ

দেখা দেৱ হম

উম্মেশ জীকে কৰিতাক ভাৱমে কৰাৰা প্ৰহাৰ ভেনে চ্ৰহি। ও যোম
 ৰূপেঁ ঞ্পন ৰাঁত কহেমে মক্ষম ভেনা হন। জাতি - থৰমক ঞ্ৰা
 মজহৰক নামপৰ ঞ্ৰাতঁকৰাদক গাচ ৰোপয ৰাঁনাকে দেখাৰ কযন
 গেন ঞ্ৰিচি। দেশক যুৱা পীঠী কেঁ গোণী - ৰাকদ , খঁজৰ - তনৱাৰ
 দৈত দৃশ্মনী ঞ্ৰাধাৰিত জোশ ভৰৈক উৰ্কেৰ্শা ৰখনিহাৰ মঁ মত
 ম্যৱধান হোৱৰঁ পৰ ৰঁন দেননি ঞ্ৰিচি। দনিত মমাজকে জে উপৰ
 মন মঁ নূনু ৰৌঞ্ৰা ঞ্ৰা ভীতৰে ভীতৰ তহনেন ৰুঁমি উপেক্ষা কযন
 গেন, তাহি পৰ ঠিতা প্ৰকষ্ট কযন চ্ৰেক। কোমী নদীক ভযাৱহতা
 ঞ্ৰা ভীষণ ৰাঠিক কাৰণেঁ জে ঞ্ৰৰঁৰজাত পুৰৰঁ ঞ্ৰা পচিম ক্ষেত্ৰ
 ৰূপেঁ মিথিলা ৰঁষ্টন ৰহয যে ঞ্ৰাৰঁ কোমী মহামেত্ৰ ঞ্ৰাওৰ ৰঁড়ীৰেন
 মাৰ্গ জড়না মঁ মৃগম ভেন। শিষ্টিত ঞ্ৰা দমীত দনিত নোক জে
 ঞ্ৰপনা পচুঞ্ৰায়ন মমাজ মঁ মঁহ মোড়ি ঞ্ৰনদেখী কৰেত
 চ্ৰেক , তাহিমঁ দৃখী হোগত চ্ৰিখি। জহনকি মেহনত মজদূৰী কৰয
 ৰাঁনা ৰ্যাজিক প্ৰতি মহান্ৰুতি'ক ঞ্ৰাৱশ্যকতা জতৌননি ঞ্ৰিচি। পঁগু
 উপন্যাসক ৰঠযতা কৰি জগদীশ ৰাঁৰুঁ ঞ্ৰা মেথিণী কৰ্মী ডা০
 উম্মেশ মঁডন ক' ৰিম্বযমে যেহো ঞ্ৰপন কৰীত ৰমধাৰা ৰঁহৌনে
 চ্ৰিখি। নাৰী ৰিমৰ্শ, দনিত দমিত ৰিমৰ্শ ঞ্ৰা মূৱিধা ৰাঁঠিত জমাত
 নেন হিনক কৰিতাক যৌন্দৰ্য ৰোধ ফৰীচ ৰূপেঁ দিগ্ৰদৰ্শন কৰাৰেঁচ।
 গুণ্ড ঞ্ৰা মৃদামা ক' মেগ্ৰীভাৱ ঞ্ৰখন মমাজক ৰীচ মঁ নিপত্তা জেকাঁ
 চ্ৰেক , জখনকি এহন উৰ্কেৰ্ষক নিহিতাৰ্থ ঞ্ৰাৱশ্যকতা ঞ্ৰকানন
 গেলৈক ঞ্ৰিচি। মমাজ মাহিৰ ক' দৰ্পণ চ্ৰী;তৌ মাহিৰ মমাজক
 ঐনা কহাৰেঁচ। যে ঞ্ৰভিজাত ৰৰ্গক ধৰি ম্ৰথাগ্ৰতি ক' ঞ্ৰাভা
 মনীন দেখেৰাঁক চেষ্টা এহি পোখীমে দেখাগ্ৰচ। ৰিদুপ চিত্ৰণ কৰেত
 মচেত হোৱৰাঁক ঞ্ৰভিপ্ৰেৰণা কোশন মঁ ভৰন গ্ৰা দীৰ্ঘ কৰিতা
 মঁগ্ৰহ দেখি কয কিযো পাঠক ঞ্ৰপন পাগ্ৰ ৰুঁড়ৈত নাহি ৰুঁমত। পুন:

পুনঃ সংস্কৰণ দোষৰো প্ৰকাশক কৰখি জে মঁ ঐ পোখীক
 ঠপাদেয়তা জন জাগৰকতা নেন বঁঠয়া

২

চাহ পোখতা'ক অৰ্থ জানি গেল'ল

নঘুকথা _ নান দেৱ কামত

শ্ৰাজুক ৪৬ জিনো পৰিষদ ক'পূৰ্ণ প্ৰণালী ৪৬শাল পহিনে অ'পনা
 গাম মঁ পেৰে অ'ম্মা ম'গ দূনু ভায়-বঁহিণে মমাগাম জাগ্ৰ
 ছন'ল।ৱাঠমে মৌখাহী বঁম্বীক ঠতবৰাৰিকাত বৌহ মাছক দূ
 ঠকেৰন পেঘঠিত্ৰ গ্ৰনাৰমে দেখৰাঁক প্ৰতিযোগিতা নেন দৌড়কয়
 অ'গ্ৰ বঁঠনৌ'হ।গ্ৰমাৰা পৰ অ'ৱ দাহা নে অ'ৱয় ছৈক ,তৌ প'ক্কা
 গ্ৰনাৰ মমিয়া বঁনন বঁহৈক ওহিঠাম।যে তাহি জগহ কেৰ নাম মূন
 খতিয়ান মৌ গৌৰমজক'খা খায় কিম্বু অ' কৌফিহতমে চাহ পোখতা
 দৰ্জ ছলৈক।এহি শৰ্দক অ'ৰ্থ বঁম্বয় নেন ,জানৰাঁক অ'ভিনাষা
 মোনকৌ ঔ'ঠনে-পৌৰনে ধৰি বঁহৈত ছন।জগহ-জমীন বঁনী বঁত তঁ
 কিযো বঁঠে-পুৰান ৱা অ'ম্মীনে বঁতা মকৌত ছৈক,যে জানয় ভ্ৰমণ
 পৰ ম'গ-ম'ত্ৰ বঁহি বঁহৰে'নৌ'হ।তা নেনা অ'ৱম্মা মঁ য়েহো কনে
 ছে'টগৰ ভেন জাগ্ৰ।পঁঠমা বৰ্গমে নাৰৌ নিখন বহয় অ' ঐকিক
 নিয়ম গণিত বিষয় কেৰ হিম'ৱ-কিত'ৱ পঠয় নাগন
 ছন'ল।নিৰমনী হায়স্ক্ৰনমে পৰমাক ম'ভকী জী পঠৈত বহখি,ন'নক
 ভে'ষ্ট অ' মতনৰায়ণ ভৈয়াক ম'গ শ'কৰ মক'গ বীয়া য়েহো নেৰাঁক
 বহয়।ম'ভকজী হমৰ পৰীচয় ধৰি হে'ডম'ম'ষ্টৰ নান ম'হেৰেঁ মঁ
 ক'বৌননি।ও বঁজনেখি হম শিক্ষক বঁনয় মঁ পহিনে অ'ম্মানত ক'বৌত
 ছনৌ'হ।ও জে হমৰ প্ৰশ্নক অ'ৰ্থ বঁতেননি তঁ কনে হৌ'মী নাগি
 গেল_"কহননি চায় পৌধা ওহিঠাম ম'ব'ৰেঁ কানমে বহন
 হে'টেক।এক অ'ম্মীন মাজী কোশী কৈনান মঁ য়েৱানিবৃ'ভ ভ' হম'ৰা

ভেঙেনাহ,ও কহেনি-"ওতয চাহ কেৰ ফ্ৰী পয়ন(খুঁগ্ৰেজক ঠী দোকান) ভেন হেতৈক।ঋমতী তথ্য এক চকৰুঁদী মৰে ম' ষিঠায়ৰ খাঁ মাহেৰে বুমেননি-"চাহ মানে পানি,পোখতা মানে হোৱাছ-ফুখাঁ।" ঋৰ' শৰ্দার্থ ধৰি জানি গেল ছন'।

৪

নঘুকথা

পৰচাক নিহিতার্থ

মৰপ'চ চুনামে ঠাঠ ভেনাহ নানৰ'হাদৰ রাঁৱ।ওৰো নোক ঠম্মীদৰাৰ ঘোষিত ভেনাহ।ম' ঋপন-ঋপন মিলোনক প'চা পৰ ঠপৰেমে নাৰা মেহো তৰহ-তৰহকে প্ৰম ম' ছপাকয দৈত নিৰা'চন ক্ষেত্ৰ মে' রাঁঠন। নান র'হাদৰ জীক প'চা পৰ নিখন ব'হৈক- জয জরান, জয কিয়ান.....। তাহী পৰচা পৰহক নাৰা জয কিয়ানম' ঋর্থ বুমারেঁত হৰ(হেন) ছাপক ঋত্ৰ'খী ঋ জোৰা র'বদ ছাপক প্ৰগাশী নোককেঁ ফুমুৰ-ফুমুৰ, ঋনগ-ঋনগ কহখিন ,দেখু ন হমৰা মম'ৰ্নন দেনাহ ঋছি নান র'হাদৰ ৱৱাৰুঁ ।দুনুক প্ৰতীক কিয়ানী কাজক ঢাতক ছনৈক।মে রাঁস্তৰিকমে দানক কিছ ৰোঁঠৰ প্ৰভাৰিত ভেনৈক।ওনা দানকা পিছৰা ব'ৰ্গক রাঁদান্য বুম ম'পৰ ময- ময ঋ মৰ'ৰ্ণ বুম পৰ মহান্ৰুতিপূৰক পচাম-পচামঠা ৰোঠ ভেঠনৈন। ম'ৰাধিক এগাৰহ ময ভোঠ পাৰী ৰিজযী শ্ৰী ঋপনা নামে নম্মারেঁৰমে পৰাধৰি নেনাখি নান র'হাদৰ রাঁৱ।থপৰী খুৰ' রাঁজনৈক।

৩

চননা মৰাৰী ছকৰ'য

নঘু কথা - নানদের কামত

মখী-ৰাঁহিনফাক ৰীচ নাযিকা ম্লান কৰয় জেৰাঁক নেন যমুনা তীৰ
 দিশ ৰিদা হেৰাঁক খ্ৰিভিগ্ৰম মেঁ বহখীনা। একটা গোপী যোজনালুম্বাৰে
 প্ৰুখায়ন চনীহ। মে তানকে ওতয় গামক খ্ৰিভিম ছোৰ পৰ চনেত
 মৰঁ কিযো জায় গেনীহ আ ঠনহন দেৰী ভেনাক নেন দে জাগ
 গেনীহ। তাহী ৰীচ এক খ্ৰুন্ত খ্ৰাকৰ্ষক মহিনা গোধপাৰণী
 জ্জমলনি। ৰাঁহিণা জোড়েক নে খ্ৰাগ্ৰহ কৰেত নি:শ্ৰুত্ক ৰাঁহি ,গৰা আ
 ছাতী পড়েৰাঁক খ্ৰথাল্ গোদনা (শাগশো) চিত্ৰকাৰী দেহক ৰাঁহ
 খ্ৰংগমে পড়েৰাঁক জিদ চানেত দেখন। গোদনা ৰাঁনী পহিনে বাধা পৰ
 কেন্দ্ৰিত হোগত কহয় নগনীহ-ৰাঁহিনা হৈেয় স্ৰুগযাক ৰিঁখ মাৰি
 হম খ্ৰহাঁক গোদনামে প্ৰুশ্ৰ ছাপি দে ছী। নাবুঁ গষ্টা,দোমৰ মৰঁ
 খ্ৰিৰাহিত তৰুণী মৰঁকে হঁমী কৰেত গোদনা ৰাঁনী ৰঁজনীহ -খ্ৰুঁ
 মৰঁকে গোদনাক ৰং কৰিখা মংগে-মংগে ঘোৰি নেত ছী ,মে মৰঁ
 কিযো খ্ৰপন দুধ ৰিঁধ নে দিখ্ৰ! চোন দেখ ঘৰবাৰী নৰজ্জৱতী
 পড়েনীহ পৰোমনি চিনকৌৰ নগ,দুধ খ্ৰানয। বাধাকৈঁ
 গোদনাৰাঁনীক হাথ কৰগৰ বুঁমায় আ খ্ৰমহজ পিড়া মেহো
 খুৰৌ। খ্ৰধহে

ছাপী ছোৰৰাঁক কোনেত কৰয় নগনীহ বাধা। মংগে মংগী মৰঁকে
 গোদনা নহিঁ গোদেৰাঁক ভাখা ৰঁকয় নগনীহ। খ্ৰপমঁযাত দেখ
 গোদনাৰাঁনী গীত ঠঠৌনিহ" কহমা তোৰ নেহৰা গৌ গোৰী,কহমা
 তোৰ ম্যামুৰ ৰে জান.. জান ৰে!!",তঁ দৰদো কনেক কেঁ কমেত
 মহাজ জোকৰক খ্ৰামান ভেনেক। ৰৌমনী ৰঁজৰেত প্ৰুশ্ৰক ৰিনক্ষণ
 ছরি ছপন দেখি গোৰিমৰঁ হৰখীত ভেনীহ। মৰঁ মঁ ৰাঁহিনা নগাডন
 নষ্টনিযাঁ কেঁ জহন নঘুশঁকা নগনৈক তঁ কনে খ্ৰশ্ৰুমে গেলে আ
 খ্ৰনাবশ্ৰক দেৰী নগেননি। তখন দুগোশ্ৰ মখী ৰঁজনীহ-হয় বাধা
 কনে দেখে ছী নষ্টী ৰাঁহিনা কেঁ কিযাক ৰাৰণ ৰাঁনা নঘী

ৰঁঠলৈহ।জাকয দেখন তঁ ঞ্জগত,ঠামে ঞ্জমথে দেখ ঘূমলীহ,ঞা
ৰঁজলীহ -নষ্টীন তঁ কোনো পুৰুষমন হিজৰা তঁ নে স্তী।

মৰঁ গোষ্ঠে কৃকৃহনরশ নিছোহে ঞ্জযলীহ ঞ্জা এক গোষ্ঠে হূনক
চূনৰীক খুঁষ্ট পকৈৰ ঘীচ নেলীহ।ঞ...ঞাৰঁ তঁ...

ঞৰ্ধনাবীশ্বৰ।পীতাম্বৰী ঞ্জা রৌমলী মাফ-মাফ মনকৈত বাধাকৈঁ
ঠিহ পহিঠিহমে পুষ্ক ঠিত্ৰকাৰিমন এনমেন নৌকননি।তঁ মল্লোধন
কৰৈত রঁজলীহ -হে ম্বৰাৰী কতয চনন চনৌহ হীৰো রঁনয.....।ওনা
কৈঁ চকৈঁ.....কে...চকক্ষম,...।চকেকাঁক কোন পযোজন?ঠকপনীক
হদ কেনৌ ঞ্জপনে!তা দোমৰ রঁহিণা রাঁকেক পোশাক মেহো
খীচলীহ।মৰঁ কিযো মম্বূৰ্ণ পুষ্ক নীনা দেখ হতপভ হোগত,ননক
ছাতী পৰ গোদৈত কানক রিম্বকাৰী ম্বখাপ্ৰতিক ঞ্জাভা কৈঁ ঞ্জন্মথা
এহম্যম কেলনি।ম্বৰাৰী রঁজনোহ!হমৰা জে চকেনে বহী ৰাজপুমাৰ
ছন্ন ভেষ ধৰিকয,মে হমহুঁ রঁদনা মধ্যন।ঞা.গ্ৰ পনঘষ্ট পৰ নহা.গ্ৰ
ন' গেনা.গ্ৰ ঞ্জৰেঁৰ হোগ্ৰ চনৌক,এহি নষ্টাৰহম মৌ।

৩

নঘু কথা

হনহৌৰ

এহিৰেঁৰ ভোঁষ্টক গনতি জিনাজৰাৰমে হোগত দেখ নানজী কৈঁ
ভেননি হমহুঁ মধুৰঁনী জা কনি দেখিত্যৈক ৰংগত।মে একষ্টা
মৰপঁচ ঙম্মেদরাৰক মতগণনা ঞ্জভিকৰ্তা ধৰি রিধিরত রঁনি
গেলখি।রাড মদম্বক ঘোষণা মৌক মঁ জহন হোগত
বহৈক, তাহিঘৰি ও ঞ্জাৰ কে কানেজক মীনারঁজাৰ রাঁনা গেষ্ট নগ
ঙত্ৰৰভাগ পুংগনোহ।ঞপনো পঁচায়তক রঁনতৌঁ গোষ্ঠে তম্মশগীৰ কৈঁ
দেখননি। ওহিঠাম গাৰ্ড মঁ পতা চনলৌক জে মেনগেষ্ট পুৰাৰিকাত
মঁ কতাৰমে জাকয নাগ্ৰ।ফেৰ পদযাত্ৰা কৰৈত মষ্টকৈৰ কৈঁ ঞ্জাৰো

দু এজেণ্ট আৰু স্বত্ৰ্থী ম'গ দক্ষিণী ভাগ গেষ্টনগ আৰ্য চাহননি,ওতয
 অৰ্ম্য্য ভীড়কৈ কতাৰমে দেখতহি ,পুনিয় পহৰী ম' বুময় নেন
 অৰ্পন গেষ্টপায় কাগত দেখৰৈত কহনৈন মহোদয়!মেক পৰ স্মনियो
 নে হমৰে গ্ৰাম কচহৰীকে পুকাৰ ভ বহনৈক অছি। ও ৰাজনৈক
 জাৰু কতাৰমে নাগ্ৰ,অন্থথা হম-ম' মন্থখ কি জে প'চ্চিয়োঁ কেঁ ওনা
 নে তুকয় দেৰৈক-মজিয়শেষ্ট মাহেৰ'ক কৰা আদেশ ভেন চৈক।আৰ'
 কি হো!একটা প্ৰাওমাহেৰ'ম' ৰাধীৰূপে গল্প ভেনৈক ,ত' দানকে
 স্মাৰ ম' কনিকাষ্টিকৈ বহিকা মাৰ্গধৰৈত পচ্চিম ম' ফেৰ গেষ্টনগ
 ধৰি আৰৈত দেখতে পুনিশৰা নিছোহ ছুটন আ যোঁশিয়ৰৈত
 গাৰিফজ্জৈত কৰৈত তম্মা কয় গৰজনৈক" ঐ তেৰো কো কহতা
 া,তৰী মে মতস্মন হৈ ক্যা?ভোঁশমে পগনা গয়া হৈ।"মে আৰ'
 মতগণনা কাজ ছোৰি দু গোশে ম' দৰভ'গা ভী এম মী
 এচওভৰতীভেন নানজী।তখন অৰ্ধদমিৰীত দশা ম' উৰ'ৰনা।ধৰি
 তাডমেৰক নেন ডা'ৰ কজিয়ে ৰহি গেনৈক।ঔষধি চনি বহনৈক
 অছি। পুনিমিয়া ৰৌ'ৰ ভৰকন ৰহৈক দানকৰ ভাজপানুমা গুৰতা
 আ ৰ'ণ্ডী পৰ ।

৭

মৌখিনী' ঝিহৈন কথা'-

-মাপৰপিষ্টা

খেৰহিক খেৰহা মোন পাড়ৈত ছী।উমাজী ঐৰে'ৰ দনহনমে পছুআএ
 গেনাহ।পচতা খেৰহীক জজাত হাথ নে নাগনৈক।ফুনৰাঁতি ঠেনতে
 কিষ্টনাশক দৰায় ম্প্ৰেধৰি কয়নে ছনৈক।পাকন খেৰহী'ক কাৰী
 ছিম্ৰে'ৰ তোৰৰাঁক মময় ঘনঘোণৰ পানি পড়য় নগনৈক।মৌনীমৌনী
 গাছ নগক খেতপথাৰ ৰ'ৰিদুৰ পূভৰ ছনৈক।গামক ম'ৰ কিয়ান
 অৰ্পন আ ৰ'শৈয়া খেতমে দু-তীন ছোহনি ছিমী তোড়িএ নেনে

বহৈক। উমাজী এমৰী এমকৰুখা বহনে, খপনা ঠোনা পড়োমাক
 মৰঁ গোঠেকৈ কহনক খদহাখধি পৰ হমৰ খেৰহী পহিনে ছৌনী
 তোগৰ খানি দৈ জাড্ৰ। দ্বৌমক নযকা খেত মস্তমে এহিৰেঁৰ
 কিননে বহৈ। জনিজাত জোনমৰঁ রঁজনীহ- খধিয়া পৰ তঁ নগোক
 রাঁধমে খেৰহী তোবৰেঁ নে কতেকো গীৰহত কহি গেনখিন খছি। যে
 এহন দৰহকান মেঁ ওতেক দৰ কথি নে, কে জেতছি। পচতাগত
 রঁজনখি -জাগ্ৰ জাড্ৰ মোনহনী খেৰহী তোগৰ খানি লৈ
 জাড! দাগল খাগত কান নামোঁ তঁ নেৰঁ ন? তেয়ো দনকে
 ভায়ক বহিপৰহক নগক কোনো বহনে মৰঁ জেড় রাঁছি হাওঁ-হাওঁ
 বুনছেক ভেনাম্যতা খেৰহী তোবনক। খেতী মস্তকে পানি মঁ
 উৰঁদুৰিঁ ভেন বহৈক। খেৰহীক হৰিয়ৰী কাৰী দাগমে রঁদনি
 গেনৌ। মহৰাঁরানী নফেএল রঁজনীহ খেৰহী তঁ মাপৰপিঠা
 ছলৈক। কৰিহৰক মৌগি তঁ হমৰা খেতমে পেময় নে দৈ ছল। মেয়
 তঁ তীন দিন-ৰাতি ঘৰমাঘষ্ট রঁৰখা, রঁৰমেত থম্হিয়ে গেলৈক।

ঠ

ভাগ জাগল

বিহৈন কথা

ৰেঁঘৰ এক দিৰ্যাংগ শ্ৰমিকক গাঁম রাঁওগ পাগ্ৰ খভাৰেঁ পছুখায়ল
 জাগত বহৈক। ডীএপী খাধক উপৰ মঁ যে কিনেত ছলৈক। তারীচ
 রেঁমৌমম ওকৰ ছৌৰা নর কনিয়াঁ বিখাছি খননক। গাম ভড়িক
 নোক নগ জে বিনৌকী খা মঁহদেখনাক ঠাকা ঘৰরাৰিক নাগল
 বহৈক, যে দুৰেঁত দেখগমি একঠা জুকতি
 মোচনক। বিশেষপ্শন(ৰেঁহুভাত)কেৰ নাম পৰ মঁদিৰে নগক হকাৰ
 মৌমেঁগাম মাগক মঁ ছিবিযেনক। খলুন-ৰিশ্বন বহনো পৰ ভোজন

খেনহাৰ গ্ৰামীত উপহাৰ ৰূপে নগদী ঠাকা ৰঁৰমাৰ্য নাগনা। আৰু
ফৈল ম' খাদ ৰীজক জোগাৰধৰি পুণ্ডৰ গেলে। কতো ম' খভাগ্য
ত' ন'য় বহন।

৯

স্বনৈনা ৱেঁঠী - মৌথিলী মামাজিক উপন্যাস

সমীক্ষক - নানদেৱ কামত

মৌথিলী মাহিল ক' দীৰ্ঘ কথা কেৰ খাংশিক ৰূপ থীক উপন্যাস।
উপন্যাস ৱিধা মেঁ ৱৰেণ্য মাহিলকাৰ শ্ৰী জগদীশ প্ৰসাদ ম'ডন জী
খ্ৰগুখায়ন ছথি। হিনক দৰ্জনোঁ উপন্যাসমে 'প'গু' কেঁ মৌথিলী
ভাষা মূন পুৰস্কাৰ মাহিল খ্ৰকাদমী দ্বাৰা ভেট চুকন ছথি।
সদ্বপ্ৰকাশিত "স্বনৈনা ৱেঁঠী" উপন্যাস পঠৱাঁক যোভাগ্য প্ৰাপ্ত
ভেন খ্ৰি। পলেৱী প্ৰকাশন ম' ৱহৰাএন এহি 116 পৃষ্ঠক পোথীক
কিমত 250 ঠাকা ছেক। গ্ৰ একটা নৱ গতিহামিক মামাজিক
উপন্যাস থীক। ঐ তৰহক খ্ৰভিজাত ৱৰ্গক ৱা কহু পেঁঘোত
পৰিৱাৰ ক' ৱাথা-কথা পৰ খ্ৰাধাৰিত উপন্যাস ক' চনন
মিথিনামে খ্ৰাৰিঁ বহন খ্ৰি। স্বয়ং ম'ডন জীক কতেকো উপন্যাসক
কথ্য ৱিস্ব একে তৰহক দেখমে খ্ৰায়ন খ্ৰি। ঐ উপন্যাসমে নৱ
ৱাঁত দেখমে জে খ্ৰাএন খ্ৰি যে মানসিক ভিল্লতা কেঁ
মনোৱৈজ্ঞানিক ৰূপেঁ দেখাওন গেন খ্ৰি। কথানক খ্ৰাগু ৱেঁঠেত
এক পৰিৱাৰক' তীন পিঠধৰি ক' কিস্সামে স্মাএন খ্ৰি।
কিৰ্তপুৰ গামমে এক ৰূপকাঁত ৱাঁহুঁ খ্ৰা দানক প'ল্ণী সৰিতা ৰহেত
ছথিন। ৰূপকাঁত জীক খ্ৰপন শিক্ষা- দীক্ষা মাতৃকেএমে ভেন
বহনি। ও নোখৰ প্ৰাগমৰী স্কনক ম্যাম্ঠৰ বহথি। খ্ৰপনে কিমানক

ৰেঁঠা মাত্ৰেৰ গাম্ৰমঁ পাঁৰপৈদনে নীতৰোজ 5 কিম্মী0 চনিকয় ঞ্ৰাধ ঘঁঠা পহিনে জাথি ঞ্ৰা পটৌনীকে ঞ্ৰাধ ঘঁঠা বাদ ওতয় মঁ প্ৰস্ৰান কৰথি। পেৰামে হিত ঞ্ৰাপেক্ষিত মঁ মেহো তমাগ্ৰনে নাথে মেহো গ্ৰশলক্ষেমমে মময় ওমৰানি। এহন ম্ৰুহুৰ্তি জকাঁ দৈনিক দিনচৰ্যা নগমঞ্ৰাহএত ঞ্ৰাভা বহন চ্ৰথি। দানকা পুতৰ্ৰ্ৰে ব্ৰপেঁ বৰিৰ্ৰঁকৰ জন্ম নেত চ্ৰহি। জে পঠি-নিখকয় ঞ্ৰচতম্ম ঞ্ৰিক্ষা পঠনা বীএন কানেজ মঁ মেকেশু ক্ৰাম এম এ কৰয় চ্ৰেক। এক নৰ কানেজমে প্ৰোফেয়ৰ ক' নোকড়ী কমে বেতন পৰ কৰেত চ্ৰেক। মে প্ৰোজীক বিয়াহ বিধিৰত ডাক্শৰনী ম্ৰভদ্ৰা মঁ হোগত চ্ৰেন। ডাক্শৰনী কেঁ মৰকাৰী নোকৰী ঞ্ৰা ঞ্ৰপন প্ৰাগৰেঠ ঞ্ৰীনিক মঁ খুৰঁ ঠিকন ঞ্ৰামদনী হোগত চ্ৰেক। ডাঁম্ৰভদ্ৰা কেঁ পুত্ৰ ভেননি জকৰ নাম পড়ন ভৰনাথ। ভৰনাথ জীক পঠায় - নিখায় ঞ্ৰাৰম্ৰে মঁ নীক স্কনমে বাঁহৰ হোঞ্ৰয় নগনৈক। ওতয় ঞ্ৰধনাহ ঞ্ৰাদেঁত শৰাৰ পীৰাঁক চমক নগনৈক। মায় বাঁৰুঁ ডাক্শৰ বঁনেৰাঁক ঞ্ৰভিগ্ৰম্ম মেঁ নাগন। তাহি বীচ শহৰকে দেখা-দেখী ঞ্ৰপনোঁ ঘৰ পৰিৱাৰমে বৰ্থডে ঞ্ৰা মেৰেজ ডে নহিঁ মনৌনে বহৈক মে এহিৰেঁৰ বিৱাহ কেৰ পদ্ৰহম্ম বৰ্ৰ্গাঁঠ মনেৰাঁক ওৰিয়ানমে জ্ৰুঠনীহ। কাৰণোঁ বহয় , জিনকৰ ভোজ খায়ৰঁ তঁ খুৰ্ৰাঁক মেহো চাঁকি বাখয় পড়ৈত চ্ৰেক। ঞ্ৰাৰঁ ডাক্শৰ ম্ৰভদ্ৰা চাহৈত চ্ৰখীন, পৰ্দাক ভীতৰ মঁ মঁকেত ব্ৰপেঁ ঞ্ৰপন ঞ্ৰমন বিচাৰ বাখথি জে পতি বেঁমন - বেঁমন ডেৰামে মময় বিঁতৰেঁত চ্ৰথি মে তাহি মময়ক ঞ্ৰপযোগ বিছাৰ্থী গণকেঁ ঞ্ৰুশন পঠাকয় বেতনোঁ মঁ বেঁশী কেঁচা কম্মাৰঁথি। ম্ৰদা প্ৰো মাহেৰঁ ত্ৰিষ্কৰৰণ কে নেন ও এক ঞ্ৰিক্ষক পুত্ৰ ঞ্ৰা ঞ্ৰপনা কেঁ এক ঞ্ৰনগ বেঁঠপ চ্ৰাপ চ্ৰোড়য়ৰাঁনা মাৰিঁত কৰয়মে ঞ্ৰপন মঁকল্প কেঁ তিৰোহিত নহিঁ কৰয় চাহৈথ । প্ৰতিৰ্ৰিঠত নোক প্ৰাগ্ৰেঠ ঞ্ৰুশন

পতৌনাগ্ৰ কেঁ আখিৰ অ্ৰপৰাধ বঁমৈত ছেখি। ওনা প্ৰ্ণী মঁ মম্মানোঁ ভেপ্ৰঁনি , ম্ৰুভদ্ৰা দ্ৰনকামে অ্ৰধ্ৰনাৰীশ্ৰব কেৰ পৰত্ৰিক্ৰপ অ্ৰাঁকনে বহখিন। ম্ৰুদা গাড়া ক' চানক আ নৌকৰ মহ কন্ম্ৰাওন্ডৰ কেৰ পগাৰ ম্ৰুং দৈত বহনীহ। এক গৰীৰঁ ঘৰক ম্ৰনযনা মঁ ভৰনাথক বিয়াহ ঘশ্ৰকক বিচাৰে ম্ৰময মঁ মম্মল ভেন। ম্ৰনৈন্যামন প্ৰুতৌহ পাৰিঁ ম্যাম্-শ্ৰম্ৰব নেহান ভেনৈক। পতি কে থথমাৰেঁত ঘৰ - পৰিৱাৰ মে ম্ৰনযনাক লক্ষ্ণ কৰ্ত্ৰৱ্য ৱঁত ম্ৰল্লৰ বহনে। পাঠক ঔপন্ম্যম প্ৰুঠেত-প্ৰুঠেত জহন অ্ৰাঠম পৰাৰ পৰ প্ৰাঁচতা তহন ম্ৰনৈনা ৱেঁপ্ৰী বিমযমে জানৱাঁক প্ৰমঁগ ভেপ্ৰঁত। এক দিন প্ৰোফেচৰ ম্যাহৰঁ ম্যাকে নিছৌহ ঔদাৰতা মঁ ৱঁহকন ৱেঁপ্ৰাক প্ৰতি ঠিতিত হৌগ্ৰত জে ম্যোচনাহ; শৰাৰঁ অ্ৰফৰজএ পীৰঁকে ৱৌখা ভৰনাথ ৱেঁম্ৰ ৱাঁপ্ৰ-নালীমে খ্ৰমন প্ৰুতন দেখাএত তঁ নৌকনাজ মঁ গড়ি জাএৱঁ,মঁহ ককৰো দেখা পাএৱঁ! গযহ ম্যোঠেত ম্ৰাশ্ৰ্য পৰ প্ৰতিক্ৰন অ্ৰমৰ প্ৰুঠেত চৈন। প্ৰুতৌহ কেঁ ম্ৰনযনা ৱেঁপ্ৰী ম্ৰশ্ৰোধিত কৰেঁত অ্ৰপন ৱ্যগ্ৰ মনক অ্ৰাফ্ৰনতা ধৰি কহনে বহখি। এক দিন ৱেঁপ্ৰাক কিৰদানী পৰ ম্যোঠেত আ অ্ৰনমীৰা ৱো ঘৰক তহ্ম- নহ্ম শ্ৰিতি পৰ নজৰ থিৰ নহঁ কয পৌনীহ ডাক্ৰৰ ম্যাহিৱাঁ। আ ম্ৰুছিত পৰি গেনীহ তঁ প্ৰুতৌহ ম্ৰম্ৰাৰনখিন। ঔপন্ম্যমমে 55*60 ম্যান প্ৰুতনকা ম্ৰমাজক পৰিৱেশ কেঁ এক অ্ৰাকনন ম্ৰুন্যাঁকন ৰূপেঁ কযন গেন অ্ৰছি। এহিমে গ্ৰামীণ ক্ষেত্ৰক ৰিত্ৰিৰেৰাজ ক' চঠা ভেন চৈক। কোশিকছাক ঠাঁপ্ৰ ম্যাপ্ৰিক খেতমে পৰন দড়াৰি জাহিমে চোৰ আ হাথীকে চননাগ্ৰ ৱঁদত কক্ষ্ৰপ্ৰদ ৱাৰ্তা - দৃশ্ৰ্য ঔপশ্ৰিত ভেন অ্ৰছি। খেত প্ৰুশৌনীক ম্যাধন দেহাতমে কৰীণ আ তকৰ মৰঁ পাশ্ৰপ্ৰুজা কে চঠ ভেনৈক অ্ৰছি। ঐ শৰ্দ মৰঁ মঁ নৰ পিঠিক নৌক অ্ৰপৰিঠিত হৌগ্ৰত জা বহনৈক হন। কাৰণ অ্ৰাৰঁ ম্ৰিঁচাগ্ৰক ম্যাধন ৱৌৰিঁগ পম্ৰ

কৰকৰৌখা বৌদমে গাঁগিয়া ঞ্বপন ঝিঁঠুৱা মংগে খেৰহী তোড়িত
 ছনীহাৰঁৰখা ঞ্বমময় ভেনা মঁ মরঁকেঁ ঞ্বপনে তান রঁজৈৰ গেল
 বহৈকা।মে জনোঁ নঁয় ভেট্টেক।ঞ্বাধাঞ্বাধী মঁগক ছীমী ফোঁক ভেল
 ছলৈকা।কাৰণ ঞ্বগতা খেতী ভেনে দোমৰো কোনাক কিড়া -
 মকোৰা একৰে দনেহন খেতীকে নিছোহে চপেট মঁ নেনে
 বহয়াৰঁৰখা দিন খুৰঁ জোৰগৰ ঝিঁহাৰি মেহো ঞৰ্চন বহৈকা।মে কীট
 ছীমী পকৰি ফকমিয়াৰী কাঠনে রঁফুঠকে পকৰনে মৰন পৰন
 দেখা।দিনকৰ কনে কান নে মপাৰ্চন ভেনা।তঁ রেঁঠী ঝিঁঠুঞ্বা কেঁ
 মায় কহলৈন পঠহা পাকল কৰিয়া ছিমী জ্বনি তোড়া।ঞ্বা কনপঠী
 মঁ ছাড়নে ছোক লীখ,ঞ্বা এনে পঠাপেঠ ঝিঁছ দিয়ো।ঞ্বা নাগল লীখ
 পঠাপেঠ মাৰযা।তা ফেৰ লুকমিন মূৰাজ মাখে মামনে
 ঞগলৈন।পহিলুকে ছোহিমে ঞ্বদহা মূহী দানি বহৈ,মে গাম গমাগ্ৰত
 পঠায়ত তঁ দুমনে জেতেক ঞ্বা ৰীয়া ন' ৰাখন জায়ত তঁ মোন নে
 মানৈ ছহি।

১১

নঘুকথা

গ্ৰ গড় খেলৈ কান ছেদৌনে

মিখিনাঁচল ক' একঠা গামমে নানজী নামক জ্ঞানী পুৰুক বহধি।ও
 ঞ্বপনা গামক নৱাহকে ৰেঁমাবমে গৌঞ্বা মরঁকে কহনক হৌ মোন

হোৱাৰ পঁচায়তক চুনাৰ ম্ৰেঁ ঠাট হোৱা মে চহটা ম্ৰেঁ একটা কোন
 ৱেঁনেষ্ট হমৰো নামে ৱঁনয় দহক। নান জী ধৰি ৱেঁৰ-ৱেঁৰ মৱঁ
 তৰহক ভোঁষ্টমে ,জে মামনে ঞ্খাৱেঁ- নৰয নগনাহ।নোক মনেমন
 নিয়াৰননি একোৱেঁৰ জীতয় নহিঁ দেৱেঁক।ময়হ ভেঁনৈক, নোৱেঁৰ
 নড়েত-নড়েত ঞ্খপন গৰীৱীধৰি খুৱেঁ ৱঁডেননি,তেযো কোন তৰহক
 মহান্ৰুতি নহিঁ।উপৰ মঁ মতগণনাক কতাৰমে একটা মনকী
 পুনিম্ৰ প্রহৰী কেঁ নাঠিক মাৰি মঁ ভক খুজনি জে ৱিপক্ষী
 ক' গ্ৰাশাৰা পাৰিঁ ও তৰগপতী পাগ্ৰাকে প্ৰযোগ মঁ পুনিমিয়া জুন্ম
 ৱঁৰমন ৰহৈক।তকৰো হঁমেত মহৈত মোন মজগৃত কয় কানহাথ
 ধেননি নানজী।ঞ্খা কাৰিন নোক জেকাঁ ম্ৰগত ৱঁড়ৱেঁনথি" গ্ৰ গ্ৰড়
 খেযনে,কান ছেদেনে!"

১২

ঞ্খোঁহি পানি উঠল

নঘুকথা (মৌখিনী)

গাম মঁ হাষ্ট-ৱাঁজাৰ জাএৱঁ - ঞ্খাৱঁ মহামোশ্কিন ভেন
 ছলৈক।নেপানী ৱীশৱা মম্ৰহক ৱঁৰমাতি নদীক পানি উফান
 তোড়েত মিখিনা ম্ৰেঁ ঞ্খাৰিঁ গেঁনৈক।পোম্ৰাঞ্খা মাছ কচহৰী নগক
 পোখৰিমে উচ্চেন-কৃদ ক'ৰহনে ছেকাৰিনোদ মোৱাঁগন পৰ গল্প
 কৰেঁত জনিয়া মৱঁকে ৱঁজৌনক।শিকৰমাহিমে একটা ঞ্খাধ
 মনক' জঁগনী ৱঁঞ্খাৰি মেহো ৱঁমলৈক।ওকৰা পোখৰি মেৰাত মঁ
 ৱঁনোৱঁম লৈ ম্ৰেঁ মেন মাহেৱঁ ৱঁঠ ঞ্খমেৰ পৰ মদেঁত কেনে ৰহনি।ও

হঁমোত গ্ৰাহো ৰাজন চনোহ জে মৱঁমঁ নম্হৰকা ফৰী মনেশমে দেৱঁ
কিনে?যে বিচাৰনক দানকে গ্ৰ পৈঘ বঁখাৰী মাচ শ্ৰুভ-শ্ৰুভকে মঁয়
পাঁচাৰী।জগুত মাহেৰঁকে বিনোদ কহননি চাচা যৌ শ্ৰগম - শ্ৰথাহ
ৰাঁঠি মঁ তঁ মৰ্কন জেৰাঁক ৰম্ভাপেৰা ডুৱঁন জৈক, যে কনে কহিযৌ
ন মনোহ ৰামী কেঁ পাৰ কয় দেতা।তা শ্ৰাৰো যাত্ৰী ওহি চৌখুষ্টা
নাহমে চঠেত মৱাঁৰ ভেন। বঁখাৰী কেঁ জীৱেত ওহিপাৰ ন'জেৰাঁক
জোগাৰ নে গনজোৰকে বঁখাৰিক গনফৰমে ভুণ্ডী নগেনক
ৰামী।মৱঁ কেও বিন্দন-- বঁনান মাতাক জয়নামা কৰেত জয়কাৰ
নগেনক-জায় হোয়। ।খুজন নাহ একৰাঁগগ দুৰ্গা গাছীমে নাগন ,তঁ
ৰাঁগ্ৰমে ৰাঁহন বঁখাৰিক পতে নহঁ,ভুণ্ডী চিষ্টেক গেন ৰহয।শ্ৰাৱঁ
ৰামী হাকীম নেন কতয় মঁ মাচ শ্ৰানি পুৰাওত!মভক গঁজন
মহেত ৰামী বিনোদক গাৰাক মানা নপকি ৰাঁহৰ কৰেত শ্ৰপনা
মুৰীমে কঁঠী পৈমৱেত মৱঁজনিক প্ৰতিজ্ঞা কয়নক জে শ্ৰাৱঁ মাকঠ
নহঁ ৰহৱঁ শ্ৰা নে মাচক ফেৰামে পড়ৱঁ।ৰাঠিক মমযমে
ৰেঁশনো এহিনো ভেনেক শ্ৰচি?

১৩

ৰোজ মেন্ঠেড নিঠী

নঘুকথা

নানোজীক শ্ৰামগাছীমে একটা ৰোজ মেন্ঠেড নিঠী'ক গাচ ফৰন
জৈক।খিঠেমে কীষ্টৰ্যাধি মঁ ৰঁচাভ নেন কীষ্ট নাশক ৰোগৰ
চিৰকাভ কয়নে ৰহয । দুপহৰিয়ামে শ্ৰাগ্ৰ জা দেখয় য তঁ শ্ৰম্যখ্য

মধু-খা ফৰ্ব-ফৰ্ব উড়ে ছলৈক। ভৰিমক জনমে নীক জেকাঁ দৰায়
 নঁয় ঘোৰল গেল বহয়া। উপৰকা দুধিয়ায়ন দৰায় জাহিঠাম
 পড়ল(মিত্ৰ কিড়া)মে তঁ জড়িকয় স্ৰুজাহ ছলৈক। খা তৰকা দৰায়
 জনমে নিবান বহনা য়াঁ রেঁখ্যৰ কীষ্ট হহাকয় হঁয়ি বহল ছনা। যে
 দেখ ও মাথহাথ দ' ঠামহি সম্মান ভ' রেঁয়ি বহনা। তা পূভৰ য়াঁ
 স্পৰিয়া খা তৃতিয়া ছোৰী এম্হৰে গাছী দিশ খৰেঁত দেখেল। ও
 নিঠী গাছক মোষ্টগৰ ডায়ৰ পৰ চঠি রেঁয় গেনাহ। তাহিখন
 উতৰবাৰিকাত য়াঁ স্মৃগিয়া খা জম্মনী, নানমনি য়াঁগে দুন্ বহিনা
 নিঠী গাছ পৰ দুৰৌমে য়াঁ পজেরাঁক ঠুকৰী ফেকলক। কাঁচ-ডম্হায়ল
 গোষ্টেক পাঁচঠা লুঠিফল খয়লৈক। "জহন নিঠিয়ে চোৰয় তোঁয়ৰঁ
 এনয়ী হন তঁ নেহ" কহি ও গাছ কেঁ খুৰঁজোৰ য়াঁ সখেতনি। নীচা
 পাকল নিঠী মঠৈৰ পথাৰ লাগি গেল। ও পাঁচু গোৰে কহলক
 ওগৰরাহি কৰৈক বঁনয়ৰত লুঠা। গয়ে দেনহক। তখনে মিয়ান
 নানমেন বঁজলীহ- তীন শান য় তাঁ ঙ্ৰিকেষ্টক খেলাৰি য়ভকে
 খজাদে কয়নে ছথি, এৰেঁৰ উ ময়ঁ পতায় খাওৰ পৰীক্ষাক
 তৈয়াৰীমে নাগল ছেক নে। তেঁ খপনে মহিনা মঁডল মেঁ য়দাৰবথ
 লুঠেনি খছি। ওহিঠামক দোয়ৰ গোষ্টে খপন বেঁদানা নিঠীক ফল
 খাঠময় ঠাকামে হুণ্ডা বেঁচলক ।

১৪

নঘুকথা -বানী কেঁ নঁয় ছৈ বাজা

মহতো জীকে ভেলনি জে দেশী শ্ৰমিক মৌধমাছী কেঁথপনা চুইকীয
 ঞ্ৰাভা মঁ গ্ৰাঠাযনিএন বানী ঘাঁঠ ঞ্ৰানত।যে ও গুশ্ৰাহা জী নগ
 জা রাঁজন -থপনে কোন তৰহেক মৌধমাছী কাঠক রাঁকমমে
 পোয়নোঁহ ঞ্ৰিছি? গুশ্ৰাহা জী কহনেকৈন যৌ ভজাৰ! যূৰোপিয়ন
 এপিন মেলীফেৰা প্ৰজাতি মৰকাৰী নিয়ম মঁ জেনা-তেনা ভেঠল
 হন। ঞ্ৰাৰঁ কে এপিন শ্ৰোৰিয়া ,এপিয ভোৰমঠা ঞ্ৰা এপিয যেনে
 গাঁঠিকা পানত।যে কী যৌ,কোনু খাম বিশেষতা বুঁমাগত যা তাহি
 পৰ মহতো জী বঁজনাহ হে দেখু জঁগলী ঞ্ৰা ভাৰতীয় মৌধমাছী পোয়
 নঁয মানৈত ঙ্ৰেক।ঞ্ৰাওৰ নৰমৰিয়া নগাকয তকৰা খোতাকে
 মগৈহিয়া লোক খোঁচাৰি মৌধ তঁ লৈত য,যে দেখিযৌ ককৰো ঘৰ
 ঙ্ৰুইত ঙ্ৰে ত বঁচ দঃখ হো।গ্ৰ ঙ্ৰে।মৌধ ঞ্ৰা খোঁতা ঞ্ৰপনা নেন ন
 মৌধমাছী মহেজৈত ঞ্ৰিছি।লোক ম্ৰাৰ্থী কেহেন জে তকৰা ঞ্ৰপনা
 নেন ঞ্ৰমৃত বুঁমি ওৰিযাৰেঁত ঙ্ৰেক।হে যৌ পহিনে খাদীৰোঁচ ঞ্ৰা ঞ্ৰাৰঁ
 কেন্দ্ৰ মৰকাৰ কিয়ানোক ঞ্ৰামদিন দুগ্ৰণী কৰৈক নেন
 মৌধমাছীকে পোয়ৰঁ প্ৰোমোহন যোজনা মঁ ঞ্ৰনুদানোঁ দৈত
 ঙ্ৰিখিন।ভজাৰ যৌ! ঞ্ৰাগ বঁচত গল্প -মপ ভেল একঠা রাঁত কহৰঁ-
 ঘৰমাছী কেঁ তঁ ঞ্ৰপনো দেহ হাথ পৰ বৈঁমৈত দেখনে হোয়ৰঁ
 নঠাপাঠি কৰৈত ।গ্ৰ কহু জে মৌধমাছী কেঁ তেনা ঞ্ৰৰম্ৰামে পৌনাঁ
 কহিযৌ। গুশ্ৰাহা জী কহনৈখিন যৌ ভজাৰ বানী মধ্ৰমস্ৰী ঞ্ৰাকাশ
 বিযাহ কৰৈত মাত্ৰ এক নৰ মঁ গমন কৰৈত ঙ্ৰেক।জখনকি ১-
 ১০ ঠা নৰ পছোৰ কৰৈত মম্ৰহমে খেহাৰৈত ঙ্ৰেক।হঁ জে নৰ এষ্টেচ
 ভেনা ও মেক্ৰশ্বিনেশ্বনশীপ কৰৈত মৰি জাগছ।একঠা কোন নৰ
 কেঁ ঞ্ৰপন জীৱন ঞ্ৰাদতি দেনায নিশ্ৰুত্ৰকীযে বুঁম।

-मो०१३३१३५०१३१

अपन मंत्रा editorial.staff.videha@gmail.com पर
पठाउ।

৪.১.বাজ কিশোর মিশ্র-ঋতম্-তম

৪.২.নির্মলা কৰ্ণ- জুড় শীতল

৪.৩.কিশন কাৰীগৰ- খা বে সৃষ্টি খা খা (ৰাঁচ কৰিতা)

৪.৪.কল্পনা মা- ব্যগ্রতা

৪.৯.ডা স্মৃগনা মা- ঐথিল

৪.১.ৰাজ কিশোৰ মিশ্ৰ-ঋতম্-তম

ৰাজ কিশোৰ মিশ্ৰ, বিষ্টাৰ্চ ঠীফ জেনৰন মৌনেজৰ (ঙা),
ৱী.এম.এন.এন.(মুখ্যালয়), দিলী,গাম- ঋৰেৰ ডীহ, পো. ঋৰেৰ হাষ্ট,
মধুৱনী

ঋতম্-তম

কি এক হমৰা না গি ৰহন ঋছি ?
ঋগ মা তঁশ ভেন ছথি মনি ন ,
পূৰ্ণি মা ৰা তি ক ৰা কা পতি ,
ছথি চা ননি হী ন, মূদা শা নী না।

মাঁ ম পড়ৈত মস্তােঁ ঋৰৈত ছথি ,
ৰ্যো ম মে ,ঋনগনি ত তৰেগন,
শি মশি মা গত ছথি ৱাঁ তী মন,
মূদা , কানমি ত নহি , কানকৰ ছহি মন।

ঋকা ম ঋগ উদা ম ঋছি ,

নগৈছ নে ওহি মে হা ম -পৰি হা ম,
একষ্টক তা কি বহন হমৰা দি ম,
ওকৰা মে, কো নো নে খিছি দানো ম।

খরি ছি ল্ল য়ো ম,
কি এ নগৈত খিছি ষ্টন -ভা জন?
চনকন, দৰা বি পড়ন জেনা ,
ফা ষ্টন তি বপা ন মন ষ্টা জন।

কেৰা কে ভা নৰি শ্বক ভেন,
জী ল্ -শী ল্ ,গা ছী মে তৰ,
নহনহা গত জজা তি , খেত মে,
নগৈত খিছি হমৰা ,জন্ম মৰ।

কেওনা ক মগাঁধ মূঁঘএ নেন ,
খাএন ,গৰন মঁ ভৰন ,গামন,
মগাঁধি ও কি এক প্ৰভা বি ত নহি ,
কই পা বিঁ বহন খিছি হমৰ মন?

মুঁদৰ মংগী ত মঁ, কহন জা গছ,
জৰয় নগৈত খিছি বাঁ তী ক ষ্টেমী ,
বিঁ মৰি জা গত ছথি বি বহ -বেদনা ,
গী ত -তৰঙ, মূনি , কো নো প্ৰেমী ।

কি এ ভেন বেঁখমৰ, গাঁ ধৰঁ -বি দ্যা ?

কি এ হমৰ মো ন, গেল খিছি জি দি খা?

হৰি খৰ কচো ব খৰণ্য বী ঠ মে,
মি হি ব -মি হি ব মহৰৈত খিছি মৰনা ,
বিঁ ড়নী মন ও ভি নভি না গত,
খা, কা ন মে মই ব পড়ৈত হো খএ জেনা ।

কল-কল ধ্বনি , কৰৈত রঁহৈত খিছি ,
মনো হা বি ণী মৰি তা ,
না গি বহন ও খলহুড় মন ,
খা, গৌ বৰাঁ হি ভেনি কো নো বঁনি তা ।

ঠি ড়ে -চুনমুনক খগ -ধ্বনি মে,
চুস্কক মন হো গত খিছি আকৰ্ষণ,
কি এ নগৈত খিছি গী ত ও?
হো খএ ও কো নো , ত্ৰম্নন গ্ৰন্দন।

দেখয গেলাঁ ,জননি ধি কো না ,
প্ৰী ড়া কৰৈত ছথি জো খাৰি মঁ,
না গল, যিঁ ফক মো ন খপনে
ৰেঁকন, উলফা ন নি জ রা বি মঁ।

মা বয় -মুগু, ফা নল নদী কে,

খা উড়ল খনন্ত খকা ম মে,

কো শি শ ওকৰ উনষ্টে না গল,

ভুতনা নে জা এ ,প্ৰযা য মে।

মি হকল এহন সুন্দৰ রঁমা ত,
কি এ নহি স্নৰ্শ মে মফুৰণ?
মো ন কে নহি দই বহন খিছি ,
শাঁ তি শী তনতা -হুৰণ।

ঠি তন , খল্লেশণ কেনাঁ,
কতএ খিছি গ্ৰা খহা ব?
খিছি গ্ৰা খঁতম্- তম ,কিঁ রা ,
পমবন খিছি গ্ৰা ,ৰঁহা ব?

ঘো ব শো ধক রাঁ দ বঁমনেঁ,

বৰি নহি মনি ন ,নে কনৈছ খকা য,
ধবতী , চা ন, বৰি , যো ম, তৰেগন,
মভ ম❖❖ ভবন উজ্জ্বল পকা শ।

গা ছ -বিঁ বি ছ, মিঁ ধ,ধতৰাঁগি পী ,
মৰনা , খগ, মঁগী ত, রঁমা ত,
মভ মে উৰ্জা ভবন খিছি ওহি না ,
তৰু খিছি হবি খব, হবি খব পা তা।

গ্ৰা খ্ৰিষ্টি হুমৰ দৃষ্টি ক দো য,
মো ন মে পমৰন খ্ৰিষ্টি খ্ৰিষ্টি ব,
স্বৰ্ণা ত্ৰেকতা -তম মো ন মে পেমন,
তেঁ নগৈত খ্ৰিষ্টি ,দুনি খ্ৰা বেকা বা।

মকা বা ত্ৰেক মো চ য়, জখন
ভগস্বৰ্ণো ন মো নক ভী তৰ খ্ৰিষ্টি ব,
বি নক্ষণ না গি বহন ব্ৰহ্ম দুনি খ্ৰা,
মন মে ব্ৰহ্ম না গন স্মখ -ধা বা।

মভটা তই মো চক ফেৰা ত্ৰে,
স্মখ -দুখ ওকৰে খেড়া ত্ৰে ।

যদি খন ,বি চা ব মকা বা ত্ৰেক,
বহয় পমৰন মন মে ওকৰে গজো ত,
ব্ৰহ্ম খ্ৰিষ্টি শ্বভ, স্মভগ, স্মা স্তি ,
জি নগী মে জী তক,ব্ৰহ্ম খ্ৰিষ্টি স্মো ত।

খ্ৰপন মন্তব্য editorial.staff.vidaha@gmail.com পৰ
পঠাও।

৪.২.নিৰ্মনা কৰ্ণ- জুড় শীতন

নিৰ্মনা কৰ্ণ

জুড় শীতল

মিথিনাক পাবন গৌহাৰ জুড় শীতল,
অদ্ভুত অনৌকিক দিব্য অলুপ্ৰতি |
প্ৰাতঃ কাল নীদ মেঁ মাথ পৰ বাঁমি,
শীতল মনক ম'গ ল্লেহিল থপকী |
ৰ'গত যাদ অৰেঁত অছি আ'গ্ৰ হমৰা,
মায় কাকী ক আশীৰ্বাদক নিমৰ্বিণী |
জহিয়া ম' শহৰ মেঁ ৰ'মন'গ,
পূৰ্ণতয়া ৰি'মৰি গেল ছন'গ |
অপন ৰ'ঠা মভ কে দৈত বহী,
হম'গ ওহিনা জন যোঁ থপকী |
মুদা অপনে মেঁ নগৌত ছন,
কিছু অপূৰ্ণতাক আভ্যাম |
জাৰেঁ ধৰি হম জন নয জাগ্ৰ,
ওকৰো ম'ৰ'হক নিল্ল খুনি জায় |
কাৰণ ৰেঁহ একমাত্ৰ বহন,

শহৰক আঁপাধাপী মঁ ঘেৰায়ন |
পহিনে স্কুল ফেৰ কানেজ,
আৰঁ প্ৰাতঃ আফিম মেঁ ওমৰায়ন |
ৰিঁচান পৰ শীতল জনে মঁ,
জ্বৰায়ঁ ৰিঁমাৰি দেল হমঁ |
কনি ৰিঁচান ভিজৰাক চিন্তা,
মেহো বহৈক জাগৰক মন্তান কে |
আৰঁ আৰম্ভক বঁমনা জাগছ,
মমমদাৰ জাগৰক ভেনোক ৰাঁদ |
অপন কীমতী ৰিঁচান কে,
ভীজs মs ৰঁচেনাগ্ৰ মহেজনাগ |
আৰঁ পাৰঁনি অধৰা কোনা,
নহি বহত অহিঁ কন |
মৰঁ পাৰঁনি কে কেনেঁ,
অপনা হিমারেঁ শহৰীকৰণ |
ফেৰ পাৰঁনিক পূৰ্ণতা,
আনৰঁ কোন ৰিধি |
পূৰ্ণতাক নেল পৰম আৰম্ভক,
অছি নিশ্চিনতা জে অছি |
হমৰা মৰঁহক জীৱন মঁ,
আৰঁ ৰিন্ৰুস্ত ভয় গেল |
আঞ্চনিক ভেনেঁ হম মদা,
মায দাদীক পুৰাতন ৰেহ মঁম্বাৰ |
অঁতঃস্বন মেঁ ৰঁমল অছি,
আৰঁ বঁমাগত অছি হমৰা |

নহি আধুনিক বঁনি পযনেঁ,
নহি বিঁম্বনেঁ অঁপন মঁস্কাৰ ।
আধুনিক জীৱন মঁ ওঁম্বাযনে,
প্ৰিয় পুৰাতন হমৰ অঁপন মঁস্কাৰ ।
প্ৰাচীন অঁৱাচীন ভেনে একম্বাৰ,
হম দনুকেঁ বঁীচ ভেনে স্ত্ৰী গস্ত্ৰমস্ত্ৰ ।
ভঁৰৰ মেঁ ফঁম্বনে প্ৰাণী মন ,
বেঁকনে যোঁতে স্ত্ৰী কিম্বহৰ জাঙ ।
আধুনিকতা স্ত্ৰী নহি মকেঁতে স্ত্ৰী,
মঁস্কাৰ বিঁম্বনে নহি মকেঁতে স্ত্ৰী ।
আঁগ্ৰ এতেক ব্যঞ্নেতাক মঁগ,
কিএক হম্বা যাদ অঁৱেঁতে অঁচি ।
অঁপন পাৰঁনিক নিশ্চনেতা,
দিব্যতা অঁপন দৰঁনে মঁস্কাৰ ।
মৰঁ যাদ দিএনেক হম্বা,
এহি বেঁৰক জুড় শীতনে পাৰঁনি ।
এহি পাৰঁনি মেঁ হম গেনে চনেঁ,
অঁপন গাম অঁপন জন্মস্বান ।
বঁহিনে ভৌজী ভতীজা ভতীজী,
মভক ভেনে চনে ঘৰ মেঁ জুঠান ।
অঁখিৰ অঁৱম্বৰ চনে ভাতিজক,
শুভ বিঁৱাহক পাৰনে মঁস্কাৰ ।
গোষ্ঠী জমনে চনে বঁহিনক মঁগ,
বঁীত গেনে ৰাতিক তীন প্ৰহৰ ।
প্ৰাতঃ কানক মন্দ মনোৰম,

ৰাতাৰৰণা মেঁ ৰহী নিল্ল মেঁ চূৰঁনে |
 মাথ পৰ ভেনে মক্ষৰ স্মৰ্শ শীতনে,
 ঞ্ৰাংখি খূজনে দেখেত ছী ওতঃ |
 চাটু ছেথ হমৰ ৰঁড়কী ভৌজী নেনে,
 ঞ্ৰপনে এক হাথ মেঁ জনে ভৰনে নোঠা |
 দোমৰ হাথক শীতনে জনে মাথ পৰ,
 হমৰ কেশ মঁগে ৰিঁছানে তকিয়া ভিজৰেঁত |
 ঞ্ৰাশীৰীদক নিৰ্মৰণী মেহো ৰঁহৰেঁত,
 হম ৰিম্বক্ষ ভয় ফানকা ৰহনেগঁ দেখেত |
 যাদ ঞ্ৰাৰিঁ গেলে ঞ্ৰপনে ৰাঁন্যারম্বা,
 ঞ্ৰহিনা তে মায়ে মেহো দেঁত ছনে |
 মৰঁ মানে শীতনে ঞ্ৰাশীষ,
 ৰহেঁত ছনে মঁগে মায়েক হাথ হমৰ শীশ |
 মায়ে কে যাদ কয়ে ঞ্ৰাংখি নোৰা গেলে,
 ভৌজী মেঁ মায়ে কে দৰ্শনে পাৰিঁ |
 হিয়া মেঁ জাগনে শ্ৰফা হমৰ হাথ,
 মঠ ফানকৰ চৰণে পৰে পঁাঠি গেলে |
 মম্বতকে ঠা নহি ঞ্ৰাড্ৰো তক,
 হমৰ ভয়ে গেলে শীতনে নিৰ্মনে |
 ঞ্ৰাধ্বনিকতা কে ঞ্ৰাগি হম,
 পুনঃ ভেনেগঁ ঞ্ৰপনে মায়েক মঁস্কৰণে |
 ঞ্ৰাৰঁ হমৰ চূড় শীতনে নহি ৰহত,
 কহিয়ে ঞ্ৰাধ্বনিকতা ভৰনে ঞ্ৰপূৰ্ণে |
 যদিখন হোয়তে মায়েক নেনে মঁস্কাৰ,
 শীতনে মৰনে মৌম্ব মম্বূৰ্ণে |

ঔপন মন্তব্য editorial.staff.videha@gmail.com পর
পঠাড।

৪.৩.কিশন কাৰীগৰ- খা বে সৃষ্টি খা খা (ৰাঁন কৰিতা)

কিশন কাৰীগৰ

আ বে মৃগা আ আ (ৰাঁচ কৰিতা)

আ বে কৌআ আ আ

আ বে মৃগা আ আ

আ বে ঝৈনা আ আ

আ বে বঁগৰা তহুঁ আৰিঁ জো

চিড়ে চুনমুন মৰঁ আ আ

দৌগা গৌগী রৌআ মংগে খেনো জো

হে মৃগা হুঁ রৌআ কে বোপী নৈ খেহিহৈ

হম তোনো নৈ বোপী বখনে ছিহৌ.

হৈ ঝৈনা আগ হুঁ কতখ বৈহ গেনহী

হমৰ রৌআ তোৰা তকে ছেনৌ

আ বে বঁগৰা জন্দি আৰিঁ জো

হমৰ বুঁঠী কপৌৰী মে পানি বখনে ছৌ

চিড়ে চুনমুন মৰঁ হুঁ হুঁ ঠাঁ ঠাঁ কৰে

হমনা রৌআ কে কতে নীক নগনে

আ মৰঁ মিন কে খেনৈ জাগ জো

হে খেনাগত খেনাগত মগড়া নে কৰৈ জাহিৰেঁ

খা বে মুজা খা খা
ৰৌখা মংগে খেনো জো

খপন মন্তব্য editorial.staff.videha@gmail.com পৰ
পঠাও।

৪.৪.কল্পনা মা- ব্যগ্ৰতা

কল্পনা মা

ব্যগ্ৰতা

খনমন ওহিনা নগৌ ছল
জেনা চূন্থি ক খাগী,
মৰঁবল কেশ কে বীচ জেনা
খাঁখি কে ডিষ্টা তৰ য়
কিছু মোন কে খগতা !
এহন ব্যগ্ৰতা ?
নে খপন নে খান,
তযৌ জীৰেঁত বহৈ মোন ক প্ৰাণ,
ষ্টিম ষ্টিম কৰেঁত বহৈ
ও মোন ক কোন,
ককৰা কগু কতয ধৰ

ৰঁতু ওছাহি খছি
গ মময় ক পাত্ৰ,
নে রাঁঠ নে রঁঠোহী ভেঠনে ,
তিন তিন ক ও মোন ক খগতা
ৰিনাগ্ৰত বহনে,
শঙ্ক ক বচনে শ্ৰুঁগাৰ মঁ
পাঁতি পাঁতি গমকৈত ছনে,
জুহি জাহি মৰঁ মজনে
তযৌ মোন কঠাহে রৌন মেঁ
ছিছিহেত বহনে।
-কল্পনা মা, রৌকাৰো

খপন মঁতৰ্য editorial.staff.videha@gmail.com পৰ
পঠাও।

४.७.डा स्रमंगला सा- ऐथिल

डा स्रमंगला सा
ऐथिल

আপন ঝাঁঙন আপন রাঁড়ী,
অপনহি খেত কে ম্যাগ-খেচাড়া।
জীভ ম স্নাদ! গড়ন অছি এহৈন,
পাঁচোঁ-মিতাৰা মেঁ, পাওল ন তেহেন।

কদীমা-ফুল, তিনকোড়ক তৰুখা,
ৰঁড়ী-ভাত মংগ! কৰৈনা কে ভৰুখা।
পটুখা-ম্যাগ-তিম্মন, অল্‌ফ কে মন্না,
মিথিনা প্ৰমিধ্‌দ অছি খীৰ-মখানা।

ছুপন, পিযে ছনোঁ ম্বৰাহী কে নীৰ,
হৰদমেঁ বহৈত ছন, দুখাৰো পৰ ভীড়া।
ৰেঁল, পুদীনা আওৰ নেৰোঁ কে শৰৰঁত,
কহিযো ন বুম্নোঁ, ছাছ কে মাহত ।

আৰঁ জোঁ ৰঁমন ছোঁ, কঁগ্ৰীষ্ট ক দেশ মেঁ,
ৰিঁমনৰী ৰোঁতল কিন্‌, বহু বিদেশ মেঁ।
ফোন ম মময নিয, তখন কৰু ভেঁপুঁ,
ৰিঁন ৰঁতেনে পাঁচৰঁ ত ৰঁদ ভেপুঁত গেপুঁ।

গপ-শপ, গীত-নাদ, ভোৰ-মোঁম সগড়া,
বুম্নে মেঁ ন কহিযো আএল কী ছন ৰঁখড়া।
বুঁতাৰী মেঁ অলগে ম দিন কাপুঁ অমগৰ,
বহি বহি বুম্নদি ভাঁমত, যোঁমেঁ দেহ নড়ৰঁড়া।

श्रुंतकान मन पड़त, पुरनका ओ श्रुंठना!
गोतिया-नेना, राड़ी-माड़ी, छनकैत कंठना।
प्रगति रिलेश भेल, लनना मरँ रिदेश गेल,
मिथिला के धिय-पूत, दुनियाँ में पयैब गेल।

कोणनिठिरा, गुरँनमान, नि हाओ, हेलो-हाय!
जापानी, अंग्रेजी, जर्मन-ठीनी मीथ जाय,
पूजा-पाठ, कर्मकाण्ड! मंस्कृति छुगष्ट गेल,
अन भाषा मीथ-पठि, मेलिनी रिमरि गेल। डा मूमंगला मा।

(डा मूमंगला मा, PhD, हयनत महिना कानेज रँगवृक के मेरा
निरुद्ध हिंदी रंभभागाध्यक्ष छथि)

अपन मंतरा editorial.staff.vidaha@gmail.com पर
पठाउ।

